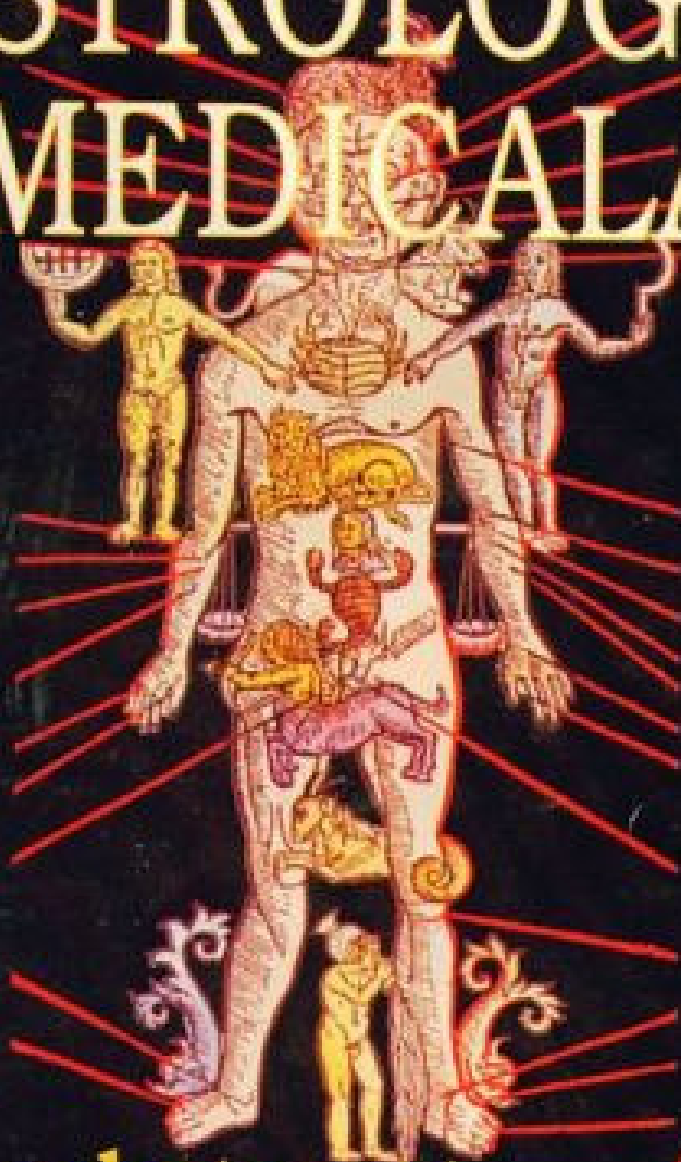

Théo Montéra
Tratat practic de
ASTROLOGIE
MEDICALĂ

Astrele te pot
vindeca

Theo Montera

Tratat practic de astrologie medicală

Astrele te pot vindeca

Traducere: Ileana Jitaru

Editura SAMIZDAT

Toate drepturile asupra acestei ediții aparțin Editurii SAMIZDAT

© Editions du Rocher, 1997. © Editura SAMIZDAT

Redactor: Măria Păncescu

Tehnoredactare computerizată: Antonia Cristescu

Coperta: Antonia Cristescu

Consultant de specialitate: Măria Păncescu

ISBN 973-99335-7-2

Tiparul executat sub comanda nr. 375/1999, la Imprimeria de Vest, Oradea, str. Mareșal Ion Antonescu nr. 105. ROMÂNIA

INTRODUCERE

Din toate timpurile și în toate civilizațiile tradiționale, omul și-a întors privirea spre cer, în căutare de semne, de prevestiri, de informații care să-i permită să-și îmbogățească cunoștințele despre el însuși și despre lumea care-l înconjoară. Cele mai vechi texte care ne sunt accesibile mărturisesc interesul pe care strămoșii noștri l-au acordat timpului, ciclurilor care-i dau ritmul și locului pe care omul îl ocupă în cosmos. Diversitatea sistemelor astrologice care s-au dezvoltat și structurat în interiorul diferitelor civilizații par mai degrabă să Se consecința variațiilor culturale decât a unor divergențe profunde ce privesc bazele constitutive ale științei astrelor.

Într-adevăr, în toate aceste tradiții, omul este perceput ca un intermediar între cer și pământ Axioma fundamentală este întotdeauna analogia între om și univers. Peste tot, găsim grupări coerente de arhetipuri care dau posibilitatea de „a cunoaște” sau de a caracteriza Secare parte sau Secare element al acestui cosmos.

Totuși, dacă vrem să mergem mai departe cu studiul și înțelegerea relațiilor dintre cer și om, este nevoie să mergem pe o cale, să adoptăm limbajul și obiceiurile unei anumite tradiții și să le urmăm cu perseverență până la nivelul la care Cunoașterea ni se dezvăluie ea însăși, fără să mai Se nevoie de acum de vreun oarecare medium.

În această lucrare, folosim cadrul tradiției occidentale, de la bazele fundamentale până la detaliile ei de interpretare. Asta nu înseamnă în nici un fel că noi considerăm această tradiție ca fiind superioară alteia, nici măcar că ea ni s-ar părea mai adaptată nouă, occidentalilor, într-atât civilizația noastră actuală s-a rupt de rădăcinile ei tradiționale și de orice relație conștientă cu simbolurile. Pentru o minte aproape virgină, nu există un sistem mai de preferat Doar limba și contextul cultural ar putea constitui un obstacol în calea accesului la cunoștințele altor tradiții.

În Occident, astrologia, așa cum o cunoaștem noi, își are rădăcinile în lumea antică, egipteană apoi greacă. Ptolemeu, dar și Plotin, au marcat în mod durabil practicile astrologice care vor urma. Pe vremea aceea, astrologul era înainte de toate un filosof. în Evul Mediu, aceste tradiții sunt deținute mai ales de către arabi, înainte de a se răspândi din plin în lumea creștină. Atunci, omul de știință și astrologul sunt prelați. Renașterea aduce apogeul tradiției astrologice. în plan medical, opera lui Paracelsus are o influență majoră asupra contemporanilor săi. Acest personaj ieșit din comun pune bazele unui sistem medical care are ca stâlpi de susținere patru elemente: cunoașterea naturii, astrologia, alchimia și etica. Astrologul din acea epocă este adesea medic, alchimist, naturalist; altfel spus om de știință, umanist. Odată cu apariția cartezianismului, în secolele XVIII și XDC, medicina occidentală rupe

orice relație cu astrologia și reduce omul la un sistem mecanic ce funcționează după legile probabilității și ale întâmplării. Astrologia, la fel ca și cea mai mare parte dintre științele tradiționale, este atunci izgonită în rândul superstițiilor lipsite de orice bază rațională. Trebuie notat că tendința „horoscopistă” a numeroșilor practicanți ai astrologiei îl ajută pe raționalist să se mențină pe această poziție.

Astăzi, ce poate aduce astrologia omului? Dintr-un punct de vedere exterior, adică în ceea ce privește evenimentele colective sau individuale, ea permite să se determine fazele critice, momentele deosebite din viața și evoluția indivizilor, a grupărilor etnice sau a națiunilor. Dintr-un punct de vedere interior, altfel spus de la nivelul fiziologiei umane, ea facilitează înțelegerea terenului, a structurii arhetipale a corpului și a energiilor sale, dezvăluie perioadele critice în care subiectul este deosebit de vulnerabil la boală, și permite integrarea terapiei în noțiunea de timp, de moment favorabil sau nu la efectul curativ căutat. Ea permite de asemenea de a integra această noțiune a „momentului favorabil” și a o adapta la prepararea remediului. Dintr-un punct de vedere și mai profund, la nivel psihologic, astrologia poate ajuta la înțelegerea mecanismelor emoționale care guvernează psihismul unui individ și să prevadă perioadele în care tulburările sau dezechilibrele riscă să se manifeste. La acest nivel, se poate accede la cauzele profunde ale bolilor de care suferă o persoană și să se abordeze noțiunea de karma. În sfârșit, la un ultim nivel, astrologia permite să se ajungă la o stare de înțelepciune transcendentă, de atotcunoaștere care nu mai are nevoie de suportul nici unui simbol. Din acest motiv, ea constituie o cale de dezvoltare personală legând în mod armonios rațiunea și intuiția.

PRIMA PARTE.

ASTROLOGIE, MEDICINĂ ȘI ENERGIE: BAZELE

Capitolul 1. TEORIILE FUNDAMENTALE ÎN ASTROLOGIA MEDICALĂ

Axioma hermetică

Astrologia este studiul relațiilor dintre cer și pământ Baza teoretică pe care se sprijină toată această știință este exprimată în axioma hermetică atribuită lui Hermes Trismegistul:

„Ceea ce este sus este asemeni cu ceea ce este jos”.

Această axiomă exprimă ideea că omul și lumea în care el trăiește au o constituție și un mod de funcționare analoage. Omul este parte integrantă a universului și este supus acelorași legi. În plus, este posibil să se stabilească analogii și corespondențe între om și univers.

Paracelsus parafrazează această axiomă atunci când numește omul ca fiind „lumea cea mică”, și îl descrie ca fiind conceput după imaginea universului, pe care-l numește „lumea cea mare”. El scrie:

„Omul este lumea cea mică; astfel că el conține tot ceea ce cuprinde și tot ceea ce are în ea lumea cea mare... Tot ceea ce se află pe pământ, chiar și în locul cel mai izolat, își proiectează umbra asupra omului. Și tot ceea ce se află în adâncul mărilor influențează omul. Ceea ce se află pe Antarctica se reflectă în Arctica, și invers, și toate împreună în om. Ce este Venus-ul terestru dacă nu matricea ascunsă în pânțele?”

Paracelsus exprimă astfel în mod clar legea analogiei între planete și organele corpului, lege care se aplică nu numai structurii (organe, țesuturi), ci și tuturor funcțiilor organismului. La acest nivel de fapt legea poate fi folosită pe deplin. Într-adevăr, informațiile despre un organ în întregul său sunt adesea prea generale. În prezent se știe că nu același organ poate avea funcții total diferite. De exemplu, pancreasul este în același timp o glandă exocrină, care participă la digestie secretând sucul pancreatic, dar și o glandă endocrină, care elaborează diverși hormoni ce sunt eliberați direct în sânge pentru a îndeplini anumite funcții metabolice. Și aceste două laturi ale acțiunii pancreasului pot fi ele însele disociate în mai multe funcții distincte. Fiecărui hormon i se poate atribui o semnătură astrală, fiecărei enzime sau fiecărui tip de celulă care le fabrică, în funcție de reacțiile chimice pe care le provoacă. Acest

lucru este important pentru că bolile privesc rareori un organ în ansamblul său, și mai degrabă o anumită funcție a unui organ sau a unui țesut în mod deosebit. Astfel, diabetul atinge funcția endocrină a pancreasului dar nu afectează participarea lui la digestie, care de cele mai multe ori este prezerată. Dintr-un punct de vedere astrologic, diabetul și mal-absorbția vor fi exprimate deci într-un mod foarte diferit, chiar dacă ele sunt legate de același organ.

Diferitelor procese patologice cum ar fi inflamația, scleroza, degenerescenta etc., le pot fi atribuite semnături specifice astrale, respectiv Marte, Saturn, Pluton etc. în același fel, fiecare tip de tratament poate avea una sau mai multe semnături după acțiunea lui particulară.

Această axiomă fundamentală, pe care practicianul are nenumărate ocazii s-o verifice în munca sa, este baza oricărei tradiții astrologice. Din ea decurg toate corespondențele și îndeosebi semnăturile astrale. Totul este în tot.

Această altă latură a axiomei hermetice reia și completează prima afirmație. Ea exprimă noțiunea precum că fiecare parte a-unui tot este constituită într-un mod analog acestuia. Este deci posibil ca pornind de la un fragment al organismului, să deducem informații privind întregul acelui organism. Acest principiu stă la baza numeroaselor sisteme de diagnostic în medicina energetică, și acest lucru îl întâlnim în toate tradițiile. De exemplu, în medicina chineză tradițională, examinarea limbii este un timp important al investigației clinice. O corespondență între diferitele zone geografice ale limbii și diferitele organe și măruntaie „energetice” permite astfel să se obțină numeroase informații asupra fiziologiei subtile a organismului și a dereglărilor sale. Mai aproape de noi, iridologia se bazează și ea pe o cartografie ce leagă irisul de diferitele părți ale corpului. Dar chiar și medicina „clasică” folosește și demonstrează această aserțiune, din moment ce recunoaște o constituție analogă la nivelul genomului¹ fiecărei celule a unui organism. Aceasta explică de ce studiul genomului unei singure celule permite să se obțină informații asupra ansamblului structurii și funcțiilor organismului căruia îi aparține.

Stabilirea corespondențelor are de asemenea aplicații terapeutice. Acesta este cazul, de exemplu, al practicilor metamorfice sau auriculare, în care se stimulează o parte a corpului (picior, ureche) pe care s-au stabilit niște corespondențe cu întregul organism.

În astrologie, „Totul este în tot” evocă de asemenea ideea precum că pornind de la configurațiile celeste ale unui moment dat, este posibil să se aibă acces la ansamblul situațiilor temporale, fie că ele sunt trecute, prezente sau viitoare. Astfel, tema orară G,cerul orară”) a unui eveniment sau a unei nașteri ne informează atât asupra cauzelor sau originilor (ceea ce unii numesc „karma”)

¹ Totalitatea genelor unui cromozom

cât și asupra destinului sau a evoluției.

Arhetipuri

Stabilind analogii între macrocosmos și microcosmos, vedem apărând o structură și o funcționare comună a tot ceea ce putem afla despre cer și pământ. Aceasta ne permite să distingem arhetipurile. Un arhetip este un principiu inițial, o energie fundamentală prin care lumea se diferențiază, sau prin care noi avem acces la cunoașterea lumii. Totul, în cer, pe pământ, în om, poate fi legat de diferite grupe de arhetipuri, de una sau alta dintre energiile fundamentale. Acest lucru nu este specific astrologiei occidentale. În toate societățile tradiționale, s-au dezvoltat sisteme de cunoaștere intimă a lumii interioare și exterioare, bazate pe simboluri și principii structurale și funcționale fundamentale, în astrologia occidentală, totul, în natură, în om, și printre boli, poate fi exprimat conform dialecticii planetelor, a semnelor zodiacale, a caselor. De exemplu, se poate atribui o semnătură (un marcaj) solară unor metale (aurul), unor plante (floarea-soarelui), unor organe (inima), unor funcții organice (distribuirea centripetă a sângelui și a energiei), unor boli (febra de origine infecțioasă), unor comportamente (autoritarism, orgoliu), unui tip morfologic etc. La fel se întâmplă și cu alte arhetipuri planetare.

Dar această constituție analoagă nu înseamnă că există legături de cauzalitate directă între diferitele elemente ale aceluiași grup arhetipal. Această analogie, această semnătură comună, nu implică faptul că planetele ar influența în mod direct metalele, plantele, organele sau bolile, nici invers (omul, metalele sau plantele nu au o acțiune deosebită asupra planetelor sau între ele din cauza acestui arhetip comun). Reluând argumentele pe care Plotin le enunța cu mai bine de zece secole înaintea lui, Paracelsus pune în gardă cititorul împotriva acestei erori grosolane:

„Este nevoie să vă explic că astrele, fie ele planete, fie orice stea de pe bolta cerească, nu formează nimic din corpul nostru și nu-i produce nimic cum ar fi culoare, frumusețe, obiceiuri sau forță... Astrele nu posedă nici o putere pentru a deturna omul de la natura sa proprie, iar acest om n-are nici un motiv să primească această influență”.

Fiecare element al naturii, metal, animal, om, planetă, plantă, are deci o natură proprie și independentă, chiar dacă există între ele o analogie arhetipală. De aceea, întrebarea de a ști în ce fel astrele își exercită influența lor asupra omului este de acum depășită. Ea rezultă dintr-o neînțelegere a bazelor astrologiei. Nu plantele sunt cele care animă funcționarea naturii. Astrele nu influențează în mod direct comportamentul sau sănătatea noastră.

Este vorba mai degrabă de un fenomen de **rezonanță**, în care practic nu intervin masa sau distanța. De fapt, orice obiect perceptibil în natura este manifestarea unei energii arhetipale inaccesibilă direct în plan fizic. Observăm planetele pentru că nu putem observa arhetipul primordial, și, văzând, de

exemplu, o anume schimbare la nivelul planetei Marte, deducem că e posibil să se producă modificări și la alte niveluri. Forța care produce această evoluție la nivel planetar se va manifesta și în natură și în om.

În plus, între diferitele elemente ale aceluiași grup arhetipal, par să existe fenomene catalitice. Dacă mâncăm o plantă, vom suporta influența ce provine din energia ei arhetipală, influență subtilă și distinctă de valorile ei energetice sau nutritive. În același fel, un aspect planetar poate avea o influență benefică sau toxică, fără ca să fie pentru asta la originea constituției omului. La acest nivel, puterea acestor fenomene este proporțională cu gradul de sensibilitate al subiectului. Practica alchimiei urmărește să potențeze în mod artificial acțiunea arhetipală a unei entități naturale: plantă, mineral etc.

Folosirea acestor sisteme arhetipale trebuie să fie însoțită de o oarecare prudență, pentru că ele constituie ansambluri coerente, dotate cu un dinamism și un echilibru intern, dar care pot fi cu greu amestecate sau comparate între ele. De exemplu, poate fi periculos să se stabilească paralele între cele cinci elemente ale tradiției chinezești și cele patru elemente ale tradiției occidentale. Fiecare sistem constituie un mod particular de a se lega de lume și a o înțelege, și fiecare sistem are propriile lui specificități. Primul sistem (cel chinezesc) nu poate fi despărțit de teoria transformărilor Yin-Yang; al doilea sistem nu poate fi despărțit de principiile fundamentale ale alchimiei. Este posibil ca, atunci când cele două sisteme sunt stăpânite perfect, să se stabilească o relație între ele, dar trebuie să recunoaștem că un asemenea demers produce adesea mai multă confuzie decât limpezire.

Un instrument de cunoaștere și de previziune

Datorită acestor analogii, astrele sunt folosite ca modalitate de a descrie și a cunoaște omul și ceea ce-l înconjoară, după criterii dinamice, ciclice și simbolice. Ele permit punerea în evidență a ceea ce este ascuns sau subtil, furnizându-ne o „fotografie mărită” și un mesaj simbolic al mecanismelor profunde de funcționare a omului. Sunt niște „revelatori” a ceea ce se întâmplă în om, a ceea ce s-a întâmplat sau se va întâmpla. Observând ciclurile cerești și folosind legile analogiei, astrologul poate descoperi subtilitățile ciclurilor biologice sau psihologice. El poate înțelege funcționarea intimă a psihicului și sănătății fizice ale unui individ și să prevadă perioadele critice din evoluția lor. Dar, așa cum o fotografie nu poate influența modelul, nici astrele nu pot să exercite o influență asupra elementelor terestre numai pentru faptul că au împreună un arhetip comun.

Analogii funcționale

Este de asemeni important să se remarce faptul că analogiile stabilite de către astrolog trebuie să fie considerate mai ales pe un plan funcțional sau energetic decât dintr-un punct de vedere pur organic și structural. Planetele

sunt un indicator al dinamismului natural. Vom obține puține informații dintr-o cercetare dacă vom căuta doar date anatomo-patologice sau organice. De exemplu, o problemă hipofizară nu poate fi definită s-au investigată prin simpla studiere a situației lui Marte sau Uranus, care guvernează în mod global glanda, sau a semnelor Berbecului în care ea este localizată. Trebuie să ne bazăm pe dezechilibrul hormonal și pe răsunetul său funcțional și psihologic.

Astfel, printre tumorile de hipofiză, prolactinomul (sau adenomul cui prolactină), care provoacă o stimulare excesivă a glandei mamare, se însoțește de galactoree și de amenoree, și corespunde unei anomalii a energiei lunare; în acromegalie, hormonul de creștere produs în exces induce perturbări ale mecanismului de osificare, ceea ce poate fi legat de o dereglare a funcțiilor saturnine ale organismului. La fel, este interesant de studiat semnătura (marcajul) planetară a unei plante după criterii morfologice; este mai bine să se definească, pentru a le putea potența, proprietățile farmacologice sau energetice care, pentru o aceeași plantă, pot fi legate de mai multe semnături planetare. De exemplu, sal-via, de morfologie marțiană, are proprietăți solare (tonic general, antiseptic), lunare (antispasmodic, stomahic), și saturnine (galactopriv, astringent, diuretic). Firește, doar informațiile detaliate permite utilizarea unei plante pentru a elabora un tratament într-o manieră strategică, în corelație cu astrologia.

Limitele temei astrale

Mulți dintre practicanții astrologiei sunt uneori preocupați doar de tema astrală, îndeosebi de tema de naștere (cerul natal). Ei nu concep astrologia decât prin intermediul acestui instrument Totuși, numeroase tradiții din lume nu-l folosesc. Se poate oare spune atunci că astrologii chinezi, tibetani sau amerindieni sunt mai puțin eficienți decât ai noștri:] Nu, firește! Este chiar sigur că un astrolog împlinit nu mai are nevoie de tema astrală pentru a cunoaște ciclurile interioare și exterioare ale omului. El, pur și simplu, „vede”. Unul dintre profesorii mei m-a surprins adesea prin claritatea diagnosticului său și prin precizia tratamentului, unde noțiunea de „moment potrivit” juca întotdeauna un mare rol. El nu folosea tema de naștere ci părea să citească direct din sursa Cunoașterii, în acest stadiu de evoluție, mediumul care constituie tema își pierde rațiunea de a fi.

De asemeni, se uită adesea că multe dintre date, chiar și cu cea mai bună acuitate din lume, nu pot fi extrase dintr-o temă astrală. Astrologia este știința timpului și a ciclurilor, și tot ceea ce ține de calendar face parte din ea. De exemplu, calculul momentului exact pentru prepararea unui remediu, pentru a-l administra sau a întreprinde un tratament, depinde de factori care nu pot fi extrași întotdeauna din tema de naștere.

Capitolul 2. CORP ȘI ENERGIE

Pentru a putea aplica astrologia în domeniul medical, este indispensabil de a avea cunoștințe precise de medicină. În ceea ce privește abordarea modernă, ne vom referi la nenumăratele lucrări disponibile în librăriile specializate. Pentru începători, tratatele concepute pentru profesiile paramedicale (înfiriere, de exemplu) pot constitui o bună introducere, în ceea ce privește aspectul energetic, există puține lucrări care îmbină concizia, precizia și exactitudinea; astfel, în următoarele câteva pagini, am încercat să fac o trecere în revistă sintetică a funcționării energetice a corpului uman. O mare parte a acestei munci își are sursa în medicina tradițională orientală, îndeosebi cea chineză și cea indiană. Într-adevăr, aceste sisteme medicale au dezvoltat o cunoaștere precisă și detaliată a fiziologiei energetice umane și continuă această dezvoltare și în zilele noastre. Sunt accesibili numeroși profesori competenți și dispunem de excelente traduceri ale operelor de referință.

Se impune totuși o punere în gardă. Chiar dacă ceea ce urmează este inspirat din diferite surse, este totuși aplicabil la oricare organism uman. De exemplu, expunerea despre diferitele substraturi și diferitele funcții energetice este extrasă din bazele medicinei tradiționale chineze, pentru că aici sunt descrise și studiate cel mai bine. Dar faptul că energia încălzește, transformă,, asigură creșterea etc., este în realitate o constatare pe care fiecare o poate face, și care nu depinde de sistemul care o expune. La fel, chakrele, descrise mai ales în hinduism, pot fi resimțite și sunt folosite de toți, fie că practică yoga sau nu, pentru că ele sunt prezente în oricare individ. Putem deci, rămânând în cadrul bazelor astrologiei occidentale, și într-un scop didactic, să folosim și alte tradiții care expun realități universale despre funcționarea corpului omenesc. Nu se pune problema să confruntăm sisteme arhetipale rezultate din diferite tradiții sau să amestecăm cunoștințe din surse disparate, ci de a aborda funcționarea subtilă a organismului așa cum este ea expusă de diferitele sisteme medicale, cu privirea astrologului occidental.

Firește, trebuie să se știe că în capitolele ce vor urma nu se vor găsi în nici un caz o cantitate de cunoștințe suficientă pentru practicarea uneia dintre acele medicini energetice. Este vorba mai mult sau mai puțin de o schiță care să permită înțelegerea corpului uman la un nivel energetic și care să poată servi ca bază unei investigații astrologice.

CORPUL ENERGETIC

Lumea fizică, sau materială, este determinată și limitată de capacitățile propriilor noastre organe de simț. Forma, culoarea, sunetul, impresia de soliditate, textura, consistența depind direct de vederea noastră, de auz, de atingere etc. Corpul fizic include deci tot ceea ce, în organism, poate fi perceput prin intermediul simțurilor. Dar așa cum există fenomene subtile și generale

dincolo de limitele simțurilor (radiații infra-roșii, ultraviolete, ultrasunete etc.), și corpul uman nu se limitează la nivelul palpabilului, al fizicului. Și el are o latură mai subtilă care nu poate fi pusă în evidență decât prin tehnici speciale.

Putem compara această latură mai subtilă cu câmpul magnetic al unui magnet care, chiar dacă putem să-l punem în evidență direct prin intermediul vederii sau să-l atingem, este capabil să acționeze asupra materiei și să o ordoneze după anumite forțe. Vom denumi această latură subtilă „corpul energetic”, gândindu-ne totuși că, la originea acestei dicotomii subtil/dens sau energetic/fizic, sunt limitele noastre senzoriale.

Acest corp energetic nu poate fi disociat de corpul fizic, pe care-l interpretează și îl înglobează. El este un pic mai voluminos decât acesta din urmă și îl depășește mai mult sau mai puțin după gradul de vitalitate al subiectului. Strălucirea pielii, în special la nivelul feței, permite să se aprecieze imediat calitatea corpului energetic.

La canceroșii într-un stadiu avansat, la pacienții atinși de grave maladii cardiace sau la fumători, suntem frapați de aspectul cenușiu și lipsa de strălucire a feței, lucru ce marchează slăbirea corpului energetic. Acest ten plum-buriu este și mai evident la un cadavru, chiar dacă moartea s-a petrecut în urmă cu doar câteva minute și nu a avut timp să se producă nici o schimbare biochimică. El semnalează pierderea totală de vitalitate a individului.

Exista metode subtile pentru a reuși să vizualizăm acest corp energetic și să-i apreciem calitatea. Observăm atunci cum acest corp „depășește” corpul fizic cu câțiva centimetri și prezintă niște densificări în anumite zone. Acest lucru ne permite să definim structura corpului energetic.

CANALE ȘI CENTRE ENERGETICE

Corpul energetic este caracterizat prin fluiditatea și mobilitatea sa. El este animat de mișcări, de curenți permanenți care se organizează după o topografie specială, ceea ce permite să se determine căi privilegiate, așa numitele „canale energetice”. Aceste canale sunt foarte numeroase. Tradiția chineză distinge treizeci și șase de canale principale, numite în mod obișnuit meridi-ane, și alte numeroase canale secundare. Tradiția yoga hindusă enumera în mod simbolic șaptezeci și două de mii, sau trei sute cincizeci de mii, dar ia în considerație mai ale trei canale majore din cauza interesului lor ezoteric. În toate tradițiile, aceste canale sunt utile practicianului pentru că multe din ele leagă suprafața și extremitățile corpului cu profunzimea lui. Ele au un interes diagnostic și permit de asemeni să se exercite un impact terapeutic profund și general pornind de la suprafața corpului. Unele puncte și zone, având o influență specifică, au fost puse în evidență și sunt utilizate pentru a trimite impulsuri în scopul reechilibrării funcțiilor organice și a vitalității subiectului.

Unele zone ale corpului energetic au o importanță deosebită pentru că ele joacă rol de organe reglatoare, și sunt numite „centrii energetici”. Numărul acestor centri variază după tradiții. Fiecare centru principal are o specificitate energetică proprie și joacă un rol de filtru în raport cu influențele mediului. Sunt de asemeni expresia unei energii planetare în corpul uman, într-un fel asemănător cu principalele organe fizice.

Putem aborda studiul centrilor energetici la diferite nivele. La nivel spiritual și emoțional, una dintre clasificările cele mai folosite este cea a tradiției yoga hinduse, în care se disting șapte centri energetici principali - sau chacre - și numeroși centri secundari. Noi îi vom aborda începând cu cel mai dens și material până la cel mai subtil și spiritual.

Centrul coccigian este situat între anus și organele genitale. El este legat de nevoile fundamentale ale individului, cum sunt pofta de mâncare sau nevoia de protecție și de adăpost. Este de asemeni sediul energiei kundalini, energie adormită ce se află la originea trezirii conștiinței. Centrul coccigian este guvernat de Jupiter și Pluton.

Centrul sacral este situat la nivelul organelor genitale. El controlează și reglează reproducerea și creativitatea. Este guvernat de Pluton.

Centrul solar este situat la nivelul plexului solar. El reglează funcțiunile diferitelor organe abdominale. Este sediul ego-ului, al puterii și al împlinirii materiale. Este guvernat de Soare.

Centrul cardiac este situat în regiunea inimii. El reglează și armonizează cei trei centri superiori și cei trei centri inferiori și favorizează legăturile dintre aceștia, echilibrul lor. Este guvernat de Venus.

Centrul laringian este situat la nivelul inimii și gâtului. Este principalul centru de control și reglare a emoțiilor și creativității artistice. E guvernat de Venus și Mercur.

Centrul frontal este situat în regiunea dintre sprâncene. Este centrul conștiinței individuale, sediul cunoașterii superioare. El este guvernat de Mercur și Uranus.

Centrul coronal este situat în creștetul capului. El controlează toți ceilalți centri. Când toți ceilalți centri sunt echilibrați, activarea acestui centru de către energia din centrul coccigian permite conștiinței individuale să se contopească cu conștiința cosmică. Echilibrul corp-spirit este atunci perfect și, firește, sănătatea este excelentă. Acest centru este guvernat de Neptun.

Dacă abordăm centrii la nivel energetic și fiziologic, semnăturile (marcajele) planetare diferă ușor. Astfel:

Centrul coccigian, legat de funcțiile genitale, și îndeosebi de hormonii sexuali gonadici, este guvernat de Pluton, asociat cu Luna la femeie și cu Marte la bărbat. La individul normal, funcționarea lui atrage după sine în special o

pierdere de energie, prin intermediul sexualității.

Centrul sacrat, care controlează schimburile cu energiile elementelor și ale naturii, este guvernat de Jupiter. El este legat de secrețiile hormonale suprarenale și permite captarea în mod direct a energiilor naturii.

Centrul solar, legat de funcțiile digestive, este guvernat de Soare. El este în relație cu secrețiile endocrine pancreatice (îndeosebi insulina și glucagonul) și permite extragerea energiei din hrană.

Centrul cardiac, legat de energia emoțională, și îndeosebi de sentimente „superioare” (armonie, dragoste etc.), este guvernat de Venus. El este în legătură cu secrețiile timusului și permite integrarea energiei provenită din sentimente.

Centrul laringian, legat de energia intelectuală, este guvernat de Mercur. El este în relație cu secrețiile tiroidiene și permite captarea energiei sunetelor, auzite sau emise.

Centrul frontal, legat de buna funcționare a circulației prin structurile energetice (centri, meridiane), este guvernat de Uranus. El este în legătură cu secrețiile hipofizare și, din această cauză, el constituie un „turn de control” la nivel endocrin și energetic. Are puțină influență directă asupra metabolismului energetic.

Centrul coronal, legat de energiile mai subtile, epifizare (influența asupra ritmului somn-veghe, echilibru al nevoilor sexuale etc.). Când capacitățile lui sunt dezvoltate, el permite captarea energiei pe căi foarte subtile cum ar fi meditația sau relaxarea.

Printre numeroșii centri de mai mică importanță, există un centru energetic asociat fiecărui ochi și fiecărei urechi, care permit o reglare și o sublimare a vederii și auzului, simțurile cele mai dezvoltate la om. Acești centri sunt guvernați de Uranus (vederea) și Mercur (auzul). La nivel digestiv, există patru centri minori care permit asimilarea energetică.

Centrul energetic	Semnătura planetara	Funcții spirituale și energetice
Centrul coronal	Spiritual: Neptun Energetic: Neptun	Sinteza celorlalți centri, deschidere spre conștiința cosmică
Centrul frontal	Spiritual: Uranus (Mercur) Energetic: Uranus	Conștiința individuală, cunoaștere superioară
Centrul laringian	Spiritual: Venus (Mercur) Energetic: Mercur	Control și reglare a emoțiilor, creație artistică
Centrul cardiac	Spiritual: Venus Energetic: Venus	Armonizează centrii superiori și inferori
Centrul solar	Spiritual: Soare Energetic: Soare	Funcții digestive, sediul ego-ului și al voinței

Centrul sacrat	Spiritual: Pluton Energetic: Jupiter	Sexualitate, creativitate
Centrul coccigian	Spiritual: Jupiter (Pluton) Energetic: Pluton (Marte sau Luna)	Nevoi fundamentale, sediul energiei kundalini

Ei sunt guvernați de Jupiter (centrul hepatic), de Soare (centrul gastric), de Saturn și Lună (centrul pancreatic exocrin) și Jupiter (centrul pancreatic endocrin). La nivelul gonadelor, exista doi centri (unul pentru fiecare gonadă) ce au rol de releu și permit transformarea energiei provenite din centrul coccigian și sacral. Ei sunt guvernați de Marte (la bărbat) și de Venus (la femeie). La nivelul palmei există un centru care permite schimburile directe cu exteriorul, atât pentru captarea energiei cât și pentru transmiterea ei. El este guvernat de Mercur.

ENERGII ȘI SUBSTANȚE CORPORALE

După ce am abordat corpul energetic într-o manieră globală, este indispensabil să studiem într-un mod analitic diferitele tipuri de energii și substanțe care compun corpul uman, și pe care le putem clasa după gradul lor de densitate și rafinament.

Energia

Ea permite manifestarea vieții. Sub această denumire sunt regrupate multe substraturi, de exemplu când se vorbește despre energia hranei sau energia esenței, cum ar fi activitatea fiziologică a țesuturilor și organelor.

Funcțiile energiei Sunt multiple:

Transformările. acesta este, de exemplu, cazul digestiei, al metabolismului etc. Putem atribui acestor transformări o singură semnătură planetară. Anabolismul și creșterea sunt guvernate de către Soare, de Lună și de Jupiter; catabolismul - de Marte și Saturn, putrefacția de la nivel colic de Pluton, detoxifierea de Jupiter etc.

Circulația, punerea în mișcare, ca de exemplu în funcționarea sistemului circulator sau a sistemului nervos. Această funcție este prin excelență mercuriană, dar la ea mai participă și Soarele, în calitate de generator de căldură necesară fluidității mișcării. Pe plan mai subtil, la nivelul meridianelor, Uranus joacă un rol preponderent.

Încălzirea permite menținerea temperaturii corpului. Este guvernată de Soare (căldura produsă de metabolism) și Marte (căldura produsă de tonusul și activitatea musculară).

Protecția, care permite evitarea pătrunderii factorilor patogeni exteriori (vânt, căldura, frig etc.). Ea este guvernată de Saturn (astrințență) și Jupiter (protecție mai specifică).

Controlul, care permite menținerea lichidelor și a sângelui în zonele co-

responsabile și împiedica pierderile. El este guvernat de Saturn.

Sursele de energie

Ele sunt de două tipuri: *innăscute*, adică inerente individului care le-a moștenit de la părinții săi, și *câștigate*, grație transformărilor din hrană și din aerul inspirat.

Sângele

Este lichidul corporal cel mai important. Circulând prin tot corpul, el are rol nutritiv (Lună, Jupiter) și constituie principalul suport al spiritului (Soarele). Relațiile dintre Soare și energie sunt importante. Energia este necesară producerii sângelui, îl face să circule și îl reține în vase, împiedicând extravazările sau hemoragiile. Prin aportul său nutritiv, sângele participă la menținerea și reînnoirea energiei sănătoase din diferite organe. Toate tradițiile sunt de acord asupra originii principale a sângelui: transformarea alimentelor. Energia aerului, captată prin respirație, și energia esențială, proprie fiecărui individ, participă și ele la formarea sângelui.

Esența

Este partea cea mai rafinată a energiei. Distingem o esență câștigată, provenind din hrană și putând fi regenerată, și o esență înăscută, transmisă de către părinți și care nu poate fi reînnoită. Această esență înăscută permite exprimarea caracterelor ereditare, a codului genetic propriu fiecărui individ. Esența are un rol activator și reglator al transformărilor, al creșterii și reproducerii. Am văzut că ea participă la formarea sângelui. Este implicată și în ciclurile lungi de dezvoltare a individului și în funcțiile sale de reproducere.

Ea este guvernată de Soare și Pluton.

Lichidele corporale

Ele sunt prezente în tot corpul. Umezesc și hrănesc celulele. Au originea în alimentație. Lichidele sunt strâns legate de sânge și de energie. Energia este responsabilă de producerea și circulația lichidelor în corp. Ea evită pierderea sau acumularea lor excesivă. Lichidele au un rol asemănător sângelui (nutriție) intrând în compoziția acestuia. Pierderile de sânge au răsunet asupra lichidelor care au tendința să se epuizeze. Insuficiența lichidelor tinde să producă o încălzire care dăunează sângelui,

lichidele corporale sunt guvernate de Lună (plasma, saliva, funcțiile hidratante și nutritive ale lichidelor), de Venus (secrețiile mucoase, funcțiile lubrifiante și temperante) și de Neptun (lichidul chelato-rahidian, lichidul sinovial, funcțiile hrănitoare pentru creier și măduva osoasă).

Între aceste diferite substanțe există deci multiple relații. Ne dăm seama

astfel că organismul este un tot, un ansamblu al cărui echilibru depinde de numeroși factori extrinseci și intrinseci. Doar o abordare globală a acestor diferiți factori poate permite să se facă un bilanț al stării de echilibru a unui pacient dat

Substanță	Rol	Origine
Energie	Transformare Circulație încălzire Protecție Control	Alimentație și respirație Părinți (genitori)
Sânge	Nutriție Suport al spiritului	Alimentație și respirație
Esență	Activarea și reglarea transformărilor, a creșterii și a re-producerii	Alimentație (partea cea mai rafinată de către digestie) Părinți (genitori)
Lichide corporale	Umezire Nutriție	Alimentație

Pentru a studia mai în detaliu metabolismul și funcționarea energetică a ființei umane, este nevoie să se adopte dialectica unui sistem tradițional și de a o urma cu rigurozitate, ceea ce depășește cadrul acestei lucrări.

Tradiția occidentală posedă un asemenea sistem, pe care Paracelsus l-a dezvoltat în mod deosebit, dar dificultățile de interpretare a textelor disponibile, și mai ales absența unei tradiții clinice și terapeutice, care să se fi perpetuat până-n zilele noastre fac acest sistem practic inutilizabil.

CAUZELE BOLILOR

Ce este sănătatea? Când începe boala? Din aceste două întrebări decurge atitudinea noastră față de bolnav, de medicină, de astrologie.

Din punctul de vedere al medicinei oficiale, se vorbește cu adevărat de boală începând din momentul în care se pot decela anomalii fie la examenul clinic, fie prin examene complementare cum sunt analizele de sânge sau de alte țesuturi precum și prin examene radiologice.

Totuși, procedând în acest fel, întâlnim în cale mai: multe obstacole. Mai întâi trebuie să definim criteriile de normalitate, de sănătate* și când spunem norme spunem și excepții. Ajungem astfel să „bănuim” boala, să apelăm la examene greoaie și costisitoare, și putem chiar să fim tentați să tratăm indivizi în plină formă dar ale căror caracteristici biologice ies în afara normelor stabilite după criterii de probabilitate. În schimb, într-un asemenea sistem, suntem adesea asaltați de indivizi ale căror examene sunt toate normale, dar care au diverse suferințe, calificate în mod obișnuit drept funcționale, și pentru care posibilitățile diagnostice și terapeutice obișnuite sunt sărace, chiar inexistente. Prin asta nu înțeleg să pun în discuție importanța examenelor complementare ale medicinei oficiale, ci vreau doar să recunoaștem că acestea au limitele lor, ceea ce din ce în ce mai mulți pacienți au nefericirea să constate pe pielea lor.

Se pare deci că sănătatea nu se rezumă la normalitatea unei baterii de teste la un moment dat. Este mai degrabă **un echilibru dinamic care ne**

permite sa ne adaptam mai bine la feciorii exteriori (climatici, alimentari și fizici) **și la factorii interiori** (emoționali și sexuali) care sunt specifici fiecărui individ în decursul vieții. Din acest punct de vedere, boala s-ar defini mai degrabă ca o incapacitate de a funcționa armonios, atât pe plan fiziologic cât și psihologic, din cauza unuia sau a mai multora dintre acești factori. Adeseori, prima cauză de boală este emoțională, și ea se reflectă în mai multe feluri și la diferite niveluri de densitate.

Această abordare a sănătății și a bolii este cea a tuturor marilor sisteme medicale tradiționale: medicina chineză, medicina tibetană, medicina hermetică, pe care le putem califica de energetice, pentru că ele dau mai mare atenție funcției decât organului, subtilului decât densului, originii profunde decât cauzei mediate, terenului decât accidentalului. Toate aceste sisteme comporta aspect astrologie important, incluzând și factorii climatici și ciclici în elaborarea diagnosticului și în strategia terapeutică.

Cauzele primare ale bolilor, cele cinci entități ale lui Paracelsus

Expunerea ce urmează trebuie să fie luată ca o ipoteză de lucru. Este într-adevăr greu de dovedit adevărul celor spuse în mod complet și sigur. Totuși, are meritul să atragă atenția asupra diferitelor mecanisme, desigur subtile, dar adesea corelate cu experiența clinică și observația astrologică.

Paracelsus expune în *Liber paramirum* originile subtile ale bolilor, pe care le clasifică în cinci grupe principale: cele cinci entități. Aceste cinci entități sunt niște **preetiologii**, adică factori prealabili cauzelor directe și evidente ale bolilor. De exemplu, o gripă are drept cauză directă un virus, dar aceasta infecție virală poate ea însăși să fie favorizată, sau mai degrabă provocată, de una dintre cele cinci entități. Ceea ce l-a făcut pe Paracelsus să spună:

„Există cinci feluri de hidropizie, tot atâtea de gălbenare, tot atâtea de febră, tot atâtea de șancru; și la fel se întâmplă și cu celelalte (boli).”

După Paracelsus, este imposibil să vindecăm o boală dacă nu ții cont de entitatea care este cauza ei prealabilă. Aceste cinci entități sunt entitatea astrelor, entitatea otrăvii, entitatea naturală, entitatea spirituală și entitatea lui Dumnezeu.

Entitatea astrelor corespunde influențelor morbide directe pe care astrele o pot avea asupra sănătății. Chiar dacă planetele nu au o influență directă asupra caracteristicilor fiziologice și psihologice ale ființei umane, ele pot, în unele împrejurări, să devină „veninoase” și să polueze omul supus influențelor lor.

Astrele au natura și proprietățile lor variate, asemeni oamenilor de pe Pământ. Aceleași astre au în ele însele posibilitatea de mutație, adică posibilitatea de a deveni mai bune, mai rele, mai dulci, mai acide, mai amare. Dacă

ele rămân în starea lor cea mai bună, nimic rău nu emană din ele. Dar atunci când decad, malignitatea lor se manifesta.”

Trebuie deci să distingem bine, pe de o parte, utilitatea planetelor în calitatea lor de reflectare celestă a constituției omului, ceea ce se folosește de exemplu când facem o temă natală, și pe de altă parte, facultatea acestor planete, în calitatea lor de corpuri fizice, de a avea o acțiune pozitivă sau nefastă, ceea ce nu poate fi în nici un caz pus în evidență doar prin tema natală.

Acest aspect toxic al astrelor era bine cunoscut cu multe secole în urmă din moment ce găsim în biografia unor ocultiști relatări despre pre-cauțiunile luate în timpul unor configurații astrale deosebite. În special, se astupau ușile și ferestrele pentru a evita contactul cu efluviile nefaste ale acestor astre devenite pentru o vreme malefice. **Entitatea otrăvii** este în relație cu metabolismul corpului uman. Pentru Paracelsus, organismul este comparabil cu un laborator alchimic unde alimentele sunt transformate și incorporate, iar deșeurile eliminate. Dar o proastă funcționare a acestei alchimii interioare va provoca o acumulare de deșeuri, sau otrăvuri, care vor putea fi la originea maladiilor. Teoria aceasta găsește ecou în unele teorii naturopatice actuale, după care esențialul tratamentului vizează „drenarea emonctoriilor” și eliminarea „toxinelor” a căror acumulare în organism este considerată ca fiind cauza primară a numeroase boli.

Entitatea naturala corespunde schemei arhetipale a omului. Paracelsus o numește „firmament”. Este planul de construcție a organismului, cu punctele lui tari și slăbiciunile sale, pe care omul le moștenește la naștere și care poate fi perturbat sau regenerat prin condițiile de viață bune sau rele, sau prin alte mijloace mai specifice.

Paracelsus abordează entitatea naturală după trei dialectici:

organele, care sunt astrele „firmamentului” uman, a „bolții lui cerești”. La om, ficatul este Jupiter, creierul este Luna, inima este Soarele, splina este Saturn, plămânul este Mercur, rinichii sunt Venus, vezicula biliară este Marte;

cele patru elemente, care regroupează diferitele procese fiziologice: Focul, cel mai puțin perceptibil dintre elemente, se manifestă prin căldura corporală, Aerul prin mișcările interne precum respirația sau circulația, Apa se regăsește în lichidele organice, Pământul în diferitele substanțe ce compun corpul (oase, elemente nutritive etc.);

- umorile, foarte legate de arome, sunt bila, melancolia, flegma (calmul) și sângele.

Entitatea spirituală regroupează toate elementele psihice, fie că vin de la subiectul însuși, cum ar fi perturbările emoționale, dinspre alții (sugestie, hipnoză) sau chiar de la entități aparținând altor planuri de manifestare (posedarea).

Entitatea lui Dumnezeu evocă prin unele aspecte ale ei ideea de karma. Orice boală, după Paracelsus, este o pedeapsă divină și un mod de purificare. Momentul vindecării nu este deci, la urma urmei, în mâinile doctorului, ci în cele ale lui Dumnezeu. Dacă acest moment este aproape, altfel spus, dacă a fost purificata sau epuizată karma cea rea care a generat boala, bolnavul va întâlni un doctor capabil să-l vindece; altfel, el nu va întâlni decât medici neputincioși în fața bolii sale.

Acest rezumat extrem de succint al teoriei celor cinci entități scoate în evidență mai multe învățăminte foarte utile pentru astrolog.

Informații despre entitatea astrelor vor putea fi furnizate de studiul tranziturilor. Experiența confirmă că un tranzit planetar nu este nociv în sine, chiar dacă este vorba despre o planetă reputată ca malefică precum Saturn. Calitatea aspectărilor planetei care tranzitează este determinantă în caracterul pozitiv sau negativ al tranzitării. O planetă care tranzitează va avea un efect cu atât mai nefast cu cât ea este disonantă. Paracelsus înțelesese și exprimase foarte clar acest lucru în urmă cu cinci secole.

Tema natală nu exprimă în mod clar o boală decât dacă aceasta re iese din entitatea naturală. Este vorba atunci, într-un anume fel, de un „defect de construcție”, de un viciu arhetipal a cărui corectare se dovedește cel mai adesea dificilă. Am fost uneori frapat de sărăcia informațiilor obținute din tema natală a unor pacienți, atinși foarte devreme de maladii grave, invalidante, și care, cu siguranță, aveau o influență majoră asupra vieții lor. Cum este posibil să nu se găsească nici o indicație, chiar dintre cele mai indirecte, despre o boală sau o infirmitate atât de importantă? într-un asemenea caz, se poate presupune că nu entitatea naturală este de vină.

Este posibil ca bolile ce se datorează entității lui Dumnezeu să fie și ele schițate în tema natală, dar într-un mod mult mai subtil, după o dialectică diferită, fondată mai degrabă pe legi spirituale și mecanisme emoționale decât pe un nivel fiziologic sau energetic.

- Dacă boala rezultă din entitatea astrală, a otrăvii sau din entitatea spirituală, vom căuta zadarnic în tema natală ceva indicatori direcți.

Entitatea	Instrument astrologie ce permite o corelare	Metodă de tratament
astrelor	Tranzitul planetar	Remedii protectoare, sau tratamente administrate în anumite momente
otrăvii	Nici o metodă astrologică	Tratament alchimic
naturală	Tema natală	Dificilă. Unele substanțe alchimice
spirituală	Nici o metodă astrologică	Exorcism, hipnoză, psihoterapie
lui Dumnezeu	Semne indirecte în tema natală	Dificilă. Rugăciune, mantre sau alte practici spirituale

Cauzele inițiale ale bolilor

Datorită celor cinci entități, sau cauze prealabile, organismul uman poate fi atins de orice boală. Distingem astfel mai multe tipuri de cauze inițiale ale acestor boli.

Bolile „celeste” sau climatice: la originea lor se află un factor climatic (vânt, frig, căldură, umiditate, uscăciune) excesiv pentru capacitățile de adaptare ale subiectului. Acest factor pătrunde prin piele și mușchi, sau prin orificiile de la nivelul capului (gură și îndeosebi, nas). Fără un tratament sau o reacție curativă spontană a organismului, boala evoluează de la suprafață spre profunzime agravându-se.

Bolile „umane” sau emoționale: sunt datorate perturbărilor afective sau emoționale ale subiectului. Tradiția chineză distinge șapte principale emoții ce stau la originea tulburărilor patologice: bucuria, furia, tristețea, teama, groaza, excesul de meditare și grijile. Spre deosebire de precedentele, ele ating direct profunzimea organismului și energiile sale.

Bolile „terestre” regroupează factorii alimentari, geobiologici, poluarea etc.

Localizare și tip de dezechilibru

Pentru a se ajunge la un diagnostic energetic precis, condiție necesară unui tratament adecvat și eficace, este nevoie să se localizeze cu precizie dezechilibrul. Mulțumită sistemului fiziologic tradițional pe care ne sprijinim, putem afla dacă patologia este la suprafața corpului, în profunzime, la nivelul unuia sau mai multor organe energetice, al unuia sau mai multor canale etc. în plus, ne vom preocupa să determinăm natura dezechilibrului: insuficiență, exces, frig, căldură, mișcare energetică a-normală etc. în sfârșit, vom încerca să găsim, atunci când există, cauza care stă la originea imediată a bolii. De exemplu, o infecție urinară joasă care, din punct de vedere energetic, poate fi legată de o acumulare de „umiditate - căldură” la nivel pelvian, poate avea ca origine imediată un exces punctual de băuturi alcoolice și dulci (punch, lichioruri etc.). Acest exces nu e însă cauza fundamentală a dezechilibrului, care deja există mai dinainte, ci el a provocat declanșarea crizei.

BOALA ȘI KARMA

Când ne străduim să găsim cauza primară a unei maladii, ajungem inevitabil la o întrebare, o întrebare fără răspuns. Ca să reluăm exemplul gripei, originea imediată a acestei boli este un virus, dar virusul a pătruns din cauza unei insuficiențe de apărare a organismului, o problemă a terenului; terenul poate fi slăbit din cauza problemelor dietetice, ele însele legate de un dezechilibru emoțional anume, de exemplu, de probleme relaționale ale căror cauze sunt..? Aceasta este întotdeauna o ultimă întrebare, căreia nu-i putem da un răspuns obiectiv. Mergând mai departe, trebuie să privim dintr-un punct de

vedere filosofic. Paracelsus ar răspunde că Dumnezeu este cauza primară, aducând toate cauzele bolilor la entitatea lui Dumnezeu. Materialistul preferă să vorbească despre întâmplare, ceea ce este de asemeni o profesiune de credință. În acest stadiu, putem să evocăm și ipoteza karmei.

Karma și reîncarnarea sunt în miezul numeroaselor tradiții spirituale. În Orient, hinduismul și budismul le acordă un loc esențial; în Occident, se pare că primii creștini ar fi avut credințe identice, înainte ca Biserica să arunce în uitare aceste teorii. La sfârșitul secolului al XIX-lea totuși, numeroși vindecători ezoteriști au reluat și au aranjat aceste concepte după placul lor.

Teoria karmei este fondată pe ipoteza existenței unei legi de la cauză la efect, care guvernează toate fenomenele. Karma înseamnă „acțiune”. Toate evenimentele și întâmplările actuale sunt rezultatul unor acțiuni trecute. Toate acțiunile actuale determină condițiile și evenimentele viitoare. Marele maestru indian, Padmasambhava, care a permis dezvoltarea budismului în Tibet, scrie:

„Dacă vrei să vă cunoașteți viața trecută, examinați-vă starea prezentă; dacă vrei să vă cunoașteți viața viitoare, examinați-vă acțiunile prezente.”

Consecințele acțiunilor nu survin imediat. Ele sunt mai mult sau mai puțin amânate, și pot apărea pe planuri diferite de planul inițial. De exemplu, consecința karmică a unui furt sau a tendinței de a-ți însuși bunul altuia, nu înseamnă neapărat că în viitor vei fi tu însuși furat. Este posibil să ai de suferit în urma unei energii vitale insuficiente sau a unei constituții fizice mai slabe. Pe de altă parte, fondul este mai important decât forma. Emoția ce însoțește această acțiune este preponderentă în calitatea karmei. Uciderea cuiva va avea consecințe foarte diferite dacă aceasta acțiune s-a datorat furiei, dacă a fost făcută cu o absolută indiferență sau dacă s-a ucis pentru a salva alte persoane. Să notăm de asemeni că orice acțiune anterioară clipei prezente poate genera o karma care, în întregime sau în parte, se poate exprima chiar în această viață. Karma nu se referă deci neapărat la o viață trecută, ci consecințele unui act comis pot fi suferite chiar în această viață.

Teoria aceasta n-are nimic fatalist. După tradițiile care folosesc acest sistem filosofic, există într-adevăr mijloace care permit purificarea unei karme negative și în acest fel să se ușureze, sau chiar să se suprimă consecințele nefaste pe care ea le-ar putea aduce. De mai multe ori, l-am văzut pe unul dintre profesorii mei recomandând unei persoane venite să-l consulte să efectueze anumite practici spirituale deosebite pentru a-l ajuta să evite un pericol care ar fi putut surveni puțin mai târziu, sau pentru a putea traversa fără dificultăți o perioadă care s-ar fi putut dovedi critică.

Astfel, perspectiva oferită de această lege a cauzei și efectului încurajează creativitatea și responsabilitatea, și temperează un pic sentimentul de nedreptate în fața inegalităților vieții, îndeosebi a sănătății.

Cu toate acestea, eu nu împărtășesc viziunea romantică a numeroșilor ezoteriști occidentali, care consideră omul ca fiind pe o cale de evoluție lineară, neputând progresa decât de la o viață la alta. Fiecare reîncarnare ar avea un scop și ar permite noi acumulări ducând progresiv spre înțelepciune și atotcunoaștere.

Viziunea hinduistă și budistă este și mai crudă, comparând-ciclurile de renaștere cu o mlaștină sau un ocean de suferință, din care trebuie să te eliberezi cât mai repede, experimentând astfel nenumărate forme de existență dureroase.

La nivel astrologic

Într-o temă natală, totul poate fi interpretat din punct de vedere karmic. Fiecare detaliu al temei este rezultatul acțiunilor trecute și re prezintă germenele comportamentelor, și deci al karmei viitoare. Din acest punct de vedere, nu este deloc nevoie de indicatori speciali privind viețile trecute. Se poate lua ca punct de plecare vârful casei a Vi-a și pa tronul ei, pentru că această casă semnifică familia, mediul din care se vine și, într-un sens mai larg, cauzele directe ale acestei reîncarnări, dar orice alt simbol ne poate aduce de asemeni pe acest teren.

O cercetare privind karma va insista mai mult asupra emoțiilor care stau la originea acțiunilor și obiceiurilor de comportament decât asupra condițiilor sociale. Ea se va apropia mai mult de o analiză psihologică, care scoate la lumină anumite înclinații emoționale sau tendințe comportamentale, decât de un roman care să povestească o serie de întâmplări despre epoca sau contextul social în care a evoluat o persoană.

Întrebarea: „Aceasta boală este o boală karmică?” nu are nici un sens, din moment ce tot ceea ce survine este consecința acțiunilor trecute, și deci de origine karmică. Este mai direct să ne întrebăm în ce măsură este posibil să ușurăm sau să purificăm karma care stă la originea bolii, altfel spus: „Boala cu care ne confruntăm este ea vindecabilă, și cum?” Aceasta, chiar în cazurile cele mai grave, lasă întotdeauna o licărire de speranță, slabă, e adevărat, aceea de a găsi ființa sau metoda capabilă să purifice karma ajunsă la maturitate și care a generat boala.

Nu voi mai vorbi mai departe despre acest subiect atât de complex. Cunoașterea condițiilor exterioare a vieților noastre trecute nu răspunde decât curiozității și nu este de nici un interes. În special, faptul de a cunoaște cauzele karmice ale unei boli sau ale unui dezechilibru nu este în nici un caz suficient în sine pentru a rezolva această problemă. Tendințele psihologice ale individului, patologice sau nu, se perpetuează de la o reîncarnare la alta, mai ales dacă nu se efectuează nici o lucrare interioară, și ele pot deci să fie puse în evidență într-o temă astrală sau în cursul unei consultații fără să fie nevoie să se facă aluzie la karma. Lucrul asupra karmei cuiva cere o stăpânire spi-

rituală care nu depinde de cunoștințele livrești și care depășește cadrul acestei lucrări.

EXAMENUL CLINIC ÎN MEDICINA ENERGETICĂ

După cum am arătat până acum, este limpede că examenul clinic trebuie orientat spre o abordare energetică și astrologiei. Pentru astrolog, examenul clinic este un mijloc de a confrunța situația arhetipală a subiectului, așa cum apare ea în tema natală, cu situația lui prezenta. Putem compara tema natală cu planul unei case înainte de constituire, iar consultația cu starea locului făcută la un moment dat. De la naștere, s-au putut produce numeroase schimbări, legate nu numai de terenul de pornire ci și de modul de viață și comportamentul pacientului.

Distingem diferite etape ale examenului clinic - anamneză, palpa-rea, ascultarea, olfacția -, în care intervin toate organele de simț care sunt instrumentele de investigație cele mai fiabile de care dispunem.

Anamneză caută antecedentele familiale și personale ale subiectului. Ea trebuie să fie cât mai precisă cu putință, în special în ceea ce privește data și ora apariției simptomelor (aceasta va permite să se stabilească tema orară a bolii). Anamneză permite apoi să obținem precizări despre istoricul bolii, despre împrejurările în care a apărut și despre prezența sau absența factorilor declanșatori. În sfârșit, ea apreciază starea actuală a pacientului. În medicina energetică, ea informează practicianul despre următoarele elemente: prezența și felul de febră, frisoane, transpirație, durere; calitatea somnului, a poftei de mâncare, a organelor de simț; atracție sau aversiune față de anumite gusturi, de unele tipuri de alimente; sete, micțiune, urină, fecale; senzații diverse; vise.

Inspekția privește morfologia generală a pacientului, dinamismul său, expresia. Apoi strălucirea privirii, a feței, a tenului. În sfârșit, se vor observa zone mai precise, cum ar fi conjunctivele și limba, pentru care au fost dezvoltate sisteme de corespondență precise cu diferitele zone ale corpului.

Palparea privește corpul în general și pulsul.

Palpând pielea și mușchii, putem să evaluăm temperatura locală, sensibilitatea tactilă și dureroasă și tonusul de pe suprafața corpului. Palpăm cu mai multă atenție membrele, abdomenul și anumite zone energetice susceptibile de a ne da informații despre localizarea și evoluția patologiei profunde.

Palparea pulsului este o parte fundamentală a examenului în medicina energetică. În toate tradițiile, sunt consacrate lucrări întregi acestui subiect. Este folosit mai ales pulsul radial. Unii practicieni foarte experimentați, fac din acest examen unicul lor instrument de investigație clinică. Într-adevăr, examinarea pulsului permite în același timp aprecierea stării de echilibru dintre sânge și energie, calitatea funcționării diferitelor organe energetice, sta-

rea de adaptare a subiectului la factorii sezonieri și climatici. Pe scurt, acest examen permite accesul la toată fiziologia energetică a individului și a dezechilibrelor sale. În plus, este un mijloc de a accede la date mai subtile, de ordin psihologic, spiritual și karmic.

Ascultarea și olfacția se referă la sunetul vocii, puterea ei, tonalitate; vorbirea și tulburările ei (bâlbâială, pronunție greoaie); respirația, căreia îi apreciem puterea sau slăbiciunea; prezența zgomotelor respiratorii, cum ar fi ralurile, șuierăturile, gâfâiala; tușea, care poate fi seacă sau productivă, slabă sau puternică, chintoasă etc.; sughitul și eructațiile; mirosul pacientului, halena sa, a secrețiilor și excrețiilor (puroi, flegmă etc.).

Grație acestui examen, și în special a anamnezei, inspecției și examinării pulsului și limbii, încercăm să stabilim un tablou mai precis datorat dezechilibrelor pacientului, pentru a putea elabora o soluție terapeutică adaptată.

PARTEA A II-A

SIMBOLISMUL ÎN ASTROLOGIA MEDICALĂ

Ca și pentru multe alte științe tradiționale, se ajunge la cunoașterea astrologiei prin intermediul unor simboluri. Simbolul este un intermediar între Cunoașterea inexprimabilă, aflată dincolo de cuvinte, și conceptualism, înțelegere intelectuală. Asemeni poeziei, simbolul permite exprimarea prin imagine a ceea ce nu poate fi formulat verbal. Sarcina astrologului consta în a extrage din simbol mesajul său comprehensibil și exprimabil, cât mai clar și cât mai precis cu putință.

Toată bogăția și toată valoarea simbolului astrologie ține de faptul că el nu depinde de mental ci este o expresie directă și figurativă a ceva existent „dincolo de intelect”. Doar astfel se explică faptul că putem, prin intermediul studiului unui simbol, „să ne bransăm direct” la însăși sursa Cunoașterii, proces adeseori numit intuiție. Acest mod de funcționare face să intervină mai mult decât raționamentul. El are nevoie de o deschidere, o lărgire a câmpului de cunoștințe care permit exprimarea unei sensibilități subtile. Astfel, practica astrologică depășește cadrul unei munci analitice sau sintetice. Ea devine o adevărată yoga, o disciplină care permite dezvoltarea armonioasă și simultană a capacităților senzitive sau intuitive și a funcțiilor de raționament, de analiză și sinteză ale practicantului astrologiei.

Bineînțeles, dezvoltarea acestor capacități este progresivă. Ea implică o familiarizare și o maturizare ce necesită timp. Impune, de asemenea, să se mențină un echilibru între raționament și simțire, acești doi poli adesea contradictorii simbolizați în zodiac prin axa Fecioară - Pește, în aceasta constă provocarea: în a nu se lăsa în voia tendințelor naturale care împing într-o anumită direcție în detrimentul celeilalte. Dar fără acest efort, fără această aspirație, este puțin probabil să se reușească într-o zi să se extragă din astrologie toată chintesența sa, toată bogăția sa care se confruntă până la urmă cu lumina prezentă în fiecare.

În capitolele ce urmează, semnificația generală și semnificația medicală a semnelor, casele și planetele sunt abordate concomitent într-adevăr, sensul medical este cel mai adesea o extindere a sensului general. Reamintirea acestuia din urmă va ușura deci înțelegerea și asimilarea datelor mai specifice despre funcționarea organică sau energetică a corpului omenesc.

Tipologiile schițate se referă în mod esențial la morfologie și la dinamism. Este important să înțelegem utilitatea și limitele lor. Numeroși practicieni folosesc aceste tipologii ca pe niște cutii, căutând să facă în așa fel încât fiecare individ să poată intra într-una din ele, uneori cu mare dificultate. Eu prefer

să fac acest lucru invers: având cunoștință de diferitele tipologii, caracteristicile subiectului sunt cele care-mi atrag atenția asupra faptului că el se apropie de unul sau altul dintre tipuri, într-adevăr, este o utopie să crezi că vei putea încadra pe oricine în unul din tipurile astrologice existente. Mulți subiecți sunt amestecuri de mai multe tendințe, sunt atipici, și a vrea să le atribui obligatoriu un anumit tip astrologie nu este de nici un interes. În schimb, anumite persoane sunt evident tipice pentru o anumită energie planetară sau zodiacală. Interesul constă atunci în posibilitățile, pentru practician, de a prevedea sau a înțelege anumite reacții, și de a avea în vedere anumite strategii terapeutice în lumina acestor date.

De exemplu, un lunarian tipic, în fața unei boli grave, va avea tendința să se închidă în sine, să aștepte pasiv, să se refugieze într-o lume imaginară. În fața unui asemenea caz, practicianul trebuie să dea dovadă de energie pentru a extrage informațiile necesare punerii diagnosticului, apoi pentru a stimula pacientul și a-l încuraja să participe la vindecarea lui. La polul opus, un marțian va avea o reacție energică, uneori violentă, chiar autodestructivă. În acest caz, practicianul va trebui să aibă o acțiune temperantă, echilibrată, liniștitoare. La un tip sanguin, va trebui să ne gândim să-i moderăm poftele sau să-i corectăm excesele alimentare pentru a preveni supraîncărcarea, pe când la un melancolic, trebuie dimpotrivă să-i recomandăm o alimentație mai gustoasă și hrănitoare și un mod de viață mai puțin izolat și ascetic.

Capitolul 1. ZODIACUL

Chiar dacă Pământul se învâрте în jurul Soarelui, pe o orbita eliptică, pentru observatorul terestru, pare că Soarele este cel ce se deplasează în jurul Pământului într-un an. Banda de cer pe care această mișcare pare să se producă se numește **ecliptica**. Ea este parcursă și de celelalte planete ale sistemului solar.

Zodiacul este reprezentarea simbolică a eclipticei, un inel de 360° împărțit în douăsprezece segmente egale, semnele zodiacale. Începutul cercului zodiacal este **punctul vernal**, corespunzând intersecției eclipticii și a ecuatorului ceresc, în momentul echinocțiului de primăvară. Zodiacul constituie deci un fundal ceresc pe care se vor marca pozițiile și mișcările planetelor. Dar această configurație este strâns legată de Pământ, are o **viziune geocentrică** a lumii. Cerul despre care este vorba este un cer apropiat, cel al fenomenelor atmosferice și nu sfera stelelor îndepărtate.

Înainte de a aborda semnificația medicală a zodiacului, este esențial să fi asimilat perfect symbolismul general al fiecărui semn. Pentru a face asta, se poate efectua o analiză individuală, dar este mai interesant să se studieze relațiile și contrastele dintre semne.

După cum am văzut mai sus, zodiacul face parte dintr-un ansamblu de simboluri care permit o oarecare descriere a lumii. Totul, în Cer și pe Pământ, poate fi exprimat și caracterizat grație acestui sistem. De aceea zodiacul se exprimă grafic printr-un cerc. Acest cerc evocă, de asemeni, noțiunea de ciclu, de mișcare perpetuă. .. în acest cerc, relațiile între semne urmează regulile geometriei. Linia dreaptă, triunghiul echilateral, pătratul și hexagonul sunt principalele figuri după care se stabilesc aceste relații. Vom regăsi aceste figuri la capitolul aspectărilor. Împărțind zodiacul în acest fel, putem distinge diferitele categorii de semne.

SEMNE OPUSE

Linia dreaptă pune în relație semnele opuse. Aceasta situație subliniază diferența și complementaritatea anumitor semne. Această dualitate conferă zodiacului o oarecare stabilitate. Ea exprimă posibilitatea unui echilibru ce rezultă din această confruntare între două energii extreme. Opoziția permite obținerea a numeroase informații privind fiecare semn. De exemplu, semnul marțian al Berbecului, care exprimă dinamismul, angajamentul și impulsivitatea, se opune valorilor de cumpătare, căldură, chiar nehotărâre exprimate de cel al Balanței care-i e opus. Meticulozitatea și precizia Fecioarei se opune intuitivității sau simțului globalizant al Peștilor.

Din punct de vedere general, se constată că semnele opuse sunt de ace-

eași mobilitate (a se vedea mai departe) precum Focul este opus Aerului, și Apa, Pământului. Nu există deci un conflict absolut într-o opoziție, pentru că vom vedea că Focul și Aerul au în comun căldura, Apa și Pământul - recele.

În astrologia medicală

Unele patologii pot fi indicate în semnul opus celui căruia îi corespunde organul lezat. De exemplu, probleme circulatorii ce ating inima, adeseori semnalate în Leu, pot fi exprimate și în Vărsător. Unele probleme urinare pot fi indicate în Berbec mai degrabă decât în Balanță etc. Această relație explică și evoluția anumitor boli care se pot repercuta în semnul opus.

Homeopații cunosc bine această tendință pe care o au unele boli de a evolua dintr-o parte a organismului în alta, ceea ce îndeamnă să nu se creadă prea repede într-o vindecare ci să se caute cu atenție apariția unor noi simptome la distanță de problema inițială. Pentru ca acest lucru să se producă, nu este neapărat nevoie să existe opoziția a două planete în aceste semne, dar este sigur că o asemenea prezență va întări această tendință evolutivă.

MOBILITATEA SEMNELOR

Dacă trasăm un pătrat în cercul zodiacal, putem distinge trei tipuri de semne: semnele cardinale, semnele fixe și semnele mutabile, așezate în cruce, adică în perechi de semne opuse. Această dialectică caracterizează dinamismul fiecărui semn.

Semnele cardinale exprimă dinamismul inițial, impulsul. Începutul semnelor cardinale coincide cu începutul celor patru anotimpuri. Cardinalitatea este deci sinonimă cu înnoirea, cu inițiativa și creativitatea.

Semnele fixe întrețin mișcarea generată de semnele cardinale. În acest stadiu, proiectele exprimate mai înainte se concretizează, se dezvoltă. Principalele calități ale semnelor fixe sunt perseverența, constanța, tenacitatea. Ele corespund mijlocului unui anotimp.

Semnele mutabile permit transformările, mutațiile, trecerea de la o mișcare la alta. În acest stadiu, se recoltează fructele mișcării precedente și se pregătește mișcarea următoare. Semnele mutabile sunt mai puțin expresive sau concrete decât semnele cardinale sau fixe, influența lor e mai subtilă, mai puțin exteriorizată, mai puțin materială, mai abstractă. Ele corespund unui sfârșit de sezon, perioadei de „mutație” între două anotimpuri.

Pentru a înțelege mai bine această noțiune de mobilitate a semnelor, putem să ne gândim la ciclul anotimpurilor, care prezintă o analogie perfectă cu cercul zodiacal. Astfel, sosirea primăverii, cu izbucnirea ei, această înflorire care conține deja tot planul unui ciclu de viață, ilustrează perfect cardinalitatea semnului Berbecului. Miezul verii, permanența căldurii și apogeul vieții vegetale și animale în acest anotimp cald, coincide cu semnul fix al Leului.

Metamorfoza subtilă care se întâmplă la sfârșitul verii, perioadă în care lumina se schimbă, când apar primele semne de uscarea frunzelor, sau când numeroase fructe ajung la maturitate și când a venit timpul pregătirii rezervelor necesare pentru înfruntarea sezonului rece, ilustrează mutabilitatea semnului Fecioarei...

În astrologia medicală

Mobilitatea semnelor poate ajuta la determinarea evoluției tulburărilor de care suferă subiectul.

Cardinalitatea aduce după sine probleme acute, de tipul crizelor, debutând cu brutalitate, evoluând foarte intens, apoi diminuând rapid pentru a dispărea cel mai adesea fără sechele. Este tipul de patologie curentă a copilului, care întruchipează chiar acest principiu cardinal. Și inflamațiile acute necomplicate sunt exemple bune ale acestor boli.

Fixitatea aduce după sine adeseori probleme mai puțin violente, dar a căror principală caracteristică este durată. Se pare că boala, odată instalată, nu mai poate fi eliminată, într-atât de stabile sunt simptomele. Evoluția se poate face spre cronicizare sau spre o agravare lentă și progresivă. Problemele canceroase, atunci când nu sunt tratate, sunt tipul însuși de maladie fixă: simptomele sunt permanente și nu-i lasă pacientului nici un pic de răgaz; boala evoluează lent și inevitabil spre sfârșitul fatal.

Mutabilitatea se exprimă printr-o mare variabilitate a simptomelor, atât în intensitatea lor cât și în localizare. Boala este adeseori prea puțin concretă, greu de pus în evidență prin mijloace obișnuite cum ar fi analizele sau examenele radiologice. Interacțiunile dintre psihic și organic sunt frecvente. Când un simptom dispare, un altul apare într-o altă parte a corpului. Bolile psihofuncționale, ca spasmofilia, colonul iritabil, recto-colita etc. au un marcat caracter mutabil.

Semne cardinale	Dinamism inițial	Procreare, impuls	Boli acute, brutale, crize
Semne fixe	Continuitate	întreținerea mișcării	Boli persistente, cronice, evoluând fără răgaz
Semne mutabile	Adaptare mișcări în alta	Transformarea unei	Simptome variabile, schimbătoare Boli psihofuncționale

SEMNE ȘI ELEMENTE

Dacă în cercul zodiacal trasăm un triunghi echilateral, putem distinge patru grupe de semne care au aceeași natură elementară. Fiecare grup de trei semne, fie că sunt de Foc, de Apă, de Aer sau de Pământ, are un semn cardinal, un semn fix și un semn mutabil. Fiecare element reprezintă rezultatul interacțiunii dintre calitățile elementare organizate în două grupe de două ca-

lități opuse: căldură/frig și umiditate/uscăciune.

Focul ia naștere din acțiunea conjugată a căldurii asupra uscatului. El se manifestă prin creativitate, dinamism, activitate, impuls și accelerație. El poate avea o influență nefastă dacă devine agresiv, distructiv și inflamant. În „lumea cea mare” el se exprimă în special prin focul solar, activitatea vulcanică, fulgerul și toate fenomenele ce presupun combustie.

Aerul se naște din acțiunea căldurii asupra umezelii. El este mobil, fecund, cumpătat, armonizant. Poate avea o influență atunci când aduce după sine agitație și instabilitate. În univers, el se exprimă în special în aer, vânt și gaze.

Apa se naște din acțiunea frigului asupra umidității. Caracteristicile sale sunt pasivitatea, receptivitatea. Ea poate avea o influență nefastă atunci când dă naștere la inerție, imobilizare sau revărsare. În univers, ea se exprimă în apele mărilor și oceanelor, în fluvii, în ploaie și în general în lichide.

Pământul se naște din acțiunea frigului asupra uscatului. El este dens, absorbant, concret. Poate avea o influență nefastă când provoacă ariditate și îngreunare. În univers, el constituie materia solidă, concretă, pământul care ne suportă.

Elementele în astrologia medicală

La fel cum cele patru elemente se manifesta la nivelul lumii exterioare, tot așa ele au o expresie în organismul uman.

Focul se exprimă în căldura corporală, în vitalitate, creativitate, creștere, dinamism, capacitatea de accelerare și funcția musculară. Din punct de vedere patologic, el produce febre, inflamații, uscăciune și deshidratare. Dar acest Foc nu se exprimă numai prin semnele de Foc. Planete precum Soarele sau Marte sunt indicatori la fel de importanți pentru a aprecia într-o temă natală elementul Foc în om.

Tipologie: la nivelul energiilor umane, când elementul Foc predomină², subiectul se apropie de temperamentul bilios descris de Hipocrate, caracterizat printr-un puternic dinamism. Musculatura bine dezvoltată se remarcă mai mult prin tonusul său decât prin volum. Adeseori este vorba despre un subiect scund și îndesat, mai „din topor”, activ, clocotitor și energic. Nevoile lui energetice sunt importante, consumă mai ales zaharuri și feculente (ex.: cartoful) cu absorbție rapidă. Subiectul este însuflețit, chiar dominat de pasiune.

Bolile sunt în general scurte și violente, cu o puternică componentă inflamatorie. După patruzeci de ani, cel mai frecvent afectat sau vulnerabil

² Nu este vorba aici despre o preponderență a semnelor de Foc sau a planetelor calde în tema natală ci de relativa dominanță a energiilor produse de foc la nivel fiziologic, ceea ce era numit odinioară „o proporție prea mare de bilă”.

este sistemul cardio-vascular. Principiile terapeutice constau în a calma, a răcori și a hidrata. Activitatea fizică este importantă ca reglator al dinamismului interior, atât energetic cât și emoțional.

Aerul se exprimă la om prin mobilitate, mișcare - de exemplu circulația, digestia (peristaltismul), respirația, prin schimburi gazoase la nivelul alveolei pulmonare sau schimburi ionice la nivelul capilarelor, prin toate transmiterile de informații din organism, în special transmiterea nervoasă. Din punct de vedere patologic, Aerul este cauza imediată a tuturor mișcărilor anormale (treceri, tremurături, convulsii, epilepsie etc.), a tulburărilor de peristaltism cum sunt refluxul gastro-esofagian sau vomismentele și a numeroaselor boli respiratorii. Principalele planete ale temei natale care ne informează despre elementul Aer sunt Mercur, Jupiter și în mai mică măsură, Venus.

Tipologie: când predomină elementul Aer, subiectul se apropie de temperamentul sanguin, caracterizat prin o oarecare bonomie, forme rotunjite, dar ferme, o față bine colorată. Este un „cărnos” și un senzual» o natură armonioasă, echilibrată, mânată de poftă puternică. Caracterul este deschis, expansiv, optimist și generos.

Pe plan medical, este tipul cel mai echilibrat, firește atunci când este sănătos. Tulburările lui vor avea ea origine excesele³ alimentare sau carnale. Dezechilibrele devin evidente cel mai adesea după patruzeci de ani, atunci când începe declinul energiei sănătoase din corp. Atunci pot surveni obezitatea, diabetul gras și toate problemele legate de supraîncărcare ponderală.

Apa se exprimă la om la nivelul lichidelor organice: ser, suportul lichid al sângelui, limfa, diversele secreții și, dintr-un punct de vedere mai global, mediul intern indispensabil vieții biologice. Pe când Aerul și Focul exprimă un dinamism, Apa și Pământul participă mai pasiv la viața organică. Din punct de vedere patologic, Apa este la originea imediată a edemelor, a stazelor și a obstrucțiilor. Luna este principala planetă a temei natale care ne informează asupra elementului Apă.

Tipologie: din punct de vedere energetic, când predomină elementul (Apă) subiectul se apropie de temperamentul limfatic, caracterizat prin rotunjimea sa, un aspect „dilatată” care poate evolua spre îngrășare și o relaxare și o umflare a țesuturilor (spre deosebire de tipul sanguin care își păstrează fermitatea țesuturilor). Pe când formele tipului sanguin sunt însoțite de o colorație generoasă, tipul limfatic are tenul palid și fațes lunar. Pe când obezitatea sanguinului este datorată exceselor, limfaticul tinde să ia în greutate pentru că metabolismul general și catabolismul în special sunt insuficiente. Aici regimul este ineficace și inoportun. Pe plan psihologic, se notează o tendință la

³ Noțiunea de exces trebuie să fie înțeleasă într-un sens foarte relativ. Fără nici o conotație morală, aceasta indică doar o inadecvare între poftele subiectului și capacitățile lui energetice de moment. Ceea ce poate fi metabolizat ușor și fără supraîncărcare la douăzeci de ani nu mai este la cincizeci de ani, cel puțin în aceleași cantități, la fel se întâmplă anotimpurilor sau climatului.

pasivitate, la indolență, la sedentarism, evoluând spre inerție și căldura vitală, evoluează firesc spre un temperament limfatic.

Din punct de vedere patologic, limfaticul, prin lipsa de căldură vitală, are tendința să sufere de insuficiență digestivă, cu greutate post-prandială și scaune moi. Îngreunarea sau lentoarea se manifestă și pe plan fizic. Când dezechilibrul este mai marcant, lichidele nu mai sunt reținute la locul lor, ceea ce se traduce prin edeme subcutanate sau pulmonare, dispnee_etc. Principiile terapeutice constau în a stimula metabolismul și a încălzi, mobilizând în același timp și eliminând lichidele de prisos.

Pământul este materia din care este acut omul. El aduce organismului densitatea, soliditatea sa, mineralitatea, și împreună cu Apa, temperează dinamismul și mobilitatea Focului și a Aerului. Părțile corpului cele mai legate de elementul Pământ sunt pielea și sistemul osteoarticular. Din punct de vedere patologic, Pământul este legat în mod direct de problemele metabolice, reumatismale și cutanate. Saturn este indicatorul primordial al calității elementului Pământ în tema natală.

Tipologie: din punct de vedere energetic, când elementul pământ predomină, subiectul se apropie de temperamentul nervos, sau melancolic, caracterizat prin uscăciune și refracție, chiar slăbiciune. Tipul nervos este un longilin la care sistemul osos este predominant. Formele lui sunt colțuroase, ochii sunt înfundați în orbite, nasul fin, gâtul lung, membrele subțiri și osoase. Din punct de vedere psihologic, gândirea prevalează asupra acțiunii sau a emoției, care poate fi puternică dar interiorizată. Este un secundar, nu introvertit, înclinat cu ușurință spre neliniște sau pesimism. Cu vârsta, temperamentul bilios, pierzându-și din căldură, evoluează firesc spre un temperament melancolic.

Pe plan patologic, temperamentul nervos suferă în special de reumatism. Din tinerețe deja prea puțin suple, articulațiile se înțepenesc cu vârsta. Tendința lui de a răsuci problemele pe toate fețele și de a se îngrijora pentru lucruri pe care alții le-ar considera nesemnificative, poate să-i producă tulburări de tip nevrotic sau depresiv, Principiile terapeutice sunt aici de a încălzi fără a inflama și de a hrăni.

Calitățile elementare ale semnelor zodiacale aduc un dinamism sinergie. Poate fi interesant, atunci când se diagnostichează o slăbiciune la un semn, să se lucreze nu numai pentru a întări energia exprimată de acel semn, ci și pentru a completa acțiunea lucrând asupra semnelor din același element. Se mai poate acționa de asemeni asupra semnelor de 60°, a căror natură elementară este complementară (Foc/Aer, Apă/Pământ).

SPECIFICITATEA CELOR DOUĂSPREZECE SEMNE ZODIACALE

Sinteza celor două dialectici mobilitate/element conferă o originalitate fiecărui semn zodiacal. Printre cele douăsprezece semne, unul singur e de Foc cardinal, unul singur de Foc fix, unul singur de Foc mutabil etc. După ce am văzut cum putem regrupa semnele în diferite grupe, să ne ocupăm acum de a determina specificitatea fiecăruia dintre ele.

Berbecul

Primul semn al zodiacului, Berbecul exprimă Focul cardinal. Analogia cu explozia de viață din primăvară este evidentă. Este începutul unui ciclu, încă încălzit, dar cuprinzând toate elementele necesare derulării lui. Procesul de germinare ilustrează bine această energie. Este exteriorizarea forțelor înmagazinate în decursul unei perioade de acumulare și de odihnă, într-un germen care nu este numai o simplă scânteie de energie, ci înglobează un proiect de viață în care sunt incluse toate informațiile indispensabile unei specii vegetale anume. Aceasta izbucnire este practic imposibil de oprit, pentru că totul este angajat în mișcare; Doar o distrugere, o nimicire ar putea opri aceasta încolțire.

Mișcarea aceasta este eminamente masculină, yang, și ne imaginăm cu ușurință că, în acest semn, Mar te este în domiciliu și Soarele în exaltare.

Topografie: în astrologia medicală, cele douăsprezece semne sunt indicatori ai topografiei anatomice, zodiacul derulându-se de la cap spre picioare.

Berbecul corespunde capului, adică craniului și conținutului său, creierul și meningele, nervilor cranieni, ochilor, părului și arterelor carotide interne. Sunt excluse urechile, nasul și maxilarul inferior.

Tipologie: semnele, mai ales când sunt la Ascendent sau când primesc numeroase planete, pot da individului trăsături caracteristice în ceea ce privește morfologia, dinamismul sau caracterul.

Tipul Berbecului este marcat printr-o frunte înaltă, proeminentă, părul fiind dat spre spate. Corpul dă impresia că se proiectează înainte, mânat de un dinamism ieșit din comun. Privirea este vioaie, pătrunzătoare, musculatura bine dezvoltată și tonici. Pe plan psihologic, acest tip e caracterizat printr-o mare combativitate, o capacitate de a întreprinde, a face proiecte, a lua inițiativă, a se angaja, a se pune în mișcare. Disparația unui asemenea avânt, a acestui spirit de acțiune sau de cucerire, constituie adesea la un astfel de subiect primul semn de depresie și trebuie luat în considerație cu multă seriozitate.

În caz de disonanță, acest dinamism se poate exprima prin grabă, iritabilitate, cutezanță sau brutalitate.

Taurul

După izbucnirea sau încolțirea din Berbec, Taurul este răspunzător de problemele materiale care vor permite apariția și dezvoltarea vieții terestre. Semn fix de Pământ, Taurul este pe atât de feminin pe cât este Berbecul de masculin. Este materia pusă cu răbdare la dispoziția energiei creatoare. Adesea se vorbește despre perseverență la acest semn, care este cel ce ilustrează cel mai bine principiul fixității.

El asigură continuitatea mișcării începută în Berbec. Impulsurile primite sunt întreținute și perpetuate cu fidelitate, cu o statornicie ce se poate transforma în încăpățănare.

Taurul este guvernat de Venus, care se potrivește perfect cu latura lui carnală și senzuală. Luna este în exaltare.

Topografie: semnul Taurului corespunde gurii, limbii, maxilarului inferior, glandelor salivare și gâtului, ceea ce cuprinde faringele, laringele, corzile vocale, glandele tiroidă și paratiroide, arterele carotide externe, coloana cervicală etc.

Tipologie: tipul Taur este caracterizat printr-un aspect îndesat și greoi, cu un gât puternic. Dă impresia de lentoare, de stabilitate, uneori de încetineală. Privirea este blândă, calmă, uneori lacomă. Din punct de vedere psihologic, este un instinctiv, dotat cu un bun-simț „țăărănesc”, apropiat de natură, îndrăgostit de pământ, fidel ideilor sale, angajamentelor sale și prietenilor săi. Este greu să-l faci să devieze de la drumul pe care și l-a fixat.

În caz de disonanță, acest dinamism se poate transforma în placiditate, nemișcare, incapacitatea de a se apuca de treabă, sau într-o senzualitate debordantă care este greu de potolit.

Gemenii

După nașterea din Berbec și dezvoltarea din Taur, Gemenii anunță sosirea schimburilor și a adaptărilor. Cine zice schimburi zice duplicitate, bipolaritate, ceea ce găsim în acest semn dublu. În natură, schimburile sunt gazoase, datorită respirației, dar mai sunt transmise informații și prin expresie, prin cuvânt, prin gest, prin cântec etc. Semn mutabil prin excelență, Gemenii exprimă ușurința, rapiditatea și adaptabilitatea. Este de asemenea semnul comunicării. Mercur, care se potrivește perfect cu aceste calități, este planeta guvernatoare.

Topografie: căile aeriene, digestive și vasculare, regrupate în semnul Taurului la nivelul gâtului, se despart în următoarele trei semne. Gemenii corespund traheei, bronhiilor, țesutului pulmonar, arterelor și venelor pulmonare și ramificațiilor lor, pleurei și membrelor superioare.

Tipologie: ceea ce frappează la un subiect marcat de semnul Gemenilor este vivacitatea sa, atât fizică cât și psihică. Subțire și suplu, subiectul este extrem

de mobil și expresiv. Ca și mișcările, ideile se succed cu rapiditate, fără să fie aprofundate cu adevărat. El surprinde prin simțul lui ascuțit de comunicare și schimburi. Este un viclean, un comediant, un superficial, o persoana care-și bagă nasul peste tot.

În caz de disonanță, acest dinamism se transformă cu ușurință în superficialitate, instabilitate, nestatornicie, o incapacitate de a aprofunda un raționament sau de a-și duce până la capăt angajamentele și proiectele.

Racul

Semn de Apă cardinal, Racul începe odată cu vara. Pe când primele trei semne sunt simplu de explicat, pentru că elementul și mobilitatea lor converg, paradoxul aparent între Apă și cardinalitate îndeamnă la nuanțare. Gestația este imaginea cea mai evocatoare a acestui semn, fenomen foarte activ, și care-și găsește perfect locul în sezonul cald, dar care este de asemeni interiorizat, ascuns, secret Aici, Apa nu este inertă ci eminamente productivă, mediu propice vieții și reproducerii, după asemănarea cu râurile și mlaștinile în perioada de vară. Acest dinamism interior este motorul visului, al imaginației, al unei sensibilități animale. Este instinctul de conservare, instinctul matern, sentimentul de a aparține unei familii, unui clan, unei caste.

Luna tronează în acest semn, Jupiter este în exaltare.

Topografie: Racul corespunde cutiei toracice, mușchilor pectorali, sânilor, esofagului, stomacului, duodenului până la ampula lui Vater, părții superioare a ficatului, veziculei biliare și capului pancreasului.

Tipologie: uneori caracterizat printr-o oarecare rotunjime, mai ales la nivelul feței (facies lunar), individul marcat de Rac se distinge mai ales printr-un temperament temător, o capacitate de a reacționa cu forță stimulilor exteriori, îndeosebi când aceștia sunt percepuți ca amenințători. Această reactivitate contrastează cu o aparență calmă și un spirit întors spre interior. Imaginația este rodnică și tinde uneori să depășească realitatea. întoarcerile spre trecut și visările sunt obișnuite.

În caz de disonanță, acest dinamism poate tinde spre o repliere în sine, spre pasivitate, imobilism, sau hiperemotivitate, instabilitate și capricii.

Leul

Semn fix de Foc, Leul coincide cu apogeul căldurii estivale. Vegetația se dezvoltă la maximum și natura este în toată splendoarea și măreția ei. Analogia este evidentă cu strălucirea solară, sursă constantă de lumină și viață. Această strălucire și întâietate a luminii alungă elementele obscure și aduce demnitate, generozitate, măreție.

Soarele guvernează acest semn.

Topografie: Leul corespunde inimii și vaselor mari toracice, în special aor-

tei, plexului solar, coloanei dorsale, corpului pancreasului și, parțial, splinei (guvernată și de Fecioară).

Tipologie: impresia de măreție și de noblețe pe care o degaja persoanele marcate de Leu este mai evidentă la bărbat decât la femeie. Părul este abundent, evocând o coamă, constituția este robustă, chiar athletică. Pieptul este bombat cu mândrie, exprimând curajul și energia. Pe plan psihologic, noțiunea „Eu”, a ego-ului este exacerbată. Leul este un ambițios care simte nevoia să domine, să conducă, să domnească, să fie în centrul atenției, să strălucească. Generozitatea sau idealurile cavalești pot da acestui semn o anumită elevație, dar subiectul are în mod firesc tendința de a-și păstra un rol central sau principal.

În caz de disonanță, acest dinamism se poate transforma în orgoliu, egoism, despotism sau megalomanie.

Fecioara

Semn mutabil de Pământ, Fecioara este martora apariției semnelor de transformare a sezonului cald în sezon rece. A venit timpul preocupărilor pentru rezerve, pentru înmagazinarea în hambare și pregătirea unui mediu sigur înaintea sezonului rece care nu este încă decât o idee dar care nu va întârzia să sosească. În această perioadă, energia vitală se rarefiază și excesele nu mai sunt recomandabile. Câteva cuvinte-cheie printre cele mai potrivite acestui semn ar fi: sobrietatea, precauția, raționalizarea, calculul rațional, siguranța într-un cadru dinainte pregătit. Imaginea furnicii din fabulă, care evocă de asemeni și noțiunile de constrângere, de disciplină și de muncă de rutină, este tipică acestei energii.

Mercur, planeta dublă, își găsește în acest semn domiciliul de Pământ.

Topografie: Fecioara urmează Racului și corespunde intestinului subțire, colonului ascendent, colonului transvers și colonului descendent, splinei, cozii pancreasului și părții inferioare a ficatului.

Tipologie: adeseori de tip melancolic (cf. celor patru elemente), subiectul marcat de acest semn are tendința de a se încovoia de timpuriu, din cauza insuficienței de energie la nivel respirator și toracic traducând o lipsă de deschidere spre exterior. Este pudic, timid, puțin întreprinzător, căutând siguranța și temându-se de necunoscut și de lipsuri. Onest, conștiincios, scrupulos, muncitor, este o persoană care-și găsește perfect locul într-o activitate de serviciu, de funcționar (servitor al Statului), în domeniu social sau la sarcini subalterne. Foarte focalizat asupra sănătății sale, poate deveni cu ușurință ipohondru și să sufere de boli psihofuncționale.

În caz de disonanță, acest dinamism poate evolua spre un raționament prea subtil sau spre o critică sistematică. Subiectul devine cicălitor, maniac, temător și inhibat la extrem.

Balanța

Semn cardinal de Aer, Balanța este martora reîntoarcerii echilibrului ei zi/noapte, ceea ce marchează începutul evoluției perioadei reci și întunecate. Pe când Berbecul corespunde unei creșteri sau unei încolțiri dinspre Pământ spre cer, Balanța este începutul unei perioade de cădere, dinspre cer spre Pământ. Această cădere e precedată de un moment în care totul este suspendat, ușor dar supus gravitației și inevitabil sortit morții. De unde noțiunea de echilibru, care nu poate fi decât instabil. Cardinalitatea semnului se exprimă într-o creativitate deosebită orientată spre domeniul artistic. .

În mod logic, Venus este în domiciliu în acest semn a cărui armonie contrastează cu asprimea, cu severitatea opusului său, Berbecul. Căderea este începutul epocii sumbre ceea ce explică exaltarea lui Saturn.

Topografie: Balanța corespunde rinichilor, ureterelor, glandelor suprarenale și coloanei lombare.

Tipologie: impresia de armonie este predominantă, atât pe plan fizic cât și psihic. Blândețe, rotunjime, amabilitate, senzualitate. Este o ființă rafinată care caută mai degrabă esteticul decât competiția, nuanța și compromisul mai degrabă decât afirmația tranșantă.

În caz de disonanță, acest dinamism poate transforma în nehotărâre, imobilism sau lipsă de vlagă.

Scorpionul

Semn fix de Apă, Scorpionul este martorul morții vegetației. Dar această moarte necesară este aparentă, superficială. Viața continuă sub pământ, în secret. Puternice mișcări interioare ale materiei în putrefacție nasc noi forme de viață și schița unei noi epoci. De aici noțiunile de transformare, de metamorfoză și de transmutație legate de acest semn. De aici de asemenea ideile de fecunditate interioară, de putere ascunsă și de sexualitate. Este împărăția pulsionilor care cuprind sufletul și mobilizează energia și materia.

Marte guvernează acest semn care este într-un anume fel pandantul obscur sau introvertit al Berbecului, dar Pluton este cel ce se apropie cel mai mult de energia Scorpionului.

Topografie: Scorpionul controlează conținutul pelvian, adică colonul sigucid, rectul și anusul, vezica, uretra, organele genitale interne și externe, sinusurile și nasul.

Tipologie: din punct de vedere fizic, cel mai frapant este magnetismul pe care-l degajă subiectul marcat de Scorpion, în special la nivelul privirii care este pătrunzătoare, incisivă, chiar hipnotică. Puterea interioară se poate exterioriza într-o activitate sexuală intensă, uneori pervertită; ea poate fi de ase-

meni, pusă în serviciul unui scop anume, a unei ambiții pentru care subiectul va consimți la orice sacrificii, chiar la orice uneltiri. Mișcările emoționale interioare sunt puternice dar ascunse. Este o ființă greu de înțeles sau de sondat. Capacitățile sale de a-i influența și a-i folosi pe alții sunt marcante.

În caz de disonanță, subiectul poate tinde spre fobie, perversitate, tulburare interioară, autodistrugere sau revoltă.

Săgetătorul

Semn mutabil de Foc, Săgetătorul corespunde planului, acela al unui nou ciclu de viață, conceput în secret de către Scorpion dar care rămâne deocamdată mai mult un ideal decât ceva concret. După Focul exploziv al Berbecului și Focul strălucitor al Leului, aici este vorba mai degrabă de un Foc îndepărtat sau înălțător, de o licărire prin tenebre care ghidează pașii călătorului. De aici imaginea evocatoare a unui Centaur care-și trimite săgeata, ființă care, stabilizată pe o bază animală pe care o stăpânește, poate tinde spre un scop mai înalt sau mai global.

Acest context de sinteză, de participare la lume, de integrare într-un tot, se potrivește cu Jupiter care guvernează acest semn.

Topografie: Săgetătorul corespunde bazinului, soldurilor, discului intervertebral L—S, sacrului, coccisului, feselor și coapselor.

Tipologie: din punct de vedere fizic, Săgetătorul se apropie de tipul sanguin, dar cu o dezvoltare accentuată a coapselor și feselor în raport cu regiunea toracică. Din punct de vedere psihologic, este un idealist dotat cu un optimism robust. Bine adaptat la mediul său, nu va ezita totuși să se opună ordinii stabilite dacă el consideră că este în contradicție cu idealurile sale. Are un gust deosebit pentru aventură, fie în lumea exterioară (călătorii, descoperiri, raiduri etc.), fie în lumea interioară (căutări spirituale sau morale).

În caz de disonanță, această energie se poate transforma în revoltă, în pasiuni necontrolate sau bulimie.

Capricornul

Semn cardinal de Pământ, Capricornul este martorul apogeului întunericii. Odată cu el începe domnia frigului și a lipsurilor de tot felul. Este domeniul steril al liniștii și al nopții. Aceasta corespunde și cu o concentrare, cu un repaos necesar înaintea unui nou impuls. În Capricorn, nu se păstrează decât strictul necesar continuării vieții, dar această condensare implică și o puritate și o inalterabilitate care sunt de asemeni caracteristici ale semnului. Este frumusețea, dezgolirea, simetria și răceala cristalului, materie într-o formă perfectă.

Saturn guvernează acest semn, iar Marte, o planeta dintre cele mai aride, este în exaltare.

Topografie: Capricornul corespunde genunchilor, atât din punct de vedere osos cât și articular și musculotendinos.

Tipologie: subiectul marcat de acest semn este apropiat de saturnian, adică osos, „sec” și dând o impresie de rigiditate. Această rigiditate se poate aplica și mentalului, subiectul cantonându-se cu ușurința în dogme sau în fanatism, și este foarte greu de influențat. Emoția este adesea refulată pentru a lăsa loc cu prioritate raționamentului. Ca și cristalul, personalitatea este formată din fermitate și aplomb. Capricornul este tenace, și cardinalitatea sa se exprimă mai mult în lumea ideilor sau a muncii decât în domenii emoționale cum ar fi arta sau sexualitatea.

În caz de disonanță, acest dinamism se poate exprima printr-un exces de ascetism, de închidere în sine, sau printr-o ambiție înverșunată, o aviditate de nestăpânit sau un fanatism exacerbat.

Vărsătorul

Semn fix de Aer, la opusul tendințelor centraliste ale Leului unde domnește ego-ul, Vărsătorul simbolizează universalitatea energiei. Individul ia cunoștință de apartenența lui la o colectivitate, la un mediu și renunță la egocentrismul său pentru a se dăruia unei cauze mai cuprinzătoare, în natură, fiecare germen care primește lumina are doze crescânde, dar echivalente.

Dăruirea de sine și renunțarea sunt valori apropiate de energia lui Saturn, primul patron al Vărsătorului - Uranus, cel de al doilea patron, se apropie de tendința colectivităților și descentralizatoare a semnelor.

Topografie: Vărsătorul corespunde gambelor și gleznelor.

Tipologie: dacă Saturn predomină, fizicul este apropiat de cel al saturnianului, dar cu un psihism mai detașat de lume și de pasiunile sale. Dacă Uranus este cel ce domină, subiectul, plin de vioiciune și mișcare, este cu siguranță un nonconformist sau un inovator. El caută neobișnuitul, aventura. Este întotdeauna în avangardă, în afara drumurilor bătătorite. La ambele tipuri, notăm valori de altruism și o greutate în a-și asuma sarcinile zilnice.

În caz de disonanță, dinamismul acesta poate evolua spre o detașare excesivă față de bunurile materiale și spre o inadaptare la normele sociale, spre un comportament excentric sau revoltat.

Peștii

Semn mutabil de Apă, Peștii fac trecerea de la iarnă la primăvară. Este ultimul semn al ciclului zodiacal. El încheie o mișcare dar pregătește o alta. După Apa intimă a Racului și Apa profundă și secretă a Scorpionului, Peștii exprimă Apa universală, cea care acoperă totul, Apa ploilor care fertilizează înaintea unei noi creșteri. Este Apa oceanului care, la orizont, întâlnește cerul. Spre deosebire de Fecioară, unde totul este cântărit și etichetat, aici ne

aflăm în domeniul globalului, al totalității, a ceea ce nu poate fi abordat prin raționament ci doar captat prin intuiție, prin percepție directă.

Neptun guvernează acest semn împreună cu Jupiter. Venus, alta planetă cu energie umedă, este în exaltare.

Topografie: semnul Peștilor corespunde picioarelor.

Tipologie: din punct de vedere fizic,, subiectul marcat de semnul Peștilor tinde să fie relaxat, chiar molatic. El dă o impresie de (prea) mare fluiditate, mișcările lui sunt suple și lipsite uneori de vioiciune. Ochii sunt depărtați, privirea pare diluată și uneori lipsită de fixitate, de concentrare. Această lipsă de concentrare se regăsește adesea la nivelul mentalului, individul putând să se piardă într-o reverie încetoșată și astfel să se îndepărteze sau să fugă de realitate, îndeosebi de problemele și obligațiile materiale, considerate prea pământești. Impresionabil, subiectul este foarte sensibil la ambianță și se orientează în viață mai degrabă în funcție de simțirile sale decât de gândire.

Disonanțele întăresc tendințele la visare și la dizolvare în cețurile psihice, precum și spre incapacitatea de a judeca limpede și precis.

Capitolul 2. CASELE

În vreme ce zodiacul permite să integrăm omul în mediul sau cosmic, casele aduc informații despre contextul teluric în care el evoluează și la care participă. Sistemul celor-douăsprezece case este relativ recent. Multă vreme, astrologii nu au luat în considerare decât cele patru unghiuri ale temei. Ei au trecut după aceea la opt, și în sfârșit la douăsprezece sectoare. Este totuși interesant să revenim la sistemul cuaternar atunci când dorim doar o abordare globală sau când trebuie să sintetizăm date prea complicate.

STUDIU GRUPAT AL CELOR DOUĂSPREZECE CASE

Pe grupe de șase

Casele pot fi reunite în două grupe de câte șase, repartizate de o parte și de alta a marilor axe ale temei: axa Ascendent - Descendent și axa Mijlocul cerului - Fundul cerului.

După axa Ascendent - Descendent

Această axă simbolizează linia orizontului est-vest și permite să se facă o distincție zi/noapte. Partea de deasupra axei este diurnă. Ea corespunde în mod simbolic lumii manifeste, a ceea ce are tendința să se exprime deschis, să se exteriorizeze, a ceea ce este conștient. Partea de dedesubtul axei Ascendent - Descendent este nocturnă. Ea corespunde dimpotrivă la ceea ce este latent, interiorizat, reținut, inconștientului, potențialului nemanifestat (fig. 1).

După axa Mijlocul cerului - Fundul cerului

Această axă care leagă în mod simbolic miezul zilei de miezul nopții, per-

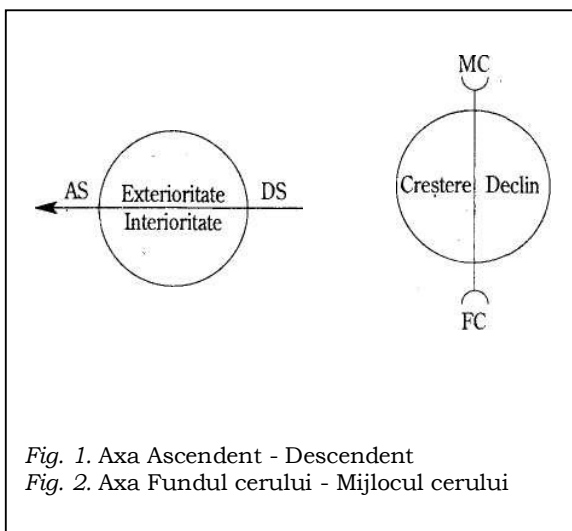

Fig. 1. Axă Ascendent - Descendent

Fig. 2. Axă Fundul cerului - Mijlocul cerului

mite o distincție est-vest. La stânga axei, partea orientală reprezintă domeniul creșterii, al construcției și al pregătirii. Acest sector culminează în Mijlocul cerului, la zenit, ceea ce simbolizează împlinirea, maturitatea, realizarea a ceea ce fusese proiectat, scopul atins sau de atins. La dreapta acestei axe, partea occidentală reprezintă domeniul maturației, al coacerii și al declinului. Ea ajunge până la Fundul cerului, care simbolizează originea, punctul de unde provine și

unde se reîntoarce totul, cauza inițială.

Aceasta ne reamintește de soarta oricărui lucru terestru care se naște, crește, scade și dispare (fig. 2).

Pe grupe de câte patru

Casele pot fi, de asemeni, clasate în trei grupe de câte patru: casele unghiulare, casele succedante și casele cadente.

Casele unghiulare

Sunt cele patru case primordiale, care încep cu cele patru unghiuri ale temei. Planetele situate în aceste case își cresc puterea, și asta cu atât mai mult cu cât ele sunt situate mai aproape de vârf. Casele I și a X-a merg în sensul unei afirmări a personalității subiectului și a potențialelor sale de a folosi lumea care-l înconjoară; casele a IV-a și a VII-a exprimă dimpotrivă reținere. Energia este păstrată acum în sânul unei familii, a unui clan (casa a IV-a) sau pusă la dispoziția unei colectivități după un plan sau un contract bine stabilit (casa a VII-a). Este interesant de notat și de aprofundat analogiile între casele unghiulare și semnele cardinale.

Studierea a numeroase teme arată că planetele apropiate de cele patru unghiuri ale temei, dar situate în casa precedentă își cresc importanța de o manieră asemănătoare cu cele plasate în casa unghiulară.

Casele succedante

Aceste case sunt legate între ele prin noțiunea de a avea și a pierde. Casa a H-a corespunde capacităților de acumulare ale subiectului, casa a V-a corespunde aptitudinii lui de a gestiona ceea ce posedă, casa a VIII-a capacităților lui de a abandona, de a pierde și beneficiul pe care-l poate avea din asta, casa a XI-a corespunde cu tot ceea ce este obținut sau pierdut într-un mod anormal, sau grație unui ajutor sau a unor factori exteriori.

Casele cadente

Aceste case sunt legate între ele prin principiul distanței. Casa a III-a exprimă micile deplasări, schimburile apropiate, contactele imediate. Casa a K-a este legată de marile deplasări, atât fizice (călătorii) cât și mentale (idealuri, proiecte, vise). Cu casa a VI-a, ne contopim cu mediul și distanța dispare. În casa a XII-a, distanța nu mai există: ne situăm în afara lumii.

Pe grupe de trei

Se mai pot clasa casele în patru grupe a câte trei:

Casele I, V și IX au în comun mișcarea. Casa I dă impulsul, naște mișcarea; a V-a o transmite și o întreține, a K-a permite integrarea ei după un plan mai global și o adaptează lumii exterioare.

Casele II, VI și X au în comun nutriția. Casa a II-a permite achiziționarea de materii prime, a VI-a le gestionează și le metabolizează, a X-a supervizează acest proces și îl adaptează strategiei globale.

Casele III, VII și XI au în comun schimburile. Casa a III-a este legată de schimburile rapide și regulate, casa a VII-a de asocierea cu un element exterior, a XI-a cu schimburile necontrolate și neobișnuite.

Casele IV, VIII și XII au în comun modalitățile de apariție, și de distrugere. Casa a IV-a este legată de mediul din care se provine, de creuzetul originilor, casa a VIII-a de ceea ce aduce distrugere și tot ce este legat de aceasta, a XII-a de principalele crize care perturbă subiectul între această creație și această distrugere.

Este posibilă și o altă clasificare în patru grupe de câte trei case, după cele patru cvadrante delimitate de cele patru unghiuri ale temei:

Între Ascendent și Mijlocul cerului: începutul manifestării și creșterea;

Între Mijlocul cerului și Descendent declinul și sfârșitul manifestării;

Între Descendent și Fundul cerului: transformări, bilanțuri, perioadă post mortem;

Între Fundul cerului și Ascendent: planuri, proiecte, faze nemanifestate ale creației.

Pe grupe de două

În sfârșit, putem clasa casele în șase grupe a câte două case opuse.

Casele I și VII reprezintă axa individ/comunitate;

Casele II și VIII simbolizează axa construcție/distrugere;

Casele III și IX simbolizează axa unicilor deplasări/marile deplasări;

Casele IV și X simbolizează axa origine/destinație sau viață privată/viață publică;

Casele V și XI simbolizează axa gestiune personală/colectivizare

Casele VI și XII simbolizează axa integrare/izolare.

SEMNIFICAȚIA GENERALĂ ȘI MEDICALĂ A CELOR DOUĂSPREZECE CASE

Casa I

Este casa cea mai individuală. Ea subliniază energia pe care subiectul o întruchipează cel mai bine, pe care o exprimă în mod firesc. Ne putem întreba de ce o casă situată sub linia orizontului are o importanță atât de mare. De fapt, vârful acestei case, Ascendentul, este cel care are o importanță majoră în calitatea sa de zonă în care apar zorile, și elementele temei situată în apropierea acestui punct, atât din casa I cât și din casa a XII-a, sunt valorizate.

Această zonă natală sintetizează pe de altă parte potențialitățile individului, caracteristicile aflate încă în germene, puțin sau deloc manifeste, dar care vor însufleți și modela subiectul, atât din punct de vedere fizic cât și psihologic. Aceasta explică de ce casa I ține încă de zona nemanifestă, chiar dacă potențialitate individului abia așteaptă să se exprime și vor marca subiectul cu o amprentă de neșters și de nestăvilit.

Sensul general: personalitatea, sănătatea globală, vitalitatea, nașterea și împrejurările ei, ereditatea subiectului, calitățile lui înnăscute.

Sensul medical: vitalitatea subiectului, tipul său morfologic, condițiile nașterii, antecedentele familiale și transmișterile ereditare. Zona apropiată de Ascendent aduce, de asemeni, informații despre viața intrauterină și despre maladiile neonatale.

Casa II

Corespunde la ceea ce subiectul însuși a câștigat.

Sensul general: bani, avere personală, capacități de a obține ceva prin propriile mijloace, de ce anume este cel mai atașat subiectul.

Sensul medical: tot ceea ce privește nutriția, excesele sau carențele, pofta de mâncare, asimilarea și anabolismul.

Casa III

Corespunde la ceea ce este apropiat.

Sensul general: familia apropiată, vecinătate, colegi de școală sau de serviciu, călătorii scurte, muncă intelectuală și studiu, limbajul și vorbirea (ceea ce permite comunicarea cu cei-apropiați).

Sensul medical: mișcările, mai ales dacă ele sunt de mică amplitudine și regulate, respirația, mica circulație, reflexele, tremurăturile. răsunetul loco-regional al unei patologii. Peristaltismul intestinal este legat de casa a III-a pentru că el se datorează unor mișcări reflexe ce se transmit din aproape în aproape, pe când tranzitul intestinal care rezultă din această mișcare trebuie legat de casa a IX-a.

Casa IV

Este casa originii, a ceea ce este prealabil sau la început.

Sensul general: cercul familial, clanul, părinții și îndeosebi mama apoi căminul, intimitatea. Este de asemeni, grădina secretă, ceea ce este conservat, memorizat însemnând locul de unde venim, casa a IV-a poate fi folosită în mod logic ca punct de plecare într-o cercetare asupra unei karma aflată la originea unei încarnări sau a unei boli.

Sensul medical: ceea ce este pus deoparte, conservat, deci rezervele, gră-

simile, compartimentul extracelular, ceea ce este închistat, ceea ce este reținut sau nu poate fi mobilizat (edeme, ascită, etc.).

Casa V

Este casa gestionării resurselor și a energiei.

Sensul general: creativitate, procreare (copii), jocul și toate activitățile din timpul liber, nelegate de un scop lucrativ sau ambițios, tot ceea ce face plăcere, legăturile amoroase.

Sensul medical: capacitățile energetice ale subiectului, anduranța, capacitățile de recuperare, fecunditatea.

Casa VI

Este casa integrării, a mediului ambiant.

Sensul general: preocupările domestice sau de sănătate, mediul profesional și constrângerile lui, raporturile cu subalternii, acțiuni sociale, servicii.

Sensul medical: mediul interior și compoziția sa, capacitățile organismului de a păstra acest mediu constant (homeostazia), facultățile de adaptare la variații (de temperatură, climatice, dezechilibre alimentare etc.).

Casa VII

Este casa asocierii, a complementului.

Sensul general: căsătoria și toate asocierile care sunt făcute printr-un contract, oral sau scris, colaborările, relațiile și schimburile organizate cu ceilalți (reuniuni, expoziții, conferințe etc.).

Sensul medical: schimburile cu exteriorul, de exemplu la nivelul alveolelor pulmonare sau al pielii, grefele, transfuziile, protezele, donarea de sânge, de țesuturi, de organe. Casa a VII-a este implicată de fiecare dată când un fenomen organic sau energetic necesită colaborarea mai multor țesuturi sau organe. De exemplu, este cazul pentru toate procesele legate de funcționarea endocrină, sau pentru moleculele sau energiile care s-au format grație acțiunii combinate a mai multor organe.

Casa VIII

Este casa degenerării, a distrugerii.

Sensul general: moarte, pierderi materiale, metamorfoze (incluzând o moarte și o nouă naștere pe lume), moșteniri și banii soțului sau ai asociaților.

Sensul medical: catabolismul, facultățile de eliminare, sexualitatea - sau pierderea sămânței, și deci a energiei, este asociată cu creația -, fenomenele de regenerare. Pierderile seminale, menstruațiile, nașterile,, avorturile, muta-

țiile, necrozele, abcesele, conflictele imunitare (bolile autoimune, respingerea grefelor etc.).

Casa IX

Reprezintă tot ceea ce este îndepărtat.

Sensul general: marile călătorii, străinătatea, mai ales dacă destinația este îndepărtată, migrările, visele, idealurile înalte sau abstracte, aspirațiile, principiile filosofice sau religioase.

Sensul medical: marea circulație (funcția de distribuție a sistemului cardio-vascular), tranzitul intestinal, migrarea calculilor, procesele embolice, extensia unei boli la distanță (metastaze) contagiunea, problemele epidemice.

Casa X

Este casa ce simbolizează scopurile din aceasta lume, realizarea.

Sensul general: vocația, cariera, puterea asupra lumii, autoritatea, responsabilitățile, onorurile. Ceea ce are cea mai mare influență asupra subiectului, la nivel familial (părinte dominant), profesional (superiorii) sau moral (maestru spiritual, inspirator). Profesia depinde de casa a II-a în ceea ce privește aspectul financiar, de casa a VI-a în ceea ce privește aspectul domeniul rutinei, și de casa a X-a în ceea ce privește cariera și vocația.

Sensul medical: marile sisteme de reglare și de comandă centralizată care sunt sistemul nervos, sistemul endocrin, sistemul cardio-vascular în funcția lui de centralizare a sângelui.

Casa XI

Este casa a tot ceea ce este schimbat fără nici o finalitate cu mediul exterior.

Sensul general: relațiile amicale, afinitățile, ajutoarele, elementele necontrolabile, evenimentele sau comportamentele anarhice, fără legătură cu structurile centrale.

Sensul medical: ceea ce nu este supus controlului organismului, și are adesea tendința de a scăpa fie într-un mod natural (transpirația, țipătul etc.), fie pe căi neobișnuite (erupții cutanate, vărsături, hemoragii etc.). ajutorul neobișnuit venit din afară fără controlul subiectului (chirurgie, reanimare etc.). Sau pătrunderea brutală de energie exterioară, cel mai adesea patogenă (vânt, căldură, frig etc.).

Casa XII

Este casa care simbolizează izolarea și încercarea.

Sensul general: suferința, boală, încercare, singurătate, exil, ceva de la care nu te poți sustrage, inevitabilul, eșecurile, ruina, decăderea, decrepitudi-

nea.

Sensul medical: anestezia, maladii fatale sau incurabile, calcificări cataleptice, comă, autism și anumite psihoze grave. În care subiectul se izolează de lumea exterioară sau pierde contactul cu realitatea.

Capitolul 3. PLANETELE

Planetele exprimă **polarități** și **specificități energetice**, nuanțate de contextul sau fundalul pe care îl formează zodiacul și cele douăsprezece case. Vorbind din punct de vedere astrologic, pozițiile și configurațiile planetare sunt cele care caracterizează omul cu cea mai mare precizie. Aceste chei fundamentale permit să se discearnă trăsăturile specifice și tendințele energetice și psihologice..

Până la sfârșitul secolului al XVIII-lea, tradiția astrologica era bazată pe șapte astre: Soarele, Luna, Mercur, Venus, Marte, Jupiter și Saturn. În numeroase domenii, acest ansamblu e suficient pentru a face o descriere, pentru a înțelege și caracteriza ceea ce ne înconjoară. De exemplu, ceea ce are legătură cu natura, cum ar fi mineralele, metalele, vegetalele sau animalele, poate fi perfect clasat și definit după cele șapte arhetipuri de bază.

Descoperirea planetelor transsaturniene, adică Uranus, Neptun și Pluton, coincide cu dezvoltarea epocii noastre moderne. Aceste noi simboluri permit să se precizeze sau să se particularizeze datele exprimate de către cele șapte planete primordiale, dar ele nu pot fi considerate ca fiind la același nivel ca acestea din urmă. De exemplu, toate mineralele pot fi clasate după sistemul celor șapte planete. Dar fenomenul radioactivității, care este propriu unora dintre minerale, este tipic plutonian.

În astrologia medicală, dacă cea mai mare parte a proceselor patologice pot fi circumscrise de primele șapte planete, un fenomen comun cum este alergiile este mai specific legat de energia uraniană. Observăm astfel că planetele transsaturniene, descoperite mai recent, sunt deosebit de apte să exprime fenomene puse în evidență de puțină vreme, grație evoluției cunoștințelor și gândirii.

Nu trebuie să se cadă în greșeala de a apropia cele trei planete transsaturniene de o planetă de bază. De exemplu, se spune uneori că Uranus este octava superioară a lui Venus, din unele privințe, ele se apropie de energia marțiană, în altele de Saturn, și chiar de Mercur. De fapt, ea are o specificitate aparte care trebuie abordată ca atare, la un nivel dintr-un fel de cea a celor șapte planete.

SOARELE

Aflat în centrul sistemului ce-i poartă numele, Soarele este simbolul valorilor luminoase, active, Yang. Semnul și casa în care el se situează capătă o importanță deosebită. Cum lumina albă este o sinteză a tuturor culorilor, el este o sinteză a tuturor energiilor planetare, dar are și o specificitate proprie.

Semnificație generală: Soarele este astrul vieții. Creativitate, fecundație (polaritatea caldă și activă a fecundității), activitate, individualitate, conști-

entă, dezvoltarea eu-lui, putere, înflăcărare, autoritate, măreție, ambiție, sunt principalele-cuvinte-cheie.

Modalități energetice: energia solară este caldă și uscată, mai mult caldă decât uscata. Ea se distribuie cu generozitate de la centru spre periferie, după o mișcare centrifugă. Aici, noțiunea de centralizare este importantă. Într-un mod de funcționare solar, întotdeauna centrul este cel ce păstrează controlul asupra periferiei, îi transmite impulsuri și primește informații. Din punct de vedere patologic, energia solară este consumativă, exaltantă și exclusivă.

Tipologie: imaginea este Apollo,,care dă o impresie de măreție, de mândrie, de noblețe. Proporțiile sunt armonioase, formele suple. Fața este marcată de o sclipire luminoasă, un ten mat fără colorație excesivă. Privirea este deschisă, directă; fruntea este dreaptă, nasul accentuat și regulat. Trăsăturile sunt ferme, armonioase și bine conturate. Mersul este puternic dar suplu, amplu, hotărât.

Psihologie: mândria (chiar orgoliul), voința, ambiția, strălucirea sunt principalele caracteristici psihologice. Dorința de a străluci, de a conduce, de a domni este pe primul plan, ajutată de un magnetism, de o aură care-i îndeamnă pe cei ce înconjoară subiectul să i se alăture și să-l servească. Acest tip, dacă este armonic, este adesea dotat cu generozitate și o mare noblețe sufletească. Găsim o expresie a acestui arhetip în idealul cavaleresc, emina-mente marcat de energia solară.

Semnificația medicală

Fiziologie; Soarele este un indicator al vitalității generale a subiectului, al metabolismului de bază și al activității celulare în general. Poziția lui în semnul zodiacal și în casă ne informează despre modul în care a-ceastă vitalitate se exprimă mai bine, sau poate fi reînnoită. Mai precis, Soarele simbolizează energiile centralizatoare și reglatoare ale corpului: nucleul celular, centri de comandă nervoasă, sistemul de control endocrin și funcția de distribuire a sângelui. În opoziție cu valorile lunare, care sunt inconștiente, ci simbolizează de asemeni, totalitatea proceselor conștiente, iar funcțiile corticale ale creierului îi pot fi atribuite în mod global Soarelui. El reprezintă și polul activ, cald și mobil al fecundității.

Organe și țesuturi: Soarele este asociat inimii, pancreasului, cortexului cerebral în ansamblul său și plexului solar. Printre țesuturile corpului, el controlează sângele, lichidul vieții, suportul spiritului pentru ezoteriști, și sistemul arterial care-l distribuie. Printre diferitele funcțiuni ale sângelui, cele de oxigenare a celulelor și de apărare împotriva agresorilor (imunitatea, în special mecanismele care permit să se distingă ceea ce ține de subiect și ceea ce-i este străin) sunt tipic solare.

Patologie: o energie solară excesivă poate provoca ceea ce Paracelsus nu-

mea „consumpție”, când tot metabolismul bazat este accelerat, și când simptomatologia este asemănătoare cu cea din hipertiroidie (slăbire, sete, tahicardie, nervozitate, tremurături etc.). Ea poate să se traducă, de asemenea, prin inflamații sau fenomene congestive.

O energie solară insuficientă poate să se traducă printr-o încetinire a metabolismului, care se poate atunci exprima printr-o răcire a corpului sau o „zgribulire” excesivă, o încetinire psihomotorie, tulburări de atenție, bradicardie deficitare imunitare înăscute sau câștigate, probleme de sterilitate, în special cele ce sunt legate de o insuficiență de energie caldă (de exemplu, o mobilitate insuficientă a spermatozoizilor).

În sfârșit, energia solară poate fi perturbată fără să se poată vorbi de un exces sau o insuficiență. Aceasta se manifestă, de exemplu, prin tulburări de conștiință, prin anomalii cromozomiale sau genetice, prin malformații congenitale, dereglări endocrine, tulburări de ritm sau de conducere cardiacă, etc.

LUNA

Astrul nopții și al feminității, Luna completează Soarele deși i se opune în mai multe privințe. Este astrul cel mai apropiat de Pământ și influența ei este direct observabilă, îndeosebi asupra oceanelor și a mediului biologic care sunt în mare parte compuse din apă. Satelit al Pământului, este de asemenea „planetă” cea mai rapidă și mai schimbătoare pentru observator. Ciclurile ei servesc drept bază calendarului și sunt în analogie cu mișcările biologice.

Semnificație generală: cuvintele-cheie cele mai adaptate acestui astru sunt receptivitatea, feminitatea, plasticitatea, maternitatea, fecunditatea (în sensul feminin, receptiv), nutriția, interiorizarea, conservarea, imaginația, somnul, visul, inconștientul. În vreme ce Soarele semnifică individualitatea, ceea ce este personal, Luna reprezintă ceea ce este colectiv, clanul, mediul, publicul.

Modalități energetice: spre deosebire de energia solară, energia lunară este rece și umedă, mai mult rece decât umedă. Este o energie fluidifiantă, diluantă, pasivă. Mișcările energetice sunt centripete. Aceasta activitate permite acumularea și condensarea materialelor necesare vieții, și care vor fi modelate și aranjate de către energia creatoare a astrului zilei. Există deci opoziție și complementaritate între Soare și Lună, un cuplu foarte apropiat de Yin/Yang din tradiția chineză.

Din punct de vedere patologic, energia lunară este încetinitoare și inhibitoare. Ea face să primeze materia în raport cu energia. Provoacă acumulări de lichide și de materie.

Tipologie: lunarul este asemănător unui prunc dolofan, numai rotunjimi. Fața este lată, cu trăsături foarte marcate, bărbia teșită, obrații dolofani, nasul mic și rotund. Tenul lăptos și fără strălucire. Privirea, lipsită de vioiciune, este adesea ascunsă, ferită. Corpul este dilatat, abdomenul proeminent. Sub-

iectul degajă o impresie de lentoare, pasivitate, indolență, greoi. Pare absorbit în lumea lui interioară și foarte puțin deschis spre exterior.

Psihologie: psihologia lunară este de interioritate, de pasivitate sau de reactivitate. Vorbind despre Lună, abordăm polul instinctiv, primitiv al psihi-cului, acolo unde abundă inconștientul și visul. Lunarul are tendința să se închidă în sine, mai preocupat de imaginarul său decât de lumea exterioară. Poate de asemeni să trăiască și în trecut O altă caracteristică a sa este marea lui instabilitate (caracter lunatic). Acționează mai ales prin reacții la stimuli exteriori și îi este greu să anticipeze, să prevadă sau să ia inițiative.

Semnificația medicală

Fiziologie: Luna este legată de toate funcțiile inconștiente ale organismului, cum ar fi sistemul nervos vegetativ sau centrul de comandă automata din bulbul rahidian. Are de asemenea, o legătură directă cu apa din mediul intern, îndeosebi cu sistemul limfatic, componentă pasivă a circulației. Toate energiile anabolizante, toate procesele ce vizează acumularea de materii sau integrarea lor în organism au de asemenea, o componentă lunară: digestia, punerea în rezervă a materiei și energiei, de exemplu sub formă de grăsime, creșterea, pot fi legate de acest astru. Fecunditatea, în polaritatea ei pasivă și receptoare, îi este asociată, la fel ca maternitatea și funcțiile de lactație. În sfârșit, somnul și visele sunt și ele de domeniul lunar.

Organe și țesuturi: stomacul, sistemul nervos vegetativ și bulbul rahidian, limfa, uterul și glandele mamare, grăsimea, sistemul veno-limfatic, lichidul sinovial și cel cefalo-rahidian, (acesta din urmă trebuie să fie legat și de Neptun) au o semnătură lunară.

Din punct de vedere *patologic*: un exces de energie lunară poate provoca probleme de obezitate importante, putând merge până la a jena mișcările respiratorii sau a provoca tulburări de conștientă. Poate de asemenea, să se exprime prin edeme, chisturi, încetinire a tranzitului intestinal sau digestiv, tulburări de atenție, de vigilență (absențe, somnolență, hipersomnie...), bulimie etc.

O insuficiență de energie lunară se poate exprima printr-o scădere în greutate, o slăbire excesivă, o creștere insuficientă, carențe, insomnii etc.

În plus, numeroase probleme de sterilitate și de patologie obstetricală au o semnătură lunară. Caracterul epidemic a numeroase maladii infecțioase poate fi de asemenea, legat de energia lunară.

MERCUR

Mercur este planeta cea mai apropiată de Soare, de care nu pare să se îndepărteze niciodată, de unde și comparația cu „mesagerul zeilor” ca asistentul, care nu exista decât pentru cel pe care-l servește.

Semnificație generală: schimburi, comunicare, mișcare, transmite, adaptare, vivacitate, relație, intelectualizare sunt principalele cuvinte-cheie legate de această planeta.

Modalități energetice: Mercur are o energie dublă, de o parte uscată și rece, dar mai mult uscată decât rece; pe de altă parte umedă și rece, dar mai mult umedă decât rece. Uscăciunea explică rapiditatea și vivacitatea energiei mercuriene, iar umiditatea explică adaptabilitatea ei. Energia lui Mercur permite schimburile, transmișterile și adaptările. Este un vector de informații, un suport a cărui neutralitate permite o impregnare și o redare fidelă a energiilor pe care le vehiculează. Patologic, energia mercuriană aduce instabilitate și agitație.

Tipologie: mercurianul este întruchiparea pajului, a copilului de casă, vioi, subțirel, guraliv. Fața este triunghiulară, fruntea înaltă, nasul și bărbia ascuțite, ochii vioi și ușor ironici. La orice vârstă, el își păstrează înfățișarea de adolescent. Mișcările sunt vioaie, repezi, și dau o impresie de ușurință și finețe.

Psihologie: Mercur este legat de mental; totul se face în detrimentul sentimentului. Dar rapiditatea acestei energii, dacă ea nu este temperată sau canalizată, nu va permite o gândire în profunzime și aduce după sine o tendință la superficialitate. Subiectul înțelege cu ușurință, ideile se succed sau apar cu rapiditate, dar ele nu sunt aprofundate și pot să sfârșească într-o trancăneală sau logoree. Chiar dacă nu va cădea în această greșală, mercurianul este un specialist al cuvântului, al conceptului, al logicii, mult mai în largul lui într-un discurs decât într-o acțiune concretă.

Semnificația medicală

Fiziologie: Mercur este legat de toate schimburile ce se efectuează la nivelul organismului, schimburi capilare la nivel circulator, schimburi gazoase la nivel respirator, și în mod mai general la toate schimburile de membrana celulară. Este de asemenea, în relație cu transmiterea de informații, din exterior spre interior (organe de simț și în special auzul), în interiorul organismului (conducerea nervoasă, mecanismele sinaptice, relațiile dintre glandele endocrine) și din interior spre exterior (mișcarea, gestul, cuvântul). Este implicat în mod deosebit în toate fenomenele de adaptare.

Organe și țesuturi: plămânii, mai ales la nivel alveolar unde au loc schimburile, laringele și glanda tiroidă, nervii, vectorii de informații, și capilarele sanguine sunt asociate cu Mercur.

Patologic: un exces de energie mercuriană poate provoca nervozitate, agitație, tremurături, dificultăți de concentrare etc.

O insuficiență de energie mercuriană poate împiedica facultățile de adaptare la fenomenele exterioare, poate altera limbajul, capacitățile de schimburi

la nivel respirator sau capilar și transmiterea de informații la nivel neurologic, senzorial sau endocrin.

În sfârșit, energia mercuriană poate fi perturbată fără ca aceasta să fie prin exces sau insuficiență. Este cazul pentru problemele de epilepsie, ale mișcărilor anormale, ale anomaliilor de sensibilitate, ale halucinațiilor vizuale sau auditive, a tulburărilor de memorie etc.

VENUS

Apropiată de asemenea, de Soare, planeta Venus nu se depărtează niciodată mai mult de 48°. Cei care, într-o seară de vară, au putut resimți blândețea strălucirii lui Venus nu vor avea nici o greutate să înțeleagă calitățile care sunt asociate acestui astru.

Semnificație generală: armonie, blândețe, estetică, senzualitate, voluptate, cumpătare, rafinament, echilibru, suplețe sunt principalele cuvinte-cheie aplicabile acestei planete.

Modalități energetice: energia lui Venus este caldă și umedă, mai mult umedă decât caldă. Ea este liniștitoare, echilibrantă, moderatoare, dar fără ca să frâneze sau să inhibe. Ea mlădiază, îndulcește, moaie, unge facilitând astfel contactul și unirea. Patologic, ea este lascivă, încărcată, și naște lenevia.

Tipologie: ne vom reaminti de Venus cea a pictorilor din secolul al XVIII-lea, toată numai forme, rotunjimi, dar cu o oarecare fermitate (ceea ce le deosebește de tipul lunar). Fața este ovală, trăsăturile sunt blânde, echilibrate, armonioase, tenul este roz. Liniile sunt suple și rotunde, atitudinea și gesturile sunt elegante, relaxate și fără bruschețe. Degajă o impresie generală de armonie și amabilitate.

Psihologie: senzualitatea este cea care domină. Venusianul savurează lumea și se orientează după simpatiile sale, după gusturi, după activități sau după pofte. Nu este orientat mai mult spre exterior sau spre interior, dar oscilează între aceste două direcții după oportunități sau după cei ce-l înconjoară. Este sensibil la rafinament și estetică.

Semnificația medicală

Fiziologie: Venus reprezintă funcțiile ce tind să echilibreze, atât la nivel fizic cât și la nivel molecular. Ea mlădiază, unge și relaxează. I se atribuie funcții feminizante, în special la nivel endocrin, și în sensibilitatea tactilă atunci când ea este asociată plăcerii.

Organe și țesuturi: rinichii, gura, gâtul (laringele), mucoasele, cerebelul și venele au o semnătură venusiană.

Patologic: un exces de energie venusiană poate să se manifeste prin scurgeri mucoase excesive, o tonicitate insuficientă la nivel muscular, o lenevire intestinală, pofte exagerate, excesive în raport cu capacitățile organismului.

O energie venusiană insuficientă se exprimă dimpotrivă printr-un tonus muscular excesiv și prin mișcări rupte, lipsite de suplețe (energia opusă și complementară a lui Mar te devine atunci dominantă), o uscăciune a mucoaselor ce poate evolua spre inflamație etc.

Printre perturbările de energie venusiană, putem cita tulburările de echilibru, vertigele, sindromul cerebelos de exemplu, unele probleme de homeostazie (echilibrul mediului intern), mai ales dacă sunt legate de o disfuncție renală.

MARTE

Opusă și complementară lui Venus, care exprimă blândețea și feminitatea, planeta roșie este simbolul agresivității și al virilității.

Semnificație generală: dinamism, impuls, inițiativă, înflăcărare, spontaneitate, agresivitate, iritabilitate, virilitate sunt cuvintele-cheie cele mai adaptate acestei planete.

Modalități energetice: energia marțiană este caldă și uscată, mai mult uscată decât caldă. Ea aduce dinamism, inițiativă. Favorizează pornirea la drum, demarajul și-accelerarea. Este stimulantă și excitantă, încălzitoare și extrem de virilizantă. Patologic, ea este inflamatoare, incendiatoare și distructivă.

Tipologie: tipul marțian este asemănător celui bilios. Este apropiat de personajul războinicului amerindian, care ne este prezentat de numeroase western-uri. Chip colțuros, ten mat, nas coroiat, privire pătrunzătoare, musculatură puternică, mai remarcabilă prin tonusul său decât prin volum. Dă o impresie generală de dinamism, înflăcărare și combativitate.

Psihologie: psihologia marțiană este reprezentată de impulsivitate și combativitate. Acțiunea primează asupra gândirii. Este flacăra care împinge spre acțiune, spre îndrăzneală, spre pasiune, este cea care a-prinde subiectul și-l propulsează spre aventură sau spre luptă, cea care favorizează inițiativa și angajamentul. În mod negativ, această energie se exprimă printr-o îndrăzneală frizând inconștiența, prin agresivitate și furie.

Semnificația medicală

Fiziologie: Marte conduce tot ceea ce în organism are tendința să exteriorizeze și să accelereze mișcarea. Este de asemenea, legat de reacțiile față de o invazie exterioară, de capacitatea de distrugere a elementelor străine. Controlează de asemenea, și funcțiile de erecție și virilizante. Fierul, element participant la formarea hemoglobinei, este și el guvernat de aceasta planeta.

Organe și țesuturi: sistemul muscular striat, adică cel voluntar, organele genitale externe, nasul, arterele de calibru mic (a căror componentă musculară este importantă) și hematiile sunt guvernate de Marte.

Patologic, Marte se manifesta în general într-un mod violent dar de o manieră previzibilă și adaptată cauzei problemei (ceea ce o diferențiază de Uranus). Un exces de energie marțiană poate să se manifeste prin febre, reacții violente față de agresiunile externe, inflamații, tulburări erectile (priapism), crize dureroase acute, un tonus muscular exagerat - ceea ce poate provoca crampe sau contracții violente etc.

O insuficiență de energie marțiană poate să se exprime prin inerție, o lipsă de reacție față de agresiunile externe, un tonus muscular insuficient, un deficit erectil, anemie prin carență de fier etc.

În sfârșit, energia marțiană perturbată se poate manifesta sub formă de rupturi brutale ale structurilor corporale, fie că survin pe un teren normal sau patologic (anevrisme sau chisturi, de exemplu), fracturi, sfâșieri, hemoragii, traumatisme, arsuri etc.

JUPITER

Este cea mai voluminoasă dintre planetele ce gravitează în jurul Soarelui, înconjurată de numeroși sateliți. Jupiter emană o măreție și o demnitate ce amintește într-o oarecare măsură de Soare.

Semnificație generală: protecție, bunăvoință, simpatie, generozitate, expansivitate, maturare, coordonare, coeziune, sunt principalele cuvinte-cheie legate de această planeta.

Modalități energetice: energia jupiteriană este caldă și umedă, mai mult caldă decât umedă. Ea tinde să crească, să matureze (să coacă), să protejeze, și să regleze, și aceasta datorită unor calități empatice și armonizante. Ea favorizează expansiunea. Când este patologică, devine hipertrofiantă, dilatantă, apăsătoare.

Tipologie: jupiterianul este tipul de subiect căruia îi place să trăiască bine, are forme generoase, se bucură de viață, e simpatic și jovial. Se distinge de lunar și venusian printr-o statură mai înaltă, o fizionomie mai veselă, o față plină fără să fie umflată, uneori cu „fălci”, și o barbă deasă de bărbat. Aceste caracteristici se dezvoltă mai ales la vârsta matură.

Psihologie: aici predomină extravertirea, căldura și generozitatea față de ceilalți. Acest personaj este firește simpatic și iubit de toți. El inspiră încredere. În paralel, subiectul poate dezvolta redutabile poftă personale privind mâncarea bună (carnea) și puterea. Buna lui dispoziție este comunicativă. Este perfect integrat în comunitate și tinde în mod firesc să-și asume un rol politic sau social. Este un optimist luând latura bună a vieții și risipindu-se fără măsură în proiectele și cauzele în care s-a angajat

Semnificația medicală

Fiziologie: Jupiter dezvoltă, protejează, reglează și maturează. în domeniul

dezvoltării, putem cita sinteza proteinelor, asigurată în mare parte de către ficat, participare la creștere (Luna permite acumularea de materiale, Jupiter le organizează și le structurează, Soarele aduce energia, dinamismul și planul de integrare). Jupiter este de asemenea, răspunzător de statura corporală. Printre funcțiile de protecție, detoxifierea hepatică este fizic jupiteriană. Reglarea este în special focalizată spre digestie și asimilare, Jupiter jucând rolul de armonizant al mișcărilor digestive. Sinteza hepatică a bilei, care permite asimilarea grăsimilor, îi poate fi de asemenea, atribuită. Reglarea și armonizarea ating printre altele și nivelul emoțional, energia optimistă a lui Jupiter având clare proprietăți antidepresive și liniștitoare.

Organe și țesuturi: ficatul, organul cel mai voluminos al organismului, are numeroase funcții care sunt de tip jupiterian; glandele suprarenale, seroasele și alte țesuturi protectoare (peritoneu, pleură, meninge).

Patologic: un exces de energie jupiteriană poate să se manifeste printr-un apetit exagerat, în special pentru alimentele grase și sărate, printr-un exces de forme corporale, îngrășare, îngreunare, supraîncărcare sau depuneri grăsoase la nivelul sângelui, al pielii sau țesuturilor (artere, ficat), hipertrofia anumitor organe (ficat, splina), tumefacții și tumori cel mai adesea benigne.

O energie jupiteriană insuficientă poate să se exprime printr-o slăbire excesivă, anorexie, sindrom depresiv etc. (energia saturniană, o-pusa lui Jupiter, devine atunci dominantă).

În sfârșit, energia jupiteriană poate fi perturbată fără exces sau insuficiență. Este cazul tulburărilor gastrice (dispepsii, reflux gastro-esofagian, vomisme gastrice, ulcere gastrice etc.) unde ficatul nu joacă un rol de armonizare a mișcărilor digestive, patologii hepatice cum ar fi icterul, unele tipuri de intoxicație alcoolică, numite uneori „alcoholism social”, atunci când băutura permite o participare la veselie, la o integrare socială, sau răspunde unor nevoi profesionale (mese de afaceri...). Este de asemenea, cazul unor anumite forme de iritabilitate excesivă Jupiter nu-și joacă rolul de echilibrat la nivel emoțional) etc.

SATURN

Multă vreme calificată drept malefică, Saturn este planeta cu reputația cea mai proastă, chiar dacă energia pe care o reprezintă este la fel de necesară vieții terestre ca și aceea a altor planete. Este simbolul timpului care trece, inevitabil, putând aduce matură dar și toate încercările legate de îmbătrânire și despărțire.

Semnificație generală: concentrare, cristalizare, structurare, încetinire, micșorare, răcire, uscare, limitare, izolare, conservare sunt cuvintele-cheie cele mai adaptate acestei planete.

Modalități energetice: energia saturniană este rece și uscată, mai mult rece

decât uscată. Ea concentrează, usucă, reține, cristalizează, solidifică, retractă, încetinește și se opune din multe puncte de vedere celei a lui Jupiter. Patologic, ea astupă, întărește, sclerozează și îngheață.

Tipologie: saturnianul este foarte apropiat de temperamentul nervos al lui Hipocrat Osos, noduros, slab, el are tendința să se încovoie. Fața este trasă și regulată, ochii sunt înfundați în orbite, obraji supti. Dă impresia generală de rigiditate, de înțepeneală. Numeroși bătrâni corespund acestui tip morfologic.

Psihologie: spre deosebire de jupiterian, saturnianul este un introvertit, frustrat că nu poate participa la lume și răspunzând acestei frustrări conform a două tendințe: aviditate, care naște ambiție, gelozie, posesivitate etc., sau detașare, care-l împinge la renunțare, la sublimarea sentimentelor și la asceză.

Semnificația medicală

Fiziologie: fenomenele de cristalizare și de solidificare osoasă și cartilagi-noasă, procesele de reparație, de cicatrizare, capacitățile de astringență la nivel cutanat, de concentrare la nivelul mediului intern, metabolismul fosfocalcic și sistemul hormonal de care este legat (paratiroidele, calcitonina), toate sunt legate de Saturn. Mai putem adăuga toate procesele de îmbătrânire.

Țesuturi și organe: Saturn guvernează pielea, limita organismului față de mediul extern, oasele, dinții, fanerele (păr, unghii), vezicula biliară (bila însăși este mai degrabă legată de Marte și Jupiter) și genunchii.

Patologic: un exces de energie saturniană poate aduce după sine o îmbătrânire prematură, fenomene de scleroză, de fibroză, de degenerescentă, anorexie și depresie.

Insuficiența energiei saturniene se poate manifesta printr-o fragilitate la nivel osos, printr-un defect de consolidare al fracturilor sau de cicatrizare tisulară, în special la nivelul pielii, printr-o astringență insuficientă care stă la originea transpirației excesive, a poliuriei, a diareei etc.

În sfârșit, energia saturniană perturbată se poate exprima prin depuneri sau cristalizări anormale cum este cazul în gută, litiazele, condrocalcinoza, indurațiile, fenomenele artrozice, pierderile de mobilitate la nivelul articulațiilor, stenozele, sau alte patologii asemănătoare.

PLANETELE TRANSSATURNIENE

Așa cum am văzut în introducere, nu putem aborda ultimele trei planete la același nivel cu cele șapte planete tradiționale. Din motive didactice, vom folosi același plan, dar va fi necesar să relativizăm datele. Astfel, subiecții pur uranieni, neptunieni sau plutonieni, atât pe plan fizic cât și psihologic, sunt rari. Cel mai adesea ei se apropie de unul din cele șapte tipuri fundamentale, la care se supraadaugă unele caracteristici particulare.

URANUS

Descoperit în 1781, Uranus apare într-o perioadă de tulburări și mutații, atât politice (Revoluția franceză) cât și tehnologice (începutul epocii numită „modernă”).

Semnificația generală: explozie, dezintegrare, marginalizare, universalitate, noutate, geniu, excepție, sunt cuvintele-cheie cele mai reprezentative pentru această planetă.

Modalități energetice: fără să putem vorbi de calități elementare ca pentru cele șapte planete tradiționale, este important de subliniat natura instabilă, chiar explozivă a energiei uraniene. Este scânteia, nici caldă nici rea, care izbucnește brusc, și care are capacitatea de a provoca reacții violente și imprevizibile. Această energie este descentralizatoare, opusă din acest punct de vedere energiei solare. Patologic, ea provoacă explozie și dezintegrare.

Tipologie: am putea plasa uranianul între saturnian și mercurian. Are vivacitatea mercurianului, aspectul lui fin, chiar fragil, și refracția saturnianului, cu fața al cărei etaj mijlociu este insuficient dezvoltat. Celelalte caracteristici sunt mai mult psihologice decât fizice. Gustul lui pentru originalitate și nonconformismul apar totuși la nivel vestimentar, al machiajului sau coafurii.

Psihologie: individualismul este împins la extrem. Ne aflăm în fața unui original care nu pierde nici o ocazie de a ieși de pe potecile bătătorite, cu un aventurier preocupat de depășirea propriilor limite, de descoperirea unor noi senzații, oricare ar fi riscul. Acest anticonformism poate de asemenea, să se traducă printr-un temperament anarhist, un refuz al oricărei autorități, a oricărei norme și a oricărei datorii, sfârșind prin violență față de tot ceea ce reprezintă autoritate. La un nivel mai înalt, acest individualism lasă locul unui altruism, îndeamnă conștiința să aparțină unui tot universal. Aspirațiile umanitariste și ecologiste sunt o ilustrare actuală a acestei stări de spirit.

Semnificația medicală

Fiziologic: energia uraniană se exprimă în fenomenele de dezintegrare, de exemplu la nivel imunitar, în procesele de exteriorizare a unei anumite patologii, în special la nivel cutanat, ceea ce este un mijloc de a evacua și de a elimina factorul patogen (erupții, supurații etc.). Ea joacă de asemenea, un rol

major la nivelul circulației energiilor în meridiane și centrele de control (chakre).

Organe și țesuturi: Uranus guvernează global hipotalamusul și hipofiza, ochii, nervii optici și glandele lacrimale.

Patologic: putem lega de Uranus toate reacțiile sau crizele neobișnuite sau exagerate, mai ales dacă ele sunt brutale, violente și imprevizibile cum e șocul anafilactic, urticaria generalizată, edemul Quincke și de fapt toate reacțiile alergice bruște; unele probleme psihosomatice cum ar fi crizele de tetanie, colopatiile spastice, crizele de isterie, spasmele care apar pe o structură sănătoasă; epilepsia generalizată.

NEPTUN

Descoperit în 1846, este planeta spațiului, a eterului, a imensității, a nelimitării.

Semnificație generală: fluiditate, diluție, disoluție, contemplare, inspirație, subtilizare, sublimare, spiritualizare sunt cuvintele-cheie adaptate acestei planete.

Modalități energetice: energia neptuniană tinde să fluidifice, să facă mai subtile, și din această cauză, să dizolve limitele oricărui lucru. În zilele noastre, puțini indivizi ajung să întruchipeze energia neptuniană în ceea ce are ea mai rafinat și mai înalt. Este planeta conștiinței absolutului, a conștiinței totale. Aici, spiritul are întâietate în fața materiei și a energiei. Dar fără o muncă interioară, subiectul obișnuit nu este preocupat decât de aspectele „inferioare” ale acestei energii, adică relaxarea, inconștiența, visarea, lipsa de precizie a ideilor și raționamentelor, diluarea energiilor sau pierderea lor, ceea ce se apropie de tendințele lunare.

Tipologie: exista puține trăsături caracteristice pe plan fizic. Dintre acestea, privirea, în care se pare că s-ar putea să te pierzi, și o anumită laxitate articulară sunt cele mai importante.

Psihologie: caracterul este asemănător cu cel al Peștilor. Funcționarea organismului trece prin sensibilitate, receptivitate, intuiție, capacitatea de a se contopi cu mediul, de a percepe ambianțele, atmosfera, de a aprecia lucrurile în globalitatea lor, a le resimți mai mult decât a le analiza.

Semnificația medicală

Fiziologie: câmpul de acțiune al energiei neptuniene se întinde puțin în domeniul fizic. Este mai mult la nivel energetic și psihic. La nivel energetic, Neptun permite sublimarea materiei în energie și o face să tindă spre subtil. De aceea, într-o temă natală, el dă informații despre reacția subiectului la homeopatie. La nivel psihic, energia neptuniană este implicată în calitatea stărilor de conștientă, de vigilență, în echilibrul somn/veghe și în capacitățile

de a sublima energia sexuală, pentru ca ea să participe la limpezirea și lărgirea câmpului de conștiință și să fie sursă de inspirație.

Organe și țesuturi: lui Neptun îi sunt asociate măduva spinării, lichidul cefalo-rahidian, glandele salivare și glanda pineală sau epifiza.

Patologiile legate de Neptun sunt adesea vagi și greu de diagnosticat. Unele accese de catalepsie, starea de comă, narcozele, intoxicațiile care modifică starea de conștiință (droguri, medicamente, alcoolul atunci când este folosit ca mijloc de transformare a conștiinței pentru a trăi experiențe neobișnuite sau pentru a evada), psihozele halucinatorii, și de fapt toate tipurile de halucinații, sunt legate de această planetă.

PLUTON

Cea mai îndepărtată de Soare și cea mai recent descoperită⁴ (1930), Pluton este planeta misterului, a focului secret, a metamorfozelor.

Semnificație generală: mutație, metamorfoză, putrefacție, degenerescentă, pulsione, putere ascunsă sau ocultă, regenerare, sexualitate, sunt cuvintele-cheie cele mai adaptate acestei planete.

Modalități energetice: energia plutoniană permite transformările, transmutările. Distrugerea este punctul de pornire al unui nou elan creator. Dar această metamorfoză nu se face la lumina zilei, ea comportă o notă de mister, își prinde rădăcinile în adâncul ființei sau materiei care se transformă. Este focul clocotitor din centrul Pământului, puterea lui ascunsă. La fel ca Neptun, Pluton este o planetă a cărei energie cea mai subtilă este arareori stăpânită de muritorii de rând (dacă este, înseamnă că individul nu este într-adevăr o ființă obișnuită). Această energie trebuie deci considerată de obicei prin aspectele ei groșiere, și adesea patologice.

Energia plutoniană perturbată devine agresivă și distructivă pentru ea însăși și pentru alții. Ea poate duce la procese de combustie internă care se sfârșesc prin distrugere.

Tipologie: există puține caracteristici fizice. Printre acestea, un magnetism deosebit, învăluitoare, și o privire de nepătruns, greu de susținut într-atât este de tulburătoare.

Psihologie: Pluton simbolizează adâncimile de nepătruns ale psihicului, de unde poate emana binele (creativitatea, fecunditatea, autoritatea și puterea asupra ta însuși și asupra altora, capacitățile de transformare și de metamorfoză) dar și răul (angoasa, sadismul, violența, autodistrugerea). Funcțio-

⁴ Aberațiile orbitei lui Pluton ar putea semnala prezența unei noi planete dincolo de aceasta din urmă. După unele calcule, ea ar avea un ciclu retrograd de cinci sute douăzeci și trei de ani și ar tranzita actualmente prin primele grade ale Berbecului.

narea unui astfel de individ este de tip pulsional. Răbufnirile emoționale (pulsuniile) care emană din adâncul ființei au adesea un caracter irezistibil. Subiectul funcționează cu „măruntaiele”. El este mânat de o forță a cărei putere și metamorfoze sunt de nebănuit

Semnificația medicală

Fiziologie: Pluton guvernează fenomenele de putrefacție, de exemplu la nivelul conținutului colic, procesele de mutație, ceea ce contribuie la evoluția caracterelor unei specii, dar și transformările ce duc la moartea individului, fenomenele de regenerare care duc la o reconstrucție completă a țesuturilor lezate, grație informațiilor conținute în nucleul celular, sau grație unei intervenții exterioare, fenomenele de vindecare inexplicabile. Energia plutoniană se mai exprimă și în sexualitate, proces de creație și de perpetuarea speciei și care a fost mult timp învăluit în mister.

Țesuturi și organe: Pluton controlează ovarele și testiculele, glande în același timp endocrine (hormonii sexuali), și exocrine (gârneții), prostata, trompele lui Fallope și colonul.

Patologia legată de aceasta planeta cuprinde proliferările canceroase și leucemiile, unele maladii transmise sexual (sifilis, herpes), toate fenomenele de necroză tisulară (infarctul), otrăvirile sau intoxicațiile și bolile datorate radiațiilor.

CUPLURILE PLANETARE ÎN ASTROLOGIA MEDICALĂ

Studiul simbolismului astrologic permite să se distingă diferite perechi de planete privind energii opuse sau complementare. Aceasta noțiune de cuplu este deosebit de evidentă și utilă la nivelul energiilor planetare. Ea este indispensabilă pentru a înțelege echilibrul dinamic al funcționării umane, atât fiziologice cât și psihologice, și deci pentru a reuși reechilibrarea acestei funcționări. De exemplu, tonusul muscular rezultă din două influențe opuse: una stimulantă, vizând contracția, de natură marțiană, și alta inhibantă, vizând relaxarea, de natură venusiană. Pentru a trata un dezechilibru la nivelul tonusului muscular, nu este întotdeauna de ajuns să ne polarizăm spre una dintre cele două planete. Adeseori, este indispensabil să ținem cont de rezultanta celor două influențe. Dacă tonusul este excesiv, va trebui în același timp să stimulăm energia venusiană și să inhibăm energia marțiană. Vom aborda acum aceste diferite cupluri în specificitatea lor medicală.

Planetele

Soarele	Luna
Catabolism	Anabolism
Energie	Formă, materie
Exteriorizare	Interiorizare
Căldură	Frig
Energie direct disponibilă Organizare	Energie de rezervă DiAiziune, diluție
Transformare	Conservare
Activitate	Odihnă
Activități toracice (respirație, circulație)	Activități abdominale (nutriție, digi eliminare)
Virilitate	Feminitate
Spermatozoid	Ovul
Vivacitate	Lentoare
Hipertiroidie	Hipotiroidie
Activitate conștientă (corticală)	Activitate inconștientă (bulbară)
Vigilență	Somnul
Marte	Venus
Contractie	Relaxare
Uscăciune (indeosebi la nivelul mucoaselor)	Umiditate, lubrifiere
Excitație	Delăsare, destindere
înțepenire (din cauza unui tonus excesiv)	Suplețe, laxitate
Repulsie (la nivel emoțional ca și la nivel celular)	Atracție
Ruptură	Coeziune
Inflamație	Înmuiere
Jupiter	Saturn
Exces	Carență
Dilatație	Micșorare, stenoza
Expansiune	Restrângere
Sinteză	Distrugere
Îngrășare	Slăbire
Bulimie	Anorexie
Exteriorizare	Interiorizare
Hipertrofie	Atrofie
Dispoziție veselă	Depresie
Optimism	Pesimism
Integrare, participare	Izolare, respingere
Luna	Saturn
Fluiditate	Rigiditate
Disoluție	Cristalizare
Diluție	Concentrare
Bulimie	Anorexie
Primar	Secundar
Instinct	Gândire

Din cele șapte, planete de bază, doar Mercur nu poate fi opus nici uneia, dat fiind neutralitatea energiei sale.

Capitolul 4. PLANETELE ÎN SEMNELE ZODIACALE

După ce am studiat separat diferitele elemente ce compun o temă, o să le abordăm acum într-un mod mai dinamic analizându-le interacțiunile. Nu putem încă să vorbim aici de interpretare pentru că toate informațiile vor trebui să fie sintetizate pentru a defini caracterele într-adevăr semnificative și individuale. Putem compara acest studiu cu un muzician care face game, sau cu un dansator care lucrează separat fiecare mișcare care ulterior va fi incorporată coregrafiei sale. Din această cauză, aceste indicații trebuie luate ca niște tendințe, pe care alte părți ale temei le poate întări, slăbi sau nuanța.

Studiind influența semnelor asupra planetelor, vom aborda doar aspectul energetic al acestor configurații, dintre care nici una nu are în mod izolat potențiale patogene. Este vorba mai degrabă de a preciza climatul mai mult sau mai puțin favorabil exprimării fiecărei energii planetare, sau modalitățile după care această energie este modulată sau colorată de semnul pe care-l ocupă.

Nu vom vorbi aici despre demnitățile și slăbiciunile planetelor. Într-adevăr, acest sistem, confortabil pentru mental, este mult prea schematic pentru a descrie cu precizie realitatea. Fiecare planetă și fiecare semn având specificitățile lor, configurația rezultantă este și ea deosebită. De exemplu, ce similitudine exista între poziția lui Saturn, în cădere în Berbec, și cea a lui Marte, în cădere în Rac? Semnul ocupat modulează foarte diferit energia acestor două planete: uscăciunea lui Saturn este exaltată în Berbec, ceea ce naște mai degrabă situații de exces, crește tenacitatea, rigiditatea, capacitățile de întărire, scleroza; invers, Marte își vede căldura și uscăciunea slăbite în Apa Racului, și această poziție evocă mai degrabă situații de insuficiență, de exemplu la nivelul mișcării, al accelerării sau al extrovertirii. Exista deci puține similitudini între „căderea” lui Saturn și cea a lui Marte.

SOARELE ÎN SEMNELE ZODIACALE

Soarele întărește exprimarea energiei simbolizată de semnul zodiacal pe care-l ocupă. El crește importanța acestui semn în temă, și pe cea a paternului acestui semn. Pe de altă parte, fiecare semn exercită o influență asupra modalităților de exprimare a caracterelor specifice ale energiei solare.

Soarele în Berbec: energia solară se exprimă cu ușurință atunci când este vorba de a viriliza, a dinamiza, a stimula sau a încălzi. Energia solară devine uneori prea uscătoare, ceea ce se poate traduce printr-o lipsă de generozitate în distribuire sau printr-un caracter brutal al anumitor reacții.

Soarele în Taur: energia solară câștigă în regularitate și se exprimă mai cu putere. Doar funcțiile mai masculine cum ar fi creativitatea și autoritatea sunt puțin mai slăbite în acest semn foarte feminin.

Soarele în Gemeni: energia solară câștigă în vivacitate, fără să fie cu ade-

vărat stimulata sau inhibată. Ea tinde uneori să devină instabilă.

Soarele în Rac: este o poziție destul de favorabilă fecundității, dar mai degrabă defavorabilă pentru ceea ce sunt considerate valori masculine; căldură atât la nivel psihologic cât și la nivel metabolic, și funcții de distribuire. Racul tinde să închidă, să închisteze, favorizează închiderea în sine.

Soarele în Leu: poziția cea mai favorabilă exprimării energiei solare, slăvită și întărită în toate aspectele sale.

Soarele în Fecioară: calitățile solare de generozitate, de expansiune, de vitalitate și de măreție nu se exprimă cel mai bine în acest semn care tinde să restrângă, să limiteze și să disciplineze. Regele este aici în aceleași condiții ca plebea.

Soarele în Balanța: poziție dificilă pentru exprimarea calităților solare. Semnul este foarte feminin și pasiv, ceea ce constituie un obstacol în calea puterii de strălucire a astrului.

Soarele în Scorpion: poziție relativ favorabilă, îndeosebi asupra polului afectiv, creativ și masculin al energiei solare, care câștigă aici în puterea și profunzimea acțiunii. Dar această energie este mai focalizată spre interior, pierde puțin din strălucire și în iradiere spre exterior.

Soarele în Săgetător: poziție medie. Energia solara se exprimă corect, - fără obstacole. Sunt favorizate funcțiile de distribuire și de expansiune.

Soarele în Capricorn: pe plan psihologic, ambiția este stimulată, dar, dintr-un punct de vedere general, strălucirea energiei solare este slăbită în acest semn care corespunde perioadei celei mai sumbre și mai reci a anului.

Soarele în Vărsător: încă o poziție dificilă pentru valorile solare. Afirmarea de sine, centralizarea sunt în contradicție cu caracterul descen-tralizator și „democratizant” al semnului. Ordinea și organizarea necesare unei bune distribuiri a energiei solare tind să slăbească.

Soarele în Pești: energia solară se exprimă cu dificultate, în această lume neclară și eterată. Dacă, pe plan psihologic, o asemenea poziție poate să aducă intuiție, pe plan energetic, ea nu semnifica decât diluție și pierdere pentru facultățile solare.

LUNA ÎN SEMNELE ZODIACALE

Luna în Berbec: energia lunară se exprimă cu dificultate sau într-o manieră mai puțin ortodoxă. Cresc tendințele la instabilitate, la neregularitate (de exemplu la nivelul ciclului menstrual, al poftei de mâncare, al creșterii). Feminitatea este slăbită, energiile lunare sunt virilizate. Această poziție favorizează activitatea și limitează pierderea sau stagnarea lichidelor.

Luna în Taur: energia lunară este întărită de polaritatea sa nutritivă, anabolizantă, aceea care permite acumularea de materiale și lactația. Ea câș-

tigă în regularitate și stabilitate.

Luna în Gemeni: creșterea tendințelor în neregularitate și instabilitate: nervozitate, agitație. Puțin propice dezvoltării formelor corporale și a rezervelor energetice, precum și somnului.

Luna în Rac: energia lunară este întărită în toate funcțiile și calitățile sale, fie că este vorba despre feminitate, maternitate, nutriție sau asimilare.

Luna în Leu: Luna tinde să se „solarizeze”. Slăbire a valorilor feminine, Yin. Predominanța proceselor conștiente. Favorabilă creșterii și anabolismului, care au de asemenea nevoie de căldură.

Luna în Fecioară: energia lunară e disciplinată, regularizată în funcție de nevoi (regimuri, diete, pofte refulate sau analizate). Pierde din spontaneitate și instinctivitate.

Luna în Balanță: echilibrează energia lunară și-i calmează iregularitățile fără ca totuși să o inhibe. Favorabilă fecundității.

Luna în Scorpion: energia lunară este „desfăcută” și câștigă în impulsivitate și putere. Favorabilă sexualității și fecundității.

Luna în Săgetător: este favorizată mișcarea în detrimentul formei. Sunt stimulate metabolismul și creșterea. În rest, poziție medie în care energia lunară nu este nici slăbită nici întărită.

Luna în Capricorn: energia lunară se exprimă cu dificultate. Tot ceea ce este legat de feminitate și de maternitate este slăbit, blocat sau sublimat. Funcționarea instinctivă este disciplinată sau refulată. Uneori, tendința la lăcomie, de exemplu în domeniul alimentar

Luna în Vărsător: poziție ce întărește neregularitatea, instabilitatea și originalitatea energiei lunare, care capătă un câmp de acțiune mai global, mai social sau universal.

Luna în Pești: orientează energia lunară spre domeniul psihic sau inconștient, întărește capacitățile vizionare sau tendințele halucinatorii. Fecunditatea, maternitatea, creșterea și nutriția sunt favorizate.

MERCUR ÎN SEMNELE ZODIACALE

Mercur în Berbec: favorabil mișcărilor, schimburilor, sau transmițitorilor. Dă energiei mercuriene un caracter foarte spontan și impulsiv.

Mercur în Taur: temperează caracterul vioi și rapid al energiei mercuriene care nu este blocată ci canalizată în beneficiul materiei și construcției organice, și care câștigă astfel în regularitate.

Mercur în Gemeni: întărește vitalitatea, precizia și mobilitatea mercuriană, ceea ce, în extremis, poate aduce o tendință la instabilitate la toate nivelele. Întărește facultățile de adaptare, de mișcare și de schimburi.

Mercur în Rac: moderează vivacitatea, întărește instabilitatea și neregularitatea precum și capacitățile de reacție și sensibilitatea internă.

Mercur în Leu: excelentă poziție în ceea ce privește motricitatea, schimburile și transmițerile. Acest semn fix moderează instabilitatea mercuriană.

Mercur în Fecioară: sunt întărite facultățile de adaptare la nevoile organice și precizia mișcărilor, uneori în detrimentul spontaneității și al promptitudinii în percepție și reacție.

Mercur în Balanța: moderează fără să blocheze vioiciunea mercuriană, o adaptează nevoilor și echilibrului.

Mercur în Scorpion: energia mercuriană este orientată spre profunzimile sau resursele ascunse ale organismului. Este favorabilă schimburilor și vitalității. Reacții puternice și adaptate.

Mercur în Săgetător: pe când pe plan psihologic această poziție este puțin favorabilă (dispersie, înțelegere globală mai degrabă decât analitică etc.), funcțiile energetice și organice mercuriene, cum sunt schimburile și mișcările, sunt mai degrabă stimulate în acest semn mutabil de Foc.

Mercur în Capricorn: situație inversă în raport cu Săgetătorul; altfel spus favorabilă concentrării intelectuale sau analizei, dar mișcările și schimburile organice sunt mai degrabă inhibitate.

Mercur în Vărsător favorabil adaptabilității, mișcărilor și schimburilor, mai ales în suprafață, dar instabilitatea și neregularitatea sunt crescute.

Mercur în Pești: energia mercuriană este ca anesteziată, diluată; vioiciunea și hotărârea sunt tocite, facultățile de adaptare și schimburi sunt slăbite.

VENUS ÎN SEMNELE ZODIACALE

Venus în Berbec: energia venusiană este supravoltată, ceea ce o deturnează de la funcțiile ei de echilibrare, moderație și relaxare, este uscată, ceea ce-i perturbă proprietățile lubrifiante și emoliente. Virilizarea energiilor feminine (caractere sexuale secundare prea puțin marcate sau masculinizate).

Venus în Taur: energia venusiană se exprimă aici perfect. Sensibilitatea, echilibrarea, relaxarea, mlădierea sunt favorizate. Crește poftele subiectului.

Venus în Gemeni: atmosfera Gemenilor stimulează energia venusiană fără să o usuce. Favorabilă funcțiilor de echilibrare și de moderație, limitează tendința la lenevie la nivel psihologic ca și la nivel organic. Funcțiile de stabilizare pot fi totuși perturbate.

Venus în Rac: favorabilă funcțiilor de lubrifiere, de destindere și de mlădiere. Crește tendința la lenevie la toate nivelele. Favorabilă feminității.

Venus în Leu: poziție mai puțin nefastă decât în Berbec. Energia venusiană este puternică, tendințele la pasivitate sunt limitate. Mișcările emoționale câștigă în intensitate. Puțin favorabilă caracterului emolient și lubrifiant pre-

cum și feminității.

Venus în Fecioara: echilibrarea și moderarea sunt prea puțin perturbate. Aici sunt slăbite mai ales sensibilitatea și funcțiile de lubrifiere și destindere.

Venus în Balanța: poziție favorabilă pentru toate expresiile energiei venusiene, îndeosebi echilibrarea și armonizarea.

Venus în Scorpion: energia venusiană este perturbata pentru că este nestăvilită și clocotitoare. Îi este greu să-și joace rolul echilibrant, stabilizator și moderator.

Venus în Săgetător: este semnul de Foc în care Venus se simte în largul ei. Aici se exprimă într-o manieră corectă, fără excese sau insuficiențe.

Venus în Capricorn: poziție puțin favorabilă pentru exprimarea feminității, a funcțiilor de mlădiere, de lubrifiere. Funcțiile de echilibrare și stabilizare pot fi exprimate corect.

Venus în Vărsător: destul de apropiat de poziția din Gemeni pentru funcțiile organice și energia corporală. Venus pierde aici mult din tendința ei de a îngreuna sau a încetini.

Venus în Pești: favorabilă feminității și funcțiilor de destindere și de lubrifiere. Uneori, tendința la lenevie, la o lipsă de reacție la stimulii agreabili.

MARTE ÎN SEMNELE ZODIACALE

Marte în Berbec: toate aspectele energiei marțiene sunt întărite. Dinamismul, impulsivitatea, capacitățile de reacție, accelerarea mișcărilor și virilitatea.

Marte în Taur: energia marțiană este jugulată, canalizată. Ea pierde din impulsivitate și din spontaneitate, dar câștigă în regularitate, în stabilitate și în perseverență, până la urmă deci în putere și în capacitatea de acțiune.

Marte în Gemeni: favorabil dinamismului și impulsivității, dar poate exagera instabilitatea și neregularitatea.

Marte în Rac: energia marțiană este inhibată, slăbită în toate expresiile ei, așa cum ar fi un foc în apă. Ea se exprimă uneori în interior unde este refu-lată. Totuși, unele reacții instinctive sau impulsive pot fi exacerbate.

Marte în Leu: poziție foarte favorabilă pe plan energetic. Funcțiile marțiene sunt mai puțin exacerbate decât în Berbec, dar câștiga în stabilitate, în regularitate și în putere. Poziție foarte virilizantă.

Marte în Fecioara: puțin favorabilă impulsivității și vioiciunii reacțiilor. Planeta clocotitoare este oarecum domesticită aici, energia ei este orientată spre activitățile necesare, dar focul marțian este totuși mai puțin strâns decât în Rac.

Marte în Balanța: feminizare a energiei marțiene, care pierde din impulsiv-

vită, din virilitate și dinamism.

Marte în Scorpion: energia marțiană câștigă în putere și în continuitate (semn fix). Ea nu se manifesta neapărat în exterior ci tinde să lucreze în profunzime sau pornind din profunzime.

Marte în Săgetător poziție destul de favorabilă pentru energia marțiană, care se află regularizată, adaptată și integrată.

Marte în Capricorn: energia marțiană are aici un caracter desecant (uscător). Tinde să întărească și să contracte. Poziție puțin favorabilă spontaneiității și vioiciunii, dar care canalizează activitatea de o manieră exclusivă sau pentru o finalitate esențială.

Marte în Vărsător: energia marțiană are un caracter mai instabil și neregulat. Pe de altă parte, ea se exprimă destul de liber dar superficial și cu prea puțină putere. -

Marte în Pești: poziție puțin favorabilă motricității, dinamismului și vioiciunii. Capacitățile impulsive și acceleratoare sunt slăbite, diluate.

JUPITER ÎN SEMNELE ZODIACALE

Jupiter în Berbec: energia jupiteriană are tendința să se încălzească și să câștige în spontaneitate. Favorabilă funcțiilor de sinteză, de expansiune și de maturare. Defavorabilă pentru activitatea reglatoare și armonizantă.

Jupiter în Taur: orientează energia jupiteriană spre anabolism, nutriție, expansiune și armonizare amplificând-o. Risc de a favoriza dilatarea sau hipertrofia.

Jupiter în Gemeni: energia jupiteriană pierde din stabilitate și din putere. Superficialitatea semnului nu se potrivește cu funcțiile de sinteză și de maturare ale planetei.

Jupiter în Rac: favorabil energiei jupiteriene atunci când ea se exprimă în anabolism, construcție și poftă. Caracterul închis, favorizând replierea semnului, este contrar tendințelor expansive și extravertite ale lui Jupiter.

Jupiter în Leu: energia jupiteriană este puternică, dar poate să tindă spre hipertrofie și exces, atât la nivel psihologic (orgoliu) cât și energetic (pofte exagerate, obezitate, tumefacții...).

Jupiter în Fecioară: puțin favorabil tendințelor expansive și de maturare. Astrul este un pic blocat, ținut, câmpul lui de acțiune este restrâns, limitat la activitățile și nevoile obișnuite sau rutiniere.

Jupiter în Balanță: poziție favorabilă, în special pentru funcțiile de protecție, de coordonare și de armonizare.

Jupiter în Scorpion: energia astrului câștigă în putere și profunzime. Sunt crescute capacitățile de a mobiliza energiile profunde și esențiale.

Jupiter în Săgetător: toate funcțiile jupiteriene sunt amplificate și favorizate.

Jupiter în Capricorn: energia astrului se află în cea mai rea stare, contractată, blocată, incapabilă să se exprime la justa ei valoare. Capacitățile de expansiune se pot dezvolta într-un domeniu anume, limitat, dar ambițios.

Jupiter în Vărsător: energia jupiteriană poate să se exprime cu generozitate.. Ea este îndeosebi orientată spre exterior. Puterea ei este destul de mare.

Jupiter în Pești: poziție foarte favorabilă funcțiilor jupiteriene, îndeosebi în ceea ce privește expansiunea și universalizarea energiei.

Începând cu Saturn, planetele ocupă un semn zodiacal timp de mai mulți ani. Dacă vom considera poziția planetelor în semn într-un mod izolat, nu vom putea extrage indicații specifice unui individ. Totuși, poziția în case, patronajul caselor precum și aspectările pot preciza și desăvârși informațiile oferite.

SATURN ÎN SEMNELE ZODIACALE

Saturn în Berbec: îl dinamizează pe Saturn, dă energiei sale un caracter neobișnuit, mai activ, mai agresiv, desecant și contractant, și îi limitează aspectul încetinit și obstruant

Saturn în Taur: energia saturniană câștigă în putere, în profunzimea acțiunii și în regularitate. Este greu să modifice sau să blocheze aceste efecte (bune sau rele) în aceasta poziție.

Saturn în Gemeni: Saturn este mai în largul lui. Impactul său este atenuat pentru ca este mai superficial și difuz. Acțiunea lui de coeziune este perturbată.

Saturn în Rac: crește tendințele de izolare, de închistare și inhibitorii ale astrului. Puterea de concentrare și de cristalizare este limitată.

Saturn în Leu: căldura și expansiunea semnului jenează capacitățile de concentrare, de cristalizare, de încetinire și de răcire ale lui Saturn.

Saturn în Fecioara: poziție care întărește caracterul structurant, inhibitor și concentrant al lui Saturn.

Saturn în Balanța: temperează și armonizează energia saturniană ferind-o de excesele legate de natura ei (uscare, obstruare, retracție).

Saturn în Scorpion: energia saturniană câștigă în putere, în profunzime și în tenacitate.

Saturn în Săgetător: poziție puțin favorabilă pe plan energetic și organic, în special pentru capacitățile de concentrare, izolare și de retracție.

Saturn în Capricorn: toate proprietățile lui Saturn sunt întărite și se exprimă din plin.

Saturn în Vărsător: poziție puțin favorabilă pentru capacitățile de concentrare, de retracție și de izolare. Energia saturniană își pierde din stabilitate. Ea are tendința să se focalizeze la suprafață, ceea ce este în schimb benefic pentru capacitățile astringente cutanate și ale protecției față de elementele exterioare.

Saturn în Pești: poziție puțin favorabilă capacităților de concentrare, de cristalizare, de agregare și de retracție.

URANUS ÎN SEMNELE ZODIACALE

Uranus în Berbec: este exacerbat caracterul exploziv, hiperactiv și instabil.

Uranus în Taur: moderează energia uraniană, care-și pierde din explozivitate și câștigă în stabilitate și continuitate.

Uranus în Gemeni: energia uraniană câștigă în rapiditate și în superficialitate, dar este totuși mai puțin explozivă decât în Berbec.

Uranus în Rac: reacțiile pot fi violente, sensibilitatea poate fi exacerbată. Crește instabilitatea energiei uraniene, care are tendința să se exprime mai în profunzime sau în sfere mai limitate.

Uranus în Leu: energia uraniană câștigă în putere, dar și în stabilitate. Caracterul ei exploziv este superficial și slăbit și ea este mult mai accesibilă influenței centrilor de comandă.

Uranus în Fecioara: temperează și disciplinează reactivitatea, spontaneitatea și originalitatea uraniană.

Uranus în Balanță: echilibrează energia uraniană, ce tinde să crească în vioiciune.

Uranus în Scorpion: poziție explozivă, reacții bruște venind din profunzime, violente și exagerate față de stimulii care le-au dat naștere.

Uranus în Săgetător poziție medie. Energia uraniană nu este nici inhibată nici stimulată exagerat

Uranus în Capricorn: energia uraniană este inhibată, limitată. Ea nu se poate exprima liber. Este poziția cea mai contrară exprimării caracterului acestei planete.

Uranus în Vărsător: poziția cea mai propice exprimării libere și corecte a calităților uraniene.

Uranus în Pești: Uranus nu este în largul lui, energia lui tinde să se dilueze, să se tocească, doar dacă nu cumva ea reușește să se exprime la un nivel mai subtil (sublimare).

NEPTUN ÎN SEMNELE ZODIACALE

Neptun în Berbec: Neptun nu este în poziția cea mai bună. Sensibilitatea

este uneori crescută dar proprietățile de diluție sunt perturbate.

Neptun în Taur: aceasta poziție crește sensibilitatea planetei. în schimb, facultățile de subtilizare și de sublimare sunt reduse.

Neptun în Gemeni: poziție favorabilă pentru tendințele sublimite și fluidifiante. (Este diferit pe plan psihologic.)

Neptun în Rac: poziție favorabilă pentru expresia diluantă a energiei neptuniene. Este mai puțin cazul pentru proprietățile sublimite.

Neptun în Leu: poziție contradictorie și puțin propice energiei neptuniene.

Neptun în Fecioară: poziție defavorabilă tuturor expresiilor de energie neptuniene.

Neptun în Balanță: poziție medie, care nici nu blochează nici nu stimulează în mod exagerat

Neptun în Scorpion: energia neptuniană este dinamizată. Ea are un impact și un câmp de acțiune mai profund.

Neptun în Săgetător: mai puțin problematică decât poziția în Leu. Stimulează funcțiile de sublimare dar este mai puțin propice pentru cele de diluție.

Neptun în Capricorn: cel puțin la fel de nefastă energiei neptuniene ca și poziția din Fecioară. Pe plan energetic, contradicția este totală.

Neptun în Vărsător: favorabilă tendințelor sublimante și subtilizante.

Neptun în Pești: poziția cea mai favorabilă exprimării energiilor neptuniene.

PLUTON ÎN SEMNELE ZODIACALE.

Pluton în Berbec: poziție favorabilă energiei plutoniene, care tinde totuși să se orienteze spre exterior în detrimentul profunzimii.

Pluton în Taur aspectul carnal și sexual al lui Pluton este exacerbat Tendințele regeneratoare și transformatoare se exprimă cu greu aici.

Pluton în Gemeni: aduce prea multă superficialitate pentru ca Pluton să se poată exprima corect și puternic.

Pluton în Rac poziție favorabilă exprimării energiei lui Pluton, în special în ceea ce privește creativitatea și capacitățile de transmutare. Tendința de interiorizare este exacerbată.

Pluton în Leu: energia plutoniană câștigă în putere și în continuitate. Ea tinde de asemenea, să se exteriorizeze mai mult.

Pluton în Fecioară: Pluton e reținut, domestic. Capacitățile de mutație și de tulburare sunt limitate sau se cantonează într-un domeniu precis.

Pluton în Balanță: energia plutoniană își vede calitățile slăbind. Este mai temperată, mai armonioasă, mai puțin brută.

Pluton în Scorpion: poziția cea mai favorabilă exprimării potențialelor plutoniene.

Pluton în Săgetător, poziție medie. Pluton nu poate să se exprime pe deplin dar nu este nici excesiv de blocat.

Pluton în Capricorn: capacitățile de mutație, de transformare și regenerare sunt limitate sau se exprimă într-un cadru precis și pe termen lung.

Pluton în Vărsător semnul orientează prea mult energia spre suprafață pentru ca Pluton, căruia îi place profunzimea, să se simtă în largul lui. Această poziție întărește violența acțiunii plutoniene, care va avea tendința să se exprime sub formă de crize.

Pluton în Pești: energia plutoniană pierde din putere, impactul său fizic este mai mic pentru că tinde să fie diluată și sublimată.

Capitolul 5. PLANETELE ÎN CASE

Poziția unei planete într-o casă ne informează despre sectorul de existență în care energia acestei planete se exprimă în mod deosebit. În afară de aceasta, planeta își vede puterea variind după casa pe care o ocupă.

Din punct de vedere general, după poziția planetei, se admite că:

planetele situate deasupra axei Ascendent - Descendent se vor exprima mai deschis decât cele situate dedesubt. Energia lor este cu atât mai exteriorizată cu cât ele sunt mai aproape de Mijlocul cerului și cu atât mai interiorizată cu cât sunt mai aproape de Fundul cerului;

puterea influenței planetare este mai mare în casele unghiulare, mai ales dacă planeta e aproape de unul din unghiurile temei. Această putere este mai mică în casa succedantă, și este minimă în casa cadentă (în afară de atunci când este aproape de vârful casei unghiulare următoare);

planetele cele mai puternice sunt cele situate aproape de Ascendent și de Mijlocul cerului, puterea crescând o dată cu apropierea de unghiul respectiv. De fapt, această importanță este dată de semnificația casei ocupate. Ascendentul reprezentând potențialele fizice și energetice și personalitatea, o planetă în aceasta zonă a cerului va avea ten dința să se exprime și să marcheze subiectul la aceste nivele. Mijlocul cerului reprezentând ambiția, scopul social, cariera, o planetă situată în aceasta zonă a cerului va tinde să se exprime puternic asupra activității subiectului, asupra felului său de a participa la lume.

Vedem deci că conceptul de putere planetară nu are o realitate evidentă. Este bine să precizăm câmpul de aplicație și de expresie. Poziția în semn modulează energia planetară însăși, poziția în casă modulează câmpul de aplicație al acestei energii. Modulațiile conferite de către poziția în semn a unei planete ar putea fi comparate cu nivelul de volum și cu calitatea unei emisiuni radio, iar modulațiile conferite de poziția în casă ar fi mai degrabă analoage cu teritoriul în care emisiunea va fi auzită.

În sfârșit, trebuie să se țină seama de caracterul armonic sau disonant al planetei respective, caracter ce depinde în mod esențial de calitatea aspectărilor primite de această planeta. Într-adevăr, fiecare planetă are potențialități pozitive și negative, care se vor exprima mai mult sau mai puțin după aspectările la care participă. De exemplu, caracterul de-secant (uscător) al lui Marte este exacerbat de o proastă aspectare a lui Saturn, potențialitățile apăsătoare sau hipertrofiante ale lui Jupiter se exprimă mai deosebit dacă acesta primește o proastă aspectare a lui Venus etc.

În astrologia medicală

Poziția planetelor în case indică sectorul fiziologic în care energia plane-

tară, modulată de semnul pe care-l ocupă și de aspectările pe care le primește, este activă în mod deosebit.

Este imposibil să dăm aici toate tendințele patologice sau o listă completă a maladiilor ce pot fi semnalate de aceste configurații. Nivelele la care se poate exprima o disonanță sunt nenumărate, și nimic dintr-o temă nu permite să se știe care nivel va fi atins în special. Exemplele care urmează sunt expuse în scopul de a înțelege principiul configurației. După ce am reușit să înțelegem asta, este ușor să deducem relațiile dintre boli și pozițiile astrale.

SOARELE ÎN CASE

Soarele în casa I: *dacă Soarele este armonic*, această poziție întărește sănătatea, vitalitatea, creșterea, fecunditatea masculină, soliditatea legăturii dintre conștiință și corpul fizic (subiectul este prezent în mediu, aici și acum).

Dacă Soarele este. disonant, sectoarele enunțate mai sus sunt blocate sau slăbite.

În celelalte case, Soarele armonic întărește funcțiile semnalate de casa pe care o ocupă. El joacă rolul de stimulant. Fiziologia este orientată în mod deosebit spre aceste domenii. Soarele disonant le slăbește. El semnalizează un blocaj, o insuficiență sau o anomalie la nivelul funcțiilor semnalate de către casa pe care o ocupă.

LUNA ÎN CASE

Luna în casa I primul sector este deosebit pentru că el întărește tendințele planetelor care îl ocupă, fie că acestea sunt armonice sau disonante, și face acest lucru într-un mod destul de neutru. Pe de altă parte, morfologia subiectului tinde să capete caracteristicile planetei în casa I. În sfârșit, toate funcțiile energetice și fiziologice sunt nuanțate de energia planetei ce ocupă această casă, fie că această energie este orientată în mod favorabil sau defavorabil. Dacă în casa I sunt mai multe planete, influența lor este cu atât mai mare cu cât ele se simt mai bine în semnul pe care-l ocupă, cu cât sunt mai apropiate de Ascendent și cu cât nu sunt interceptate.

Aici deci, morfologia tinde să capete caracteristici lunare (rotunjime, ten palid, moliciune etc.).

Când este *armonică*, această configurație întărește funcțiile de nutriție, de depozitare, de închistare sau de retenție.

Când este *disonantă*, funcțiile organice sau energetice sunt insuficiente, letargice. Reacțiile sunt lente și fără vlagă.

Luna în casa II

Când este *armonică*, poziție foarte favorabilă funcțiilor de anabolism și asimilare.

Când este *disonantă*, se produc probleme de asimilare cu răsunet asupra creșterii, instabilitate la nivelul apetitului, posibilitate de alternanța bulimie/anorexie, exces/carență, slăbiciune/obezitate, carențe de origine alimentară etc.

Luna în casa III

Armonică, este într-o poziție favorabilă mișcărilor lichidiene, circulației mici și schimburilor. Riscurile de edeme sunt reduse.

Disonantă, face ca mișcările de mică amplitudine să fie limitate sau perturbate. Respirația poate fi jenată de o obezitate excesivă sau o stază lichidiană (edem pulmonar). Tendință la neregularitate a mișcărilor, posibilitate de tremurături, slăbire a vigilenței etc.

Luna în casa IV

Armonică, este într-o poziție favorabilă depozitărilor de energie și materie, și dezvoltării țesutului grăsos.

Disonantă, poate conduce, după semnul ocupat și aspectările primite, la excесе de grăsime sau la carențe de produse nutritive esențiale aduse prin alimentație și de obicei stocate (de exemplu fierul, care este stocat sub formă de feritină și folosit după nevoi, vitaminele, dintre care unele pot fi purtate sau stocate de grăsime etc.). Tendință la închistare, la e-deme, la ascită și la alte tipuri de revărsate lichidiene greu mobilizabile.

Luna în casa V

Armonică, este într-o poziție favorabilă fecundității, gestionării energiei, în special în adaptarea dintre rezerve și energiile imediat mobilizabile.

Disonantă, poate perturba fecunditatea, capacitățile energetice sunt inconstante, cu momente de slăbiciune, de „cădere”. Sarcina și alăptarea pot dezorganiza gestionarea energiei corporale și pot produce carențe sau un gol durabil de energie sănătoasă.

Luna în casa VI

Armonică, face ca aporturile alimentare să fie adaptate nevoilor și echilibrului fiziologic. Creșterea câștigă în regularitate.

Disonantă, are tendința la inadecvare între nevoile mediului intern și aporturi (de exemplu, prin carență dacă se manifestă aspectări proaste cu Saturn, sau prin exces dacă este vorba de Jupiter, aporturi anarhice sau neregulate dacă este vorba de aspectări proaste cu Uranus etc.). Posibilitate de probleme de sănătate în copilărie sau tulburări de creștere.

Luna în casa VII

Armonică, este favorabilă schimburilor cu exteriorul, colaborării sau asocierii dintre diferite organe, evoluției grefelor (pasivitatea organismului ale cărui veleități de respingere a grefoanelor sunt limitate, stabilirea unei nutriții co-

recte a grefonului etc.).

Disonantă, dă tendință la izolare sau la pasivitatea diferitelor organe în funcțiile lor obișnuite. Grefele se integrează cu greutate, organismul reacționează slab; ceea ce limitează dezvoltarea schimburilor și a nutriției grefonului. Dificultăți în a găsi țesuturi adaptate subiectului etc.

Luna în casa Vin

Armonică, limitează pierderile, scurgerile, sau le favorizează dacă așa este nevoie pentru vindecare (rezolvarea unei inflamații prin formarea unui abces, evoluția spre faza umedă a unei maladii etc.).

Disonantă, dă tendință la anomalii menstruale (neregularități, insuficiență etc.), la pierderi seminale, la sterilitate prin anomalii de nidație, la avorturi spontane prin deschiderea colului uterin, la abcese și scurgeri purulente etc. Sarcina și alăptarea sunt cauza importantelor pierderi de energie greu suportată de subiect.

Luna în casa IX

Armonică, favorizează mișcările circulatorii și tranzitul intestinal.

Disonantă, are tendința la perturbări în marea circulație cu posibilitatea de extravazare hidrică în spațiile extracelulare și formarea de edeme sau revărsate lichidiene, de exemplu, de origine veno-limfatică. Riscuri de mobilizare a embolusurilor septice și riscuri de maladii epidemice.

Luna în casa X

Când este *armonică* este favorabilă reglărilor nervoase, în special ale celor neuro-vegetative, a sistemului endocrin și mării circulații (îndeosebi în ceea ce privește comenzile automate și inconștiente).

Disonantă, dă disfuncții sau neregularități la nivelul sistemului neuro-vegetativ, ceea ce poate să aibă răsunet asupra tensiunii arteriale, a ritmului cardiac, a peristaltismului intestinal etc., în cazul palpitațiilor, diareelor sau al tensiunii arteriale oscilante. Posibilitate de crize va-gale, de spasme etc.

Luna în casa XI

Armonică, favorizează evacuările și reacțiile anormale atunci când ele merg în sensul vindecării, de exemplu exteriorizând procesele patologice interne: transpirația, erupțiile, vărsăturile etc. Atenuază riscurile de evacuare anormală agravante.

Disonantă, face ca aceste evacuări anormale să fie, dimpotrivă, un factor de agravare aboli. Tendință la hemoragii, în special la nivel digestiv sau uterin (aici, mai mult metroragii decât menoragii). Erupțiile pot lua un caracter secretant și (sau) infecțios. lipsă de reacție față de ajutorul venit din exterior (reanimare etc.).

Luna în casa XII

Armonică, tinde să înlănțuească anumite boli, de care subiectul poate chiar să nu fie conștient. Favorabilă anesteziilor. '

Disonantă, dă tendință de închidere în sine, spre autism, absențe. Uneori, pierderi inconștiente sau necontrolate de materie sau de lichide, demineralizarea. putând fi urmarea scurgerilor sau pierderilor lichidiene excesive. Bolile grave pot provoca o stare de renunțare, subiectul refuzând să înfrunte boala sau încercând să facă abstracție de ea.

MERCUR ÎN CASE

Mercur în casa I: întărește exprimarea energiei mercuriene, în special la nivel morfologic, fiziologic și energetic. Morfotipul se apropie de tipul mercurian.

Armonic, favorizează mobilitatea, vioiciunea, facultățile de adaptare, schimburile și transmițerile.

Disonant, face ca fiziologia să tindă spre unele defecte ale energiei mercuriene: instabilitate, dispersie, agitație, nervozitate, psihosomatizare.

Mercur în casa II

Armonic, favorizează asimilația, adaptează aporturile alimentare la nevoile organismului.

Disonant, tinde să perturbe funcțiile de asimilare. Aporturile alimentare sunt neregulate. Perturbă mișcările la care stimularea senzorială poate merge în întâmpinarea unei alimentații și a unui metabolism corect.

Mercur în casa III

Armonic, este foarte favorabil schimburilor la nivelul membranei celulare, mișcărilor respiratorii, peristaltismului intestinal, reflexelor etc.

Disonant, dă o puternică tendință spre mișcări anormale, tremurături, ticuri (mai ales când sunt frecvente și survin într-un ritm regulat). Peristaltismul intestinal poate să fie perturbat dacă se remarcă o proastă aspectare a Lunii sau a lui Venus, va fi o insuficiență; dacă e o proastă aspectare a lui Saturn, va fi o posibilitate de uscăciune sau ocluzie; dacă este vorba despre o proastă aspectare a lui Marte, va fi accelerare sau inflamație; dacă este o proastă aspectare a lui Uranus, va avea un caracter neregulat și spasmodic etc.

Mercur în casa IV

Armonic, este favorabil depozitărilor și schimburilor între circulație și mediul extracelular (o limitează riscurile de edeme).

Disonant, face ca funcțiile de depozitare să capete un caracter neregulat, mișcarea merge în întâmpinarea recuperării și conservării energiei. Tendință la edeme, din cauza anomaliilor în capacitățile de schimburi sau de încetinire circulatorie.

Mercur în casa V

Armonic, face ca gestionarea energiei să fie adaptată și precisă; subiectul este conștient de limitele sale și de posibilitățile fizice și energetice.

Disonant, dă incapacitate de a gestiona corect energiile din cauza instabilității sau neregularităților din modul de viață, orarul de somn, alimentație etc.

Mercur în casa VI

Armonic, dă un bun echilibru al mediului intern, excelente capacități de adaptare la influențele exterioare (climat, temperatură etc.).

Disonant, dă variații anormale ale mediului intern (de exemplu, exces de colesterol sau trigliceride dacă este vorba despre o proastă aspectare a lui Jupiter, hiperglicemie dacă este o proastă aspectare a lui Venus, calcemie anormală dacă este o proastă aspectare a lui Saturn etc.). Facultățile de adaptare la factorii externi sunt instabile sau anormale.

Mercur în casa VII

Armonic, favorizează comunicările și acțiunea sinergică a diferitelor organe, schimburilor cu exteriorul (în special respirația), evoluția grefelor și a tuturor aporturilor terapeutice externe (transfuzii, factori de coagulare, albumină).

Disonant, dă tendință la instabilitate și la insuficiență în aceste domenii.

Mercur în casa VIII

Armonic, favorabil pe plan sexual: sensibilitate mare, bun echilibru al hormonilor gonadici, bună mobilitate a gârnetilor, ciclul menstrual adaptat și regulat etc.

Disonant, dă tendință la menstruații neregulate, adesea datorate tulburărilor hormonale, la unele probleme sexuale cum ar fi ejacularea precoce, sau la o neadaptare între posibilitățile și nevoile sexuale, de unde epuizare. Indică uneori o lipsă de mobilitate a spermatozoizilor, sau probleme de migrare a ovulului sau a oului fecundat

Mercur în casa IX

Armonic, este favorabil mișcărilor circulatorii, în special la nivelul extremităților, favorabil tranzitului intestinal și tuturor mișcărilor de mare amplitudine.

Disonant, dă anomalii la nivelul acestor mișcări în sensul excesului, curenței sau neregularității. Posibilitate de migrare sanguină a chiagurilor sau alte formațiuni (embolus), răspunzătoare de embolii. În tema unei maladii canceroase, aceasta exprimă o tendință la metastazare în regiunea indicată de semnul ocupat de către Mercur sau de patronul casei a K-a.

Mercur în casa X

Armonic, este favorabil capacităților de adaptare ale marilor sisteme de re-

glare ale organismului (sistemul nervos și endocrin). '

Disonant, face ca aceste sisteme să tindă a funcționa de o manieră neadaptată sau neregulată, comunicările și relațiile dintre centrii și organele periferice sunt perturbate.

Mercur în casa XI

Armonic, favorizează exteriorizarea benefică a unei patologii profunde. Reduce riscurile de pierdere anormală de materie și energie.

Disonant, dă tendință la pierderi anormale prin mobilizare excesivă de energie (prin transpirație, un tranzit intestinal excesiv, sângerări capilare etc).

Mercur în casa XII

Armonic, tinde să minimalizeze riscurile de izolare, de lipsă de relații și comunicare.

Disonant, există o tendință netă spre izolare, mai mult prin agitație excesivă sau mișcare excesivă decât prin închidere în sine sau închistare. Psihismul, în special raționamentul, poate fi perturbat, chiar incoerent.

VENUS ÎN CASE

Venus în casa I: poziție favorizantă exprimării energiei venusiene, în special la nivel morfologic (forme rotunjite și blânde, trăsături armonioase etc.) și fiziologic.

Armonic, dă facultăți echilibrante și armonizante crescute.

Disonant, energia tinde să capete defectele venusiene: lenevie, dezechilibru, lipsă de vioiciune, de tonus, exces de umiditate în special la nivelul mucoaselor (scurgeri, pierderi).

Venus în casa II

Armonic, tinde să echilibreze poftele, să scadă riscurile de excese sau de carențe de origine alimentară și să favorizeze asimilarea.

Disonant, dă tendințe la excese și la lăcomie, în special pentru alimentele dulci, de unde riscul de obezitate. Aceste excese alimentare se pot datora de asemenea, unor carențe afective sau unui sindrom depresiv (de exemplu, dacă există o proastă aspectare a lui Saturn).

Venus în casa III

Armonic, tinde să echilibreze mișcările respiratorii și secreția de mucus la acest nivel, să armonizeze peristaltismul digestiv. Reduce riscurile de reflux gastric, de vărsături și de uscăciune intestinală.

Disonant, dă posibilitate de tremurături cerebeloase: ele apar când subiectul face o mișcare, prin incapacitatea cerebelului de a echilibra corect tonusul mușchilor implicați și de a adapta diferitele mișcări. Poate semnală o insuficiență a mișcărilor respiratorii sau a peristaltismului digestiv (constipa-

ție atonă etc.), tulburări de producere de mucus la nivelul bronhiilor și digestiv, în privința calității sau cantității mucusului (mucoviscidoza poate fi astfel semnalată de o proastă aspectare dintre Venus și Saturn, chiar și Mercur). Reflexele sunt tocite sau absente.

Venus în casa IV

Armonic, echilibrează depozitarea de energie, fie că este sub formă de grăsime, de glicogen sau de substanțe mai subtile (esență energetică).

Disonant, da tendință la supraîncărcare, la obezitate și edeme în special de origine venoasă.

Venus în casa V

Armonic, este favorabil facultăților de recuperare prin destindere și fecundității. Gestionare echilibrată a energiei.

Disonant, defavorabil pentru fecunditate. Energia este prost gestionată, lipsa de mișcare și pasivitatea blochează metabolismul energetic. Acest dinamism insuficient dăunează deci capacității de rezistență.

Venus în casa VI

Armonic, favorizează echilibrul mediului intern (homeostazie) și adaptarea organismului față de factorii externi.

Disonant, dă tendință la dezechilibrul mediului intern, în special de origine renală; o proastă adaptare la influențele exterioare, de exemplu printr-o relaxare excesivă cu defect de vasoconstricție, ceea ce provoacă o transpirație excesivă permițând astfel pătrunderea energiilor patogene externe.

Venus în casa VII

Armonic, este favorabil funcționării sinergice a diferitelor organe, recoltărilor, grefelor și schimburilor între mediul extern și intern (respirație, transpirație etc.).

Disonant, dă tendință la dezechilibrul schimburilor cu exteriorul. Relații proaste între diferitele funcții organice și energetice.

Venus în casa VIII

Armonic, dă sexualitate armonioasă și fecundă, secreții genitale echilibrate și adaptate.

Disonant, dă anomalii la nivelul secrețiilor genitale, tulburări de fecunditate (de exemplu, mucozitate cervicală - uterină - anormală). Posibilitate de abces sau de scurgeri anormale.

Venus în casa IX

Armonic, favorabil circulației sanguine și tranzitului intestinal (lubrefiere bună).

Disonant, dă tendință la încetinirea mișcărilor circulatorii și digestive prin lipsă de tonus sau prin insuficiența de secreții.

Venus în casa X

Armonic, este favorabil unui bun echilibru la nivel cardio-vascular, endocrin și neurologic (în special la nivelul comenzilor nervoase ale mușchilor netezi răspunzători de vasoconstricție, de peristaltismul intestinal, de termoreglare etc.).

Disonant, dă tendință la disfuncții ale marilor sisteme de reglare arătate mai sus, mai degrabă în sensul unei insuficiențe decât al unei lipse de reacție sau a unui tonus insuficient.

Venus în casa XI

Armonic, favorizează transpirația și schimburile cutanate, suplețea și echilibrul hidro-sebaceu corect al pielii. Reduce riscurile de pierdere anormală de materie și energie.

Disonant, tinde să aducă un dezechilibru în acest sector. Crește riscul de erupții cutanate purulente, al hemoragiilor și al evacuărilor anormale de mucus (vărsături, expectorații etc.).

Venus în casa XII

Armonic, tinde să atenueze sau să evite încercările semnalate de aceasta casă, riscurile de tulburări de conștiință, de comă, de accidente de anestezie etc.

Disonant, întărește aceste tendințe. Aceasta evocă, de exemplu, un sindrom din medicina chineză în care mucozitățile tulbură „orificiile Inimii”. Rezultatul este buimăceala, dezorientarea, purtarea anormală, și uneori tulburări grave de conștiință putând merge până la pierdere de conștiință și comă.

MARTE IN CASE

Marte în casa I: poziție care favorizează exprimarea energiei marțiene, în special la nivel morfologic și fiziologic.

Armonic, întărește vitalitatea, dinamismul, tonusul și reactivitatea subiectului la toate nivelele.

Disonant, crește riscurile de inflamații, acute, de reacții brutale, de hiperexcitabilitate etc.

Marte în casa II

Armonic, întărește capacitățile de asimilare și de transformare, anabolismul, fără riscuri de supraîncărcare sau de obezitate.

Disonant, tendință la accelerarea acestor procese și a unei călduri excesive la nivel digestiv, jenând anabolismul: subiectului îi este mereu foame, mănâncă mult, dar slăbește sau rămâne foarte suplu.

Marte în casa III

Armonic, întărește capacitățile mișcărilor respiratorii, tonusul digestiv, mica circulație și reflexele.

Disonant, aceste mișcări sunt blocate de anomalii la nivelul tonusului muscular (prin lipsă, exces, anarhie etc.).

Marte în casa IV

Armonic, este favorabil proceselor de depozitare și de închistare (aceasta poate fi benefic în cazul tumorilor sau al inflamațiilor).

Disonant, tinde să scadă rezervele organismului: grăsimile sunt utilizate în exces, sau plasate anormal (ca în cazul excesului de secreție a glandelor cervicosuprarenale, care produce un hormon marțian, cortizonul). Risc de ruptură a chisturilor sau hemoragii interne.

Marte în casa V

Armonic, energia este orientată spre activitate și spre mișcare. Ea este gestionată într-o manieră dinamică. Este favorabil fecundității musculare și rezistenței (anduranței).

Disonant, tendințe la excese de activitate care pot duce la epuizarea energiei prin consum exagerat. Aceasta poate afecta organismul general sau un organ în special.

Marte în casa VI

Armonic, favorizează homeostazia. Exercițiul fizic poate fi un mijloc de echilibrare a constantelor mediului intern.

Disonant, o tendință la hiperfuncție, la nivel nervos, arterial, muscular etc., crește tendința la anomalii ale mediului intern. Aceste anomalii pot avea răsunet asupra tensiunii arteriale sau a capacităților musculare.

Marte în casa VII

Armonic, favorizează schimburile cu exteriorul care câștigă astfel în dinamism. Grefele și transfuziile pot da subiectului un nou elan și pot să-i permită o nouă pornire.

Disonant, face ca schimburile cu exteriorul să aibă tendința de a fi blocate de probleme inflamatorii sau de o excitabilitate excesivă. Apar conflicte între diferite organe sau funcții energetice. Grefele riscă să sufere o respingere brutală. Pot fi semnalate, de asemenea, și unele accidente hemolitice post transfuzionale.

Marte în casa VIII

Armonic, favorabil funcțiilor sexuale (erectilitate, excitație etc.), secreției hormonilor sexuali masculini (androgeni) și facultăților de regenerare.

Disonant, tendințe la probleme privind sfera sexuală, cum ar fi impotența, priapismul, excitația excesivă, ejacularea precoce, pierderi seminale etc. Posibilități de anomalii de virilizare (caractere masculine la o femeie, exces sau insuficiența de caractere sexuale la bărbat...). Sunt crescute riscurile de avort sau de naștere prematură, adeseori în raport cu un exces de activitate fizică sau de mișcare, provocând un tonus excesiv al mușchiului uterin, sau din cauza unui dezechilibru hormonal. Tendințele autodestructive sunt crescute și pot lua forma sinuciderii, dar și a maladiilor autoimune, sau a intoxicațiilor cu alcool sau alte substanțe toxice.

Marte în casa IX

Armonic, este favorabil mobilității în general, tuturor mișcărilor de mare amplitudine, tonusului cardio-vascular și tranzitului intestinal.

Disonant, crește riscurile de hipertensiune arterială, de anomalii în funcționarea mușchiului cardiac (cardiomiopatia, eretismul cardiac etc.), de pericardită, de maladii inflamatorii ale tubului digestiv asociate cu tulburări de tranzit (rectocolite, diverticolite etc.).

Marte în casa X

Armonic, favorabil mecanismelor de reglare cum sunt sistemul nervos și endocrin. Exercițiul fizic poate avea un rol favorabil asupra echilibrului acestor sisteme.

Disonant, tendință la anomalii la nivelul sistemului nervos sau endocrin, mai ales prin exces de hiperactivitate. Anumite inflamații pot atinge sistemul nervos într-un mod difuz și pot provoca tulburări de motricitate (paralizii ca în poliomielita, scleroza în plăci etc.).

Marte în casa XI

Armonic, este favorabil astringenței la nivel cutanat și vasoconstricției, ceea ce domină riscurile de pierderi hidrice anormale, de hemoragii și de pă-

trundere a energiilor patogene prin piele (frig, vânt etc.).

Disonant, există posibilitatea de perturbări la nivel cutanat, de exemplu sub formă de erupții inflamatorii, de purpură sau de hemoragii. Reacțiile violente ale organismului pot antrena vărsături sau alte eliminări necontrolate. Este crescut riscul de accidente în cursul unei intervenții chirurgicale.

Marte în casa XII

Armonic, scade riscurile de pierderi de cunoștință, de comă, de izolare.

Disonant, crește riscurile de accidente, de psihoze, de exprimări foarte violente sau de incidente în cursul unei anestezii.

JUPITER ÎN CASE

Jupiter în casa I: favorizează exprimarea energiei jupiteriene la nivel morfologic (forme generoase, pline) și energetic.

Armonic, Jupiter este un factor de sănătate și vitalitate, de abundență energetică.

Disonant, accentuează riscurile de exces, de supraîncărcare, de obezitate și hipertrofie, putând să se exprime pe plan general sau într-un sector fiziologic anume. De exemplu, hipercolesterolemia familială este o maladie tipică acestei poziții.

Jupiter în casa II

Armonic, favorabil apetitului, creșterii, anabolismului și tuturor funcțiilor de sinteză și de maturare.

Disonant, crește tendința la excese de hrană, la supraîncărcare ponderală și lipidică de origine exogenă (alimentară) sau endogenă (sinteza hepatică de colesterol), la consumul excesiv de băuturi alcoolice etc.

Jupiter în casa III

Armonic, favorabil echilibrului și reglării mișcărilor de mică amplitudine cum ar fi respirația, reflexele etc.

Disonant, tendință la încetinirea acestor mișcări care sunt lipsite de vioiciune și pot deveni greoaie, chiar insuficiente.

Jupiter în casa IV

Armonic, favorizează un bun echilibru și o bună reglare a constituirii și utilizării rezervelor corporale și energetice.

Disonant, rezervele devin anormale fie calitativ, fie cantitativ, cel mai adesea în exces, de unde tendința la obezitate.

Jupiter în casa V

Armonic, înseamnă o bună gestionare a energiei, de unde o mare rezistență ce poate susține o activitate importantă. Funcționarea este generoasă și ener-

gia pare inepuizabilă.

Disonant, gestionarea energetică este dezechilibrată, mai degrabă prin exces sau risipă ce riscă în timp să slăbească sau să epuizeze fie organismul în ansamblu, fie un sistem, un organ sau o funcție în special.

Jupiter în casa VI

Armonic, înseamnă o sănătate bună în general, o bună adaptabilitate a organismului la mediul ambiant, excelente capacități de menținere a homeostaziei.

Disonant, adaptabilitatea organismului este redusă, de exemplu, din cauza caracterului său pletoric. Risc de perturbare a homeostaziei, mai degrabă prin exces (diabet, hipercolesterolemie, hipertrigliceridemie etc...).

Jupiter în casa VII

Armonic, favorabil schimburilor cu exteriorul, relațiilor sinergice între diferite funcții organice și dezvoltării grefelor. întărește caracterul benefic al transfuziilor sau capacitățile de donare ale propriilor energii și țesuturi ale subiectului.

Disonant, este defavorabil acelorași domenii. Grefele riscă să se hipertrofieze și să devină mai mult jenante decât utile.

Jupiter în casa VIII

Armonic, favorizează capacitățile de regenerare, în special prin contactul cu natura. Este benefic fecundității și nașterilor.

Disonant, există posibilitatea de excese sexuale ce pot conduce la epuizarea vitalității, de pierderi anormale la nivel genital sau de hipertrofie la acest nivel.

Jupiter în casa IX

Armonic, favorabil unei distribuții armonioase și generoase a sângelui și elementelor nutritive.

Disonant, crește tendința la încetinire la nivel arterial și intestinal, sensibilitatea la maladii epidemice. Posibilitate de metastaze canceroase la nivel hepatic.

Jupiter în casa X

Armonic, întărește capacitățile de reglare ale sistemelor endocrin și nervos.

Disonant, aceste sisteme au tendința să funcționeze anormal, să provoace excese sau hipertrofii.

Jupiter în casa XI

Armonic, tinde să reducă riscurile de evacuări anormale, de erupții, de hemoragii etc.

Disonant, aceste riscuri sunt crescute, mai ales în caz de supraîncărcare,

de obezitate sau exces.

Jupiter în casa XII

Armonic, îndulcește sau evită gravele probleme de sănătate, reduce riscurile de comă, de psihoze sau alte tulburări majore de conștientă.

Disonant, aceste riscuri devin majore, mai ales dacă funcționarea este de tip jupiterian (excesiv, pletoric, hipertrofiat..).

SATURN ÎN CASE

Saturn în casa I: favorizează exprimarea energiei saturniene, în special la nivel morfologic și energetic (cf. tipologiei saturniene).

Armonic, este un factor de rezistență și de longevitate, nu din cauza supraabundenței de energie ci pentru că această energie este gestionată într-un mod riguros, mai ales cu un minimum de pierderi.

Disonant, este dimpotrivă un semn de proastă sănătate, de vitalitate slabă, uneori de boli de origine congenitală sau care afectează subiectul din fragedă copilărie și durează toată viața lui.

Saturn în casa II

Armonic, subiectul și-ar putea însuși proverbul: „Trebuie să mănânci ca să trăiești și nu să trăiești că să mănânci”. Această rigoare spartană permite o bună adaptare a aporturilor alimentare la nevoile organismului și evită orice exces. Anabolismul se concentrează asupra esențialului.

Disonant, crește riscurile de anorexie sau de bulimie, de tulburări de asimilare, de stenoza la nivel esofagian sau gastric, de carență sau insuficiență a anabolismului, toate acestea putând încetini creșterea.

Saturn în casa III

Armonic, întărește regularitatea și precizia mișcărilor de mică amplitudine, de peristaltism etc.

Disonant, blochează aceste mișcări; risc de lentoare, de stenoza sau de ocluzie la nivel digestiv, de insuficiență la nivelul mișcărilor respiratorii, de tremurături ce apar sau se agravează cu vârsta sau cu timpul.

Saturn în casa IV

Armonic, este semn de rigoare și de concentrare la nivelul rezervelor corporale.

Disonant, tendință la insuficiență a rezervelor corporale, ceea ce limitează de exemplu rezistența și capacitățile de adaptare la frig.

Saturn în casa V

Armonic, întărește rezistența. Gestionarea energiei este dintre cele mai riguroase, nimic nu se risipește sau se folosește în exces.

Disonant, defavorabil rezistenței și fecundității. Energia este gestionată cu zgârcenie, ceea ce poate duce la insuficiența sau la atrofii.

Saturn în casa VI

Armonic, crește capacitățile de a menține constantele mediului intern. Subiectul se adaptează lent dar corecția variațiile exterioare.

Disonant, crește riscurile de maladii cronice, de anomalii ale constantelor biologice, de neadaptare la condițiile exterioare etc. Anomaliile biologice pot avea un răsunet defavorabil asupra structurilor corporale (angioscleroză diabetică, gută etc.).

Saturn în casa VII

Armonic, favorabil schimburilor cu exteriorul, care câștigă în regularitate. De asemenea, există regularitate în sinergia dintre diferitele organe și energii corporale, grefele și binefacerile aporturilor artificiale de sânge sau de alte substanțe esențiale vieții sunt întărite.

Disonant, defavorabil schimburilor «exteriorul, care pot fi încetinite, slăbite sau blocate (de exemplu la nivel respirator sau cutanat). Funcționarea sinergică a diferitelor funcții ale organismului este blocată.

Grefele se prind greu, transfuziile au un efect slab asupra vitalității și recuperării organismului.

Saturn în casa VIII

Armonic, tinde să limiteze pierderile de energie provocate de sexualitate. Favorabil eliminărilor prin emonctori.

Disonant, sexualitatea poate fi perturbată, refulată sau exacerbată. Tendință la insuficiență sau la blocaj la nivelul emonctorilor, cu riscul acumulărilor de toxine. Nașterile pot dura mult, pot fi dificile, chiar imposibile pe căi naturale. Accentuează riscurile de necroză sau abces și consecințele lor nefaste.

Saturn în casa IX

Armonic, întărește regularitatea sistemului circulator, a tranzitului intestinal și a tuturor mișcărilor importante din organism.

Disonant, tendință la insuficiență sau la blocaje ale mișcărilor circulatorii și digestive, cu riscuri de tromboză, de embolie, de ocluzie etc. Posibilitatea de metastaze canceroase la nivel osos sau cutanat.

Saturn în casa X

Armonic, este favorabil marilor sisteme de comandă și de reglare, a căror funcționare câștigă în rigoare.

Disonant, risc de anomalii sau de blocaje la nivelul sistemelor de reglare. Aceste perturbări pot provoca tulburări neurologice motorii și senzitive, probleme ischemice și disfuncții endocrine.

Saturn în casa XI

Armonic, limitează pierderile necontrolate de materie și de energie; efectul astringent al lui Saturn este întărit

Disonant, întărește tendința la erupții și la pierderi anormale, care evoluează într-o formă cronică și sunt adesea greu de oprit.

Saturn în casa XII

Armonic, întărește rezistența organismului față de problemele de sănătate și de bolile grave.

Disonant, accentuează probabilitatea bolilor grave, atât fizice cât și psihice, care tind să izoleze subiectul, favorizează închiderea în sine, rezistă tentativelor de tratament și se agravează cu timpul.

URANUS ÎN CASE

Uranus în casa I: întărește exprimarea energiei uraniene, în special la nivel fizic și energetic.

Armonic, accentuează sensibilitatea și adaptabilitatea subiectului, a cărei structură energetică se pretează îndeosebi la manevre terapeutice specifice (acupunctura, lucru asupra chakrelor...).

Disonant, crește instabilitatea energiilor subiectului, care tind să se revolte sau să reacționeze sub formă de crize.

Uranus în casa II

Armonic, favorizează digestia și asimilarea (o destructoare de tip uranian este necesară pentru ca hrana să fie asimilată).

Disonant, tinde să perturbe apetitul și asimilarea care devin neregulate sau neadaptate nevoilor organismului.

Uranus în casa III

Armonic, favorabil vioiciunii mișcărilor respiratorii, digestive, reflexe.

Disonant, mișcările de mică amplitudine cum ar fi respirația sunt neregulate, anarhice, ineficace sau neadaptate. Risc de crize de tremurături, spasme la nivel toracic sau intestinal etc.

Uranus în casa IV

Armonic, favorabil depozitărilor, limitează riscurile de închistare sau edeme favorizând schimburile și transformările. '

Disonant, crește tendința la izolare prin pierderea contactului cu structurile centrale, de unde riscul de edeme, ascită, sau alte tipuri de revărsături nemobilizabile.

Uranus în casa V

Armonic, întărește capacitățile energetice ale subiectului și posibilitățile

sale de revigorare prin metode neobișnuite (scurte momente de relaxare, vizualizare, meditație asupra chakrelor etc.). Acupunctura și alte mijloace ce acționează asupra structurilor energetice au un efect puternic și pozitiv.

Disonant, capacitățile energetice ale subiectului sunt instabile, ceea ce se poate traduce prin stări de epuizare bruște și imprevizibile. Gestionarea energiilor este neregulată și anarhică.

Uranus în casa VI

Armonic, favorabil sănătății în general, vindecării prin mijloace neconvenționale, echilibrului constantelor mediului intern.

Disonant, risc de maladii neobișnuite, atipice. Neregularitate sau instabilitate a constantelor mediului intern, fără cauză evidentă.

Uranus în casa VII

Armonic, favorizează schimburile cu exteriorul și sinergia între diferitele funcții fiziologice sau energetice. Bună toleranță imunitară față de grefe etc.

Disonant, schimburile cu exteriorul tind spre instabilitate sau anarhie. Neregularități ale funcțiilor sinergice ale organismului. Posibilitatea de reacții violente față de aporturile exterioare de sânge sau alte produse derivate. Crește riscul de respingere a grefelor, de intoleranță a protezelor etc.

Uranus în casa VIII

Armonic, crește capacitățile de detoxifiere, de evacuare prin emonctori, de regenerare pe căi neobișnuite.

Disonant, posibilitate de funcționare neregulată a emonctorilor, perturbări la nivel sexual (hiperexcitabilitate sau insuficiență imprevizibilă), naștere neașteptată, avort spontan, ciclul neregulat etc.

Uranus în casa IX

Armonic, favorabil circulației sanguine și tranzitului intestinal.

Disonant, posibilitate de spasme care să blocheze circulația sanguină sau tranzitul intestinal, de embolie sau metastază de origine nedeterminată etc.

Uranus în casa X

Armonic, întărește mecanismele de reglare cum ar fi sistemul endocrin și sistemul nervos, care câștigă în precizie și vivacitate.

Disonant, aceste sisteme funcționează într-un mod neregulat sau dezordonat. Posibilitate de crize de origine neurologică (epilepsie, tremurături) sau endocrină (cum sunt cele provocate de un feocromocitom) cu răsunet asupra întregului organism.

Uranus în casa XI

Armonic, limitează riscurile de pierderi de materie sau energie pe căi neobișnuite, în special la nivelul pielii.

Disonant, accentuează aceste riscuri, datorate adeseori unor probleme de spasme sau unor tulburări de sudorificare. Posibilitate de erupții fugare sau alergice (urticarie, eczemă etc.).

Uranus în casa XII

Armonic, atenuează riscurile de încercări majore, sau indică o soluție neobișnuită sau originală care va permite rezolvarea.

Disonant, accentuează riscurile de crize grave, brutale, incurabile și invalidante și accidente de orice natură.

NEPTUN ÎN CASE

Neptun în casa I: favorizează exprimarea energiei neptuniene, în special la nivel morfologic și energetic.

Armonic, este un factor de mare sensibilitate, atât pentru fenomenele interne, schimbări sau semne subtile în corp și în spirit, cât și pentru fenomenele externe: resimțirea atmosferelor, a ambianțelor.

Disonant, poate semnifica inconștiența sau dificultățile subiectului de a percepe clar stimulii interni și externi, de a-și da seama limpede de simptomele care-l afectează etc. Aceasta constituie un obstacol în diagnostic, care riscă să rămână neprecizat.

Neptun în casa II

Armonic, este favorabil digestiei și asimilării, în special atunci când este vorba de a extrage chintesența din alimentație, de a o dinamiza și a o sublima.

Disonant, tinde să perturbe fenomenele de asimilare și de anabolism care pot rămâne haotice, incomplete și lipsite de precizie.

Neptun în casa III

Armonic, favorabil fluidității mișcărilor respiratorii sau reflexe.

Disonant, tinde să slăbească aceste mișcări, să le facă insuficiente. Tulburările de conștientă și medicamentele hipnotice sau neurotoxice pot perturba aceste mișcări, pot favoriza apariția tremurăturilor sau să influențeze nefavorabil respirația.

Neptun în casa IV

Armonic, favorabil funcțiilor de stocare, de depozitare.

Disonant, tinde să perturbe aceste funcții, care vor fi lipsite atunci de precizie și nu vor mai fi adaptate nevoilor și aportului.

Neptun în casa V

Armonic, favorizează o bună gestionare a energiei și reacții buhe la tratamentele homeopatice.

Disonant, capacitățile energetice sunt slabe sau inconsistente. Gestionarea energiei este tulburată, în special în timpul somnului sau a perioadelor de inconștiență (anestezie, comă etc.).

Neptun în casa VI

Armonic, favorizează menținerea echilibrului constantelor biologice și capacitățile de adaptare, mai ales la nivele subtile (echilibrul somn/ veghe, dispoziție legată de ritmurile sezoniere etc.).

Disonant, capacitățile de echilibrare a mediului intern sunt perturbate sau insuficiente, adesea fără cauze evidente.

Neptun în casa VII

Armonic, favorabil schimburilor cu exteriorul, în special la nivelul alveolelor pulmonare.

Disonant, perturbări posibile a acestor schimburi, care tind să devină neregulate, insuficiente sau inconsistente. Grefele au tendința a nu fi suficient susținute sau alimentate, organismul rămânând indiferent la acest aport exterior.

Neptun în casa VIII

Armonic, favorizează capacitățile de sublimare a energiei sexuale, care poate participa la procese de regenerare la nivelul organismului sau să îmbogățească facultățile de creativitate conștientă.

Disonant, tinde să inhibe funcțiile sexuale, să favorizeze pierderile seminale sau menstruale, avorturile spontane, abcese și supurațiile, și toate pierderile inconștiente de energie.

Neptun în casa IX

Armonic, întărește fluiditatea la nivel circulator și digestiv.

Disonant, această fluiditate poate fi perturbată. Mișcările circulatorii tind să piardă din eficacitate, tranzitul intestinal devine hipostenic.

Neptun în casa X

Armonic, întărește sistemele endocrin și nervos.

Disonant, perturbări la nivelul acestor sisteme de reglare: comenzile funcționează prost, reacțiile la stimuli hormonal sau nervoși sunt slabe, insuficiente; este ca și cum organele țintă ar fi anesteziate.

Neptun în casa XI

Armonic, tinde să limiteze pierderile sau scurgerile pe căi neobișnuite.

Disonant, favorizează aceste pierderi, în special în timpul somnului sau ale momentelor de inconștiență.

Neptun în casa XII

Armonic, tinde să îmblânzească încercările semnalate de aceasta casă, să

„anestezieze” subiectul împotriva suferințelor pe care el le-ar putea resimți sau a încercărilor prin care trece.

Disonant, crește tendințele la izolare, riscurile de comă, de psihoză, în care subiectul e rupt de mediul exterior și trăiește într-o lume aparte, imaginară sau halucinatorie.

PLUTON ÎN CASE

Pluton în casa I: favorizează exprimarea energiei plutoniene, în special la nivel morfologic și energetic.

Armonic, favorabil vitalității. Semn de bune capacități de regenerare și recuperare. Crește tendințele instinctive și polarizează subiectul spre activitate sexuală sau creativitate.

Disonant, întărește tendințele la tensiune, la violență, la autodistrugere, atât la nivel celular (probleme autoimune) cât și tisular sau individual (suicid).

Pluton în casa II

Armonic, favorabil proceselor de digestie și asimilare.

Disonant, accentuează riscurile de otrăvire sau de intoxicație de origine alimentară.

Pluton în casa III

Armonic, favorabil mișcărilor de mică amplitudine, care câștigă în tonus. Respirația poate fi un mijloc de regenerare a energiei.

Disonant, mișcările de mică amplitudine pot fi perturbate, de exemplu din cauza unui tonus muscular insuficient sau excesiv.

Pluton în casa IV

Armonic, întărește procesele de transformare care stau la originea energiilor și materialelor stocate (grăsimi, esență energetică etc.).

Disonant, alterează aceste procese de stocare, distruge sau arde materia sau energia care ar trebui să fie conservată. Favorizează procesele de închistare și de tumefacție care vor avea tendința să degenereze.

Pluton în casa V

Armonic, capacitățile energetice ale subiectului sunt întărite prin îmbunătățirea facultăților de transformare și regenerare. Favorabil creativității și fecundității.

Disonant, alterează capacitățile energetice, care sunt subminate, nimicite de tulburări profunde. Obstacol pentru fecunditate.

Pluton în casa VI

Armonic, favorabil menținerii homeostaziei, capacităților de adaptare la in-

fluențele exterioare.

Disonant, tinde să dezechilibreze aceste capacități, și crește riscurile de intoxicare datorită anomaliilor unor anumite constante biologice (uree, glucoza, acetonă etc.).

Pluton în casa VII

Armonic, favorizează schimburile cu exteriorul, prinderea grefelor și integrarea elementelor exterioare.

Disonant, crește puternic tendința la respingere violentă a oricărui element exterior. Anomalii în funcționarea sinergică a diferitelor funcții ale organismului.

Pluton în casa VIII

Armonic, favorabil sexualității și capacităților de regenerare prin intermediul acestei activități.

Disonant, sexualitatea poate fi perturbată sau pervertită. Ea poate fi de asemenea la originea pierderilor importante de energie, putând pune uneori în pericol viața subiectului. Risc de avorturi, de moarte intrauterină a fătului, de necroză tisulară, de infecții grave, de probleme imunitare.

Pluton în casa IX

Armonic, întărește mișcările circulatorii și intestinale.

Disonant, blochează sau perturbă aceste mișcări, le dă un caracter violent. Crește riscurile de embolii, de boli epidemice sau de metastaze canceroase (trebuie studiate atunci semnele ocupate de Pluton și planetele care-i adresează aspectări proaste).

Pluton în casa X

Armonic, întărește capacitățile sistemului nervos și ale sistemului endocrin, și le crește posibilitățile de regenerare.

Disonant, perturbă aceste mari sisteme de reglare, care pot fi atinse de fenomene de necroză sau de procese autoimune.

Pluton în casa XI

Armonic, tinde să limiteze pierderile de substanță sau de energie prin căi neobișnuite. Chirurgia sau reanimarea pot permite „resuscitarea” unui subiect pe care-l credeam condamnat.

Disonant, crește riscurile de pierderi, de hemoragii sau de vomismente putând pune în joc prognosticul vital.

Pluton în casa XII

Armonic, poate transforma o încercare grea sau incurabilă într-un mijloc de evoluție, de transformare.

Disonant, crește puternic riscurile de boli grave sau incurabile, de pro-

bleme majore de sănătate sau tulburări psihice violente.

Capitolul 6. ASPECTĂRILE PLANETARE

Aspectările stabilesc relații între diferiții poli energetici pe care-i simbolizează planetele. În funcție de configurațiile astfel create, se poate defini o structură geometrică temei, ceea ce facilitează o abordare globală și sintetică.

Aspectările indică relații privilegiate și mai intense între planete, relații ale căror calități vor depinde de natura și distribuția respectivelor planete. Cu toate acestea, absența aspectării nu înseamnă absența relațiilor. Relații există oricare ar fi unghiularitatea dintre planete. Chiar și fără aspectare, o planetă nu este izolată în totalitate. Acest lucru este important în astrologia medicală. Fiecare organ sau fiecare țesut are în permanență relații cu omologii săi.

Există sisteme de reglare, de adaptare și de retrocontrol, și aceasta independent de prezența sau nu de echivalențe în tema natală. De exemplu, Jupiter neaspectat nu poate însemna o izolare totală a funcțiilor de sinteză și de maturare ale organismului.

DEFINIȚIA ȘI NATURA ASPECTĂRILOR

Noțiunea de orb

Este nevoie să se fixeze o limită pentru a lua în considerație existența unei aspectări. Această distanță (interval) maximă tolerată pentru a ține seama de realitatea unei aspectări este numită orb. Orb-ul este o noțiune absolut relativă, depinzând în același timp de factori astrologiei, de factori individuali și de obiceiurile de lucru ale astrologului.

Printre *factorii astrologiei care modulează orb-ul aspectărilor* intervin:

proximitatea punctelor cheie ale temei, cum sunt Ascendentul sau Mijlocul cerului. În general, se admite un orb mai important în apropierea acestor puncte;

bogăția sau sărăcia temei în aspectări. Se vor putea lărgi orb-ii dacă tema sau unele planete au puține aspectări sau nici una;

- natura însăși a planetelor implicate și pozițiile lor în semn. Se folosește în general un orb mai important pentru luminării sau pentru planetele în domiciliu sau în exaltare, pe când la planetele în exil și mai ales în cădere, orb-ul trebuie să fie redus.

Pe de altă parte, se constata frecvent diferențe de *sensibilitate la influențele astrale* după indivizi. La cei care nu răspund decât la tendințele planetare cele mai groșiere, este inutil să desfășurăm orb-i mai mari de 5°. Dimpotrivă, pentru cei care demonstrează exprimări astrale dintre cele mai subtile, nu este de prisos să întindem orb-ii până la 10°, chiar mai mult.

Cel ce studiază aceste lucruri este adeseori confuz în fața variațiilor de valoare a orbi-lor de la un autor la altul. Ar fi exagerat să spunem că unii se

înșală și că alții au dreptate. Această divergență traduce mai degrabă o abordare diferită și personală a fiecăruia, susținută de experiență. Nu trebuie niciodată să pierdem din vedere caracterul artificial al orb-ului. Dacă un autor acceptă un orb de 8° , trebuie oare să considerăm că la $7^\circ 30'$ aspectarea este completă, și că la $8^\circ 30'$ ea nu mai există deloc? De fapt relațiile dintre planete nu evoluează de o manieră atât de tranșantă și există mai multă similitudine între cele două aspectări citate anterior decât între două aspectări având 1° și 7° orb.

În definitiv, putem considera noțiunea de orb ca o *limită intelectuală* creată pentru a facilita munca de interpretare. Dar trebuie să fii capabil să modulezi aceste limite în funcție de particularitățile unei teme sau ale unei situații planetare.

Conjunctia

Două planete sunt în conjuncție atunci când longitudinea lor diferă cu mai puțin de 6° . Pentru Soare sau Lună, se admite un orb de 8° . Conjunctia exprimă o punere în comun a energiei planetelor implicate. Totul se petrece ca și cum o energie hibridă a planetelor conjuncte s-ar exprima. Dar acest lucru trebuie nuanțat prin mai mulți factori, orb-ul și natura planetelor:

- orb-ul între două planete. Fuziunea este cu atât mai marcantă cu cât planetele sunt mai apropiate. Până la un orb de 2° , energiile celor două planete se confundă, se amestecă, sunt nedisociabile. Între 2° și 4° , amestecul este mai puțin net și fiecare planetă poate avea o exprimare individuală. Peste 4° , planetele dispun de o independență și mai mare, și se poate considera conjuncția ca o asociere a doi poli energetici ce emit o influență comună;

- natura planetelor, uneori prea puțin compatibilă cu o fuziune. În acest caz a două planete de o natură radical antagonistă, se întâmplă adesea ca energia uneia dintre ele să domine și să se exprime majoritar, sau ca aceste planete să se exprime alternativ. Conjunctia se exprimă atunci într-un mod apropiat de cel al Opoziției. Această apropiere „imposibilă” aduce după sine perturbări ale energiei rezultate, care nu este tipică planetei care se exprimă.

Caracterul favorabil sau defavorabil al unei conjuncții depinde astfel, cel puțin în parte, de natura și de energia planetelor implicate. Energia rezultată are mai puține șanse de a fi perturbată atunci când cele două planete participante la conjuncție au o natură energetică similară. De exemplu, conjuncția dintre Soare și Marte, a căror energie este caldă și uscată, va crește exprimarea acestor caractere. Vom avea deci o situație apropiată de o exaltare, cu avantajele și inconvenientele unei astfel de situații. Invers, conjuncția între Marte și Lună, a căror natură energetică este radical opusă, prezintă puține puncte pozitive pentru că energia rezultată are toate șansele să fie puternic perturbată, ca și cum ai vărsa apă peste foc. Când cele două planete în conjuncție n-au decât o singură calitate elementară în comun, rezultatul este mai

nuanțat și comportă laturi pozitive și altele mai puțin pozitive. Cu toate acestea, regula aceasta trebuie folosită cu prudență pentru că fiecare planetă are caractere proprii care trebuie de asemenea luate în seamă.

Soarele și Luna au o natură deosebită. Astfel, conjuncția Soare/Lună este mai degrabă favorabilă chiar dacă cele două astre au o natură energetică opusă. În plus, conjuncțiile cu Soarele la mai puțin de 3° orb au adesea un rezultat deosebit: se produce un fenomen de „combustie”, energia planetară este eclipsată de radiația solară. Adeseori, se constată că exprimarea planetei în combustie este mai discretă sau se exprimă mai subtil. Acest fenomen este deosebit de clar atunci când conjuncția survine într-un semn de Foc.

Saturn și Marte, considerate în mod tradițional ca „malefice”, au rareori o influență favorabilă asupra conjuncțiilor la care participă. Invers, Venus și Jupiter se înțeleg cu ușurință cu celelalte planete.

Calitățile conjuncției depind și de alte aspectări primite de planetele care participă. Trigoanele sau sextilele întăresc caracterul favorabil al conjuncției, cuadraturile și opozițiile accentuează caracterul defavorabil. Semnul zodiacal în care are loc conjuncția influențează și el situația. În timpul interpretării, nu trebuie deci să ne focalizăm pe un aspect anume ci să ținem seama întotdeauna de context. Este una din căile care permit abordarea temei în globalitatea sa și sintetizarea informațiilor.

Sextile și trigoane

Sunt principalele aspectări favorabile. Longitudinea a două planete în sextile diferă cu 60° (plus sau minus 6°), cea a două planete în trigon diferă cu 120° (plus sau minus 6°). Aceste configurații semnaleză o combinație armonioasă și complementară a energiei planetelor implicate. Acestea tind să acționeze concertat și să se susțină mutual. Contrar conjuncției, al cărui rezultat depinde de natura planetelor implicate, aceste aspectări sunt întotdeauna pozitive. Pentru a diferenția caracterul sextilului de cel al trigonului, se poate spune că primul înnoadă o relație mai lejeră și armonioasă, dar mai puțin dinamică și puternică decât al doilea. Ca să ne facem o imagine, și cu toate rezervele care se impun, am putea compara sextilul cu o relație venusiană și trigonul cu o relație jupiteriană.

În astrologia medicală, aspectările favorabile în tema natală indică relații energetice privilegiate, punctele forte ale structurii arhetipale sau ale unor anumite funcții ale organismului. Ele exprimă o sinergie între diferiții poli energetici.

Cuadratura și opoziția

Două planete sunt în cuadratura când longitudinea lor variază cu 90° (plus sau minus 6°), și sunt în opoziție când longitudinea lor diferă cu 180° (plus sau minus 6°). Cuadratura și opoziția sunt principalele aspectări considerate ca defavorabile. În cuadratura, luptă, obstacol, și energia care rezultă

este foarte perturbată și perturbatoare. Este o aspectare violentă, cea mai dizarmonică posibilă. În opoziție, planetele se organizează după un echilibru instabil. Ele formează două polarități opuse care se exprimă sau sunt percepute alternativ și într-un mod incompatibil, în vreme ce cuadratura este un semn de ruptură, imposibil de liniștit, opoziția poate fi stăpânită printr-un efort de sinteză, printr-o retragere sau înălțare deasupra nivelului dilemei.

În astrologia medicală, aspectările negative reprezintă principalele tendințe patologice și disfuncții biologice și energetice. În tema natală, ele exprimă anomalii arhetipale, viciile de construcție care pot fi latente - practicianul poate atunci să facă o muncă de prevenire - sau patente; studiul temei ajută atunci la înțelegerea originii problemei, a dezvoltării și a mijloacelor de a-i veni de hac, dacă acestea există.

De fapt, dualitatea dintre aspectările favorabile și defavorabile este foarte relativă. Ea provine dintr-o viziune destul de superficială a realității. Aspectările zise favorabile semnifică situații confortabile, și permit o stabilitate indispensabilă creșterii și dezvoltării, dar ele prezintă riscul de a favoriza inerția. La rândul lor, aspectările zise defavorabile dau naștere la situații inconfortabile, neplăcute, critice, dar adeseori necesare evoluției, progresului și transformărilor. Ele au meritul de a sublinia cu claritate, prin durerea și disconfortul pe care le nasc, necesitatea unei schimbări sau a unei conștientizări.

Aspectări minore și paralele

Există numeroase aspectări de mai mică importanță:

- semicadratura (45°)
- seschicadratura (135°)
- semisextil (30°)
- grupare de cinci (150°)

Primele două sunt perturbatoare, ultimele două sunt mai degrabă favorabile. Aceste aspecte minore sunt mai puțin influente decât precedentele și nu sunt semnificative decât atunci când tema sau unele planete prezintă puține aspectări majore sau sunt lipsite de ele, de exemplu în cazul în care toate planetele sunt într-o jumătate a zodiacului sau chiar mai puțin.

Două planete sunt în paralel când declinația lor la nord sau la sud de ecuatorul ceresc este identică. Influența acestei configurații este asemănătoare cu aceea a conjuncției, dar totuși mai subtilă și mai puțin marcată decât aceasta din urmă.

În ceea ce urmează, aspectările planetare sunt abordate mai ales pe plan medical, domeniu foarte vast. Bolile sunt numărate și fiecare aspectare disonantă se poate exprima la numeroase nivele: molecular, celular, tisular, organic, sistemic, energetic, emoțional. Și la nivelul fiecărui țesut, al fiecărui organ, al fiecărui sistem, tema poate fi reconsiderată din nou în ansamblul ei.

Decât să dau o listă lungă de boli, am preferat să subliniez tendințele majore, încercând să discern cât se poate mai bine caracterele planetare care sunt văzute aici într-o altă lumină permițând astfel o aprofundare a ceea ce, în capitolele precedente a fost doar schițat Odată stăpânită această țesătură, este mai ușor să se regăsească, pentru fiecare patologie, configurația sau configurațiile care ne pot da un indiciu.

Totuși, trebuie avut grijă să nu i se atribuie unui subiect toate tendințele patologice semnalate de una sau alta dintre aspectări. Tema natală (cerul natal) nu înseamnă totul, și adeseori, o disonanță nu are răsunet decât la un singur nivel. De exemplu, dacă este Venus disonant (dizarmonic), ar fi exagerat să deducem că subiectul va avea o slăbiciune în funcționarea renală, va avea tulburări de echilibru și, în același timp, și probleme ovariene etc. Poate fi atins doar un singur nivel, uneori chiar nici Unul, dacă, de exemplu, această disonanță nu se exprimă decât pe plan psihologic. De fapt, este întotdeauna nevoie să se confrunte tema natală cu situația clinică a subiectului înainte de a trage concluzii.

Conjunția, aspectare care poate fi favorabilă, defavorabilă sau ambivalentă după planetele implicate, este studiată în mod deosebit Aspectările disonante sunt adeseori mai dezvoltate pentru că sunt principalii indicatori ai tendințelor patologice din temă.

Să reamintim în sfârșit că fiecare aspectare nu poate fi considerată izolat Ea trebuie integrată în ansamblul temei. Din motive didactice, separăm aici fiecare configurație, dar este limpede că interpretarea nu poate fi corectă dacă nu facem, imediat sau ulterior, o sinteză a tuturor datelor exprimate.

SEMNIFICAȚIA ASPECTĂRILOR

Soare - Lună

Soarele și Luna formează un cuplu aparte. După exemplul lui Yin/ Yang, energia lor se opune, completându-se și susținându-se în același timp. De exemplu, activitatea (Soarele) se opune repausului (Luna), dar repausul este necesar unei bune activități și invers. În plus, nu se poate vorbi despre repaus decât referindu-ne la activitate, una nu exista decât în raport cu cealaltă.

Pe plan medical, aspectările dintre aceste două astre vor afecta vitalitatea, metabolismul bazai, fertilitatea și fecunditatea, lactația, în special în relațiile ei cu funcționarea energetică, circulația sanguină și limfatică, metabolismul lichidelor organice și reținerea lor, digestia (Luna prezidează acumularea de materii prime, Soarele asimilarea lor, care necesită căldură, și organizarea lor), echilibrul cald/rece, cel care reglează risipa sau stocarea de energie, **relațiile** somn/veghe, echilibrul activitate conștientă/activitate inconștientă. Celelalte aspectări care afectează cele două planete și sectoarele pe care le

ocupă au și ele o mare importanță pentru determinarea sensului acestor configurații.

Aspectările armonice sunt un indiciu favorabil pentru vitalitate, metabolism și diferitele domenii citate mai sus.

Aspectele disonante sunt, dimpotrivă, semne de disfuncție în aceste sectoare, de disociere Yin/Yang, masculin/feminin. Ne aflăm adesea într-o situație de conflict între formă și energie. Dacă Soarele domină, activitatea este excesivă în raport cu rezervele și cu resursele (tendință de „hiper”); dacă Luna domină, activitatea este insuficientă în raport cu nevoile (tendință de „hipo”). Acest dezechilibru poate evolua spre probleme grave, de exemplu, edeme datorate unei insuficiențe de energie cardiacă, renală sau hepatică (insuficiență de energie Yang), sau de excese de căldură și un metabolism crescut, aflat la originea valurilor de căldură, a febrei vespérale, a diabetului, hipertiroidiei etc. (insuficiența de energie Yin).

Conjunția este favorabilă în ceea ce privește vitalitatea și fecunditatea. Ea poate indica uneori o problemă de ambiguitate sexuală, în special când problema este legată și de anomalie cromozomială. În acest caz, conjunția este practic exactă. Aspectările ce vin să afecteze această fuziune planetară, vor exprima atunci repercusiunile fiziologice și psihologice ale acestei anomalii.

Soare - Mercur

Conjunția e singura aspectare dintre aceste două planete (Mercur nu se depărtează mai mult de 28° de longitudinea Soarelui). Ea e foarte frecventă și deci prea puțin specifică. Întărește facultățile conștiente și conceptualizarea. Este de asemenea, un factor favorabil circulației și schimburilor.

Soare - Venus

Singurele aspectări dintre aceste două astre sunt conjunția, semi-sextilul și semicuadratura. Cele două planete au în comun o energie caldă; ele se opun pe planul activitate (Soarele) - pasivitate (Venus) și uscăciune (Soarele) - umiditate (Venus).

Conjunția este o aspectare armonică prin care Soarele întărește funcțiile venusiene (echilibru, homeostazie, lubrificare, sensibilitate tactilă, circulație venoasă). Venus armonizează și temperează funcțiile solare, și constituie un factor de echilibru ce se manifestă pe planul distribuirii energiilor, în special a circulației sanguine.

Se poate observa o atracție pentru gustul dulce, mai ales dacă conjunția este în Taur.

Soare-Marte

Relație între energiile calde și reci. Sunt cele două planete cele mai mas-

culine ale temei. Au în comun dinamismul și expansiunea. Marte este totuși mai activ decât Soarele, dar nu are latura lui propagatoare și generoasă.

Aspectările între cele două planete vor aduce informații despre creștere, dinamism, tonicitate cardiacă și vasculară, fenomenele de vasomotricitate, despre reacțiile inflamatorii, capacitățile de apărare în fața agresiunilor (imunitate), capacitățile musculare, virilitate (de exemplu, secrețiile naturale de hormoni androgeni și consecințele lor, spermatogeneza etc.), metabolismul hemoglobinei (legată de Soare prin funcția ei de oxigenare dar dependentă de Marte prin structura sa care conține un atom de fier).

Aspectările armonice sunt semne de bună funcționare în sectoarele citate mai înainte. Este o aspectare favorabilă dinamismului, vitalității, și tuturor activităților, atât la nivel intern (celular, tisular, organic și energetic) cât și la nivel extern (activitate fizică). Reacțiile inflamatorii tind să fie viguroase dar rămân adaptate nevoilor fiziologice. Virilitatea este marcantă.

Aspectările disonante pot indica riscuri de probleme de căldură (inflamații, excitații, boli „hiper”) și sunt semne de dificultăți în sectoarele citate mai sus. Ele pot de asemenea, indica riscuri de accidente brutale, care pot tulbura starea de conștientă (sincope) și (sau) să afecteze structurile centrale și vitale (accidente vasculare cerebrale, infarct miocardic etc.). Cauza declanșatoare a acestor accidente poate fi de tip marțian (furie, efort violent, traumatisme). Emoțiile negative (Marte) pot tulbura conștienta și să fie la originea actelor impulsive necugetate, atât în raport cu exteriorul cât și cu sine însuși (suicid, mutilare etc.).

Conjunția, în măsura în care ea este bine aspectată, este favorabilă. Ea merge în sensul unei puternice vitalități, mai ales dacă cel puțin una din cele două planete este în exaltare. Virilitatea este accentuată. Reacțiile febrile și inflamatorii pot fi violente și importante, dar se vindecă în general fără sechele (nu acesta este cazul dacă conjunția primește o proastă aspectare de la Saturn). Ea este benefică pentru sistemul cardio-vascular (al cărui dinamism este crescut) și pentru sistemul muscular (important consumator de energie).

Soare - Jupiter

Cele două planete au în comun valori de plenitudine, de generozitate, de putere și de expansiune. Pe plan energetic, sunt amândouă de natură caldă și expansivă, și sunt orientate spre exterior. Pe plan psihologic, ele îndeamnă spre optimism, spre dezvoltarea ego-ului, spre ambiție și dominare.

Aspectările dintre aceste două planete ne vor informa despre capacitățile de sinteză ale organismului (proteine, glicogen etc.) și despre creștere. Ele atrag, de asemenea, atenția asupra modalităților de distribuire a energiei, de exemplu grație circulației sanguine, și asupra capacităților de apărare și de protecție (producerea de anticorpi, reacții la infecții etc.).

Aspectările armonice sunt semne de puternică vitalitate, de putere și de o sănătate bună. Dacă nimic nu vine să contrazică aceste lucruri, e, de asemenea, un semn de creștere armonioasă și importantă. Aceste aspectări exprimă o netă tendință la optimism, ceea ce este întotdeauna favorabil vindecării și recuperării.

Aspectările disonante semnaleză adesea aporturi excesive în raport cu nevoile și o tendință la supraîncărcare, ceea ce trebuie să îndemne la supravegherea poftelor subiectului, care, cu vârsta, tinde să devină pletoric. De aici pot rezulta probleme de hipercolesterolemie, de boli cardio-vasculare, de diabet și orice altă boală care poate complica acest fenomen de supraîncărcare (în special dacă este implicat și Saturn într-o poziție proastă).

Conjunția este adeseori favorabilă, în special în ceea ce privește creșterea și capacitățile de expansiune. Când primește aspectări defavorabile, ea poate semnala tendințe la pletoră sau la hipotiroidie.

Soare - Saturn

Aceste două planete se opun în mai multe privințe. Energia caldă și uscată a Soarelui favorizează exteriorizarea, mișcarea și transformările pe când energia rece și uscată a lui Saturn aduce interiorizare, imobilizare și cristalizare.

Aspectările celor două planete vor privi în special longevitatea, metabolismul fosfocalcic și procesele de osificare rezultate de aici, problemele articulare, de apărare a organismului față de infecții și capacitățile lui de cicatrizare.

Aspectările armonice pot semnala o mare rezistență și sunt serioase garanții de longevitate, cu condiția ca nu cumva celelalte configurații să meargă în sens invers. Ele pot într-adevăr indica faptul că subiectul este în stare să-și gestioneze energia cu zgârcenie. Capacitățile de apărare și de cicatrizare sunt mulțumitoare și adaptate.

Aspectările disonante se pot exprima la nivele diferite, atât fizice cât și psihologice. Fără pretenția de a fi exhaustiv, putem cita la întâmplare numeroase probleme depresive, atunci când ambiția dispare, când nu mai ai forța de a-ți realiza proiectele, sau atunci când subiectul nu mai găsește nici un motiv de a trăi.

La nivel fiziologic, exista riscuri de anomalii ale metabolismului fosfocalcic, cu întârziere în creștere, defecte de osificare sau disfuncție paratiroidiană. Reacții slabe în fața infecțiilor, cu probleme de infecții lungi, trenante, greu de tratat. Aceste configurații se întâlnesc și în unele cazuri de sterilitate, de atingeri reumatismale sau retiniene, de îmbătrânire precoce, de dificultăți în cicatrizare sau în consolidare (fracturi) etc.

În conjuncție, Soarele tinde să fie „stins” de Saturn, mai ales în Capricorn, Vărsător și Berbec. Vitalitatea e relativ slabă dar această economie poate

aduce o bună longevitate. într-un semn de Foc, această configurație permite o mai bună exprimare a energiei solare, cu o oarecare creștere totuși a calității ei uscate.

Soare - Uranus

Aceste două planete prezintă de asemenea, multe calități opuse. Soarele distribuie începând din centru, Uranus are dimpotrivă o acțiune periferică în care însăși noțiunea de centru dispare: este descentralizarea adusă la extrem.

Energia solară mai este caracterizată și prin regularitatea ei, energia uraniană prin extravaganță și neregularitate.

Aspectările dintre cele două planete privesc în special mecanismele imunitare și fenomenele alergice, problemele cutanate (cele două planete tind să provoace exteriorizarea energiilor patogene) și reacțiile organismului față de stimulii exteriori (fizici, energetici sau emoționali).

Aspectările armonice sunt semne pozitive pentru circulația periferică, imunitate și alte mijloace de apărare ale organismului în fața elementelor exterioare. Subiectul reacționează favorabil la tratamentul făcut la nivelul structurii sale energetice (meridiane, chakre etc.).

Aspectele disonante anunță reacții violente față de stimulii externi sau altor agresori, exprimate, de exemplu, prin fenomene alergice (șoc anafilactic, urticarie, edem Quincke etc.). Tendință la manifestări spasmodice, de exemplu la nivel coronarian sau arterial, tendință la nervozitate sau isterie, la crize de epilepsie. Reacțiile fizice și psihice sunt imprevizibile. Risc de accidente, atât interne afectând structurile centrale (accident vascular cerebral, accident cardiac etc.), cât și externe (căderi, fracturi etc.).

Conjunția între cele două planete este adesea prea puțin favorabilă. Notăm persistența caracterului neregulat sau spasmodic al energiei, doar dacă planetele temperante cum sunt Jupiter, Saturn sau Venus nu vin să influențeze favorabil această uniune dificilă.

Soare - Neptun

Dacă subiectul nu a efectuat o importantă muncă interioară (concentrare, introspecție, meditație etc.), energia neptuniană trebuie să fie considerată în manifestările ei cele mai groșiere. În acest caz, ea se o-pune energiei solare și înseamnă inconștientă, neclaritate, pe când Soarele reprezintă polul conștient și luminos al personalității.

Aspectările între cele două planete privesc în mod deosebit funcționarea conștientului și raporturile ei cu tot ceea ce o poate modifica, sensibilitatea subiectului la influențe subtile (homeopatie, acționare asupra energiei în globalitatea ei, atmosferă, meditație, activitate spirituală etc.). La nivel energetic și fiziologic, se pot extrage din aceste configurații informații despre calitățile

subtile ale energiei individului, și, într-un mod mai grosolan, despre lichidul cefalorahidian și măduva spinării.

Aspectările armonice întăresc conștienta, prezența „aici și acum”, sensibilitatea subiectului la mediu, la subtilitățile energetice (conștientă crescută a proceselor energetice interne, a chakrelor, a curenților energetici etc.), și asta cu atât mai mult cu cât este mai spiritualizat. Căutarea unui remediu potrivit („simillimum”) este facilitată și reacțiile la tratamente homeopatice au toate șansele să fie pozitive. Marea sensibilitate a subiectului la substanțe toxice poate face din acesta un excelent experimentator în domeniu. Mai concret, sistemul nervos central este corect susținut grație unei calități optime a lichidului cefalorahidian.

Aspectările disonante trebuie să incite la prudență față de intoxicații sau de substanțe care modifică starea de conștientă (somnifere, tranchilizante, droguri) pentru că riscurile de dependență sunt importante iar sevrajul se dovedește dificil. Există de asemenea, riscuri de perturbare a conștientei și din alte motive, posibilitate de delir, de stări hipnotice, de letargie sau comă. Subiectul este foarte influențabil și impresionabil. Aceste aspectări arată uneori o neclaritate în tabloul clinic, atunci când bolnavul își conștientizează cu greutate simptomele, ceea ce poate face ca diagnosticarea și alegerea terapeutică să fie dificilă.

Conjunția are o semnificație asemănătoare cu aceea a unei aspectări la un subiect care nu a efectuat o „muncă interioară” importantă. Ea este uneori un indicator de intuiție, chiar de geniu.

Soare - Pluton

Cele două planete au în comun o aspectare creatoare și fecundă, precum și un caracter ambițios și dominator. Dar energia solară se exteriorizează și se propagă liber pe când energia plutoniană este mai interiorizată și se exprimă în profunzime.

Aspectările dintre cele două planete privesc în special sexualitatea, fecunditatea și creativitatea, capacitățile de regenerare (adică acelea de a recrea energii sau structuri dispărute sau distruse) și, anecdotic, pe cele de vindecări „miraculoase” sau surprinzătoare.

Aspectările armonice pot indica o puternică creativitate și o bună fecunditate. Sexualitatea are un rol important pentru subiect. Capacitățile de regenerare sunt crescute, atât la nivel fizic (țesuturi) cât și energetic. Se are acces la surse de vitalitate nebănuite, ascunse și uneori surprinzătoare pentru anturaj și pentru medic.

Aspectările disonante pot fi un semn de profundă indispoziție, de nevroze sau psihoze ce pot duce spre comportamente suicidare. Pot indica de asemenea, perturbări sexuale (perversiuni, aversiune, inversiune). Pe plan celular,

transformările pot duce la un proces de cancerizare. Problemele de autoimunitate, în care organismul fabrică anticorpi împotriva propriilor celule sau țesuturi, sunt tipice în aceste configurații. Radioactivitatea poate avea o influență deosebit de negativă asupra țesuturilor subiectului. Vitalitatea poate fi, de asemenea atinsă, brutal și în mod misterios, fără o cauză evidentă. Capacitățile de regenerare sunt perturbate, riscurile de necroze crescute.

Conjuncția este favorabilă pe planul fecundității și al puterii interioare. Totuși, ea exprimă o contradicție între mișcarea de exteriorizare a Soarelui și cea de interiorizare a lui Pluton. La acest nivel, una din cele două planete poate domina și dirija mișcarea după înclinațiile sale, doar dacă cele două planete nu se exprimă alternativ.

Această ambiguitate explică dificultatea de a trăi această configurație pe plan emoțional, subiectul putând să aibă de făcut față unor bruște valuri de angoasă existențială, unei frici iraționale de moarte, sau să aibă dificultăți în a accepta caracterul efemer al tuturor experiențelor din această lume etc., astfel de situații putând duce la depresie, chiar la unele psihoze.

Luna - Mercur

Energiile acestor două planete sunt mai degrabă contradictorii. Luna interiorizează, conservă, calmează și hrănește, pe când Mercur exteriorizează, face să se comunice, să circule și stimulează.

Aspectările între cele două planete vor afecta în special circulația limfatică, lactația, peristaltismul.

Aspectările armonice întăresc funcțiile lunare (lactație, circulație venoasă și limfatică, fecunditate, anabolism). Se notează posibilitatea de sarcină gemelară. Luna temperează vioiciunea mercuriană și stabilizează subiectul pe plan psihologic. Vioiciunea intelectuală și imaginația sunt armonios asociate. Mercur stimulează tot ceea ce ar avea tendința să se imobilizeze și pune în mișcare. Este deci o garanție a unui bun echilibru fiziologic și psihologic.

Aspectările disonante exprimă o tendință la dificultăți în domeniile citate mai sus, din cauza perturbărilor apărute în mișcare și în schimburi. Astfel, digestia poate fi afectată din cauza unei insuficiențe a mișcării, a unui contracurent, sau a unor probleme de absorbție, cum este cazul în sindroamele de malabsorbție ale nou-născutului sau ale copilului. Tendință la menstruații neregulate, la sarcini dificile (vărsături, agitație fetală, nerăbdare etc.). Unele mișcări anormale și inconștiente, apărute în timpul semnului, pot de asemenea să fie semnalate de aceste aspectări. Mișcările respiratorii pot fi blocate de o obezitate excesivă, sau în timpul somnului.

Conjuncția este asemănătoare opoziției, mai ales pe plan psihologic (alternanță a fazelor de excitație și de inerție), dar calitățile ei depind mult de semnul în care se găsește și de alte aspectări legate de ea.

Luna - Venus

Cele două planete au în comun o natură energetică umedă, garanția unei mari sensibilități dar putând, de asemenea să se manifeste printr-o tendință la inerție și relaxare.

Aspectările dintre cele două planete vor polariza atenția noastră spre lichide, sistem veno-limfatic, sensibilitate și țesut adipos.

Aspectările armonice exprimă o tendință spre un bun echilibru veno-limfatic și o repartitie corectă a grăsimilor. Lichidele organice sunt abundente, atât la nivelul spațiilor interstițiale cât și al mucoaselor. Sensibilitatea tactilă este excelentă. Aceste aspectări sunt de asemenea favorabile fecundității, maternității, lactației și tuturor altor exprimări ale feminității.

Aspectările disonante fac să se tindă spre obezitate, mucozități și scurgeri prea abundente, staze veno-limfatice, posibilitate de varice, de edeme declive, de ptoze sau de relaxări tisulare sau organice etc. Se observa uneori o tendință la supurație și o dezvoltare a ganglionilor (teren scrofulos). Aceste configurații mai sunt caracteristice și pentru lăcomie, în special pentru alimente dulci, cu riscurile metabolice și energetice care decurg de aici, în cazuri extreme, diabetul gras, dar cel mai adesea simple slăbiri ale capacităților digestive. Acestea pot fi afectate de lenevie, constipație atonă; mai poate fi afectat libidoul (prin insuficiență sau lipsă de excitație) și activitatea în general, ceea ce crește riscul de boli legate de sedentarism.

Conjunția evocă o fuziune de valori umede cu o abundență de lichide și secreții la nivelul mucoaselor, fără ca acest lucru să aibă un real efect patologic. Putem regăsi aceeași tendință la lăcomie (dulciuri) și la obezitate.

Luna - Marte

Cele două planete sunt de natură absolut opusă. Luna, rece și umedă, interiorizează, încetinește și conservă; Marte, cald și uscat, exteriorizează, stimulează și accelerează.

Aspectările între cele două astre privesc îndeosebi raporturile punere în mișcare/conservare, încetinire/accelerare, rece/cald.

Aspectările armonice semnalizează un bun echilibru între aceste diferite polarități. Motricitatea poate fi deosebit de favorizată în momentul nașterii (naștere eutocică, rapidă, printr-o bună tonicitate a mușchiului uterin). Pe planul excreției, există un tonus bun al sfincterelor, al mușchilor abdominali etc. Musculatura beneficiază de aporturi nutritive mulțumitoare.

Aspectările disonante indică anomalii ale funcțiilor de nutriție, de stocare a energiei sub formă de grăsime (cel mai adesea prin lipsa acesteia), probleme musculare (cuadratura Marte - Lună este una din configurațiile caracteristice ale miopatiei), un dezechilibru somn/veghe etc. Putem găsi un conflict între formă (Luna) și energie (Marte), de exemplu dacă obezitatea împiedică activi-

tatea musculară și (sau) provoacă atrofii. Luna prost aspectată poate, de asemenea, să exprime tendințe la neregularitate, de exemplu la nivelul tonusului arterial (tensiune arterială foarte oscilantă) sau a activității musculare și digestive.

Conjunctia este o aspectare puțin favorabilă dat fiind natura opusă a celor două planete. Echilibrul între umiditate și uscăciune, precum și cel dintre exteriorizare și interiorizare, este perturbat cu ușurință. În semn de Apă, Luna dominantă tinde să stingă vioiciunea marțiană; într-un semn de Foc, uscăciunea marțiană tinde să anihileze inerția și pasivitatea lunară. O alternanță între acești doi poli este clasică în celelalte semne.

Luna - Jupiter

Cele două astre au în comun o energie umedă, exprimându-se în nutriție, în dezvoltare și maturare, dar căldura jupiteriană tinde să stimuleze și să exteriorizeze, pe când răceala lunară aduce încetinire, interiorizare sau închis-tare. Aspectările ne vor informa mai ales despre capacitățile de sinteză ale organismului, despre pofte, nutriție și creștere (mai ales la nivelul formei corporale).

Aspectările armonice sunt un semn favorabil pentru vitalitate și optimism, și ele subliniază puterea funcțiilor de sinteză și anabolism, de creștere și de lactație. Este, de asemenea, un indicator benefic pentru fecunditate și maturitate.

Aspectările disonante ne pun în gardă în privința exceselor de formă, de materie sau de lichide: bulimie, obezitate, exces de grăsimi în sânge (colesterol, trigliceride), steatoză (supraîncărcarea grăsoasă a unui țesut), tumori benigne, chisturi, excrescențe, tumefacții ganglionare etc.).

Conjunctia este mai degrabă favorabilă, în special pentru funcțiile de sinteză ale organismului. Formele au tendința să fie generoase:

Luna - Saturn

Asocierea acestor două astre contrare este dificilă. Ele au în comun frigul, care tinde să interiorizeze și să încetinească, dar sunt opuse pe planul umiditate/uscăciune. Luna fluidifică, diluează și mlădiază, Saturn concentrează, cristalizează și înțepenește. În plus, Luna aduce numeroase fluctuații, pe când Saturn este asociat valorilor de regularitate și stabilitate. Aspectările dintre cele două planete informează deci asupra echilibrului umiditate/uscăciune, a capacităților de cicatrizare, asimilarea calciului și a elementelor nutritive care vor constitui structura organismului etc.

Aspectările armonice sunt semn de echilibru la nivelul lichidelor organice și a mediului intern. Mai mult decât o excelentă vitalitate, ele marchează o bună rezistență, în special la factorii infecțioși, și bune capacități de cicatri-

zare. Ciclul menstrual este regulat

Aspectările disonante sunt defavorabile vitalității, mai ales la femeie, fecundității, lactației, creșterii, asimilației și anabolismului. Când nu există o problemă de sterilitate, nașterea poate fi lungă și dificilă. Pofta poate fi perturbată, și numeroase probleme de anorexie sunt indicate de această configurație. Putem de asemenea întâlni probleme de osteoporoză (decalcifierea oaselor) datorate unei lipse de aport sau unui defect de absorbție a calciului, și tulburări legate de o carență de vitamină D (rahitism, osteomalacie).

Pe plan psihologic, poate exista o închidere în sine, izolare, depresie.

Conjunția este puțin favorabilă. După semnul în care se situează, poate domina una sau alta dintre aceste planete; suntem deci destul de aproape de o situație de opoziție. Asocierea celor mai reci două planete poate însemna reacții lente și slabe în fața infecțiilor, cu absența febrei și a reacției inflamatorii. Dar este nevoie să luăm în considerație și planetele calde cum sunt Soarele și Marte și să facem o sinteză a ansamblului pentru a putea aprecia starea acestor capacități de reacție.

Luna - Uranus

Cele două astre au în comun o erfergie instabilă și fluctuantă. Ele se opun când Uranus tinde să exteriorizeze și să difuzeze, pe când Luna interiorizează și conservă. Uranus acționează într-o manieră foarte subtilă, pe când Luna lucrează la un nivel dens, material.

Aspectările armonice sunt semn de bună funcționare a circulației limfatice, a ciclurilor hormonale (și deci menstruale), și a raporturilor dintre psihism și organism. Luna temperează dinamismul nestăvilit al lui Uranus, iar acesta la rândul lui moderează pasivitatea lunară jucând un rol de stimulant.

Aspectările disonante aduc dimpotrivă o tendință la instabilitate, atât la nivel organic cât și emoțional. Reacțiile sunt violente și imprevizibile, sub formă de spasme sau nevralgii, de exemplu. Fenomenele isterice și unele probleme psihosomatice, mai ales dacă sunt legate de sfera digestivă, pot fi semnalate de aceste aspectări sarcina și nașterea pot fi neașteptate, aceasta din urmă putând surveni în împrejurări și într-un mod neobișnuit sau original. Pot fi semnalate de asemenea și unele probleme epileptice în asemenea configurații.

Conjunția poate arăta dominarea uneia dintre planete, ceea ce depinde de semnul în care se situează conjunția și de aspectările pe care le primește. Găsim totuși o tendință la instabilitate și reacții emoționale și psihologice violente.

Luna - Neptun

Aceste două astre sunt destul de apropiate prin tendința lor de a dilua sau

fluidifica. Totuși, Luna tinde să limiteze, să conserve într-un spațiu închis, protejat, să aducă densitate, materie și să densifice, pe când Neptun face să se piardă orice noțiune de limită și spiritualizează materia, o face mai subtilă și o face să tindă spre imaterialitate.

Aspectările armonice întăresc imaginația și echilibrul psihic care tinde totuși să rămână depărtat de contingentele materiale. Acesta este un factor pozitiv pentru echilibrul hidric al organismului, pentru facultățile de recuperare prin repaus și somn, și pentru efectele terapiilor subtile (homeopatie, relaxare, sofrologie etc.).

Aspectările disonante alertează asupra tendințelor de a pierde contactul cu realitatea, ca în cazul halucinațiilor, al schizofreniei, al delirului etc. Subiectul poate fugi de realitate prin intoxicații voluntare (alcool, droguri, sedative etc.) la care este deosebit de sensibil și care-i provoacă rapid dependență. Prudența este deci o rigoare atunci când este necesar să se administreze medicamente psihotrope. Tulburările de conștiință pot fi datorate unei obezități excesive (sindromul Rckwick), unor probleme epileptice (absențe), unor intoxicații medicamentoase, voluntare sau nu.

Pe plan organic, putem cita tendința la ptoze (deplasare sau cădere a anumitor viscere din cauza relaxării țesuturilor înconjurătoare), la o lene organică, de exemplu la nivel digestiv, sau la staze venoase sau limfatice.

Conjunctia este un semn de mare sensibilitate. Ea este mai degrabă favorabilă polarităților feminine de fecunditate și de maternitate, dar tulburările de conștiință și riscurile de intoxicație și dependență persistă totuși, mai ales dacă această configurație este afectată de aspectări defavorabile sau când ea este situată în casa a XII-a.

Luna - Pluton

Cele două planete au în comun interioritatea și accesul la resursele ascunse și la rezerve. Se deosebesc însă prin faptul că Luna tinde să calmeze, să încetinească și are un caracter pasiv, pe când Pluton este un motor puternic, un factor de activitate și de transformare.

Aspectările armonice semnaleză un bun echilibru activitate/repaus. Ele pot însoți excelente facultăți de recuperare și de regenerare. Este, de asemenea, un factor de fecunditate, atât organică cât și psihologică, imaginația creatoare fiind aici stimulată.

Aspectările disonante pot evoca neregularități menstruale, probleme de moarte intrauterină, de sterilitate sau de imposibilitatea de a duce la termen o sarcină (sarcină avortată). Există riscuri de proliferare infecțioasă sau tumorală (se vor supraveghea îndeosebi organele ce corespund semnelor ocupate de cele două planete).

Unele probleme psihologice, cum ar fi delirul paranoic, pot fi de asemenea, indicate de aceste aspectări. Aceste probleme tind să survină noaptea, cu brutalitate, ca un val care inundă subiectul, acesta neputând să-i facă față.

Conjunția este favorabilă fecundității. Ea aduce puternice și profunde mișcări emoționale care se dovedesc a fi cel mai adesea imposibil de stăpânit și care perturbă echilibrul psihologic sau somnul și visele subiectului.

Mercur - Venus

Există puține puncte comune între Mercur, factor de mișcare, de comunicare și de nervozitate, și Venus, care se exprimă prin destindere și relaxare.

Aspectările între cele două planete într-o temă nu merg mai departe de sextil.

Aspectările armonice sunt benefice circulației venoase, sensibilității, în special cutanate, și la un mod mai general tuturor funcțiilor semnalate de cele două planete. În acest cuplu, Mercur face oficiul de stimulant, Venus de moderator.

Semicuadratura, singura aspectare *disonantă*, are puțină însemnătate patologică. Poate fi un semn de instabilitate pe plan emoțional și de dificultăți la nivelul schimburilor alveolare sau capilare, prin lipsă de tonicitate sau de activitate, sau prin exces de mucozități.

Conjunția se apropie de aspectele favorabile pe plan organic, dar evocă uneori dificultăți de concentrare sau o instabilitate emoțională.

Mercur - Marte

Aceste două planete au în comun vivacitatea și dinamismul, dar pe când Marte are o mare putere de încălzire, atât la nivel fiziologic cât și psihologic, mișcarea mercuriană este lipsită de această capacitate. Vivacitatea ei înseamnă răceală, ceea ce este unul din paradoxurile legate de această planetă.

Aspectările armonice întăresc dinamismul, capacitățile de adaptare, de mobilitate, de schimburi. Este un semn pozitiv pentru mișcările respiratorii, și pentru transmițerile și schimburile de la nivelul membranei celulare. Este un indicator favorabil pentru dezvoltarea psihomotorie și toate activitățile conștiente în general.

Aspectările disonante sunt semne de instabilitate, de nervozitate, de excitație, atât la nivel fiziologic cât și psihologic (hiperexcitabilitate neuromusculară, instabilitate sexuală, ticuri, mișcări anormale etc.). Putem de asemenea întâlni probleme de inflamație, în special la nivelul țesutului nervos: nevrite acute, nevralgii etc. Aceste fenomene vor fi localizate în funcție de semnele afectate de aspectarea negativă sau în sectorul fiziologic semnalat de casele ce adăpostesc aceste planete sau sunt patronate de acestea.

Conjunția este un indiciu de mare vivacitate dar și de instabilitate. Și aici,

după semnul pe care-l ocupă, una dintre planete poate domina. Aspectările primite de conjuncție sunt importante pentru a determina influența acestei configurații.

Mercur - Jupiter

Jupiter, planetă a expansiunii, a dezvoltării, a creșterii, a evoluției și reglării, se potrivește cu Mercur, care mobilizează, schimbă și adaptează. Dar căldura și empatia jupiteriene contrastează cu răceala mercuriană.

Aspectările armonice sunt semne pozitive pentru creștere, dezvoltare neurosenzorială, funcțiile de sinteză și de adaptare la influențele exterioare (climat, mediu social etc.). Jupiter temperează vivacitatea mercuriană. Mercur stimulează funcțiile de creștere și de reglare jupiteriene, și le adaptează nevoilor organismului.

Aspectările disonante pot da excese de formă, de exemplu îngrășare, pot jena mișcările sau împiedica mobilitatea. Pe plan tisular, dezvoltarea excesivă a anumitor țesuturi (tumefacții, hipertrofii) poate împiedica mișcările circulatorii sau transmiterile nervoase. Invers, o activitate excesivă poate fi cauza unei creșteri sau a unei dezvoltări insuficiente. Mecanismele de reglare pot fi perturbate (probleme hipotalamohipofizare, cu răsunet asupra altor glande endocrine).

Pe plan psihologic, se poate nota o lipsă de concentrare, de recul și de introspecție, subiectul fiind excesiv de orientat spre exterior.

Conjuncția este favorabilă creșterii și funcțiilor de sinteză ale ficatului, Mercur adaptând aceste funcții nevoilor organismului. Ea se apropie de o bună aspectare.

Mercur - Saturn

Cele două planete nu se potrivesc decât pe plan intelectual, aducând calități de secundaritate. Dar când Mercur înviorează, adaptează și mobilizează, Saturn obstruează, încetinește, cristalizează, întărește și imobilizează.

Aspectările armonice întăresc rezistența nervoasă și concentrarea. Economia, rigoarea conservă și previn îmbătrânirea. Schimburile și mișcările câștigă în regularitate, în stabilite și în precizie. În ciuda vârstei, subiectul conservă o bună mobilitate și bune facultăți intelectuale.

Aspectările disonante pot semnala obstrucții la nivelul,conducerii nervoase (scleroza în plăci, scleroză laterală amiotrofică, poliomielifita dacă Mar te este și el implicat etc.), o îmbătrânire prematură a sistemului nervos (bala Alzheimer, demența etc.), tremurături, mai ales când acestea survin odată cu vârsta sau provin prin degenerescentă (printre altele, boala Parkinson). Mobilitatea poate fi perturbată la nivel-articular, capacitatea respiratorie poate fi afectată de probleme obstructive (bronșite cronice, astm) sau de boli care duc la o redu-

cere a suprafeței de schimb (emfizem, tuberculoză cavernoasă).

Pe plan psihologic, concentrarea este uneori perturbată, ideile se succed fără coerență. În alte cazuri, subiectul se izolează de lumea exterioară, mai mult din cauza unei mobilități excesive (călătorii sau deplasări neîncetate) decât din cauza unei închideri în sine. El poate de asemenea, să mascheze fenomenele depresive printr-o activitate neînfrânată vecină cu agitația.

Conjunția este interesantă în privința capacităților intelectuale ale subiectului și facultăților lui de concentrare și de conceptualizare. Vorbirea este moderată. În rest, semnificația se apropie de aspectările negative, cu o putere totuși mai mică.

Mercur - Uranus

Cele două planete converg prin caracterul lor dinamic, vioiciunea și tendința lor la comunicare. Totuși, Uranus este mai violent, mai neregulat, mai detașat, și are un câmp de acțiune mai vast, mai universal și mai original sau neobișnuit decât Mercur.

Aspectările armonice semnaleză o mare vivacitate, atât psihologică cât și energetică și fiziologică. Acest lucru este deosebit de benefic la nivelul sistemului nervos și al organelor de simț, al mecanismelor de reglare neuro-endocrină și endocrine. Reacțiile organismului față de elementele exterioare sunt rapide și adaptate.

Aspectările disonante marchează o excitabilitate excesivă, explozivă, cu reacții imprevizibile, de unde posibilitatea de epilepsie, tetanie, fenomene spasmodice, ticuri, manifestări alergice brutale (stare de rău astmatic, alergii cutanate de tip urticarie etc.).

Pe plan psihologic, se poate adesea observa o instabilitate a dispoziției, o tendință la crize de isterie, o lipsă de concentrare și de profunzime în gândire sau o tendință la superficialitate.

Conjunția este favorabilă transmițerii nervoase și mobilității, dar problemele de hiperactivitate și de instabilitate persistă, cu mai puțină intensitate totuși decât în aspectările disonante. Și în acest caz, trebuie să se țină seama de ansamblul aspectărilor, de poziția în semn și în casă, și de orb-ul dintre cele două planete (o fuziune perfectă este mai explozivă decât o conjuncție la 5° sau 6° orb).

Mercur - Neptun

Cele două planete sunt antagoniste în multe privințe. Mercur participă la precizie, vivacitate și la gândire; Neptun, dimpotrivă, tinde spre neclaritate, nelimitare; el diluează și favorizează relaxarea.

Aspectări armonice întăresc echilibrul psihic, pentru că cele două planete

se temperează reciproc și se evită astfel căderea în defectele mercuriene (nervozitate, excitație, superficialitate etc.) sau neptuniene (rezerve, idei vagi și nebuloase, lipsă de hotărâre în gândire etc.). Ele sunt, de asemenea, indicatori de inspirație și de intuiție. Aceste configurații sunt favorabile sistemului nervos, în special măduvei spinării și sistemului respirator.

Aspectări disonante pot fi indicatori ai unei disfuncții mentale; subiectul nu-și poate organiza ideile, sau gândirea este lipsită de acuitate și de continuitate. Ideea se transformă în reverie. Subiectul este uneori confuz putând evolua spre delir, pentru că conștienta analizează într-un mod incorect percepțiile care-i parvin.

Aceste aspectări au mai puțină semnificație pe plan fiziologic, impactul lui Neptun la nivel fizic fiind relativ slab.

Conjunția are o semnificație destul de apropiată de cea a unei opoziții din cauza incompatibilității celor două planete.

Mercur - Pluton

Aceste două planete au puține puncte comune. Mercur aduce superficialitate, comunicare și relație. Pluton este planeta profunzimilor, a metamorfodelor, a ceea ce se transmite secret.

Aspectările armonice orientează gândirea spre interior. Subiectul are uneori o conștientă crescută a mecanismelor profunde ale psihologiei și fiziologiei sale. Este o aspectare favorabilă proceselor de regenerare tisulară, în special la nivel nervos sau pulmonar (recuperarea după un traumatism medular, sau după un accident vascular cerebral, o embolie pulmonară etc.). Mișcarea și respirația pot fi puse în folosul regenerării energiei organismului (Qi Gong, Tai Qi etc.).

Aspectările disonante subliniază o impulsivitate crescută a subiectului, capacitatea de a „brui” gândirea, putând să aibă emoții puternice sau pulsuni instinctive, comportându-se atunci mai mult ca un animal decât ca o ființă dotată cu rațiune, sau căzând chiar în incoerență. Problemele, de intoxicație sau de degenerescentă tisulară pot perturba transmițerile nervoase și schimburile respiratorii sau capilare.

Conjunția are o semnificație apropiată de aspectările negative pe plan psihologic, dar are un impact mai puțin nefast la nivel fizic.

Venus - Marte

Aceste două planete sunt în același timp opuse și complementare. Energia venusiană echilibrează, destinde, lubrifică, mlădiează și armonizează, pe când energia marțiană activează, irită, accelerează, încălzește și excită.

Aspectările armonice sugerează un bun echilibru energetic și emoțional. Ele sunt deosebit de favorabile pe plan sexual (la nivelul echilibrelor excita-

ție/destindere și încălzire/lubrifiere), circulator și muscular.

Aspectările disonante indică perturbări în aceste diferite sectoare. Subiectul este uneori hiperemotiv, sexualitatea lui poate fi perturbată (alternanță de excitație și relaxare, nevoi greu de satisfăcut, incoerență între dorință și satisfacție, amestec de plăcere și durere etc.). Mucoasele devin ușor sediul inflamațiilor, în special la nivel bucal, faringian și genital. Stazele circulatorii pot evolua sub o formă inflamatorie, în special la nivel venos (flebite, crize hemoroidale). Echilibrul hormonilor sexuali poate fi perturbat, cu răsunet la nivelul organelor țintă (uscăciune și inflamație la nivel vaginal, disfuncție uterină etc.). Perturbări ale funcțiilor renale pot afecta sistemul muscular și provoca spasme sau crampe. Tonusul muscular poate fi, de asemenea, perturbat.

Conjunția este ambivalență, mai puțin perturbată la nivel energetic și fizic decât o aspectare proasta, dar subiectul păstrează o funcționare emoțională exacerbată prin dificultatea de a asocia valorile venusiene de atracție și de plăcere cu valorile marțiene de repulsie și durere. Mișcările emoționale sunt puternice.

Venus - Jupiter

Cele doua planete cu energie caldă și umeda sunt apropiate prin efectul lor dilatant, armonizant, regularizant și liniștitor. Jupiter are totuși o energie mai activă și mai expansivă, Venus un caracter mai echilibrat și temperat.

Aspectările armonice sunt favorabile tuturor proceselor de sinteză, creșterii și echilibrului, atât psihic cât și energetic sau biologic. Poftele sunt adesea importante, dar echilibrate și armonizate în raport cu posibilitățile și cu nevoile organismului.

Aspectările disonante sunt adesea semn de pletoră, de îngrășare, de poftes excesive, atât din punct de vedere alimentar cât și afectiv sau sexual. Supraîncărcările ocazionate de excese pot avea răsunet asupra diverselor energii și structuri ale organismului, în funcție de alte aspectări și de poziția celor două planete în temă. Se pot, de asemenea, întâlni hipertrofii benigne, cum sunt chisturile, angioamele, lipoamele și alte tumori necanceroase, scurgeri excesive la nivelul mucoaselor (leucoree, rie exemplu) fără ca acestea să se însoțească neapărat de vreo inflamație sau infecție importante.

Conjunția celor două planete calde și umede este cel mai adesea armonioasă. Optimismul crescut este un factor favorizant pentru vindecare, mai ales dacă această configurație este în casa I. Persistă totuși poftes excesive și o tendință la lăcomie, cu vârsta putând aduce supraîncărcare și obezitate.

Venus - Saturn

Divergență totală între cele două planete: Venus destinde, îmblânzește, fluidifică, lubrifică, mlădiază; Saturn concentrează, usucă, întărește, Contractă, cristalizează și înțepenește.

Aspectările armonice aduc un echilibru între aceste tendințe opuse. Saturn temperează și stabilizează sensibilitatea și moliciunea venusiană, Venus îndulcește răceala și uscăciunea saturniană. Acest lucru este favorabil pe plan veno-limfatic, renal, osteoarticular, tendinos, cutanat.

Aspectările disonante fac ca uscăciunea saturniană să împiedice fluiditatea venusiană, ceea ce, la nivel psihologic, poate lua forma unei inhibiții, a închiderii în sine, a refuzului feminității, a refulării dorinței și a sensibilității, a refuzului plăcerii, frigiditate, dificultate de a se destinde sau a se abandona. Pe plan fiziologic, uscăciunea poate afecta mucoasele, în special la nivel genital sau bucal, și articulațiile, care pierd în suplețe. Cristalizările pot împiedica funcțiile renale, stazele venoase pot provoca tromboflebite puțin inflamatoare și puțin migratoare, dar greu-de tratat și recidivante.

Conjunția este puțin favorabilă. Tendința desecanta și inhibitoare a lui Saturn este o piedică în calea înfloririi venusiene. Posibilitate de uscăciune vaginală sau bucală mai ales după menopauză. Se poate vedea, de asemenea, cum una dintre planete o domină pe cealaltă (cel mai adesea Venus în tinerețe și Saturn la o vârstă mai înaintată) sau o predominanță alternantă a influenței lor.

Venus - Uranus

Caracterul armonizant, liniștitor, fluidifiant și moderator al lui Venus contrastează cu cel al lui Uranus, exteriorizant, exploziv, anarhic și „electric”.

Aspectările armonice aduc o mare sensibilitate, atât la nivelul tactil, cât și al fiziologiei-subtile. Câmpul egocentric al efectivității venusiene este lărgit și tinde spre valori altruiste. Este de asemenea, un indiciu favorabil pentru sistemele venos, renal și endocrin (în special în ceea ce privește hormonii sexuali feminini) sau acel caracter de universalizare are drept ecou o adaptabilitate crescută la nevoile globale ale organismului și la influențele exterioare.

Aspectările disonante pot semnala o fragilitate emoțională, cu manifestări isterice brutale și imprevizibile, o neregularitate la nivelul nevoilor sexuale care sunt uneori mentalizate sau idealizate decât trăite în realitate. Găsim un caracter neregulat și imprevizibil la nivelul funcțiilor renale, ovariene și al circulației venoase.

Conjunția este favorabilă la nivelul sensibilității, al capacităților de adaptare și de comunicare la distanță (sistemul endocrin), dar tendințele neregulate persistă.

Venus - Neptun

Cele două planete sunt apropiate prin latura lor sensibilă pe care o conferă, și prin tendințele diluante și liniștitoare, dar Venus are o acțiune mai concretă și materială; pe când Neptun se manifestă într-un mod mai subtil.

Aspectările vor privi mai mult nivelul emoțional sau mental decât planul fizic.

Aspectările armonice sunt semn de mare sensibilitate, de intuiție, de inspirație artistică sau mistică, de fluiditate la nivel emoțional (poate fi de asemenea și pe plan fiziologic, de exemplu în ceea ce privește lichidul cefalorahidian și sinovial). Sentimentul tinde să fie sublimat.

Aspectările disonante pot să indice probleme de indecizie, de fragilitate emoțională, de reverie, de delir mistic, de incapacitatea de a simți satisfacție, atât pe plan fizic cât și cel al sentimentelor. Găsim uneori o tendință de a căuta substanțe care alterează conștiința. Relaxarea excesivă poate fi la originea ptozelor sau prolapsurilor, de exemplu la nivel vezical sau uterin.

Conjunția exprimă tendințe apropiate de cele citate mai sus, caracterul favorabil sau defavorabil fiind în funcție de alte aspectări ce privesc cele două planete și de poziția lor în semn și casă.

Venus - Pluton

Există puține puncte comune ale acestor două planete, în afara importanței lor la nivel emoțional. Energia venusiană este moderatoare, echilibrantă, liniștitoare și emolientă, pe când energia plutoniană activează, regenerează și induce un clocot interior.

Aspectările armonice sunt propice creativității, atât pe plan artistic cât și organic. Dacă situația dintre Venus și Marte nu le contrazice, ele pot fi semn de bună funcționare a sistemului uro-genital. Sexualitatea sau acțiunea asupra energiilor profunde pot constitui un factor de echilibru la nivel energetic sau emoțional, și chiar o cale de regenerare la femeie.

Aspectările disonante pot fi indicatori de perturbare emoțională traducându-se prin violente pulsuni afective sau sexuale, greu de stăpânit, prin căutarea de plăceri și de relații afective, destructive sau perverse. Afecțiunea și violența sunt legate, la fel ca și plăcerea și durerea, plăcerea și moartea. Chiar dacă problema este mult mai complexă, putem să evocăm aici SIDA care, pe plan cauzal, poate corespunde acestui tip de configurație. În schimb, multiplele posibilități de manifestări energetice și organice ale infecției trebuie să fie studiate după alte dialectici. Pe plan energetic, mucoasele genitale, cea vaginală în special, pot fi sediul inflamațiilor sau infecțiilor. Problemele durerii din timpul coitului, la femeie, pot fi și ele semnalate. '

Conjunția crește potențialul exploziv la nivel emoțional, mai ales în semnele de Foc și de Aer. Ea se apropie mai degrabă de o aspectare disonantă.

Marte - Jupiter

Cele două planete au în comun valorile de expansiune, de exteriorizare și de spontaneitate. Totuși, Marte usucă, irită, inflamează și rupe, pe când Jupiter, la antipozii acestui caracter violent și aspru, maturează, dilată și

protejează.

Aspectările armonice sunt favorabile vitalității în ansamblu, și în special creșterii, dezvoltării musculare, sintezei și excreției biliare, circulației sanguine și capacităților sexuale masculine. Spontaneitatea vine în concordanță aici cu generozitatea, curajul și spiritul întreprinzător.

Aspectările disonante pot semnala o atingere vasculară și în special arterială (hipertensiune, ateroscleroză), cauzată de o supraîncărcare grăsoasă, o stare pletorică și o intoxicație alcoolică. Posibilitate de inflamații acute, în special când căldura este însoțită de umiditate, cum este în cazul hepatitelor, al cistitelor, al pielonefritei și a inflamațiilor vaginale. Asemenea aspectări mai pot semnala guta, artrita foarte inflamatoare a cărei origine este adesea datorată unei alimentații prea bogate. Hiperactivitatea, tensiunea, stresul sau furia, apărute dintr-o luptă la nivel profesional sau social, pot duce la situații de epuizare, de ruptură, sau cu răsunet asupra tensiunii arteriale, a mucoasei gastrice (gastrită, ulcer) etc.

Conjunția are o influență variabilă, apropiindu-se de aspectările armonice sau disonante după poziția și alte aspectări primite.

Marte - Saturn

Cele două planete au în comun un caracter desecant. Dar Marte încălzește, accelerează, stimulează și favorizează exprimarea și exteriorizarea, pe când Saturn răcește, încetinește, obstruează și acționează în sensul unei interiorizări sau al unei rețineri.

Aspectările armonice arată cele două planete exercitând una asupra alteia o moderație benefică. Marte evită blocajele, stimulează și înviorează; Saturn evită încălzirile, încetinirile, temperează și regularizează. Capacitățile energetice, mai puțin importante ca în aspectarea precedentă, sunt gestionate cu rigurozitate, ceea ce permite eforturi prelungite. Nu ne mai aflăm într-o situație de abundență care ar putea evolua spre exces ci într-o economie riguroasă adaptată necesităților. Astfel, musculatura este „uscată”, nu prea bogată, dar eficientă. Facultățile de recuperare și cicatrizare sunt excelente.

Aspectrile disonante pot fi tipic legate de bolile inflamatorii cronice, care evoluează progresiv, într-o succesiune de accese acute, și ducând la fenomene de scleroză, de anchiloză, de pierdere a funcției sau a mobilității sectorului afectat. Este cazul maladiilor de sistem (lupus, peri-arterita nodoasă etc.), al numeroaselor boli reumatismale (poliartrită reumatoidă, spondilartrita anchilozantă etc.) și al diferitelor afecțiuni ce ating alte țesuturi și organe (poliangionevritele, polinevritele, polimiozitele etc.). Îmbătrânirea sau fenomenele ateromatoase care provoacă strâmtorarea și rigidizarea arterelor pot fi la originea hipertensiunii. Capacitățile de cicatrizare și de luptă împotriva infecțiilor pot fi uneori reduse.

Conjunctia este mai puțin nefastă, dar păstrează un caracter esențialmente defavorabil, având în vedere antagonismul celor două planete.

Marte - Uranus

Aceste două planete au în comun un caracter dinamic și dinamizant, violent și exteriorizant. Totuși, impactul marțian este mai profund și se manifestă într-un mod mai concret decât energia uraniană. Uranus are o influență mai universală, mai detașată, mai eterată dar și mai neregulată și mai imprevizibilă decât Marte.

Aspectările armonice sunt factori de dinamism. Ele subliniază tendința de a exterioriza energia, ceea ce poate fi salutar, de exemplu în caz de căldură internă (erupții în cursul maladiilor febrile) sau de intoxicație alimentară (urticarie, eczeme, vărsături...). Această exteriorizare constituie atunci o rezolvare favorabilă a unei probleme mai profunde. Ele subliniază de asemenea, o bună funcționare a structurilor terapeutice (acupunctura sau orice altă acțiune pe canalele și centrii energetici).

Aspectări disonante sunt semne de reacții brutale, violente și imprevizibile, cu o tendință inflamatorie marcată. Aceasta se aplică numeroaselor fenomene alergice ce apar în crize (eczeme, urticarie, edem Quincke, rash⁵ datorat unei intoleranțe alimentare sau medicamentoase etc.) sau diverselor inflamații de origine infecțioasă sau toxică (febre eruptive, de exemplu). Dar pe când în aspectările armonice exteriorizarea permite vindecarea, în acest caz ea este mai degrabă semn de gravitate, de agravare sau de complicații. De exemplu, găsim această eventualitate în purpura fulminantă, și în general în purpurile infecțioase, în urticariile gigante sau în sindromul Lyell (erupție buloasă generalizată ce apare brutal și duce la o dezlipire totală a pielii, adeseori mortală la adult, și datorată de cele mai multe ori unei alergii medicamentoase). Putem de asemenea găsi o tendință la „freamăt” al maselor musculare. Aceasta apare de exemplu în timpul crizelor de tetanie, al manifestărilor isterice, al eforturilor excesive care au epuizat subiectul, al stresului etc. Putem întâlni probleme de nevralgii fără nici un suport patogen la nivel tisular (nevralgia de trigemen). Această aspectare este de asemenea tipică problemelor de accidente, de cauză internă (ictus, accident vascular etc.) sau externă (traumatisme, fracturi, arsuri etc.). Hemoragiile exteriorizate pot fi de asemenea semnalate de aceste aspectări.

Psihismul are o funcționare analogă celeia a energiei, cu reacții violente și brutale, cu crize de furie, cu agitație necontrolabilă etc.

⁵ înseamnă „erupție” în engleză. Rash-ul indică o erupție tranzitorie pe care o putem observa uneori în cursul evoluției anumitor maladii febrile de obicei neeruptive.

Conjunctia este mai puțin violentă decât aspectările disonante, dar rămâne destul de apropiată de acestea, doar dacă nu este temperată de aspectările armonice.

Marte - Neptun

Cele două planete sunt antagoniste din multe puncte de vedere: în vreme ce Marte stimulează, încălzește, mobilizează și excită, Neptun diluează, distinde, relaxează și calmează. Marte are un câmp de acțiune orientat spre planul fizic, Neptun este orientat spre imaterial, psihic, eterat.

Aspectările armonice sunt semne de echilibru între planurile fizic și psihic. Ele pot indica o percepție crescută a fenomenelor dense, o sensibilitate subtilă pusă în slujba mișcării, o inspirație în acțiune. Mișcările au de asemenea un răsunet favorabil asupra psihismului, putând să ducă la o înflorire a conștiinței și la un calm interior (este, de exemplu, cazul artelor marțiale atunci când ele sunt abordate ca o cale de dezvoltare interioară).

Aspectările disonante exprimă o tendință spre efectuarea unor mișcări și gesturi inconștiente și violente. Unor asemenea configurații le pot fi atribuite somnambulismul și alte tipuri de agitație survenite în timpul somnului. Se observă uneori deliruri de persecuție, tendințe paranoide sau tulburări psihice violente apărând în cursul unor intoxicații prin alcool sau substanțe care modifică starea de conștientă (droguri, medicamente etc.). Cel mai adesea, subiectul nu-și mai amintește de aceasta violență odată risipite efectele toxicului. Aspectările disonante mai pot indica și tulburările psihice apărute după o anestezie generală.

Conjunctia nu este chiar favorabilă decât dacă subiectul efectuează o acțiune de dezvoltare interioară. Aspectările primite de această configurație au de asemenea o mare influență asupra caracterului său pozitiv sau negativ.

Marte - Pluton

Cele două planete au în comun caracterul impulsiv, clocotitor, dinamic și agresiv. Dar în vreme ce energia marțiană este spontană și orientată spre exterior, energia plutoniană este reținută și acționează în profunzime.

Aspectările armonice sunt semn de energie și de activitate febrilă, fecundă, de capacități de regenerare remarcabile. Se pare uneori că subiectul nu se odihnește niciodată, fără ca din acest motiv să arate cel mai mic semn de oboseală. Sexualitatea joacă un rol important în echilibrul energetic și psihologic, mai ales la bărbat, și ea poate chiar să devină un mijloc de regenerare și vitalitate.

Aspectările disonante pot indica probleme de inflamații profunde și dificil de localizat, de tumori profunde, de hemoragii sau de necroze evoluând tăcut dar putând să pună în pericol prognosticul vital, de tulburări de sexualitate,

de excese de virilizare de origine tumorală sau endocrină.

Conjunctia nu este de la bun început defavorabilă dar orientarea ei va depinde de aspectările primite și de poziția în semn și casă.

ASPECTĂRILE PLANETELOR GRELE

Aspectările planetelor grele pe care le vom studia acum pot dura de la câteva săptămâni la mai multe luni, chiar la mai mulți ani. Sunt deci mai puțin semnificative din punct de vedere individual. Totuși, poziția lor în case aduce unele informații mai caracteristice.

Jupiter - Saturn

Aceste două planete sunt opuse și complementare (a se vedea capitolul privind cuplurile planetare). Jupiter dilata și favorizează expansiunea și creșterea; Saturn contractă și favorizează retracția și îmbătrânirea.

Aspectările armonice sunt favorabile formei fizice (nici îngrășare, nici slăbiciune), creșterii (armonioasă, adaptată metabolismului), funcțiilor de sinteză și de eliminare, de supraîncărcare și de diverse boli metabolice, în special când o situație pletorică duce la tulburări obstructive (diabet, arterioscleroză).

Pe plan psihologic, putem întâlni tulburări de dispoziție, de tip depresiv, sau chiar cazuri de psihoză maniaco-depresivă, în care pacientul oscilează între faze de agitație, de hiperexcitabilitate și entuziasm, și faze de închidere în sine, de depresie, de pesimism.

Conjunctia rămâne puțin favorabilă și se constată adesea dominarea uneia dintre cele două planete.

Jupiter - Uranus

Energia celor două planete este exteriorizantă, colectivizantă și extravertită, dar în vreme ce Jupiter îngreunează, dilata, maturează și domină, Uranus face să explodeze, dezintegrează, ușurează, descentralizează.

Aspectările armonice îl prezintă pe Uranus, ștergând tendințele de îngreunare și de¹ dilatare ale lui Jupiter, și pe Jupiter moderând excitabilitatea uraniană. Este deci un factor de echilibru atât psihologic cât și emoțional.

Aspectările disonante se exprimă în special la nivel emoțional, cu o instabilitate și o nervozitate excesive, cu pofte incoerente, neadaptate nevoilor, de structurante. Regăsim această tendință la nivel energetic și fizic, această instabilitate tulburând fenomenele de sinteză, și deci de creștere și dezvoltare a formei corporale. Găsim adesea tumefacții sau tumori benigne la suprafața corpului, forma corporală putând să se organizeze într-un mod aberant.

Conjunctia poate avea o expresie pozitivă sau negativă după contextul în care este plasată.

Jupiter - Neptun

Fără să fie într-adevăr antagoniste, cele două planete au puține puncte comune. Jupiter este planeta expansiunii, a dezvoltării, a entuziasmului, a generozității și a maturității; Neptun este cea a inconștientului, a sublimării, a nelimitării și a inspirației.

Aspectările armonice sunt favorabile dezvoltării și creșterii dar au mai ales o expresie psihologică, cu aspirații înalte, mistice, și o inspirație generoasă și altruistă.

Aspectările disonante evocă probleme de intoxicare alcoolică unde sunt asociate nevoia de a participa la viața socială, de a se integra unui grup (Jupiter) și fuga de realitate sau căutarea de stări de conștientă modificate (Neptun). Țesuturile au adesea tendința să se hipertrofieze și să se relaxeze, ceea ce poate evolua spre ptoze sau hernii. Lipsa de activitate fizică poate fi răspunzătoare de problemele de obezitate, de supraîncărcare la nivel arterial și de insuficiență de tonus muscular.

Conjunția este mai degrabă favorabilă și se apropie de aspectările armonice.

Jupiter - Pluton

Jupiter favorizează expansiunea, creșterea, maturitatea și exprimarea spre exterior; Pluton guvernează putrefacția, metamorfozele, degenerescenta, regenerarea și transformările interioare.

Aspectările armonice sunt favorabile capacităților de sinteză, de creștere de maturitate și de regenerare la nivelul energetic al țesuturilor. Se are acces la resursele ascunse sau nebănuite. Ele pot indica de asemenea și apetite sexuale importante.

Aspectările disonante evocă probleme de intoxicare, fie pentru că funcțiile de detoxifiere sunt insuficiente (toxine produse prin metabolism), fie că un agent toxic a fost ingerat sau inhalat (intoxicație de origine externă). Ele pot de asemenea să exprime degenerarea tumorilor benigne, ca de exemplu polipii colici care evoluează frecvent spre cancer.

Conjunția se apropie mai degrabă de o aspectare disonantă.

Saturn - Uranus

Saturn cristalizează, încetinește, închide și stabilizează, pe când Uranus exteriorizează, dispersează și face să explodeze.

Aspectările armonice sunt semn de echilibru și de stabilitate. Ele pot indica bune capacități de cicatrizare, mai ales la nivel cutanat (acest lucru trebuie corelat cu pozițiile în case și cu alte aspectări).

Aspectările disonante sunt dimpotrivă un semn de anarhie, de instabilitate

și de deformare a structurii fizice și a funcționării emoționale. Maladia Paget sau ciroza hepatică au asemenea caracteristici. Energia de suprafață poate fi perturbată și apărările împotriva energiilor externe se pot dovedi deficitare. Aceste aspectări majorează de asemenea riscul de erupții, al căror caracter este atunci tenace, uscat și îndurat.

Conjunția trebuie să fie apreciată după poziția sa și aspectările primite.

Saturn - Neptun

Saturn solidifică, sclerozează și cristalizează, pe când Neptun fluidifică, sublimă și dizolvă.

Aspectările armonice sunt semn de echilibru între cele două tipuri de energii contradictorii, forma fizică se pretează la o funcționare subtilă, iar impalpabilul și infimitezialul întâresc structurile dense.

Aspectările disonante evocă probleme între subtil și dens, incapacitate de solidificare, de cristalizare corectă sau de restrângere. Putem întâlni pierderi lichidiene, uneori inconștiente, diurne sau nocturne, și care se însoțesc cel mai adesea de pierderi de săruri minerale.

Pe plan psihologic, aceste aspectări evocă o închidere în sine și o fugă într-o stare de semiconștientă sau inconștientă, o reverie încețoșată care izolează subiectul și îl face să tindă spre imobilism, pesimism și depresie.

Conjunția este apropiată de opoziție, unde una dintre planete domină de o manieră patologică, doar dacă aspectările armonice nu vin să îndulcească configurația.

Saturn - Pluton

La aceste două planete găsim o capacitate de interiorizare, dar energia saturniană, rece, încetinitoare și obstructivă, contrastează cu facultățile plutonice de transformare, de tulburare, de metamorfoză și de regenerare.

Aspectările armonice întăresc tendințele la interiorizare, capacitățile de transformare, de regenerare și de cicatrizare fără sechele.

Aspectările disonante evocă tendințele la necroze, la infarctizări sau la intoxicații. Facultățile de eliminare pot fi perturbate și se pot afla la originea acestor probleme de intoxicare.

Conjunția trebuie să fie apreciată în funcție de contextul în care ea se situează. Este rareori benefică.

Aspectările între cele mai lente trei planete durează mai mulți ani și nu sunt indicatori de tendințe patologice precise.

PARTEA A III-A

INTERPRETĂRI ȘI APLICAȚII TERAPEUTICE ÎN ASTROLOGIA MEDICALĂ

Capitolul 1. Interpretări în astrologia medicală.

În astrologia medicală, interpretarea depinde de întrebarea care se pune. Nu vom studia în același fel o tema dacă vrem să determinăm slăbiciunile terenului unui pacient, dacă încercăm să găsim o dată favorabilă pentru a aplica un tratament sau a efectua o intervenție chirurgicală, dacă dorim să cunoaștem prognosticul unei maladii anume, sau dacă, în scopuri preventive, vrem să determinăm principalele perioade critice pentru sănătatea unui individ.

Odată ce scopul a fost clar fixat, dispunem de diferite instrumente care trebuie să fie folosite respectând o anumită coerență.

Semnele dau informații *topografice* despre organism și bolile sale. În plus, ele modulează energia planetelor care le ocupă.

Casele dau informații *fiziologice*, privind mișcările energiei, for marea sa, repartiția și pierderile sale etc.

Planetele sunt principalele elemente motoare ale temei, casele și semnele venind să nuanțeze, să moduleze și să orienteze energiile pe care ele le simbolizează.

Aspectările precizează aceste informații stabilind *relații* între diferitele nivele, diferenții poli sau diferitele sectoare energetice.

Tema natală este importantă pentru a înțelege structura arhetipală a individului, constituția sa de bază, originea, terenul modul în care energiile sale se organizează și se exprimă, punctele lui slabe, psihologia și reacțiile lui patologice. Ea servește de referință pentru studiile previzionale vizând să descopere principalele perioade critice din viața individului. Ea permite în fine să se elaboreze o strategie terapeutică (un tip de tratament, momentul de aplicare a tratamentului etc.).

Tranzitățile în tema natală permit să se determine principalele momente critice privind viața și sănătatea unui individ, și momentele favorabile sau defavorabile pentru a interveni pe plan terapeutic.

Direcțiile completează tranzitățile și permit să se dezvolte tendințele exprimate în tema natală.

- Progresiile temei natale permit să se determine evoluția proba bilă a unor tendințe exprimate în tema natală.

- Revoluțiile solare și lunare au un rol analog celui al progresiilor. Ele sunt de asemenea, utilizate pentru a căuta date mai sensibile și interesul lor este mai mic în astrologia medicală.

Tema orară a bolii, stabilită în momentul primelor simptome, sau a apariției cauzei inițiale, dă informații mai precise despre o boală anume care nu este neapărat exprimată în detaliu în tema natală.

Tema orară a întâlnirii cu practicianul permite să se evalueze șansele de succes al intervenției sale, să se moduleze relațiile pacient - practician și să se desăvârșească strategia terapeutică.

Vom ilustra folosirea acestor diferite instrumente în temele natale cu exemplele pe care le dăm la sfârșitul lucrării.

Organizare și ierarhizare

Așa cum tocmai am explicat, fiecare instrument simbolic trebuie să fie folosit după specificul lui. Este indispensabil apoi să se organizeze și să se ierarhizeze informațiile astfel obținute. Pericolul este de a amesteca mai multe nivele de informații. De exemplu, mi s-a întâmplat să remarc la numeroși practicieni tendința de a folosi în același mod semnul și planeta pentru a aborda funcționarea unui organ: astfel, se caută precizări despre inimă când prin intermediul Soarelui, când prin cel al Leului, după cum unul sau altul dintre aceste simboluri dau informații care confirmă un punct de vedere sau o constatare. De fapt, nu putem suprapune informațiile venite din aceste două surse. Soarele este legat de inimă prin analogie cu *funcțiile* de centralizare și distribuire a energiilor, deci acest simbol va furniza informații despre aceste funcții. Leul corespunde *anatomic* structurilor vasculare ale toracelui, printre care inima este principala structură, și orice configurație planetară din acest semn ne va informa despre aceste structuri, independent de funcțiile de distribuție sau de centralizare ale inimii.

În capitolele precedente, am vorbit despre tendințele semnalate prin poziția planetelor în semne și case, și prin aspectări. Nu vom reveni aici asupra elementelor de interpretare generale privind determinările astrologice: determinarea calității efectelor planetare, primordialitatea acțiunii unei planete față de alta în aceeași casă, primordialitatea efectelor prin poziția față de efectele prin dominare etc. Vom încerca mai degrabă să explorăm metodele de organizare a informațiilor extrase prin diferitele instrumente de interpretare aflate la dispoziția noastră.

TEMA NATALĂ ÎN ASTROLOGIA MEDICALĂ

Tema natală este schema situației astrologice în momentul primului ciclu respirator, al primului țipăt al subiectului. În momentul acela, subiectul își câștigă independența fiziologică și poate deci fi considerat ca un individ „au-

tonom”, capabil să integreze singur energiile Pământului (grație alimentației) și ale cerului (grație respirației). Tema natală este în același timp un plan de construcție și o referință pe care putem construi diferite sisteme de previziune. Este instrumentul astrologie cel mai util pentru a regăsi originile profunde ale maladiilor și pentru a desluși terenul pacientului.

Este un plan de construcție. El pune în evidență unele tendințe înnăscute, atât la nivel fizic cât și energetic sau psihologic. Aceste tendințe se vor putea exprima încă de la naștere sau să rămână latente până în momentul în care un factor exterior (eveniment, accident, întâlnire etc.), sau interior (emoție, gândire etc.) va declanșa exprimarea.

Este o referință. Servește drept bază diferitelor extrapolări care permit să se prevadă perioadele critice în care tendințele latente se vor exprima. Permite de asemenea, să se definească momentele potrivite pentru intervenții, terapeutice de exemplu.

Totuși, tema natală nu exprimă toate tendințele, latente sau patente. De exemplu, la nivel medical, s-a văzut că ea nu dezvăluie decât un aspect al stării arhetipale a organismului legată după Paracelsus de entitatea naturală. O boală de o altă origine, chiar dacă ea e profundă și gravă, nu va fi neapărat exprimată. Pe de altă parte, tema natală nu ne dă nivelul la care tendințele se vor dezvolta sau evolua. Trebuie deci întotdeauna confruntată cu realitatea clinică pe care doar o examinare directă a pacientului ne-o poate da. În sfârșit, doar bolile cele mai profunde, cele mai marcante pentru subiect, au o șansă de a fi indicate în tema natală. Este inutil să căutăm numeroasele tulburări sau simptome minore pe care le găsim în viața fiecăruia. Dacă este nevoie de precizări despre asemenea maladii, este preferabil să facem tema orară, în măsura în care cunoaștem cu precizie data debutului tulburărilor.

Analiza și sinteza

Tema natală furnizează un mare număr de informații. Practicianul trebuie să facă o muncă dublă: o analiză completă și precisă a acestor date, și o sinteză a acestor elemente. Nu există un sistem universal pentru a efectua acest lucru. Cred că fiecare trebuie să găsească metoda care i se potrivește mai bine cu afinitățile și capacitățile sale. Trebuie totuși să ne ferim să cădem în mai multe greșeli.

Să nu ne limităm la limbajul criptic al astrologiei.

Trebuie să reușim să traducem totul în concepte care să evoce o realitate concretă. De exemplu, pentru un pacient, și pentru practicianul însuși, nu este de nici o utilitate să știe că „energia venusiană este perturbată de o opoziție cu Saturn, dar că aceasta este moderată de un trigon cu Jupiter care aduce expansiune acestei planete, de altfel bine aspectate cu...”. Acest gen de discurs traduce doar incapacitatea „astrologului” de a interpreta datele sim-

bolice exprimate în temă.

Sa *nu ne mulțumim doar cu o analiza*. Exemplul cel mai bun este cel al „interpretărilor” date de ordinatoarele, care suprapun datele, adeseori contradictorii, ale analizei poziției planetelor în semne și case, și aspectărilor. Acest lucru nu este, firește, de nici un interes pentru subiect. Sunt mai valoroase una sau două idei precise și individualizate decât un text imens și fără coerență. Totuși, în astrologia medicală, dacă se atribuie fiecărui indiciu rolul care-i revine (informații energetice pentru planete, fiziologice pentru case etc.) și dacă se rămâne la un același nivel, energetic de exemplu, există puține riscuri de încălecări și de contradicții, iar enumerarea diferitelor tendințe se poate face fără o sinteză importantă. Problema reapare dacă încercăm să amestecăm diferitele nivele: de exemplu, dacă studiem semnificația Ascendentului și a caselor VI și XII din punct de vedere general și dacă încercăm să le apropiem de datele aduse de o privire energetică și fiziologică a întregii teme, sau dacă încercăm să suprapunem informații exprimate în tema natală peste cele reieșite din tema orară a bolii.

Să nu ne limităm la generalități aplicabile tuturor. Este important să individualizăm concluziile studiului nostru, și să reușim să deslușim ceea ce este specific unui individ. Ță sfătui subiectul să se lase de fumat, să-și modereze consumul de lipide și să facă exerciții fizice, pentru că altfel riscă să aibă o problemă cardiacă, e desigur lăudabil, dar aceste sfaturi se pot aplica tuturor și se așteaptă ceva mai mult de la un studiu al temei natale.

Decât să încercăm să aflăm trecutul medical al subiectului printr-un studiu astrologic, este mai util să-l întrebăm pe el despre asta. El nu vine la consultație ca să afle ceea ce știe deja, de altfel cu mult mai multă precizie. Acest interogatoriu va permite, printre altele, să precizeze nivelele de exprimare ale diferitelor indicii și să extrapoleze cu mai multă precizie în ceea ce privește problemele ce vor veni.

Câteva sfaturi pentru ierarhizarea informațiilor

De cele mai multe ori este necesar ca datele rezultate din studiu] temei natale să fie ierarhizate. Într-adevăr, nu toate planetele au aceeași importanță și se exprimă în mod diferit pentru un subiect dat.

Numeroși autori au arătat importanța cercetării uneia sau a mai multor **planete dominante**, a căror influență este preponderentă din cauza poziției lor în semn, în casă și prin importanța numărului aspectărilor lor. Nu vom reveni în detaliu asupra acestei cercetări, dar este sigur că trebuie ținut seama de această diferență de influență în interpretare. Astfel, când Saturn ocupă un loc preponderent în tema natală, este probabil ca asta să aibă răsunet la vreun nivel energetic sau organic, fie într-o manieră pozitivă fie negativă: maladii de tip saturnian, morfotip saturnian, gestionare energetică riguroasă, chiar restrictivă etc.

Semnul ascendent și planetele care-l ocupă au o mare importanță la nivel fiziologic și patologic. În plus, trebuie să se țină seama de semnificația generală a sectoarelor VI și XII care au orientare medicală într-o interpretare generală.

Este uneori util, când datele sunt foarte complexe sau contradictorii, de **a reveni la o abordare globală**, considerând tema prin semicerc, sau prin cuadratură (a se vedea capitolul despre case), sau apreciind energiile după natura lor elementară (Pământ, Apă, Aer, Foc) sau după modalități energetice (căldură, frig, umiditate, uscăciune).

Când dispunem de informații din mai multe surse despre un subiect, întotdeauna trebuie să dăm prioritate temei natale în caz de discordanță.

Cum trebuie abordată interpretarea. Mi se pare judicios ca interpretarea temei să fie abordată pornind de la general la particular, ca și cum ne-am apropia progresiv de temă.

Vom aborda mai întâi tema în ansamblul ei, încercând să lăsăm ca elementele frapante să ne interpeleze ele însele. Aceasta permite să se determine de la bun început polii cei mai importanți în dinamica teimei. Acest prim contact lasă spațiu intuiției care, atunci când se poate exprima în voce, îl orientează pe practician direct spre miezul subiectului.

Putem după aceea să apreciem repartitia planetelor pe cerul zodiacal și structura geometrică exprimată de aspectări. Aceasta permite o abordare dinamică și globală a temei, o viziune sintetică, ea stabilind relații între diferiți poli.

După cele două etape precedente (care pot, prin obișnuință, să fie contopite în una singură), se va efectua o muncă astrologică analitică, studiind separat diferitele planete, poziția lor în semne și case, aspectările și patronajul lor. Aceasta include aprecierea importanței diferitelor categorii de semne (cardinale, fixe, mutabile; de Pământ, de Apă, de Aer și de Foc) și a sectoarelor predominante.

Această analiză o dată efectuată, este nevoie, înaintea oricărei concluzii, să se confrunte datele astrologice cu informațiile clinice aduse de anamneză și, dacă este posibil, de examenul clinic.

Necesitatea unei confruntări cu starea reală

Așa cum am văzut mai sus, tema natală poate fi comparată cu planul unui arhitect. Ea exprimă tendințele prezente la pornire, slăbiciunile și punctele forte care vor putea sau nu să se exprime după anumite condiții: factori favorizând, cauze declanșatoare etc., și care vor putea fi modelate de împrejurări, de mediu sau de modul de viață. Aceasta nu este o schemă încremenită, așa că este esențial ca ea să fie confruntată cu starea actuală a subiectului.

Într-adevăr, cineva poate să meargă în întâmpinarea tendințelor naturale, să-și prelucreze slăbiciunile și să le transforme în puncte forte, atât pe plan fizic și energetic cât și psihologic. Nu sunt rare cazurile de persoane plătând în copilărie sau în tinerețe și care, prin tenacitatea lor sau folosind mijloace abile cum sunt artele marțiale sau yoga, și-au dezvoltat o energie și o combativitate considerabile, de persoane timide sau fricoase care, depășindu-și limitele pe care le-au „moștenit”, și adeseori grație unor împrejurări deosebite, devin modele de curaj și de siguranță.

Este posibil însă ca, printr-un comportament anormal, unele persoane să-și strice potențialitățile favorabile. De exemplu, abuzul de alcool, de droguri, de regimuri dezechilibrate, de tutun, de dificultăți ale condițiilor de viață sau de muncă, o otrăvire, o expunere la radiații etc., pot provoca perturbări sau patologii pe care nu le-am fi bănuțit studiind tema natală, pentru că ele nu apar pe o slăbiciune a arhetipului, și uneori apar chiar pe un punct forte. Cu alte cuvinte, terenul unei persoane nu este fixat o dată pentru totdeauna la naștere, ci evoluează după modul de viață, după obiceiurile alimentare și evenimentele accidentale din viața acesteia. Este deci necesară o reîncadrare a informațiilor exprimate în tema natală.

Această confruntare cu realitatea mai este importantă și pentru că o configurație se poate exprima la diferite nivele: fizic, energetic, emoțional, mental. Pe plan fizic, ea poate să se exprime la nivel molecular, celular, tisular, organic, și la fel, pe plan energetic, se poate repercuta asupra diferitelor sectoare. Dar la un subiect anume, această configurație nu se va exprima la toate nivelele deodată și în același timp. Abordarea clinică va permite deci să se precizeze la care nivel se va exprima o disonanță, ceea ce permite să se prevadă evoluția problemelor și să se determine riscurile viitoare.

În plus, fiecare planetă se poate exprima cu o putere diferită. Acest lucru este comparabil cu diferitele octave ale unei game muzicale. Aceeași notă poate fi căutată mai sus sau mai jos. O planetă slabă pe o octavă superioară se va exprima mai bine decât dacă ea este puternică, dar se află pe o octavă inferioară. Aceasta explică de ce putem întâlni subiecți retardați mental sau profund debili cu Soarele, Mercur și Saturn bine aspectate, și intelectuali sau literați care stăpânesc perfect limbajul, logica și dialectica, dar la care aceleași planete sunt slabe sau prost aspectate. Nimic nu diferențiază dinainte tema unui infirm cerebral de cea a unui intelectual sau a unui geniu, și este deci necesar să se caute un punct de ancorare în realitate dacă vrem să elaborăm o interpretare corectă.

Confruntarea temă natală/situație clinică

Confruntarea dintre tema natală și situația clinică a pacientului se *bazează* pe o dublă analiză: examenul clinic și studiul temei. Dar nu este vorba de o simplă suprapunere. Trebuie să existe o interrelație permanentă între cele două surse de informații: analiza temei ghidează examenul clinic, descoperirea de semne sau dezechilibre aflate eventual în temă. Totuși, cum am văzut că tema natală nu exprimă decât unele boli care marchează individul, este iluzoriu să sperăm să găsim în ea toate simptomele de care suferă pacientul.

Practic, această confruntare se efectuează orientând anamneză și examenul clinic în funcție de ceea ce ar putea semnala planetele disonante. De exemplu, dacă Venus este slab și prost aspectat, va trebui să fim mai atenți la a căuta semne de disfuncție sau de insuficiență la nivelul funcțiilor renale, cerebeloase, ovariene (hormonal mai ales), a caracterelor sexuale secundare feminine și a funcțiilor de armonizare și echilibrare, a circulației venoase. Poziția lui Venus în semn și casă și planetele care-l aspectează negativ vor putea preciza natura, mecanismul și originea diferitelor dezechilibre.

În sens invers, este întotdeauna foarte important să căutăm antecedentele personale ale subiectului în modul cel mai complet și cu cea mai mare precizie. De fiecare dată când este posibil, vom consemna data și ora apariției bolii sau a intervențiilor chirurgicale. Aceasta va permite mai apoi să se verifice dacă bolile apărute în trecut sunt exprimate în tema natală, sau dacă ele coincid cu tranzităriile sau progresele deosebite. În același fel, elementele terenului subiectului (noțiuni de alergii, de artrism, de boli de supraîncărcare, de migrene etc.) trebuie să fie căutate în mod deosebit. Marcând în mod durabil vitalitatea, se întâmplă adeseori ca ele să fie exprimate în tema natală.

UTILIZAREA TEMEI ORARE A BOLII

Tema orară a unei boli permite să se obțină informații detaliate despre o boală anume care afectează subiectul la un moment dat. Am văzut că numeroase maladii nu sunt exprimate în tema natală. Și chiar atunci când sunt, rareori se pot extrage informații privind mecanismul bolii doar din tema natală, lucru foarte important pentru elaborarea tratamentului. Din aceasta cauză, de fiecare dată când rămân întrebări fără răspuns, după ce am studiat tema natală a unui pacient și după ce i-am făcut un examen clinic, putem încerca să rezolvăm problema construind tema orară a bolii.

Tema orară a unei boli este harta cerului din momentul în care boala s-a declarat, când au apărut primele simptome. Nu este întotdeauna ușor să stabilim acest moment cu exactitate. Ne vom ajuta atunci de datele medicale, ținând cont de examenele radiologice, analize, care vor putea cel puțin să stabilească ziua apariției primului simptom. Cel mai adesea și mai ales în caz de

debut brutal sau de criză, pacientul este capabil să ne spună ora apariției. Interesul temei orare este cu atât mai mare cu cât boala a apărut într-un mod brusc, ca în cazul unei crize sau al unui accident (colici, dureri, angor, infarct, accident vascular, traumatism etc.), data precisă va fi greu de precizat, și chiar dacă este tema va aduce adesea puține informații specifice. Trebuie să menționăm aici că nu tipul de evoluție al bolii este în cauză ci modul ei de apariție. O boală care evoluează foarte progresiv poate debuta într-un mod foarte brutal, și tocmai momentul acestui debut ne interesează. Când boala este descoperită din întâmplare, în timpul unui examen clinic, biologic sau radiologic de rutină, este folosită data acestei examinări.

O dată tema construită, o interpretăm având în minte că nu pacientul ci procesul patologic este simbolizat în ea. Există diferite tipuri de interpretare a temei orare. Lucrul cel mai important este de a rămâne fidel unui aceluiași sistem și de a nu căuta să multiplicăm informațiile trecând de la un sistem simbolic la un altul, ceea ce ar crea mai multă confuzie și contradicții în interpretare.

Cum să se recurgă la un sistem simbolic

Eu folosesc în mod curent sistemul simbolic următor:

- cauzele bolii sunt reprezentate de casa a IV-a, de planetele care o ocupă și de patronul ei;
- evoluția globală a bolii și rezultatul, sfârșitul ei sunt simbolizate de casa a X-a, de planetele care o ocupă și de patronul ei;
- repercusiunile la distanță, metastazele, trebuie căutate în casa a IX-a și dinspre patronul ei;
- posibilitățile de extensie loco-regională trebuie căutate în casa a III-a și dinspre patronul ei;
- răsunetul asupra organismului pe plan fizic sau asupra creșterii e reprezentat de casa I de planetele care o ocupă și de patronul ei. Acești indicatori informează de asemenea și despre capacitățile de autovindecare ale pacientului, despre posibilitățile lui de a se menține sănătos;
- influența bolii asupra anabolismului trebuie căutată în casa a II-a și spre patronul său;
- influența bolii asupra catabolismului trebuie căutată în casa a **VIII-a** și la patronul său;
- influența bolii asupra dinamismului, a rezistenței și a capacităților energetice ale subiectului, trebuie căutată în casa a V-a și la patronul său;
- posibilitățile de evacuare brutală, de pierderi pe căi neobișnuite, de exteriorizare la piele etc., trebuie căutate în casa a XI-a și la patronul acesteia;
- influența medicamentelor și a dieteticii asupra bolii trebuie căutată în casa a VI-a și dinspre patronul acesteia;

- influența produselor anestezice, a calmantelor sau a modificatoarelor de conștientă (psihotrope, analgezice centrale etc.) trebuie căutată în casa a XII-a și patronul ei;

- influența tratamentelor externe și a terapeutului este exprimată de casa a VII-a, de planetele care o ocupă și de patronul ei;

- poziția în casă a lui Saturn în maladiile degenerative, și a lui Marte în maladiile inflamatorii, indică sectoarele în care aceste patologii vor avea cele mai importante repercusiuni;

- poziția în casă a lui Jupiter și a Soarelui indică sectoarele cele mai benefice pentru vindecare, mai ales dacă aceste planete sunt bine aspectate;

În afara acestor date, trebuie să notăm importanța poziției lunii în semn și casă și a aspectărilor sale. Acest astru tinde să sublinieze anumite puncte ale temei care capătă astfel o importanță deosebită.

Această enumerare a diferitelor piste nu este completă. O dată ce simbolismul astrologie este bine stăpânit, putem extrage numeroase informații din tema orară. Totuși, trebuie avut grijă ca ele să fie în concordanță cu tema natală, cea care este întotdeauna referința pe care ne sprijinim.

DIRECȚII ȘI TRANZITĂRI ÎN ASTROLOGIA MEDICALĂ

Până acum, elementele pe care le-am prezentat ne ajută să stabilim și să precizăm diagnosticul, atât pe plan fizic cât și energetic sau psihologic, să deslușim terenul subiectului și să găsim, cel puțin în linii mari, cauzele profunde sau subtile ale bolilor. Pornind de aici, putem avea în vedere un prognostic să începem să discernem unele tendințe patologice. Cu direcțiile și tranzităriile, abordăm mai în detaliu partea previzională a astrologiei medicale.

Nu vom vorbi aici despre datele astrologice elementare privind direcțiile și tranzităriile decât în mod succint. Pentru mai multe detalii asupra acestui subiect (explicații, calcule), cititorul poate apela la lucrări de astrologie generală. Exemple de folosire vor fi date în studiile cazurilor clinice de la sfârșitul lucrării.

Tema natală rămâne de referință

Înainte de orice, trebuie avut în minte că toate informațiile aduse de direcții și tranzitări sunt o extrapolare a tendințelor exprimate în tema natală. Un studiu corect al acesteia din urmă este deci indispensabil înainte de a ne angaja pe acest teren. Dacă n-am perceput tendințele structurale exprimate în tema natală, va fi greu să le prevedem evoluția, oricare ar fi mijlocul pe care-l vom folosi.

Apoi, este important să știm ce este posibil să deslușim grație acestui studiu previzional. De fapt, astrologia nu are limite. Ea poate dezvălui totul, poate exprima totul. De aceea, ar trebui mai degrabă să se vorbească despre

limitele astrologului, care are datoria să-și evalueze propriile capacități, pentru a nu dăuna rezultatului muncii sale. Firește, capacitățile lui evoluează cu timpul, cu studiul, cu practica, cu cercetarea și punerea de întrebări, toate acestea participând la maturizarea conștiinței astrologului.

Doar dacă aceasta conștiință nu este deja foarte dezvoltată, ni se pare rezonabil să se fixeze studiului direcții și tranzitări cu următorul obiectiv: *deslușirea diferitelor faze ale dezvoltării fizice, energetice și psihologice ale individului, cu perioadele lor critice*. Adeseori, nu vom putea prevedea cu exactitate data apariției unei anumite probleme, precum nici natura ei exactă, mai ales dacă nu există nici un antecedent deosebit, dar este întotdeauna posibil să aflăm perioadele deosebite în care o anumită tendință va fi susceptibilă să se exprime, un „climat” propice dezvoltării **potențialităților** schițate în tema natală.

Directiile

Există mai multe sisteme de direcție (de orientare). Principiul de bază este de a face ca poziția planetelor și a principalelor unghiuri ale temei (Ascendent, Mijlocul cerului etc.) să evolueze pe tema natală. Sistemul de orientare primară, chiar dacă este ceva mai complex decât celelalte, mi se pare mai bogat. Singura lui limită este necesitatea de a cunoaște ora de naștere cu o mare precizie (de ordinul minutelor). Direcțiile simbolice și direcțiile secundare, de un calcul mai simplu, pot completa informațiile aduse de primul sistem.

Direcțiile permit să se prevadă cronologia exprimării tendințelor temei natale. Ele permit să se definească perioadele-cheie. Totuși, acest lucru nu este suficient pentru a prevedea cu certitudine un eveniment sau altul, o boală sau alta. Se pare că direcțiile definesc un teren astrologic propice, dar care necesită cauze declanșatoare pentru a se exprima într-un mod concret.

Tranzitariile

Tranzitariile sunt trecerea unui astru printr-un anumit punct al temei natale.

Tranzitariile cele mai marcante sunt cele în conjuncție, atunci când o planetă trece pe o poziție cheie a temei natale (planetă sau unghiul temei), apoi în opoziție. Vin după aceea tranzitariile prin cuadratură, trigon, și atunci când nu există nimic mai deosebit, putem căuta aspectările minore care vor însoți vreun eveniment mai marcant. De fapt, se ține seamă de aceste aspectări minore mai ales retroactiv. Pentru că cine și-ar permite să prevadă un eveniment important pe o tranzitare în seschicadratură? Putem găsi în fiecare lună astfel de tranzitarii, ceea ce face din ele indicatori prea puțin specifici.

Tranzitariile cele mai marcante sunt cele care durează cel mai mult timp, deci cele ale planetelor lente: Uranus, Neptun, Pluton. Cele ale lui Saturn și

Jupiter sunt de mai mică importanță, în afară de atunci când aceste planete sunt retrograde, pentru că ele pot atunci să rămână pe câteva grade ale temei timp de mai multe luni. Tranzitățile lui Marte au oarecari semnificații mai ales când sunt retrograde. Tranzitățile planetelor mai rapide sunt de mai mică importanță și asta cu atât mai mult cu cât trec mai repede prin acel punct. Ele pot totuși însoți declanșarea unei manifestări patologice, servind într-un anumit fel ca revelator al debutului unei crize.

Tranzitățile au cu atât mai mare importanță cu cât pun în relație două planete deja legate între ele în tema natală.

Putem considera un orb de 4°-5° pentru tranzitățile în conjuncție și în opoziție, și de 1°-2° pentru celelalte aspectări. Asta înseamnă că efectul unei tranzitări nu este brutal, dar că el determină mai degrabă o perioadă deosebită, o „atmosferă” astrologică în cursul căreia se pot produce anumite evenimente.

Calitatea efectului tranzitării depinde de mai mulți factori:

- calitatea punctului tranzitat O tranzitare peste o planetă disonantă ar putea trezi tendințe patologice, chiar și dacă planeta tranzitantă este benefică, și invers;

- calitatea planetei tranzitate. Intervine mai ales starea celestă a planetei în momentul tranzitării decât starea sa în tema natală. În sfârșit, simbolistica planetei are și ea importanță. De exemplu, o tranzitare a lui Saturn bine aspectat pe Ascendent nu este neapărat negativă. Asta poate să însemne o perioadă de dezvoltare a capacităților de rezistență, de consolidare și de restructurare, atât la nivel fizic cât și energetic și psihologic. Tranzitarea lui Saturn prost aspectat pe Ascendent trebuie să ne facă să ne temem de o scădere a vitalității sau o agravare a unei probleme de sănătate, mai ales dacă există deja o aspectare disonantă între aceste două simboluri în tema natală.

Specificitățile subiectului. Se vorbește uneori de sensibilitatea unui subiect la factorii astrologiei. De fapt, independent de această noțiune care este greu de deslușit, este evident că vârsta și terenul subiectului sunt variabile importante în exprimarea unei tranzitări sau a unei direcții. O tranzitare a lui Saturn disonant va avea adesea consecințe mai ușoare la douăzeci de ani decât la șaptezeci, sau la un subiect sănătos față de cel care este deja afectat de vreo boală cronică. Dacă subiectul prezintă puncte slabe sau un teren mai deosebit, tranzitățile și direcțiile vor însoți exprimarea acestor tendințe.

Direcțiile (orientările), tranzitățile și sănătatea

Toată astrologia poate fi focalizată pe domeniul sănătății. Pentru a aduce studiul direcțiilor și tranzitărilor pe acest teren, este mai întâi nevoie să considerăm tema natală dintr-un punct de vedere medical. Într-adevăr, această temă constituie referința pe care se vor greșa studiile predictive. Ascendentul,

casele a Vi-a și a XII-a, aduc informații globale, prea puțin precise, și care cer să fie aprofundate printr-un studiu al celorlalte elemente ale temei. Fiecare planeta reprezentând atunci un pol energetic particular, fiecare casă un sector fiziologic/va trebui să interpretăm orientările și tranzitățile dintr-un punct de vedere energetic și organic.

Totuși, trebuie să fim extrem de prudenți în utilizarea rezultatelor obținute prin studii predictive. A-l anunța pe pacient despre problemele de sănătate sau despre perioadele critice de la nivel organic sau energetic este rareori un lucru benefic. Aceste informații sunt utile practicianului pentru a elabora un tratament preventiv, a recomanda anumite precauții și a fi el însuși mai vigilent în urmărirea pacientului în cursul unei perioade periculoase. Dar pentru bolnav, cunoașterea acestor informații nu pot decât să-l destabilizeze psihologic și energetic, și să favorizeze astfel apariția tulburărilor patologice.

REVOLUȚIILE SOLARE ȘI LUNARE

Revoluția solară este tema construită exact în momentul în care Soarele trece din nou prin poziția pe care o ocupa la naștere, ceea ce se produce în fiecare an. Pentru Lună, acest lucru se produce în fiecare lună aproximativ. Informațiile aduse de această temă privesc perioada dintre două treceri ale astrului prin aceeași poziție.

Studiul revoluțiilor solare și lunare permit definirea unei „ambianțe” astrologice generală, anuală (Soarele) sau lunară (Luna). Studiem revoluția ca pe o temă, păstrând în minte ideea că este vorba despre „climatul” unui an sau al unei luni.

Tema natală rămâne mereu de referință, și elementele cele mai marcante sunt cele care reconstituie o configurație existentă deja în harta natală. Putem aborda tema într-un mod pur medical, atribuindu-i fiecărei case o semnificație patologică. Prezența planetelor în diferite case va lua atunci o orientare deosebită.

Studiul revoluțiilor solare și lunare permit precizarea sau aprofundarea unor informații date de unele tranzitări sau de unele direcții. De exemplu, dacă tranzitarea unei planete lente durează doi sau trei ani, studiul a două sau trei revoluții solare care acoperă această perioadă va fi în mod deosebit propice exprimării acestei tranzitări. Dacă abordăm tema de o manieră mai generală, studiul sectoarelor VI, VIII și XII permite să se prevadă crizele sau problemele de sănătate. Totuși, interpretarea acestor teme trebuie legată de esențial, de ceea ce este mai important, și nu trebuie să fie la fel de fină ca aceea a temei natale cu care trebuie confruntată întotdeauna.

TEMA ORARĂ ȘI ÎNTÂLNIREA CU PRACTICIANUL

În vreme ce elementele astrologice studiate până acum sunt centrate în

mod esențial pe pacient, tema momentului întâlnirii cu practicianul permite evaluarea dinamismului unei relații între doi indivizi. Putem folosi data și ora primei întâlniri, sau momentul primului contact epistolar sau telefonic. Un alt moment potrivit este cel în care practicianul se apleacă pentru prima oară asupra cazului reprezentat de pacient, când se implică pentru prima oară, fie că pacientul este prezent sau nu.

Ce informații să așteptăm de la o asemenea temă? Ea ne dă indicații despre atmosfera susceptibilă să se dezvolte între practician și pacient, despre interacțiunile lor, fizica, energetice și emoționale, și despre posibilitățile terapeutice ale practicianului și șansele lor de succes.

Această temă orară nu pune în discuție capacitățile intrinseci ale terapeutului, ci informează mai degrabă despre specificitatea unei întâlniri, și despre alchimia care rezultă și care contribuie în mare parte la reușita tratamentului.

Intr-o asemenea temă orară, putem lua Soarele și Jupiter ca reprezentanți ai terapeutului și Luna și Ascendentul ca reprezentanți ai pacientului, și să studiem diferitele configurații legate de ele. Mijlocul cerului poate fi luat ca reprezentant global al rezultatului întâlnirii și al acțiunii terapeutice întreprinse.

Capitolul 2. Astrologia medicală și strategia terapeutică

Care este cel mai bun moment pentru a efectua un tratament? Ce tip de reacții poate să aibă pacientul? Care este tratamentul cel mai bine adaptat terenului arhetipal al pacientului? Astrologia poate aduce prețioase indicii care permit să se răspundă la aceste întrebări. Aceste informații privind strategia terapeutică pot fi clasate în trei grupe principale, după specificitatea lor în raport cu pacientul:

- informațiile generale, independente de specificitățile subiectului;
- afinități sau incompatibilități ale subiectului față de diferite soluții terapeutice;
- momente speciale pentru a efectua o activitate terapeutică asupra unui pacient dat

Informațiile generale privind strategia terapeutică.

În afara oricărei noțiuni astrologice legată de pacient (tema natală, teme orare, tranzitări sau direcții în tema natală etc.), este adesea folositor, în special pe plan terapeutic, să se determine momentele favorabile sau defavorabile pentru a acționa. Ne bazăm atunci mai ales pe ciclurile lunare și solare, care sunt reflectările ciclurilor biologice, energetice și psihologice, și care permit să se determine un calendar care să scoată în relief anumite *momente critice*.

Această noțiune de momente critice a fost dezvoltată în mod deosebit de medicinile tradiționale din Orient, cum ar fi medicina chineză sau tibetană, dar aplicațiile ei sunt universale și pare logic să fie utilizată dacă rămânem totuși atașați unei dialectici occidentale. Aceste momente critice sunt legate de faptul că energiile individului, în rezonanță cu cele ale cosmosului care-l înconjoară și căruia îi este parte integrantă, sunt supuse unor transformări și unor evoluții ritmice care trebuie luate în seamă dacă dorim să evităm pierderile sau perturbările importante. Unele fenomene atmosferice sau climatice pot de asemenea influența într-o manieră punctuală energia individului și este nevoie să fim atenți la asta. Astfel, în *Huang Di Neijing Su Wen*, tratat fundamental de medicină chineză putem citi:

La începutul ciclului lunar, sângele începe să se fluidizeze și energia de protecție începe să circule. Când este lună plină, sângele și energia abundă și carnea este fermă. La Lună nouă carnea se strânge, meridianele și colateralele se golesc. Se va ține cont de momentul astrologie pentru a regulariza energia și sângele.

Trebuie respectate anumite reguli generale:

Să se evite tratamentele pe structura fizica sau energetică (chirurgie, acu-

punctura, cauterizare etc.) în perioada solstițiilor, a echinocțiilor, și între sezoane, momente intermediare între solstiții și echinocții. Într-adevăr, în aceste perioade speciale, energiile umane suferă mutații importante și atunci este foarte dificil să se stăpânească o intervenție exterioară asupra acestor energii. În principiu, trebuie evitate cele cinci zile ce preced sau urmează acestor date speciale. Dacă nu putem respecta aceste interdicții, trebuie atunci să fim mai vigilenți în aceste perioade și să ne așteptăm la reacții neobișnuite din partea pacientului.

Să se evite tratamentele pe structura fizică sau energetică pe Lună nouă, și în timpul momentelor de mare instabilitate atmosferică (fur tuni), pentru că acestea pot dezorganiza energia. Ne vom feri să facem tratamente tonifiante în preajma Lunii pline, pentru că ne aflăm deja într-o situație de pletoră relativă, ceea ce trebuie totuși verificat și clinic.

Să se evite tratamentele foarte încălzitoare, dacă climatul este foarte cald, și invers pentru tratamentele răcoritoare.

În afara cazurilor urgente, este preferabil să se înceapă un tratament tonifiant în timp de Lună nouă, și să se evite începerea unui asemenea tratament pe Lună descrescândă. Într-adevăr, creșterea Lunii aduce după sine firesc o dezvoltare energetică (în sensul tonifierii), pe când descreșterea Lunii produce efectul invers.

În afara cazurilor urgente, este preferabil să se înceapă un tratament armonizant, dispersant sau sedativ pe Lună descrescândă, pentru că efectele unui asemenea tratament sunt crescute în această perioadă a ciclului lunar.

Din motive mai mult simbolice, este mai bine să se înceapă un tratament la începutul săptămânii decât spre sfârșit.

Momentele propice și contraindicațiile operațiilor chirurgicale

Există de asemenea, reguli generale de care trebuie să se țină seama în timpul unor intervenții fizice, în special chirurgicale. Ele decurg din faptul că energia corporală este supusă unor cicluri lunare, anuale, plurianuale, conform cărora ea se concentrează în diferite organe. O afectare a energiei în acest domiciliu organic este susceptibilă să provoace perturbări ale căror consecințe se pot dovedi nefaste.

În practică, și în măsura posibilităților, vom evita operațiile când Luna tranzitează semnul simbolizat de organul operat. De exemplu, *nu se fac operații pe cord* când Luna este în Leu, pe genunchi când Luna este în Capricorn etc. Vom evita de asemenea, perioadele în care Luna sau o altă planetă rapidă tranzitează o planetă prost aspectată din tema natală și simbolizând organul de operat.

Momentele deosebite pentru prepararea remediilor

În zilele noastre, este din ce în ce mai rar ca terapeutul să-și prepare el însuși remediile. Totuși, cu cât dorim să acționăm mai subtil și mai profund, cu atât este nevoie, să se stabilească o relație intimă cu substanțele terapeutice. Este cazul în special al tuturor substanțelor medicinale naturale cum sunt plantele și mineralele. Aceasta permite practicianului să încorporeze în remediu propria sa energie sau intenție de vindecare. Alegerea momentului în care se efectuează operațiunea de preparare îmbracă atunci o importanță absolut deosebită. Și aici, Luna este cea care va conduce această alegere.

În general, rădăcinile plantelor trebuie recoltate când Luna tranzitează un semn de Pământ; tulpinile și frunzele, când Luna tranzitează un semn de Apă; florile când Luna tranzitează un semn de Aer; fructele și semințele când Luna tranzitează un semn de Foc.

În plus, cea mai mare parte a substanțelor medicinale naturale sunt dotate cu mai multe proprietăți. Dacă vrem să utilizăm o proprietate a-nume, o vom potențializa recoltând planta în ziua și mai ales la ora planetară corespunzătoare acestei proprietăți. De exemplu, printre numeroasele proprietăți, anghelica e antispasmodică și stomahică, proprietăți lunare. Pentru a o folosi în aceste indicații, vom încerca să o culegem într-o luni la ora Lunii.

Semnăturile planetare ale proprietăților substanțelor medicinale naturale

Proprietăți solare (energie caldă și uscată): tonic general, antiseptic, tonic cardiac, tonic arterial, încălzitor, în special la nivelul sferei digestive, carminativ.

Proprietăți lunare (energie rece și umedă): galactogog, antispasmodic, stomahic, analgezic, somnifer, hidratant, antiabortiv, anafrodisiac, diuretic, tonic venos și limfatic.

Proprietăți mercuriene (energie umedă sau uscată, și rece): tonic circulator, în special la nivelul vaselor capilare, fluidifiant sanguin, expectorant, tonic al funcțiilor respiratorii, tonic al sistemului nervos, sudorific, febrifug (mai ales dacă febra - căldura - este la suprafață).

Proprietăți venusiene (energie umedă și caldă): fluidifiant, laxativ (lubrificare), emolient, balsamic, decontracturant, afrodisiac (relaxare și lubrifiere), hipotensor, reechilibrant

Proprietăți marțiene (energie caldă și uscată): tonic, în special muscular, arterial și sexual (impuls, erectilitate), aperitiv, abortiv, purgativ, emetic, urticant, hipertensor, vermifug, antianemic, excitant (împiedică somnul).

Proprietăți jupiteriene (energie caldă și umedă): tonic al suprarenalelor, antidepresiv, protector (de exemplu la nivel hepatic sau renal).

Proprietăți saturniene (energie rece și uscată): astringent, antisudoripar, antidiareic, desecant, antiinflamator, hemostatic, cicatrizant, re-mineralizant, antipletoric, febrifug (atunci când căldura este în straturile profunde ale organismului), colagog, depurativ, antiscrofulos, galactopriv.

Capacitățile analgezice ale unei substanțe medicinale - sunt în parte legate de cauzele durerii. într-adevăr, durerea poate fi datorată unor diferite mecanisme pe care este important să le cunoaștem dacă dorim o eficacitate maximă.

Astfel, durerile reumatismale se pot datora unor probleme de căldură, de umiditate, de frig, chiar de vânt, care provoacă o stagnare a energiei. Plantele utilizate vor fi diferite pentru fiecare caz.

Dacă predomină căldura, vom folosi plante de natură rece ca harpagofitul, mesteacănul, barba-caprei, bătrânișul etc., cu ajutorul cărora vom potențializa efectul saturnian.

Dacă predomină umiditatea, vom utiliza plante desecante cum sunt gențiana, murul alb, frunze de piersic etc., cu care vom potențializa efectul saturnian.

Dacă predomină frigul, vom utiliza plante calde ca omagul (detoxifiant), tulpinile de scorțișoară etc., pentru potențializarea efectului solar.

Numeroase dureri ale membrelor inferioare sunt datorate unei insuficiențe a circulației sanguine la acest nivel. Dacă în cauză este circulația venoasă, vom culege plante potrivite la o oră și, dacă este posibil, într-o zi lunară. Dacă este o deficiență a circulației arteriale, vom alege o zi și o oră solare.

Durerile digestive și urinare necesită adesea remedii antispasmodice (Luna); inflamațiile uscate cer medicamente emoliente și de înmuiere (Venus) etc.

Analgezia de tip lunar așa cum este citată în clasificarea de mai sus este independentă de cauză și acționează direct asupra sistemului nervos central. De exemplu, putem clasa în acest tip de analgezice opiaceele, capabile să trateze toate tipurile de dureri fără ca neapărat să acționeze asupra cauzei. Acest efect are de asemenea și o conotație neptuniană.

DETERMINAREA AFINITĂȚILOR ȘI INCOMPATIBILITĂȚILOR SUBIECTULUI LA DIFERITE SOLUȚII TERAPEUTICE

Ce tip de tratament are mai multe șanse să-i fie benefic unui bolnav? Cum va reacționa el la una sau alta din metodele de îngrijire?

Alternativele terapeutice în fața bolii unui pacient sunt nenumărate, mai ales dacă ținem seama și de metodele „neortodoxe”, dintre care multe se bazează pe principii sau tehnici energetice. Alegerea ține de cele mai multe ori de bun-simț, de calitatea practicienilor aflați la dispoziția bolnavului, sau de

afinitățile dintre bolnav și terapeut. Dar astrologia poate furniza un argument suplimentar permițând să se evalueze gradul de sensibilitate sau calitățile de reacție ale unui subiect în fața diferitelor tipuri de tratamente.

Într-adevăr, terenul personal al unui pacient îl predispune să fie mai mult sau mai puțin sensibil la una sau alta dintre metodele terapeutice. De exemplu, starea domnului X... va fi ameliorată cu ușurință prin homeopatie, dar el va reacționa violent la tratamentele efectuate asupra structurii energetice cum ar fi acupunctura. Pentru domnul Y..., osteopatia și dietetica aduc rapid o ameliorare durabilă în ansamblul organismului, în vreme ce homeopatia îi provoacă agravări greu suportabile, chiar și atunci când remediul este administrat în diluții bune etc.

Am văzut în capitolele precedente că tema natală este principalul indicator al terenului subiectului. Este deci un mediu pe care-l vom folosi pentru a extrage informații privind gradul de susceptibilitate al subiectului la diferite tratamente. Pentru a face asta, studiem poziția și starea celestă a diferitelor planete, care constituie indicatori de soluții terapeutice.

Dacă o planetă este într-o bună stare celestă, metodele pe care ea le simbolizează vor tinde să dea rezultate bune, fără complicații sau reacții excesive (cu condiția ca subiectul să fie pe mâna unui practician competent).

Dacă această planetă este într-o proastă stare celestă, terapeuticele pe care ea le simbolizează au mari șanse să fie ineficiente sau să provoace reacții excesive, chiar contrare efectelor căutate. Este de ase menea posibil ca simptomele pacientului să ducă practicianul pe o pistă falsă, făcându-l să prescrie sau să efectueze tratamente aberante. De exemplu, Neptun prost aspectat de Mercur sau de Soare poate însemna că simptomele, sau modul în care pacientul își exprimă simptomele, nu vor permite să se determine un bun remediu homeopatic, în vreme ce aspectări proaste la Uranus sau la Marte vor semnaliza mai degrabă reacții disproporționate sau brutale la acest tip de tratament.

Pentru o planetă într-o stare celestă intermediară, rezultatele terapeutice sunt împărțite, în funcție de particularitățile unor bune sau proaste aspectări.

Totuși, aceste date trebuie nuanțate. Un bun practician trebuie să acționeze cu prudență, iar experiența și simțul său clinic îl vor ajuta să perceapă riscurile la care acțiunea lui îl poate supune pe pacient. Când ajunge la apogeul artei sale, intuiția îl poate ajuta să perceapă informațiile abordate în acest capitol și atunci vor exista puține cazuri rebele la tratamentul său. În cazul planetelor aflate într-o stare celestă proastă, aceste informații trebuie luate ca avertismente, incitând la o mai mare prudență, la o atenție deosebită, mai degrabă decât la contraindicații absolute față de diferitele tipuri terapeutice. În cazul unor indicatori într-o stare celestă bună, trebuie găsit măcar un practician competent (ceea ce nu este întotdeauna evident!).

Planete și sisteme terapeutice

Vom enumera acum sistemele terapeutice simbolizate de fiecare planetă.

Soarele: acțiunile energetice și globale, cum ar fi magnetismul. Vindecare spirituală prin „stare de grație”, prin bucuria provocată de un eveniment fericit care mobilizează și stimulează brusc toate energiile individului. De exemplu, un pacient care suferă de lombosciatică și care se vindecă brusc la nașterea primului său copil (caz real).

Luna: hidroterapie (cure termale), dietetică, fitoterapie și homeopatie în doze ponderale sau în diluții joase, talasoterapia etc.

Mercur terapie prin mișcare (Tai Qi, marș etc.), prin sunet (diferită de meloterapie), prin vibrație, prin recitarea de sunete sau mantră, prin exerciții respiratorii; psihoterapie și toate metodele în care dialogul, comunicarea, exprimarea, exteriorizarea, conștientizarea fenomenelor instinctive, inconștiente sau emoționale, permit o reechilibrare.

Venus: meloterapie (acționează mai degrabă melodia decât vibrația), cromoterapie, terapie prin cântec, dans, prin exprimare artistică etc.

Marte: pe plan mai „grosier”, toate intervențiile asupra structurii fizice, deci chirurgie. Pe un plan mai subtil, toate intervențiile pe structura energetică, în special atunci când există aplicare de căldură (ca în cauterizare). Acupunctura și sângerarea intră și ele în parte în această categorie.

Jupiter: terapie prin contact cu elementele, cu natura, cu animalele, în această categorie intră numeroase tehnici de vindecare șamanică.

Saturn: pe plan mai grosolan, medicația alopatică, chimică, masaje și manevre osteo-articulare. La nivele mai subtile, osteopatia, masaje metamorfice, oligoterapie (e și lunară), metaloterapie, cristaloterapie etc.

Uranus: toate intervențiile subtile pe structura energetică, cum ar fi acțiunea asupra chakrelor, chirurgia eterică, acupunctura.

Neptun: homeopatia, în special în **diluții** înalte, metodele de sofrologie sau de relaxare, hipnoza, vizualizările pozitive (asociată cu Soarele).

Pluton: tehnici de alchimie interioară vizând regenerarea energiilor organismului, Qi Gong sau Gong-Fu, terapiile magice, tratamentele spagyrice etc.

MOMENTE SPECIALE PENTRU A EFECTUA O ACTIVITATE TERAPEUTICĂ LA UN PACIENT DAT

Unele acțiuni terapeutice sau unele ingerări de remedii își pot crește efectul atunci când au loc în timpul tranzitării Lunii prin punctele cheie ale temei natale.

Pentru chirurgie

Dacă boala este semnalată printr-o disonanță între mai multe planete în tema natală a unui pacient, va trebui să evităm momentele în care Luna tranzitează aceste planete. Dar dacă alte planete echilibrează sau minimizează aceste disonanțe, vom încerca să alegem o dată de operație în timpul unei tranzitări a Lunii pe una dintre aceste planete „binefăcătoare”. De exemplu, dacă un bolnav suferind de tulburări coronariene trebuie să suporte o operație fără ca aceasta să fie urgentă, și dacă tema lui natală are o opoziție Saturn - Soare, echilibrat de Marte (în sextil și trigon cu cele două planete), o dată favorabilă ar putea fi aceea a tranzitării Lunii pe Marte. În acest caz, este firesc necesar ca Marte natal să nu fie în Leu (semn simbolizând inima) și ca acea dată să se potrivească și cu programul chirurgului!

În homeopatie

Dacă patologia este indicată în tema natală de o disonanță, vom da remediu în momentul tranzitării Lunii peste planeta disonantă simbolizând boala. De exemplu, un caz de reumatism inflamator poate fi semnalat într-o temă natală de o proastă aspectare între Saturn și Marte. În acest caz, dacă componenta inflamatorie (căldură, durere, edem) este elementul preponderent în suferința pacientului, remediu homeopatic adaptat acestei persoane trebuie dat în timpul unei tranzitări a Lunii pe Marte. Dacă acest reumatism este caracterizat mai ales prin limitări de mobilitate sau prin deformări articulare, remediu va trebui luat în momentul tranzitării Lunii pe Saturn din tema natală. Întotdeauna este mai bine ca remediu să fie luat puțin înainte de tranzitare decât după.

În tehnicile de regenerare a energiilor organismului

De fiecare dată când dorim să dam un remediu vizând regenerarea anumitor funcții organice sau energetice, este de dorit ca acest lucru să se facă în cursul unei tranzitări a Lunii peste o planetă simbolizând aceste funcțiuni, oricare ar fi starea celestă a acesteia. De exemplu, dacă dorim să ameliorăm vederea sau funcțiile cardiace ale unui pacient, o vom face atunci când Luna va tranzita Soarele din tema natală.

Pentru a sistematiza, putem spune că de fiecare dată când vrem să acționăm punctual și într-un mod alopatic asupra unei probleme, vom căuta o tranzitare a Lunei peste un punct armonios sau armonizant al temei natale. De fiecare dată când dorim o acțiune punctuală de natură homeopatică, vom căuta o tranzitare a Lunii peste un punct dizarmonic al temei natale. Bineînțeles, acest punct trebuie să fie legat întotdeauna de exprimarea patologiei pe care dorim s-o tratăm. În sfârșit, când facem o acțiune de regenerare, momentul propice este tranzitarea Lunii peste indicatorul de organ sau de funcție ce trebuie regenerate.

În practică, este uneori dificil să împaci toate informațiile pe care le-am văzut mai sus, și cărora trebuie adăugate implicațiile sociale și cotidiene (programul de lucru al practicianului sau al bolnavului, orele de somn etc.). în lipsă de ceva mai bun, trebuie să ne mulțumim de a sfătui să se evite datele cele mai defavorabile pentru un tratament anume.

PARTEA A IV-A

SINTEZA ȘI CAZURI CLINICE

Capitolul 1. CÂTEVA DATE FUNDAMENTALE DE FIZIOLOGIE ȘI DE PATOLOGIE UMANĂ

Scopul acestui capitol este să ilustreze cum putem studia funcționarea corpului omenesc folosind dialectica astrologică. Totul, în om, poate fi considerat prin intermediul acestui filtru. Dacă relațiile dintre psihologia umană și astrologie au făcut obiectul a numeroase lucrări, studiile referitoare la analogiile între fiziologic-umană și astrologie sunt rare. Este o muncă colosală care cere în același timp o înțelegere a arhetipurilor astrologice și o bună cunoaștere a mecanismelor fiziologice ale corpului uman. Ceea ce urmează nu este decât o schiță a ceea ce ar putea să fie o asemenea muncă. Punctele au fost alese mai ales din cauza interesului lor didactic.

EMBRIOLOGIE

Embriologia studiază dezvoltarea embrionului și organelor de la fecundare până la sfârșitul celei de a doua luni. În decursul acestei perioade se formează schițele tuturor organelor, ale membranelor embrionare și placentă. Această dezvoltare ascunsă, tăcută, închisă, automată și inconștientă, într-un mediu acvatic, este în general de natură lunară. Dar ca pentru orice fenomen viu (după axioma „Totul este în tot”), dacă studiem în detaliu diferitele procese care o constituie, putem să-i atribuim una sau mai multe semnături planetare deosebite. Astfel, fenomenul de creștere și de expansiune are o puternică consonanță solară și jupiteriană; limitarea creșterii acestui embrion într-un spațiu și un conținut anume este de natură saturniană; nidația, dezvoltarea cavității amniotice și a conținutului lichid, elaborarea unui sistem care să permită schimburile nutritive între embrion și mamă, sunt tipic lunare; schimburile membranare la nivel placentar au o semnătură mercuriană etc.

După fecundare în trompa lui Fallope, celula primordială suferă o serie de diviziuni care o fac să ia un aspect de mură, de unde numele său de „morulă”. Ea părăsește locul fecundării pentru a pătrunde în cavitatea uterină și a se fixa de perete. Această nidație va stimula creșterea embrionului și va permite dezvoltarea structurilor care să-i asigure nutriția.

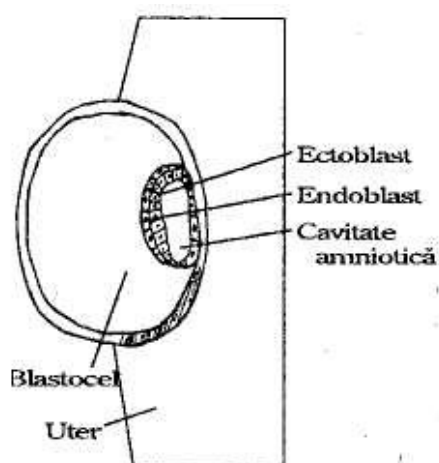

Fig. 3 – Cele două foițe primordiale ale embrionului

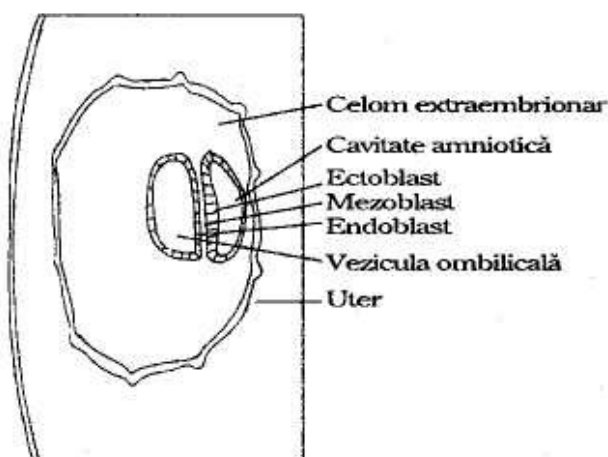

Fig. 4 – Cele trei foițe embrionare

După nidație, embrionul ia aspectul unei foițe celulare, mai întâi dublă (fig. 3), apoi triplă (fig. 4), în vreme ce stratul superior al butonului embrionar proliferază pentru a forma amniosul și cavitatea amniotică. Astfel, ființa umană trece de la unicitate la duplicitate apoi la triplicitate. „Unu” evoluează spre „Doi”, apoi rapid spre „Treii”.

Aceste trei foițe embrionare sunt la originea tuturor țesuturilor din organism. Din interior spre exterior, se numesc endoblast, mezoblast, ectoblast.

Este greu să legăm aceste trei foițe embrionare de o energie planetară anume. În schimb, analogia cu cele trei substanțe alchimice care sunt Mercurul, Sulfur și Sarea este evidentă.

Mercurul are ca principale caracteristici mobilitatea și transmiterea. Aceste caractere pot fi deci apropiate de foița ectoblastică, care este la originea țesutului nervos, a părții nobile a organelor senzoriale și a pielii.

Sarea dă corpului soliditate, coeziune. Este logic să i se asocieze mezoblastul, aflat la originea oaselor, a cartilajelor, a mezoteliului și a țesutului conjunctiv care este un țesut de susținere și de coeziune.

Sulfur este un principiu de expansiune, de căldură, de activitate și de transformare. El corespunde foarte bine endoblastului care produce epiteliul tubului digestiv, cel al ficatului, al veziculei biliare și al glandelor digestive, precum și endoteliul celor mai multe dintre glandele endocrine.

Tabelul alăturat sintetizează originea embriologică a diferitelor țesuturi ale organismului.

Paralel cu dezvoltarea embrionară se elaborează și placenta, care permite schimburile de elemente nutritive și deșeuri între mamă și făt. Această funcție de nutriție este tipic lunară. Ea permite acumularea de materiale care susțin întruciparea ființei vii și contactul său cu lumea materială. Schimburile în sine sunt de natură mercuriană. Placenta este de asemenea locul de elaborare a unui hormon (HCG) care stimulează secreția de progesteron, necesar embri-

onului pentru a rămâne fixat de mucoasa uterină.

Este imposibil să se atribuie hormonilor sexuali feminini o singură semnătură planetară. Estrogenii au o funcție de dezvoltare și de menținere a caracterelor sexuale secundare, de natură venusiană. Ei participă la dezvoltarea endometrului (Luna) și reglează echilibrul hidroelectrolitic și grăsos (echilibru Lună - Saturn) și sinteza proteică Jupiter). Progesteronul pregătește endometrul pentru nidație și sânii pentru secreția lactată (Luna). El are o acțiune hipertermizantă (Soarele) și reduce conținutul în apă al țesuturilor (Saturn).

SISTEMUL IMUNITAR ȘI SLĂBICIUNILE LUI

Sistemul imunitar este ansamblul mijloacelor de apărare ale organismului împotriva agresiunilor biologice sau biochimice exterioare. Acest sistem a fost pus în evidență recent și cunoștințele în acest domeniu au progresat mult în ultimii treizeci de ani. Imunitatea este implicată în numeroase procese patologice precum maladiile infecțioase, alergiile, patologii auto-imune, respingerile de grefe și SIDA

Din punct de vedere anatomic, sistemul imunitar are ca suport sistemul limfatic, format dintr-un lichid, *limfa*, din vase răspunzătoare și transportul ei, *vasele limfatice*, și din organe anexe, format din țesutul limfoid și conținând un mare număr de celule limfoide: *limfocitele*. Întâlnim țesut limfatic difuz la nivelul tubului digestiv, al căilor respiratorii și urinare, și în cea mai mare parte a organelor corpului. Țesutul limfatic se poate organiza în mici mase numite foliculi limfatici, sau în structuri mai complexe, organele limfoide, care cuprind ganglionii limfatici, amigdalele, apendicele cecal, timusul și splina.

Originea embriologică a diferitelor țesuturi:

Endoblast	Ectoblast	Mezoblast
Epiteliul tubului digestiv (în afară de gură și canalul anal) și al glandelor tubului digestiv Epiteliul veziculei biliare și al ficatului Epiteliul faringelui, al trompei lui Eustache, al amigdalelor, laringelui, traheei, bronhiilor și plămânilor Epiteliul tiroidei, al paratiroidelor, al pancreasului și timusului Epiteliul prostatei, al uretrei, al vezicii, al glandelor lui Cowper, al vaginului, al vestibulului	Țesut nervos Epidermă, foliculi piloși, unghii, epiteliul glandelor cutanate Cristalin, corneea, nerv optic, mușchii interni ai ochiului Neuroepiteliul organelor senzoriale Epiteliul gurii, al sinusurilor feței, al urechilor, al glandelor salivare și al canalului anal Epiteliul epifizei, hipofizei și medulosuprarenalei	Toți mușchii scheletici, mușchiul cardiac și cea mai mare parte a mușchilor netezi Os, cartilaje și toate țesuturile conjunctive Sânge, măduva osoasă, țesutul limfatic, endoteliul vaselor sanguine și limfatice Derma Tulnică fibroasă și vasculară a ochiului, urechii medii Mezoteliul toracic și abdominal Epiteliul rinichilor, al ureterelor, al cortico-suprarenalei, al gonadelor și al canalelor genitale

Funcțiile sistemului limfatic sunt multiple. Vasele limfatice drenează lichidele din spațiile tisulare și aduc în sistemul venos molecule mari proteice sau

lipidice rezultate din metabolism sau din digestie. Această funcție de drenaj are de asemenea și un rol de supraveghere și apărare, protejând organismul împotriva elementelor care îi sunt străine. În general, această funcție are o semnătură solară, chiar dacă putem distinge diferite mecanisme care au semnături planetare deosebite. Acestea sunt mai ales procesele de recunoaștere a ceea ce aparține subiectului de ceea ce-i este străin care au o semnătură solară. Distrugerea elementelor străine este de natură marțiană și pluto-niană.

Sistemele de apărare imunitară

În fața unor agresiuni sau a pătrunderii de elemente străine în organism, se dezvoltă anumite reacții de apărare, pe care le putem împărți în două grupe: rezistența specifică și rezistența nespecifică.

Rezistența nespecifică

Acționează independent de natura agresorului. Este mai întâi bariera cutanată, prima linie de apărare împotriva microorganismelor și a perturbărilor atmosferice și termice. Aceasta barieră mecanică și chimică are o semnătură saturniană. La fel este cazul și cu procesele de cicatrizare care urmăresc restaurarea integrității acestei bariere, și cu fenomenele de vasoconstricție de la nivelul pielii care permit să se limiteze schimburile cu exteriorul. Vasodilatația cutanată, care favorizează schimburile și permite transpirația, are o semnătură mercuriană. Aciditatea piei, controlată de Marte, inhibă creșterea anumitor germeni. Prezența în sebum a substanțelor antibacteriene are o semnătură plutoniană..

În organism, în timpul infecțiilor, sunt secretate numeroase substanțe antibacteriene. Este, de exemplu, cazul complementului seric, un ansamblu de proteine capabil să stimuleze unele reacții de distrugere sau să frâneze evoluția numeroaselor microorganisme. Această secreție de produse toxice este o funcție plutoniană. Alte substanțe, cum ar fi interferonul, protejează celulele neinfectate împotriva infecțiilor virale. Aceasta este o proprietate jupiteriană.

În plus, elementele străine sau recunoscute ca atare (bacterii, viruși, dar și celule canceroase) vor suferi un fenomen de fagocitoză din partea anumitor celule de apărare a organismului. Aceste elemente străine vor fi ingerate de celule, microfage și macrofage, apoi distruse de secrețiile de enzime litice din aceste celule. Fagocitoza permite realizarea acestei distrugerii într-un loc închis, protejând mediul extracelular de acțiunea enzimelor destructive. Aceste caracteristici au o semnătură lunară. Mișcarea celulelor de apărare înainte de fagocitoză este de natură mercuriană, în vreme ce acțiunea agresivă și distructivă este tipic marțiană.

Rezistența specifică

Această rezistență specifică a organismului mai este numită *imunitate*. Mecanismele ei urmăresc să distrugă un anumit tip de celule sau de molecule. Ținta spre care se vor organiza reacțiile imunitare este numită *antigen*. Acesta este o substanță chimică voluminoasă, cel mai adesea proteică, recunoscută ca străină organismului. Antigenele sunt extrem de variate. De exemplu, putem să le întâlnim pe membrana bacteriilor sau în nucleul lor, pe membranele celulare sau în polen. Virușii, toxinele bacteriene, țesuturile grefate sau organele transplantate sunt de asemenea foarte antigenice.

Sistemul imunitar, când vine în contact cu un antigen, va reacționa fie prin intermediul celulelor capabile să se fixeze direct pe acest antigen și să-l distrugă (imunitatea celulară datorită limfocitelor), fie producând substanțe chimice mai mult sau mai puțin toxice, *anticorpii*, deversați în sânge și capabili să se fixeze pe antigen și să-l distrugă (imunitatea umorală dependentă de limfocitele B).

Imunitatea celulară este de natură marțiană, imunitatea umorală de natură plutoniană. Dar și aici, putem atribui fiecărui element participant la mecanismele imunitare o semnătură planetară deosebită. Astfel, în imunitatea celulară, anumite limfocite T au un rol distructiv direct asupra antigenului (Marte); altele au un rol de amplificare a răspunsului imunitar (Jupiter); altele au un rol de memorizare și de recunoaștere a antigenului (Lună/Soare); altele au o funcție auxiliară, secretând o substanță care stimulează proliferarea limfocitelor ucigașe și declanșează producerea de anticorpi a limfocitelor B Jupiter/Mercur; altele limitează sau atenuează reacțiile imunitare (Saturn) etc.

Anomaliile sistemului imunitar

Maladiile auto-imune

Ele sunt datorate activării sistemului imunitar al organismului împotriva propriilor țesuturi. În stare normală, există un fenomen de toleranță, prin care se evită ca limfocitele să reacționeze împotriva țesuturilor organismului din care fac parte. Uneori, această toleranță dispare, de exemplu, pentru nucleu sau alte organe celulare care sunt luate drept antigeni, ceea ce provoacă diferite maladii. Acest fenomen de autodistrugere este de natură plutoniană.

Într-o temă natală sau în tema orară a unei boli, acest mecanism poate fi exprimat, printre altele, prin aspectări proaste între Pluton și Soare. În alte cazuri, se constată aspectări proaste între Pluton și planeta simbolizând funcția lezată: de exemplu, Mercur pentru mobilitate articulară, Marte pentru transmiterile nervoase, Soarele pentru secrețiile tiroidiene etc.

Printre maladiile auto-imune, putem cita poliartrita reumatoidă, lupusul eritematos, unele tiroidite, glomerulonefritele, anemiile hemolitice sau scler-

roza în plăci. A fost demonstrat recent faptul că diabetul insulinodependent are ca origine fenomene auto-imune, sfârșind prin distnigerea structurilor tisulare unde sunt elaborați hormonii reglatori ai glicemiei (insulele Langerhans).

În anumite cazuri, boala se exprimă astrologie după caracterele sale clinice mai degrabă decât în funcție de mecanismele auto-imune. Găsim adesea un caracter inflamator, de natură marțiană, și o tendință la scleroză, de deformății și la pierdere progresivă sau la o insuficiență a unor funcții organice sau funcționale, de natură saturniană. În acest caz, Marte și Saturn sunt deci principalii indicatori de boală, și ai răsunetului acesteia asupra vieții individului (de exemplu, infirmitate, invaliditate etc.). Având în vedere complexitatea acestor patologii, atât în exprimare cât și în cauzele lor subtile, patologii, astrologul trebuie ca, de fiecare dată când este posibil, să se ajute cu tema orară a bolii, mai bogată și mai precisă, pentru a desluși originea tulburărilor și a avea în vedere un prognostic și un tratament.

Alergia sau hipersensibilitatea

Fenomenele alergice sunt datorate unei reacții excesive a sistemului imunitar în raport cu antigenul, pe care acum îl numim alergen. Printre alergenii cel mai des întâlniți, găsim numeroase alimente (ouă, lapte, pește etc.), polenurile, medicamente, păr de animale, praf, mucegaiuri. De fapt, orice element străin este susceptibil să provoace la un moment dat o reacție alergică. O reacție de hipersensibilitate poate să apară la un al doilea contact cu substanța străină. Primul contact sensibilizează subiectul împotriva agresorului, iar la al doilea contact se produce o reacție imunitară excesivă.

Reacțiile alergice cele mai curențe sunt urticaria, eczema, rinita sezonieră, astmul bronșic. Mai rar, dar uneori foarte grav, este șocul anafilactic care poate pune în pericol viața subiectului pentru că poate provoca un stop circulator sau respirator.

În general, această reactivitate excesivă la un stimul este tipic uraniană. După modul de exprimare al bolii, pot fi implicate și alte planete:

Marte, dacă inflamația este importantă;

Saturn, dacă există fenomene de constricție, ca în astm;

Luna, dacă edemul este semnificativ;

Mercur, dacă fenomenele sunt fugare, mobile, superficiale și periferice etc.

Există uneori o corelare între evoluția adesea ciclică a acestor maladii și unele cicluri astrologice, lunare și solare în special.

Deficitele imunitare

Există mai multe tipuri de deficite imunitare, clasate după cauzele și mecanismele lor. Este de actualitate să se considere deficitele imunitare ca fiind

de origine virală, numite obișnuit SIDA (sindrom de imunodepresie câștigată), dar nu trebuie uitate problemele de aplazie, cel mai adesea de origine introgenă (medicamente, radioterapie), aspleniile, rezultate în urma ablației splinei de cauză traumatică, purpura sau bolile hematologice, deficitale imunitare umorale, de exemplu în limfoame sau mielopame, și deficitale de imunitate celulară non-HIV, de exemplu după tratamentul cu imunosupresoare, cu corticoizi, sau după radioterapiile de lungă durată.

Principala consecință a deficitelor imunitare este fragilitatea organismului față de agenții infecțioși, și deci favorizarea apariției și agravării infecțiilor. În plus, slăbirea apărării organismului favorizează apariția de tumori canceroase. În SIDA pot apărea tumori cum ar fi maladia Kaposi, limfoame sau carcinoame care pot afecta organele interne și pielea.

În general, un deficit imunitar poate fi semnalat într-o temă natală sau într-o temă orară printr-o poziție disonantă a Soarelui față de Saturn, Pluton, chiar Marte. În cazul SIDA, contaminarea sexuală sau pe cale sanguină are o semnătură plutoniană. La fel este și pentru aplaziile datorate toxicității unui tratament anticanceros. Predispoziția față de infecții sau de tumori cu anumite localizări poate să fie exprimată prin poziția în semn a unor planete malefice în tema natală sau în tema orară a bolii.

Respingerea grefelor

O grefă constă în a înlocui un țesut, sau o parte a unui organ lezat, care nu mai poate să-și asigure funcția și nici nu poate fi reparat, printr-un țesut analog. Putem preleva acest țesut de la subiectul însuși pentru a-l grefa într-o altă parte a corpului (se înlocuiește astfel frecvent o arteră coronară deficientă printr-un fragment de venă safenă prelevată de la nivelul gambei): este o *autogrefa*, în general perfect tolerată din punct de vedere imunitar. Dar cel mai adesea, se prelevează un organ sau un țesut de la o altă persoană (homogrefă). Se pune atunci problema toleranței imunitare față de acest grefon. Într-adevăr, sistemul imunitar al primitorului riscă să recunoască pe acest grefon antigeni pe care-i consideră străini și din această cauză să reacționeze pentru a-i elimina. Această recunoaștere este datorată prezenței proteinelor străine de la nivelul grefonului. Studiul acestor proteine a permis să se distingă diferite *grupe tisulare* (grupe HLA...) analoge grupelor sanguine, și care permit să se prevadă compatibilitatea unui grefon cu un primitor dat

Așa cum am văzut, recunoașterea a ceea ce este „sine” și a ceea ce este „altul” e o funcție solară. Fenomenele de distrugere care urmează unei asemenea recunoașteri sunt de natură marțiană (inflamații, reacții agresive), plutoniană (sinteza de anticorpi care vor „otrăvi” grefonul), apoi saturniană (fibroză, alterare ireversibilă a capacităților funcționale ale țesutului sau organului grefat). În tema natală, aptitudinile de a da sau a primi grefoane sunt indicate de casa a VII-a, de patronul ei și de planetele care o ocupă.

Fenomenele de cancerizare

În organism există în permanență anomalii în geneza celulară care duc la producere de celule anormale. Cel mai adesea, sistemul imunitar este capabil să recunoască aceste celule anormale și să le distrugă. Se întâmplă însă uneori, din motive încă greu definite, ca sistemul imunitar să fie deficitar și celulele să reușească să se multiplice într-un mod mai mult sau mai puțin anarhic. Rezulta dezvoltarea de tumori, mai mult sau mai puțin maligne după gradul lor de deconectare de la mecanismele de control ale organismului, care tind să limiteze proliferarea excesivă de celule. Distingem deci tumorile benigne, constituite din celule foarte apropiate de celulele normale și a căror proliferare este limitată în spațiu, și tumorile maligne, sau canceroase, ale căror celule prezintă grade de anormalitate mai importante, care nu mai răspund la sistemele de limitare, și care pot cel mai adesea să migreze pentru a invada țesuturi vecine sau îndepărtate. Apariția cancerului poate surveni la nivelul tuturor țesuturilor organismului.

Din punct de vedere astrologic, Soarele și Pluton sunt frecvent implicate atunci când apar anomalii privind reproducerea celulară, fenomene anormale la nivelul nucleului celular, și fenomene de distrugere în profunzime ale structurilor și energiilor vitale ale subiectului. Uranus poate să exprime caracterul anarhic al acestor fenomene. Jupiter, capacitățile de expansiune locală, Mercur posibilitățile de migrare la distanță (metastaze). Casele cele mai în raport cu evoluția bolii sunt casa a III-a pentru extensia loco-regională și casa a DC-a pentru metastaze. Bineînțeles, toate celelalte, case pot și ele să fie implicate: casa a V-a pentru răsunetul asupra vitalității și a stării generale; casa a II-a pentru ceea ce privește anabolismul; casa a VIII-a pentru fenomenele de distrugere și durere etc.

Semnele afectate de disonanțe indică adesea localizările inițiale sau secundare ale bolii.

ASPECTE ASTROLOGICE ȘI ENERGETICE ALE DIGESTIEI

În paragrafele precedente, am văzut cum putem arunca o privire astrologică asupra fiziologiei umane așa cum este ea descrisă de medicina modernă, care se *bazează* pe o abordare materialistă, biochimică a vieții, în ceea ce urmează, vom arăta cum astrologia poate și ea să fie aplicată unei viziuni mai energetice a funcționării corpului omenesc.

Digestia este definită de toate medicinele tradiționale ca fiind ansamblul proceselor ce permit integrarea în organism a energiilor terestre, și aceasta prin intermediul alimentelor. În toate aceste medicini energetice, digestia este o funcție centrală, a cărei calitate este indispensabilă unei bune sănătăți. Astfel, în medicina tradițională chineză, funcțiile digestive sunt legate de elementul central, Pământul. În medicina ayurvedică, în fața oricărei probleme de sănătate, se verifică mai întâi calitatea lui Agni, focul digestiv, al cărui echili-

bru este indispensabil unei stări energetice sănătoase. Când Agni este normal, digestia, dar și circulația sunt bune. Răsuflarea și mirosul corpului sunt plăcute. Energia și apărarea împotriva bolilor sunt puternice.

Focul digestiv

Noțiunea de foc digestiv este fundamentală în înțelegerea digestiei. Acest foc, situat la nivelul stomacului și al intestinului, este indispensabil pentru a opera adevăratul proces alchimic care este digestia. Astfel, alimentele sunt transformate în elemente asimilabile care apoi sunt absorbite, iar reziduurile sunt concentrate și apoi eliminate. Se poate stabili o paralelă între focul digestiv și secrețiile chimice (enzime, acizi, săruri etc.) ale sucului gastric care permite fragmentarea alimentelor.

În medicina ayurvedică

Se disting trei principale tipuri de dezechilibre privind focul digestiv: focul digestiv excesiv, focul digestiv insuficient și focul digestiv neregulat

- Un foc digestiv excesiv face ca apetitul să fie exagerat, circulația mai puternică, uneori în exces, ceea ce induce riscurile de hipertensiune, de sângerări și de acumulări de toxine. Tranzitul tinde să fie accelerat, cu scaune moi sau diaree. Rezistența la boli este în general bună, dar când apare vreo boală, aceasta este adeseori violentă și gravă, luând formă de febră sau criză.

- Un foc digestiv insuficient face ca apetitul și metabolismul să fie slabe, subiectul tinde să ia în greutate, chiar dacă mănâncă puțin. Există exces de mucozități sau de lichide. Circulația și apărarea organismului sunt slabe. Bolile sunt în general puțin violente și fără gravitate.

- Un foc digestiv neregulat face ca apetitul să fie variabil, cu alternanțe de faze de exces apoi de inapetență. Există adesea gaze, balonări și constipație. Circulația și rezistența organismului la boli externe sunt de asemenea, variabile. Bolile tind cu timpul să slăbească organismul și afectează frecvent sistemul nervos.

În medicina hermetică

Paracelsus regroupează tulburările legate de o disfuncție a focului digestiv în ceea ce el numește „flux digestiv”. Distinge și el anomaliile datorate unui foc digestiv excesiv, insuficient sau neregulat.

Diferitele etape ale digestiei

Pe plan anatomic

Se disting patru faze principale ale digestiei:

- la nivel bucal, alimentele sunt masticate și impregnate cu salivă, în acest stadiu, intervin energiile lunare (imbibiție) și marțiene (sfărâmare);

- la nivelul stomacului, alimentele sunt acumulate, impregnate cu sucuri digestive și amestecate. Această fază este în mod esențial lunară (acumulare, imbibiție, dizolvare);

- la nivelul intestinului subțire, fragmentarea alimentelor este încheiată apoi elementele nutritive sunt absorbite și trec în sânge. Altfel spus, se face separarea între ceea ce este „pur”, care este asimilat, și „impur”, care-și continuă drumul prin tubul digestiv pentru a fi eliminat. Această fază este marțiană (fragmentare), lunară și mercuriană (asimilare grație schimburilor transmembranare).

- la nivelul intestinului gros, reziduul este concentrat în vederea eliminării. Este o fază esențial saturniană.

Pe plan energetic

Există divergențe între diferitele sisteme medicale. De exemplu, în medicina ayurvedică, se disting trei faze ale digestiei:

- la nivelul gurii și al stomacului domină Kapha, Apa, ceea ce include secrețiile salivare și gastrice. În acest stadiu, sunt absorbite elementele Pământ și Apă. Pe plan astrologie, este o fază lunară;

- la nivelul intestinului subțire domină Pitta, Focul, ceea ce include secreția biliară și pancreatică. În acest stadiu este extras elementul Foc. Este o fază solară și marțiană;

- la nivelul intestinului gros domină Vata, Aerul, ceea ce înseamnă formarea scaunelor. În acest stadiu sunt extrase elementele cele mai subtile, adică Aerul și Spațiul. Este o fază mercuriană și saturniană.

- Astfel, în ciuda abordărilor diferite conform fiecărei tradiții, regăsim aceleași semnături astrale care caracterizează procesele digestive:

- acumularea și disoluția sau imbibiția sunt de natură lunară;

- fragmentarea, rezultatul acțiunii focului digestiv, de natură marțiană și solară;

- absorbția, de natură lunară și mercuriană;

- concentrarea și eliminarea reziduurilor, de natură saturniană.

În afară de acestea, se produc și fenomene mai eterate, cum ar fi sublimarea energiilor cele mai subtile din alimente, care nu intră în schema arătată mai sus, și de natură neptuniană. Aceste fenomene permit să se integreze direct energia elementelor. Aceasta se produce în proporție aproape nesemnificativă în timpul digestiei normale, dar este posibil ca, grație unor anumite tehnici, acest proces să crească și să se susțină doar prin acest mod (găsim practici de acest fel în yoga indiană sau în budismul tibetan sau chinez).

Toate procesele energetice ale digestiei sunt strâns legate de gusturile și calitățile specifice ale alimentelor, de care se ține seama în mod deosebit în medicina energetică.

Alimentele în medicina energetică

În vreme ce în medicina modernă nu se ține seama decât de compoziția bi-ochimică a alimentelor (protide, lipide, glucide, săruri minerale) și de potențialul lor caloric, în medicina energetică sunt luați în considerație numeroși alți factori mai subtili.

Calitatea energetică a alimentului, care depinde de prospețimea lui și de tot ceea ce face din el un element natural: astfel, o plantă sălbatică are o calitate superioară unei plante cultivate, o plantă ce crește într-o perioadă normală este superioară celei cultivate într-un sezon neadecvat (de exemplu, căpșunile de iarnă), o plantă care se dezvoltă în vecinătatea celui care o consumă are o calitate superioară celei care crește într-un loc foarte depărtat etc. Cu cât o plantă este cultivată mai natural, fără îngrășămintă, pe un sol și într-un climat adecvat, cu atât calitatea ei energetică este mai mare.

Gustul (savoarea) alimentului include de fapt mirosul și gustul, calități care au un efect direct asupra corpului energetic. De exemplu, gustul picant are un efect sudorific, dispersant, stimulant al circulației, gustul amar este desecant, întăritor, evacuant etc.

Modalitățile energetice ale alimentului, ceea ce cuprinde natura sa, caldă, rece sau neutră, proprietățile sale energetice deosebite și locul din corpul energetic unde aceste proprietăți se exprimă în mod deosebit

Grație unei asemenea caracterizări a alimentelor, este posibil să se stabilească niște reguli dietetice adaptate dezechilibrelor energetice ale pacientului. De exemplu, cineva care suferă cu ușurință de excesele de căldură, care se pot manifesta prin febre, inflamații, o tendință la slăbire în ciuda unui apetit bun, erupții etc., va trebui să evite alimentele prea încălzitoare cum sunt cea mai mare parte a mirodeniilor, alimentele arse, hrișcă, alcoolul etc. Urmărind localizările acestor tulburări, vom evita sau vom recomanda folosirea anumitor alimente care au o acțiune focalizată mai ales pe zonele respective.

Astrologia poate juca un rol important pentru a accentua calitățile alimentelor. Principalul indicator în acest domeniu este Luna, astrul cel mai apropiat de Pământ și a cărui influență asupra naturii este adeseori evidentă. Astfel, diferitele faze și cicluri lunare precum și pozițiile Lunii în semne și constelații pot deveni puncte de referință în ritmul culturilor sau al culesului. Folosind aceste date, pare posibil să se optimizeze bogăția energetică și posibilitățile de conservare ale alimentelor.

Capitolul 2. SEMNĂTURILE PLANETARE ALE PATOLOGHIILOR CARE AFECTEAZĂ DIFERITELE SISTEME ALE ORGANISMULUI

Elementele tabelelor ce urmează rezumă disonanțele astrologice cele mai frecvent întâlnite în tema natală sau în tema orară pentru principalele afecțiuni care afectează aparatele și sistemele organismului. Se subînțelege că orice planetă citată este disonantă. Se întâmplă frecvent ca aceste disonanțe să fie constatate într-un semn ce simbolizează anatomic sistemul sau organul afectat (de exemplu, Capricornul pentru schelet, Leul pentru inimă etc.), sau într-o casă în analogie cu sectorul fiziologic afectat (de exemplu, casa a III-a pentru schimburi, mișcări de mică amplitudine, casa a IV-a pentru mediul intern etc.). Cititorul va găsi deci câteva piste, dar va trebui să păstreze în minte ideea că într-o temă natală, uneori sunt exprimate mai bine cauzele bolii, alteori mecanismele, și alteori consecințele fiziologice sau psihologice ale tulburărilor.

În plus, unele boli pot avea caractere variabile, se pot exprima într-un mod diferit după subiect. De exemplu, o flebită la gambă e uneori foarte dureroasă și este sediul unei inflamații importante (Marte); uneori, ea este practic nedureroasă; alteori provoacă rapid o embolie (Saturn), alteori nu etc. Nu este cu putință să tratăm aici toate variantele de boli. Ceea ce urmează este valabil pentru forma tipică de boală. Un excelent exercițiu poate fi acela de a lua în considerație diferitele variante posibile ale acestor boli și de a le lega de una sau alta dintre disonanțele astrale.

Sistemul osos

Afecțiune	Mecanism	Semnătura planetară
Fractură	Ruptură a structurii osoase	Marte, chiar Uranus, Saturn, dacă este defect de consolidare
Osteoporoză	Scăderea masei osoase la o vârstă avansată	Saturn, Marte (fracturi)
Rahitism	Defect de calcificare a osului copilului prin insuficiență de aport în vit D.	Saturn - Lună (aspectare între cele două planete)
Osteomalacie	Demineralizare prin avitaminoză D la adult	Saturn-Lună
Maladie Paget	Destructurarea țesutului osos prin remaniere excesivă	Uranus-Saturn
Osteomielită	Infecție osoasă	Marte, Pluton-Saturn
Tumori	Reproducere celulară mai mult sau mai puțin anarhică	Pluton, Uranus-Saturn

Sistemul articular

Afecțiune	Mecanism	Semnătura planetară
Entorsă	întindere sau ruptură ligamentară	Marte
Artrită acută	Inflamație acută a unei articulații	Marte
Poliartrită	Inflamația mai multor articulații, putând duce la deformări și limitări de amplitudine articulară	Marte (inflamație), Saturn (deformări și limitări)
Guta	Precipitare de cristale de acid uric, de unde inflamația	Marte, Saturn (mecanisme), Jupiter (cauza)
Condrocalcinoza	Calcificarea cartilagiului sau a țesutului sinovial	Saturn, Marte
Artroza	Degenerescenta cartilagiului articular apoi a osului subiacent	Saturn, chiar Marte dacă sunt pusee inflamatorii

Sânge și țesut limfatic

Afecțiune	Mecanism	Semnătura planetară
Anemii	Cantitate de hemoglobina insuficientă în sânge, de cauze diverse	Saturn-Marte (hemoragii) Saturn-Lună, Marte (carențe alimentare sau defect de absorbție a fierului sau vit. B12) Satura, Pluton-Soare (autoimune, aplazie)
Poliglobulie	Exces de globule roșii	Jupiter, Lună
Leucemii	Proliferare excesivă de leucocite	Pluton, Uranus, Lună (Jupiter)
Insuficiența de coagulare	Trombopenie, maladie genetică (hemofilie)	Saturn-Marte, Pluton (trombopenie), Soare-Saturn (hemofilie)
Septicemii	Descărcare importantă de germeni în sânge	Soare-Pluton, Luna
limfoame	Tumori ale țesutului limfatic	Jupiter, Pluton-Soare, Luna
Hemocromatoză	Absorbție excesivă de fier	Marte-Jupiter, Luna
Drepanocitoză	Producție anormală de hemoglobina, de origine genetică	Soare-Uranus, Saturn

Sistemul muscular

Afecțiune	Mecanism	Semnătura planetară
Fibroză	Traumatisme sau degenerescentă	Saturn-Marte
Distrofie (miopatie)	Degenerescentă	Saturn-Marte, Venus
Miastenie	Mecanism autoimun	Marte, Uranus-Soare, Pluton
Spasmele	Contractilitate anormală	Marte, Venus-Uranus

Sistemul nervos

Afecțiune	Mecanism	Semnătura planetară
Accident vascular cerebral (AVC)	Infarct cerebral Hemoragie	Saturn, Pluton-Soare, Marte, Uranus-Soare
Meningită	Infecție și inflamație	Marte, Pluton-Lună, Soare
Encefalită	Infecție și inflamație	Marte, Pluton-Lună, Soare
Tumori cerebrale	Benigne sau maligne, ele provoacă compresia structurilor intracraniene și deficite neurologice	Pluton, Jupiter-Mercur, Soare
Epilepsie	Descărcări electrice anormale la nivelul creierului	Uranus, Mercur-Neptun, Lună, Soare
Boală Parkinson	Alterarea nucleilor cenușii centrali, Deficit de dopamină	Saturn-Mercur
Scleroza în plăci	Distrugerea tecii de mielină a neuronilor, de unde încetinierea influxului nervos și a conducerii nervoase	Saturn, Mercur
Demența, Boala Alzheimer.	Degenerescentă precoce a cortexului cerebral	Saturn-Mercur, Soare
Poliomielita	Distrugerea neuronului motor din cornul anterior al măduvei spinării	Saturn-Mercur sau Saturn-Marte
Paraplegia, Tetraplegia	Hiperexcitabilitatea unui nerv senzitiv	Uranus-Mercur
Nevrita	Leziune traumatică a măduvei spinării	Marte, Uranus-Mercur sau Saturn-Marte
Sciatică	Inflamația sau suferința nervului sciatic	Marte-Mercur apoi Saturn (dacă este deficit)

Organele de simț

Afecțiune	Mecanism	Semnătura planetară
Inflamații, conjunctivită, otită etc.	Origine infecțioasă, toxică etc.	Marte (chiar Pluton)
Cataractă	Opacifierea cristalinului	Saturn
Glaucom	Presiune intraoculară excesivă	Marte (glaucom acut) apoi Saturn (glaucom cronic sau când acesta aduce o degenerescentă)
Cecitate	Cauze diverse	Saturn-Soare
Sindroame labirintice (sindrom Meniere)	Cauze diverse (necunoscute pentru Meniere)	Mercur-Saturn sau Mercur-Uranus sau Venus-Mercur
Surditate	Cauze diverse	Mercur-Saturn

Sistemul endocrin

Este imposibil să tratăm aici toate disfuncțiile glandelor endocrine. Multe dintre ele sunt foarte rare și nu vor fi aproape deloc întâlnite de un practician în cursul carierei sale. Nu vom cita deci decât problemele cele mai frecvente sau cele care reprezintă cel mai bine anumite disonanțe astrale. Adesea, un hormon participă la un echilibru biologic complex care nu este simbolizat

doar de o singură planeta ci de un cuplu de planete opuse (de exemplu, Lună-Saturn pentru echilibrul hidroelectrolitic, Soare-lună pentru echilibrul metabolismului bazai etc.).

Hipofiza

Afecțiune	Mecanism	Semnătura planetară
Adenomul cu prolactină	Tumără benignă	Luna
Acromegalia	Producție excesivă a hormonului de creștere în general printr-o tumoră	Saturn
Insuficiență antehipofizară	Tumără, necroză hemoragică	Saturn-Pluton, Marte, Venus
Diabet insipid	Carență în hormon antidiuretic	Saturn-Luna
Sindromul Schwartz-Bartter	Secreție excesivă de hormon antidiuretic	Saturn-Lună

Tiroida și paratiroidele

Afecțiune	Mecanism	Semnătura planetară
Tiroidita	Inflamație de cauză infecțioasă sau auto-imună	Marte, Pluton-Soare, Saturn dacă este auto-imună
Hipotiroidia	Carență de iod, terapeutică	Soare-Lună
Hipertiroidia	Adenom, gușa, medicamente etc.	Soare-Lună
Gușa	Tumără benignă sau malignă	Jupiter, Pluton
Hiperparatiroidie	Primitivă sau tumorală	Saturn-Marte, Pluton
Hipoparatiroidie	Terapeutică sau spontană	Marte, Saturn-Uranus

Pancreasul și glandele suprarenale

Afecțiune	Mecanism	Semnătura planetară
Diabet insulinodependent	Insuficiență de secreție de insulină	Soare-Saturn
Diabet insulino-independent	Insuficiență de insulina în raport cu aportul de glucide	Jupiter, Venus, Lună-Saturn
Complicații ale diabetului	Microangiopatie macroangiopatie	Saturn-Soare, Venus, Marte
Sindromul Cushing	Hipersecreție de cortizol	Marte
Sindromul Conn	Hipersecreție de aldosteron	Saturn-Soare
Boala Addison	Insuficiența globală a secrețiilor suprarenale	Saturn-Soare, Marte
Feocromocitomul	Tumără medulosuprarenaliană hipersecretantă	Marte-Pluton, Uranus

Gonadele

Afecțiune	Mecanism	Semnătura planetară
Hipogonadism	Insuficiență de secreție de hormoni sexuali	Marte sau Venus, Lună-Saturn
Tumori	Proliferări celulare benigne sau maligne	Jupiter, Pluton, Lună (chisturi)
Dismenoree	Dezechilibru hormonal	Venus-Marte sau Soare-Lună
Amenoree	Cauze diverse	Venus, Lună-Saturn

Aparatul cardio-vascular

Afecțiune	Mecanism	Semnătura planetara
Angina pectorală	Ateroscleroză cu sau fără spasm	Soare, Marte-Saturn, Uranus
Infarctul miocardic	Ateroscleroză cu sau fără spasm apoi necroză a mușchiului cardiac	Soare-Saturn, Pluton
Tulburări de ritm	Ritm cardiac anormal sau absența ritmului	Soare, Mercur-Uranus, Saturn
Insuficiență cardiacă	Diverse mecanisme	Soare-Saturn
Miocardiopatie	Pierdere de contractilitate a mușchiului cardiac	Soare, Marte-Jupiter, Saturn
Anomalii congenitale	Malformație congenitală	Soare-Saturn
Endocardite	Infecție a endoteliului cardiac	Marte, Pluton
Pericardite	Inflamația pericardului	Saturn, Marte
Hipertensiunea arterială	Cel mai adesea esențială	Marte-Soare
Tromboflebita	Prezența unui cheag într-o venă cu sau fără reacție inflamatorie	Saturn, Marte-Soare
Arterita	Insuficiență a circulației arteriale	Saturn-Soare, Mercur (Pluton dacă este necroză)
Anevrisme	Anomalie a peretelui vascular	Saturn (dacă este încetinire) Marte (dacă este hemoragie)

Aparat respirator

Afecțiune	Mecanism	Semnătura planetară
Infecții	Atingere bacteriană sau virală (bronșite, pneumonie)	Marte, Pluton (inflamație/infecție) Saturn (obstrucție)
Astm	Spasm al bronhiolilor	Mercur-Saturn, Uranus
Emfizem	Dilatație și pierderea capacității de schimb a alveolelor	Jupiter, Saturn-Mercur, Soare
Tuberculoza pulmonară	Infecția plămânului cu bacilul Koch	Saturn
Tumori	Mai ales tumori maligne primitive sau secundare (metastaze)	Pluton-Mercur, Soare

Pneumoconioze (silicoza, azbestoza...)	Inhalatia și fixarea de praf la nivelul parenchimului pulmonar	Saturn
Pneumotorax	Pătrundere de aer în cavitatea toracică	Marte, Uranus
Embolia pulmonară	Obstrucția circulației într-o ramură a arterei pulmonare	Saturn-Soare, Pluton

Aparat digestiv

Afecțiune	Mecanism	Semnătura planetară
Cancere	Tumori maligne	Pluton
Chisturi, polipi	Tumori benigne	Lună, Jupiter
Gastrite, colite, peritonite etc.	Inflamații ale mucoasei digestive sau ale seroasei	Marte
Ulcere sau ulceratii digestive	Pierderi de substanță la nivelul mucoaselor sau submucos	Marte, Saturn
Hepatite	Inflamația ficatului, cronică sau acută, de origine virală, medicamentoasă, toxică etc.	Marte, Saturn, Pluton-Jupiter
Calculi biliari	Cristalizarea și aglomerarea de colesterol în căile biliare	Saturn
Ciroze	Pierdere structurii funcționale a ficatului	Uranus, Saturn
Pancreatita	Inflamația acută sau cronică a pancreasului	Marte, Pluton, Saturn
Pseudochistul	Închistarea unei părți necrozate a pancreasului	Saturn, Lună (închistare) Pluton (necroză)

Aparatul urinar

Afecțiune	Mecanism	Semnătura planetară
Nefrite	Inflamație acută sau cronică	Marte (boală acută) Saturn (boală cronică)
Chisturi	Tumori benigne	Jupiter, Luna
Cancere	Tumori maligne	Pluton
Polichistoza	Maladie ereditară cu dilatarea tubulilor renali și formarea a numeroase chisturi	Jupiter, Luna apoi Saturn (când este insuficiență renală)
Sindromul nefrotic	Pierdere de proteine prin urină	Luna, Saturn
Insuficiență renală	Diminuarea sau oprirea filtrării glomerulare	Marte, Saturn (boală acută) Saturn (boală cronică)
Malformații urinare	Anomalie congenitală	Soare, Saturn

Aparatul reproducător

Afecțiuni	Mecanism	Semnătura planetară
Chisturi, polipi, fibroame	Tumori benigne	Jupiter, Lună
Cancere	Tumori genitale	Pluton
Maladii cu transmitere sexuală	Infecții genitale	Pluton, Lună și Marte dacă este inflamație
Endometrioza	Creșterea de țesut endometrial în afara uterului	Lună-Mercur, Uranus
Malformații uterine, ovariene etc.	Dezvoltare congenitală anormală	Soare, Saturn
Prostatite, orhite, uretrite etc.	Inflamații	Marte
Sterilitate	Numeroase mecanisme posibile	Soarele, în general, Luna-Saturn
Impotență, frigiditate	Cauze organice sau psihologice	Saturn-Marte, Venus sau Saturn-Soare, I-una

Capitolul 3. CAZURI CLINICE

După ce am pus bazele interpretării în astrologia medicală, o să ilustrăm acum aceste date teoretice cu mai multe cazuri clinice extrase din proprie practică medicală sau din biografiile unor bărbați sau femei celebri.

Este interesant pentru cel ce studiază să folosească aceste biografii, pentru că ele constituie adesea baze de date detaliate și precise, ceea ce permite să se utilizeze toate resursele astrologiei. Ele oferă posibilitatea de a acumula o oarecare experiență înainte de a aborda cazuri apropiate de prezent. Studiul unui personaj sau al unei vieți aparținând trecutului limitează riscurile de elucubrații sau de nonsensuri, pentru că, în ultimă instanță, dispunem de istorie așa cum a fost ea trăită.

Când studiem cazul unui personaj istoric, singura limitare rezidă din imposibilitatea de a efectua un examen clinic și de a face astfel un bilanț energetic precis. Din această cauză, cu cât personajul este mai vechi, cu atât s-ar putea să fim confrunțați cu o imprecizie privind diagnosticul tulburărilor de sănătate care i-au afectat existența. În acest caz, n-o să ne mirăm că temele personajelor istorice sunt uneori studiate mai sumar.

În ceea ce urmează, accentul este pus când pe diagnostic, pe înțelegerea mecanismelor profunde care au stat la originea bolii, și pe noțiunea de teren astrologic și energetic, când pe modul de a folosi astrologia pe plan prognostic și terapeutic.

Fiecare temă are propriul ei limbaj. Decât să folosesc o metodă dinainte făcută, eu prefer să mă las „interpelat” de tema însăși. Fiecare temă devine astfel ea însăși un îndrumător, indicând cum trebuie să fie interpretată. Ceea ce contează și nu este important este specificitatea fiecărei hărți a cerului. Dacă vrem să progresăm în arta de a le interpreta, e necesar să studiem cât mai multe teme, dar trebuie avut grijă să nu cădem în rutină care sfârșește prin a-l fixa pe practician în niște obiceiuri stereotipe și a-i împiedica astfel orice posibilitate de progresare. Nu putem avea în vedere multiplicarea studiilor temelor decât prin perspectiva unei perfecționări, ceea ce constă în străduința de a desluși specificul fiecărui caz, al flecarei hărți cerești. Practica astrologiei nu are drept scop de a ne confirma ceea ce știm deja ci de a ne permite să progresăm și să ne descoperim.

Cazul nr. 1. Alcoolism cronic cu crize acute: Maurice Utrillo

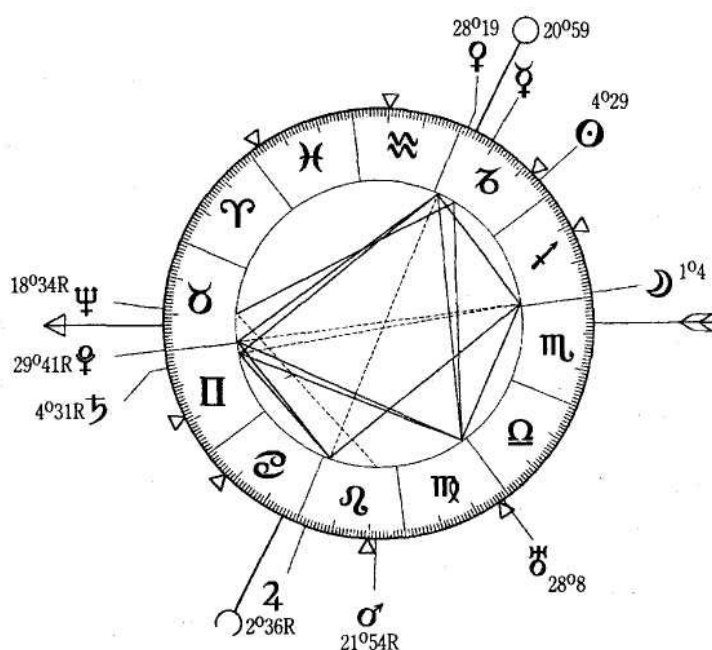
La începutul secolului, alcoolismul era un flagel poate chiar mai important decât astăzi, pentru că se ignorau în mare parte efectele nefaste ale excesului etilic. I se confereau alcoolului virtuți fortifiante, iar rolul său în coeziunea socială era foarte important, mai ales în mediile defavorizate. Artiștii acestei

Maurice Utrillo – Caz. 1
26 dec. 1883, 13h33 (-0h09)
2°20'E 48°50'N
Paris

NATAL

PLACIDUS

MC	26°02'
XI	19°42'
XII	26°48'
AS	22°58'
II	18°21'
III	07°12'

epoci au fost puternic afectați de această problemă. Acest context explică în parte prăbușirea unora, dar ne putem întreba și dacă n-au existat factori personali, individuali, adică un teren, care să favorizeze alunecarea aceasta pe o pantă periculoasă.

În ceea ce-l privește pe Utrillo, răspunsul la această întrebare este cu siguranță afirmativ. Mai întâi, găsim în biografia lui o atracție foarte precoce pentru alcool. Ea se manifestă pe la vârsta de doisprezece ani, pe când era la liceu, și devine

rapid o adevărată obsesie. La optsprezece ani, face o primă criză de etilism acut care determină internarea lui la spitalul „Sf. Arma” timp de două luni. Mai departe și de-a lungul întregii sale vieți, este internat de mai multe ori din același motiv. Singurul punct pozitiv în toată aceasta perioadă este că, după prima lui internare, mama sa îl inițiază în pictură pentru a-l deturna de la această înclinație, trezindu-i astfel vocația pe care io știm. În ceea ce privește sănătatea lui Utrillo, nu mai găsim alt punct marcant

Studiul temei natale

Geometria temei se organizează în jurul a două axe de opoziție: Lună-Pluton/Saturn și Jupiter-Mercur/Venus. Numeroase aspectări favorabile echilibrează aceste axe, moderându-le caracterul patogen sau permițând să se prevadă o evoluție favorabilă a problemelor pe care ele le simbolizează. Doar cuadratura Marte-Neptun scapă acestei dinamici, iar Soarele este relativ izolat, fără nici o aspectare majoră.

După cum am văzut deja, alcoolismul poate fi semnalat de două planete:

- Jupiter, atunci când este vorba despre o tendință socială, consumul, mai marcat în timpul petrecerilor, al sărbătorilor, permițând subiectului să se in-

tegreze în mediul său sau într-un grup;

- Neptun, când acest consum este perceput ca un mijloc de a trai experiențe psihice sau de a evada și a fugi de realitate. Neptun marchează astfel noțiunea de dependență, de imposibilitatea de a se debarasa de un obicei, de a se dezintoxica.

Utrillo este un caz mixt Influența nefastă a lui Neptun este evidentă. Planeta în Taur exprimă această atracție irezistibilă, această nevoie de nestăpânit care îl va conduce de nenumărate ori spre internare (casa XII) din cauza crizelor violente (cuadratură cu Marte în Leu) și al cărei singur beneficiu va fi, în mod indirect, revelarea vocației sale (trigon cu Mercur/Venus în Mijlocul cerului). Această configurație explică și eșecul numeroaselor cure de dezintoxicare, doar munca mai reușind să-i modereze nevoia de alcool. Opoziția Jupiter-Venus exprimă dificultățile de exteriorizare, de exprimare a sensibilității sale afective Jupiter în casa IV în Leu, Venus în casa X în Capricorn). Ea întărește tendința la introvertire sugerată de puterea lui Saturn și a Capricornului. În asemenea condiții, este probabil ca alcoolul să-i fi ușurat senzația de sufocare, de înăbușire a emoțiilor calde și să fi ajutat la integrarea acestui personaj.

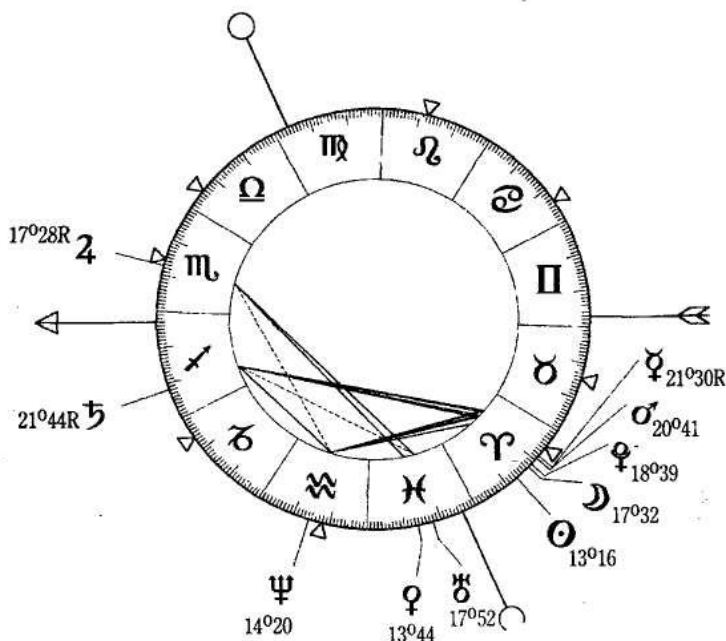
Cazul nr. 2. Crize ipohondrice: Emile Zola

Émile Zola – Caz. 2
2 apr. 1840, 22h51 (+0h00)
2°20'E 48°50'N
Paris

NATAL

PLACIDUS

MC	26°06'
XI	24°33'
XII	15°39'
AS	02°49'
II	06°11'
III	17°49'

Crizele ipohondrice ale lui Emile Zola debutează din adolescență. Putem citi într-o scrisoare pe care a scris-o la douăzeci și unu de ani: „E multă vreme de când n-am mai petrecut o zi fără dureri. Organe digestive slăbite, apăsare pe piept, erupții de sânge...”.

între douăzeci și patruzeci de ani, aceste episoade dureroase devin din ce în ce mai frecvente, afectând în mod deosebit mucoasa gastrică și intestinală.

Efortul, fie că este muscular sau intelectual, agravează fenomenul și uneori chiar îl provoacă. Notăm adeseori spasme dureroase, de tip colic.

Studiul temei natale

Abordând această temă, suntem imediat frapați de concentrația de planete între 13° și 21° din Berbec, în casa a IV-a. Marte și Pluton sunt planetele dominante ale acestei conjuncții, dinamizate de Soare și stimulată de Mercur. În schimb, Luna este într-o poziție dificilă, într-un semn antagonist și apropiată de planete contrare energiei sale. În aceste condiții, ea nu poate decât să se exprime într-un mod foarte perturbat și perturbator, dând nivelului energetic neregularitate și o hiperactivitate ce poate, cu o asemenea vecinătate, să se manifeste violent. Această configurație încordată exprimă și posibilitățile de somatizare: dezechilibrele emoționale pot avea răsunet la nivel energetic și fizic. Participarea lui Marte și Pluton în semnul Berbecului poate agrava tulburările apărute în cursul unui efort. De fapt, este probabil ca tensiunea, musculară sau nervoasă, să fie răspunzătoare de această agravare. Marea apropiere a lui Pluton și a Lunei, patroana casei a VIII-a, se exprimă de asemenea și prin acea teamă de moarte care-l bântuia pe Emile Zola, obsesie ce se accentuează după decesul mamei sale.

Aspectările bune primite de la Saturn și Neptun vin să modereze puterea dezechilibrului exprimată de această conjuncție impresionantă, și evocă soliditatea fizică (Saturn) și psihică (Neptun) care îi permit să trăiască și să-și împlinească opera în ciuda acestor probleme. Poziția Soarelui, în Berbec, și în casa a IV-a, este un indicator de rezerve energetice importante, ceea ce merge și în sensul unei vitalități capabile să depășească, să facă abstracție de aceste tulburări jenante, dar până la urmă minore. În fața unui asemenea caz, ar fi important azi să se recomande terapii de tip neptunian, cum sunt relaxarea, sofrologia sau meditația, urmărind eliminarea tensiunilor și permițând o destindere favorabilă unei circulații armonioase a energiei. Yoga, asociată cu o acțiune asupra corpului fizic (Saturn) și asupra corpului energetic (Neptun), poate de asemenea să se dovedească interesată, chiar dacă Saturn este în cuadratură cu Uranus, factor agravant pentru tulburările citate mai sus.

Alt punct problematic al temei este deci conjuncția Venus-Uranus în casa a III-a în Pești, cuadratură cu Saturn în casa I. Aici sunt semnalate în special problemele spasmodice, și cu cuadratură Uranus-Saturn, găsim un indicator al riscurilor de somatizare. Conjuncția Uranus-Venus exprimă adesea riscul de hiperactivitate a mucoaselor, ceea ce este și cazul lui Zola.

Acest studiu sumar permite deci înțelegerea fragilității arhetipale a acestui personaj istoric și predispoziția sa la tulburări de care a suferit o mare parte din viață. Într-un asemenea caz, situația exterioară, relațiile familiale, profesionale, evenimentele sau tulburările afective, stresul, pot juca un rol agravant sau declanșator, dar totul indică faptul că problema își are rădăcinile în con-

stituția însăși a subiectului, independent de factorii externi. în aceleași situații afective, un personaj fără o asemenea „predispoziție” n-ar suferi de aceleași afecțiuni.

Să mai remarcăm că această conjuncție excepțională, care se traduce într-un mod mai degrabă patologic la nivel energetic și fiziologic, are o cu totul altă exprimare pe plan social și profesional, pentru că atunci evocă activitate, ardore, combativitate, creativitate fecundă și spirit de inițiativă care au făcut din Emile Zola unul dintre personajele majore ale epocii sale, pe plan literar îndeosebi.

Cazul nr. 3. Copil suferind de o problemă alergică. Eczemă apoi astm

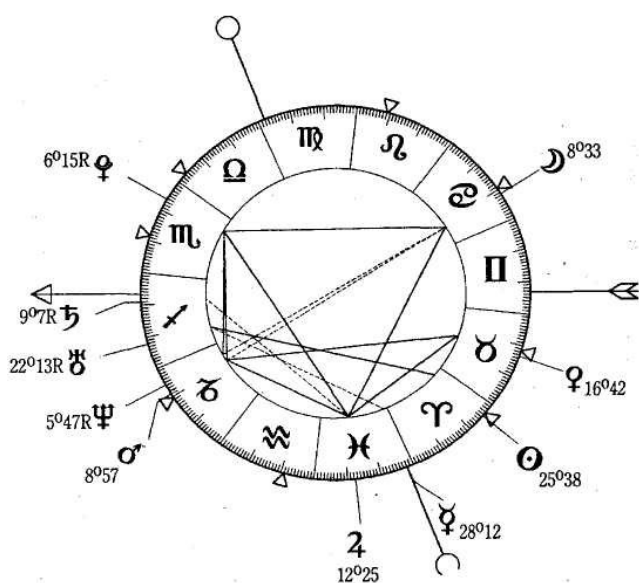
Istoricul bolii

Caz. 3

NATAL

PLACIDUS

MC	28°03'
XI	26°38'
XII	18°27'
AS	06°45'
II	10°23'
III	20°45'

Acest copil prezintă încă din primele luni de viață manifestări de tip alergic, o eczemă umedă careți afectează membrele superioare, inferioare și abdomenul. La opt luni, este nevoie să fie spitalizat. Nu se găsește nici o cauză declanșatoare evidentă. Nici o problemă infecțioasă, sau de vaccinare sau de pătrunderea unor factori externi înainte de primul puseu. După mai multe luni dificile, tratamentul local cu corticoizi permite rezolvarea acestei probleme cutanate. Din nefericire, în lunile următoare, copilul face o primă criză de astm, în cursul unei infecții respiratorii. Este în-

ceputul unei lungi serii de crize, violente, dar scurte, care necesita bronhodilatatoare și corticoizi pe cale inhalatorie și uneori generală. Un bilanț alergic dezvăluie o hipersensibilitate (alergie) la proteinele din ou, la graminee, la acarieni și la părul de pisică.

Examen clinic

În afara crizelor, examenul clinic general nu arată nimic deosebit. Copilul se dezvoltă armonios, atât fizic cât și psihologic. Suportă destul de greu pro-

blema astmului, temându-se de crize care par să fie legate de stări emoționale deosebite (supărări, certuri).

Pe plan energetic, găsim o insuficiență a energiilor plămânului și a funcțiilor digestive (Splina în medicina chineză).

Comentariu

Avem aici de a face cu un caz, din nefericire frecvent, de deplasare în profunzime a unei probleme de suprafață. Corticoizii, departe de a trata la rădăcină dezechilibrul energetic, eczema fiind doar manifestarea periferică a acestuia, au făcut ca tulburarea să pătrundă către un alt sector, bronhiile. Pe acest teren unde energia plămânului este slabă, problemele emoționale tind să producă mai multă căldură care, propagându-se la nivel pulmonar, provoacă fenomene inflamatorii și spastice, de unde astmul.

Studiul temei natale

Pe planul geometriei temei, distingem o figură mare a cărei axă este opoziția Lună-Neptun/Marte. Ea este puțin patogenă. Nu același lucru se poate spune despre cuadratura dintre Saturn și Jupiter pe de o parte, și Uranus și Mercur pe de altă parte.

Aceste două cuadraturi pun în relație casa I și casa a III-a, relație accentuată de poziția lui Jupiter, patronul casei I, în casa a III-a și cea a lui Uranus, patronul casei a III-a, în casa I. Toate acestea subliniază o slăbiciune congenitală, structurală (casa I) la nivel respirator (casa a III-a), ale cărei caracteristici sunt constricția, blocajul (Saturn) și hiperactivitatea (Uranus). Cuadratura Uranus-Mercur evocă clar hipersensibilitatea bronșică și caracterul brusc și violent al crizelor; cuadratura Saturn-Jupiter exprimă noțiunea de obstrucție, de blocaj la expansiunea necesară respirației.

Ca prognostic, faptul că problema este atât de clar exprimată într-adevăr în temă subliniază caracterul ei constituțional, inerent structurii arhetipale. Pentru un obiectam putea vorbi de un viciu de fabricație, chiar un defect de concepție. În asemenea condiții, terapeutul trebuie să rămână prudent și să nu promită o vindecare pe care are puține șanse s-o obțină. Un semn de rezolvare sau de ameliorare ar putea fi reapariția eczemei, pe care ar trebui atunci s-o tratăm nu pornind de la suprafața, de la piele, ci prin remedii interne indicate de tipul de dezechilibru de moment (adesea, se observă o îmbinare cu fenomenele de vânt, căldură, umiditate, cu posibilitatea predominanței unuia dintre acești trei factori).

Ca să începem un tratament, ne-am putea sprijini pe o acțiune dietetică (Luna în domiciliu este relativ bine aspectată). Homeopatia este de asemenea de reținut, iar remediile vor trebui date în momentul tranzitării Lunei peste planetele care semnalează dezechilibrul (Uranus, Mercur, Saturn) și care

prezintă analogii cu semnele care ne-au făcut să selecționăm remediul. O acțiune psihologică, fie directă, fie de tip muzicoterapie, trebuie de asemenea avută în vedere (Venus, Pluton, Jupiter și Marte sunt relativ puternice și bine aspectate). Aceasta este cu atât mai important cu cât manifestările alergice sunt agramate de dezechilibrele emoționale.

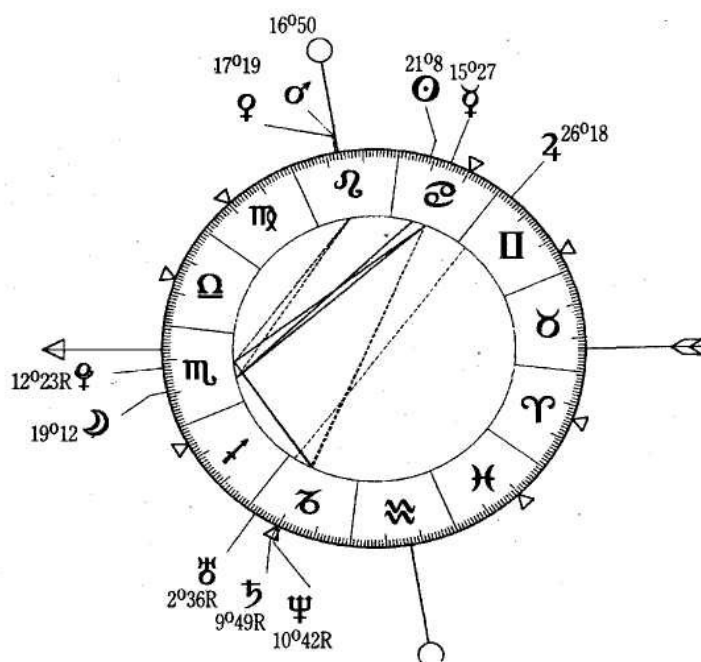
Cazul nr. 4. Copil astmatic

Caz. 4

NATAL

PLACIDUS

MC	16°37'
XI	19°38'
XII	16°01'
AS	06°53'
II	05°26'
III	09°38'

Este interesant să se compare tema precedentă cu cea a acestui copil, și el suferind de astm din 1993. Structura geometrică a temei este foarte simplă, și găsim implicarea acelorași planete, Uranus, Saturn, Mercur și Jupiter. De data aceasta, este afectată axa casa a III-a - casa a K-a, iar planetele sunt legate printr-o opoziție și nu printr-o cuadratură. Acest lucru pune accentul pe imposibilitatea de conciliere a mișcărilor de mare

amplitudine cu mișcările respiratorii. De fapt, acest astm survine mai ales la efort, deci în timpul mișcărilor sau deplasărilor. Opoziția lui Mercur cu Saturn în conjuncție cu Uranus, pe axa III-EK, este caracteristică acestei situații de constricție (Saturn) spasmodică (Uranus) a bronhiilor (Mercur) apărută în cursul unei mișcări.

Ca prognostic și terapeutică, aspectările favorabile ale lui Pluton și ale Lunei pe opoziția Mercur-Saturn ne permit să fim optimiști în ceea ce privește posibilitățile de stabilizare a acestei situații. În schimb, opoziția Uranus-Jupiter nu e afectată de acest factor pozitiv și evocă noțiunea de teren favorabil crizelor, ceea ce implică o supraveghere regulată a echilibrului energetic. Printre diferitele resurse terapeutice, sunt privilegiate mai întâi diluțiile joase homeopatice (Lună/Pluton) și psihoterapia, vizând în special explorarea in-

conștientului sau a visului (Lună/ Pluton).

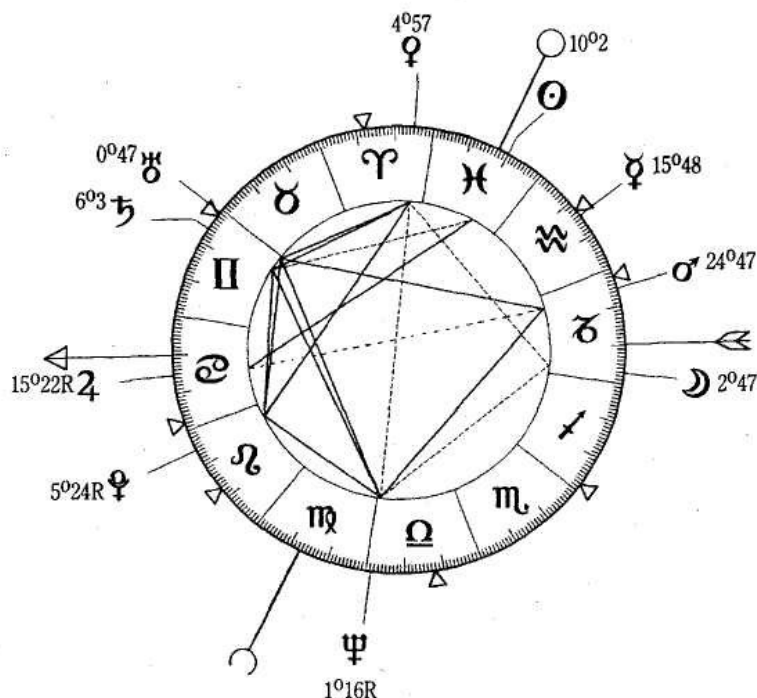
Cazul nr.5 - Tulburări comportamentale, nutriționale și endocrine în urma unui traumatism cranian

Caz. 5

NATAL

PLACIDUS

MC	12°33'
XI	17°50'
XII	01°52'
AS	10°16'
II	27°45'
III	17°19'

Acest pacient are o viață fără probleme până pe 28 mai 1979, în jurul orei 16,00. în momentul acela, el cade de pe un acoperiș, ceea ce-i provoacă o fractură de stâncă. în comă fiind, este operat de un hematom extradural drept. Bolnavul își recapătă repede cunoștința dar persistă o hemiplegie stângă lent regresivă.

În decembrie 1979 apare o bulimie, o hipersomnie diurnă și enurezis nocturn.

Pacientul ia rapid în greutate, ceea ce motivează instituirea unui regim. Acest regim este greu suportat, pacientul devine depresiv, apare o tendință la suicid. Este spitalizat și i se administrează antidepressive.

Nu apare nici o ameliorare până-n primăvară. Doar regimul permite stabilizarea greutății pacientului. Un bilanț efectuat în primăvara lui 1980 arată cefalee, acufene⁶, dureri oculare, enurezis și impotență.

Spre sfârșitul lui 1980, pacientul ia în greutate zece kilograme într-o lună. Este din nou spitalizat, și o tomografie cerebrală pune în evidență o capacitate la nivelul hipotalamusului drept

În 1981, este spitalizat pentru cleptomanie, privind mai ales alimentele. Comportamentul lui este pueril și agresiv. Ajunge la greutatea de o sută do-

⁶ zgomote în urechi care survin dintr-o excitație externă a urechii.

uăzeci și cinci de kilograme.

Apar apoi tulburări metabolice: diabet și hipercolesterolemie. Un bilanț endocrin făcut în 1985 arată o scădere a concentrației de testosteron și o creștere a celei de prolactină. Dozarea hormonilor corticotropi și tiroidieni este atunci normală. Sunt puse în evidență și probleme epileptice, de tipul absențelor, adică deconectarea conștienței de lumea exterioară. Pacientul este pus pe un tratament antiepileptic și neuroleptic, tulburările metabolice fiind corectate și ele prin diferite medicamente.

Comentariu

Folosind o dialectică astrologică, putem afirma că, din punct de vedere clinic, acest caz corespunde unui fenomen de „lunarizare” patologică excesivă. Bulimia, caracterul pueril și agresiv, obezitatea, impotența, enurezisul, hipersomnia diurnă sunt tot atâtea caracteristici ale unei asemenea situații. Chiar epilepsia, atunci când se traduce prin absență, trebuie legată de Lună. Bilanțul hormonal confirmă această constatare, pentru că prolactină este un hormon feminin și lunar specific, legat în mod deosebit de maternitate și alăptare.

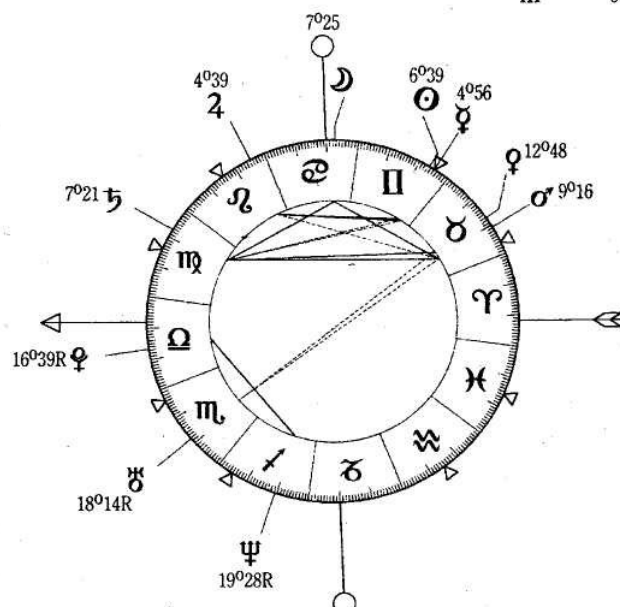
După examenele radiologice, afectarea pare să fie de origine hipotalamică. Hipotalamusul este o structură care aparține diencefalului și care joacă un rol de reglator a numeroase funcții vegetative: sistem nervos autonom, sistem

endocrin, temperatura corpului, foamea și sațietatea, setea, ritmul somn-veghe, emoțiile primare. La cea mai mare parte din aceste funcții găsim o semnătură lunară.

Tema orară – Caz. 5

PLACIDUS

MC	10°07'
XI	14°43'
XII	14°15'
AS	08°11'
II	03°49'
III	04°47'

Studiul temei natale

Geometria acestei teme este destul de complexă. Totuși, două puncte mi-au reținut în mod deosebit atenția: conjuncția Uranus-Saturn și poziția Lunii.

Conjuncția Uranus-Saturn, în vârful casei a XII-a în Gemeni. Aceasta conjuncție are foarte nume-

roase relații prin aspectări (cinci planete, chiar șase dacă consideram și formația Uranus-Lună). Este deci un punct important care se exprimă în numeroase domenii și influențează numeroase energii. Or, această conjuncție nu este dintre cele mai armonice. Cele două planete sunt antagoniste în multe privințe. Uranus dinamizează prin poziția ei în Gemeni, exprimă tendințe clocotitoare, disipante, explozive, pe care Saturn le stăpânește cu greu. Uranus tinde spre circulație, comunicare, marginalizare, activare, explozie. Saturn spre imobilizare, frânare, închidere, agregare. Rezultă o situație de tensiune, cu riscuri de explozii brutale și imprevizibile, cu răsunet în mod deosebit asupra structurilor centrale (cuadratura Uranus-Soare în Mijlocul cerului). Aceasta evocă tulburări de conștiință apărute brutal (Uranus), dar după o evoluție lentă și progresivă (Saturn). Găsim astfel caracterul specific al problemei de care suferă pacientul: ea se manifesta brutal, dar în același timp simptomele se agravează progresiv, timpul jucând un rol capital în maturarea și agravarea tulburărilor.

Să remarcăm că, *în general*, în problemele neurologice de origine traumatică, evoluția se face spre recuperare, sau cel puțin spre stabilizare, ceea ce nu este cazul aici.

Poziția Lunii este de departe punctul cel mai disonant al temei. În exil, în casa a Vi-a, prost aspectată, patroană a Ascendentului și a casei a Ii-a, ea exprimă perfect situația de lunarizare patologică suferită de pacient, cu un important răsunet pe plan metabolic, homeostazie (casa a Vi-a), afectare neuro-endocrină de origine hipotalamică (cuadratura Lună-Venus în Berbec, în casa a X-a), răsunător pentru psihic, echilibrul veghe-somn și absențele (cuadratura Lună-Neptun în casa a IV-a). Se constată aici că exilul acționează mai degrabă orientând energia planetei de o manieră „contra naturii”, patologic, fără să-i altereze puterea. Acest lucru este întărit de proastele aspectări la care ea participă. Patronajul vârfului casei a Ii-a evocă problema de bulimie și cleptomania, dezvăluind un mecanism energetic comun: disfuncția energiilor de asimilare sau de apropiere, simbolizate de casa a Ii-a.

Constatăm deci că boala de care suferă pacientul este limpede exprimată în tema natală. Aceasta înseamnă că exista chiar înaintea accidentului o slăbiciune arhetipală la nivelul hipotalamic sau la nivelul energiei lunare. Traumatismul a jucat un rol de revelator, atingând un punct slab pregătit să fie lezat.

Hipotalamusul are o poziție centrală la nivelul encefalului, departe de zona periferică a creierului care a suportat formarea hematomului extradural. Acest hematom a fost direct răspunzător de hemiplegie, dar aceasta a regresat mai târziu. Leziunea hipotalamusului este foarte rară după un traumatism cranian. Se pare că hipotalamusul a suferit o hipoxie (o insuficiență de aport de oxigen) consecutivă compresiunii cauzate de hematom, ceea ce a dus la leziuni ireversibile. Acest mecanism este clar exprimat de cuadratura Saturn-

Soare, Soarele fiind plasat în vârful casei a X-a.

Studiul temei orare a accidentului

Într-un asemenea caz, în care mecanismul și consecințele bolii sunt clar stabilite, un studiu al temei orare nu este indispensabil. Noi vom efectua totuși acest studiu în scop didactic.

Cauza problemei trebuie legata de Fundul cerului și de patronul a-cestuia, adică Saturn. Acesta, în Fecioară în casa a XI-a, este în cuadratură cu Soarele și cu Mercur. Poziția aceasta evocă clar o situație de pierdere, de hemoragie (casa a XI-a), de retenție, de conținere (Saturn), cu un răsunet asupra structurilor centrale, nervoase (Soare-Mercur). Rezultatul este limpede exprimat de Luna patroană și conjunctă cu Mijlocul cerului în Rac. Este vorba despre un exces în exprimarea energiilor lunare. Jupiter, și el în casa a X-a, în Leu, în cuadratură cu Venus și Marte, exprimă riscul de evoluție spre o situație pletorică, o obezitate datorată unui apetit dezechilibrat.

Această temă exprimă printre altele afectarea axei casa II - casa VIII, adică a funcțiilor de anabolism și de catabolism, a apetitului și a dezgustului. Prezența lui Uranus în opoziție cu Marte și Venus indică o situație de anarhie, de destructurare a poftelor atât alimentare (Venus în Taur) cât și sexuale (Marte în Taur).

Caz. 6

NATAL

PLACIDUS

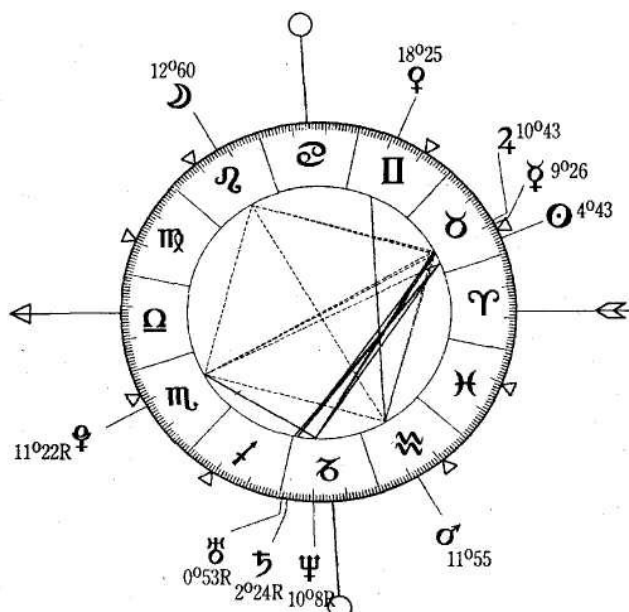
MC	15°37'
XI	20°38'
XII	19°27'
AS	12°07'
II	07°36'
III	09°03'

Cazul nr. 6 -

*Convulsii înaintea
vârstei de doi ani.*

Istoricul bolii

Această fetiță este adusă la consultație la vârsta de douăzeci de luni, la puțin timp după un episod convulsiv apărut în cursul unei stări febrile bruște și ridicate. Este al doilea episod de acest tip. Părinții doresc să aibă un prognostic în privința crizelor, și să știe dacă s-ar putea ca fiica lor să dezvolte ulterior o adevărată

boală epileptică.

Antecedente

Nimic deosebit în ceea ce privește perioada intrauterină și nașterea. Primele vaccinări n-au dat naștere nici unei reacții deosebite. Prima criză de convulsii a apărut în cursul unei febre mari provocate de o infecție virală de tip gripal.

Examen clinic

Nu găsim nici un element patologic în cursul consultației.

Studiul temei natale

Tema este organizată în jurul a două axe principale: opoziția Lună-Marte și opoziția Pluton-Jupiter/Mercur/Soare. Planetele implicate în aceste opoziții au o influență nefastă unele asupra altora pentru că ele dezechilibrează configurația la care ele nu participă. Uranus, Saturn și Pluton au o influență echilibrantă asupra opozițiilor care-l privesc pe Pluton, pe când Venus îmblânzește opoziția Marte-Lună.

Opoziția Lună-Marte este de departe cea mai problematică, pentru că este cea mai puțin echilibrată. Ea pune accentul pe axa casa IV - casa X și evocă o problemă de căldură conținută care nu reușește să fie evacuată (Marte în casa IV, cuadratură cu Pluton și Soare) și este capabilă de răsunet asupra structurilor centrale care provoacă mișcări inconștiente (involuntare) - Luna în casa X. Această poziție a Lunei în casa X este prost aspectată de cele trei planete cele mai calde ale temei (Marte, Soare, Pluton) și evocă în mod clar o hipersensibilitate a sistemului nervos la fenomenele de căldură excesivă. În schimb, indicatorul obișnuit al crizelor de epilepsie, Uranus, este „redus la tăcere” în Capricorn și în conjuncție cu Saturn, și nu participă decât la aspectările bune, în special față de Mercur și Soare, ceea ce este un semn împotriva ipotezei unui teren arhetipal cu tendințe epileptice.

Răspunsul dat părinților este deci următorul: există o mare sensibilitate a acestui copil la toate fenomenele de căldură internă, și în special la febre. Trebuie deci avut în vedere o mare prudență în caz de infecții sau epidemii, chiar pe parcursul copilăriei (este rar, dar posibil ca o convulsie febrilă să apară și la 5-6 ani). Trebuie făcut totul pentru a permite evacuarea acestei călduri excesive atunci când ea apare. De exemplu, se practică în medicina chineză microsângerări în puncte situate la extremitățile membrelor, ceea ce permite o evacuare rapidă a căldurii.

Este posibil ca ulterior, începând de la pubertate, această sensibilitate la căldură să se manifeste prin alte tipuri de probleme care să afecteze sistemul nervos central, cum ar fi cefaleele, vertijele sau chiar pierderile de conștientă, apărând de exemplu în timpul febrei puternice sau al căldurilor mari. În

schimb, evoluția spre o boală epileptică este improbabilă.

După ultimele vești, adică la șase ani după consultație; copilul, supravegheat bine la cele mai mici pusee de febră, n-a mai făcut convulsii. Nu a făcut nici crize de epilepsie.

Caz. 7

NATAL

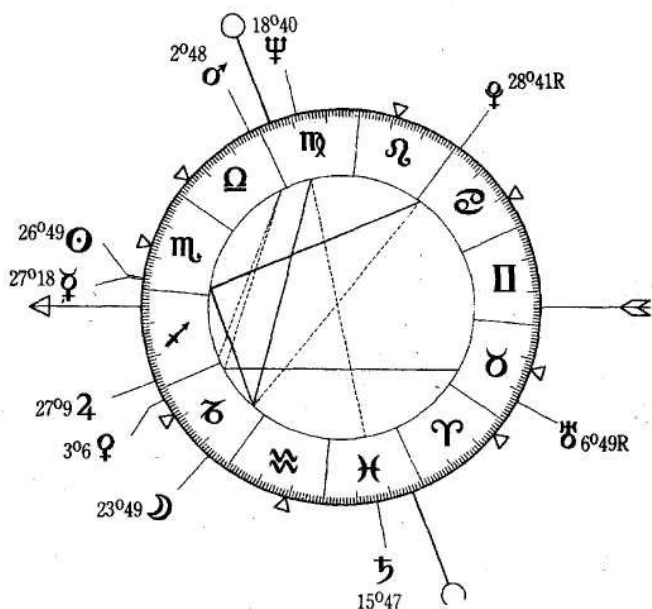
PLACIDUS

MC	26°30'
XI	25°13'
XII	17°02'
AS	05°09'
II	08°32'
III	18°57'

Cazul nr. 7 - Probleme
neurologice: epilepsie și
mioclonie

Istoricul bolii

Acest pacient a prezentat începând de la vârsta de nouăsprezece ani crize de epilepsie de tip „grand mal”, ceea ce a necesitat administrarea unei medicații anticonvulsive. Începând cu sfârșitul anilor șaizeci au apărut mioclonii (contracții musculare bruște, involuntare, asemănătoare celor provocate de descărcările electrice) la membre, ceea ce-i

producea căderi, în special în mers. Notăm de asemenea prezența unui sindrom cerebelos. Un tratament medicamentos specific permite dispariția miocloniilor, dar tremurăturile de tip cerebelos persistă.

Studiul temei natale

Această temă comporta două opoziții: opoziția Saturn-Neptun și cea dintre Lună și Pluton.

Opoziția Saturn-Neptun nu este specifică din punct de vedere planetar, pentru că durează aproximativ șase luni, dar ea pune accent pe axa casa III - casa K, care simbolizează din punct de vedere energetic mișcarea. Casa a III-a simbolizează micile deplasări, mișcările de mică amplitudine sau repetitive cum sunt tremurăturile. Ea este ocupată de Saturn, destul de stânjenitor în Pești și prost aspectat, ceea ce face din el una dintre planetele cele mai disonante ale acestei teme. Casa a K-a simbolizează dimpotrivă marile deplasări, mișcările de amplitudine mare, circulația sanguină și nervoasă prin marile

axe vasculare sau nervoase. Prezența lui Neptun într-o asemenea configurație și în Fecioară evocă dificultăți la nivelul fluidității mișcărilor. Iată deci evocată o situație de incompatibilitate între mișcările importante și mișcările de mică amplitudine, o împiedicare, o limitare a primelor din cauza anomaliilor celorlalte, ceea ce corespunde perfect cu situația clinică a pacientului, care nu poate să meargă pentru că tremurăturile și mișcările anormale îl facă să cadă.

Este important de notat că această opoziție este doar echilibrată de trigonul Lună-Neptun, ceea ce nu este suficient pentru a-i modera capacitățile negative. În plus, orice tentativă de a echilibra opoziția Neptun-Saturn printr-o acțiune lunară (dietetică, hidroterapie etc.) riscă să perturbe opoziția Lună-Pluton.

Opoziția Lună-Pluton, pe axa casa II - casa VIII, evocă antagonisme între aporturi și eliminări, anabolism și catabolism, putând să se traducă prin retenție de apă sau edeme. Găsim mai multe episoade de acest tip în antecedentele acestui pacient. Dar există prea puține relații între această opoziție și problema pe care o studiem.

Alte informații privind boala acestui pacient sunt exprimate de cuadratura Marte-Jupiter/Venus. Conjuncția Jupiter/Venus reprezintă valorile calde și unele de expansiune, de dilatare, de decontractie, de armonizare. Marte în această cuadratură împiedică aceste facultăți și asta arată risc de criză, de inflamație, de contractie, de dizarmonie. Dintre structurile cerebrale, Venus simbolizează cerebelul, care joacă un rol fundamental în funcțiile de echilibrare și de adaptare a mișcării. Aici, această structură este perturbată, ceea ce se traduce prin tremurături atunci când pacientul vrea să facă o mișcare. Acest sindrom cerebelos este exprimat deci în același timp de opoziția Saturn-Neptun pe axa casa III - casa K, ce evocă o problemă funcțională, și prin cuadratură Venus-Marte, mai focalizată pe plan structural. Această cuadratură exprimă la fel de clar miocloniile, contracțiile musculare bruște care pot afecta cele patru membre.

În concluzie, putem spune că, și în acest caz, boala pacientului este limpede exprimată în tema sa natală, ceea ce indică o anomalie arhetipală care predispune la acest tip de tulburări. Acesta este un factor defavorabil în ceea ce privește prognosticul bolii. Chiar dacă o terapie anume reușește să stabilizeze simptomele, este foarte greu să se modifice terenul perturbat, de unde necesitatea unui tratament pe viață.

Cazul nr. 8 - Pacient suferind de dureri toracice cu stare de rău și pierdere de conștientă

Antecedente

Domnul X..., patruzeci și șase de ani, nu are antecedente personale deosebite pe plan cardio-vascular. Nu are nici un factor de risc în acest sector:

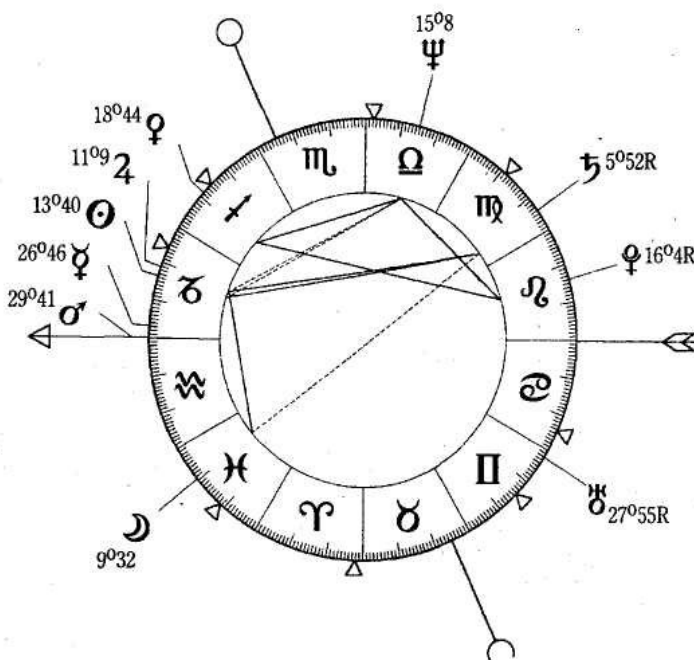
Caz. 8

NATAL

PLACIDUS

MC	24°42'
XI	15°47'
XII	05°46'
AS	29°47'
II	18°33'
III	27°45'

nu este hipertensiv, nu are tulburări metabolice (diabet, hiperlipidemie) și nu fumează. Cu doi ani înaintea apariției tulburărilor, a suferit de crize vertiginoase etichetate drept vertij Meniere, dar care, după un scurt tratament simptomatic, n-au mai apărut.

Istoricul bolii

De aproximativ un an, domnul X... a prezentat patru sau cinci episoade de rău asociat cu dureri constrictive

retrosternale iradiate în cele două brațe și în spate, apoi o pierdere de conștientă de scurtă durată. La trezire, se află într-o stare normală.

Pe 8 iunie 1995 în jurul orei 11.30, resimte o durere toracică violentă, urmată de o pierdere de conștientă de aproximativ două ore. La trezire, toate simptomele au apărut. Câteva zile mai târziu, s-a hotărât să-și consulte medicul și acesta l-a spitalizat. Toate examenele clinice și paraclinice pledează pentru, un angor spastic. I se administrează atunci un tratament specific acestui tip de tulburare, tratament care până-n prezent a permis o remisiune a simptomatologiei.

Examen clinic

Când îl examinez, pacientul nu se plânge de asemenea crize dureroase. Totuși, examenul energetic arată semne de insuficiență a* energiei cardiace, în funcția ei de mobilizare a sângelui (oimbă palidă, puls radical slab, lipsit de amplitudine, în special la nivelul zonei cardiace). Se pare deci că tratamentul clinic reușește să stăpânească manifestările critice, dar fără să modifice terenul care le-a dat naștere.

Comentariu

Dacă angorul de origine ateromatoasă (cel mai frecvent) are în general o

componenta spastică, se întâmplă rar ca spasmul să apară pe artere coronare sănătoase, lucru confirmat în acest caz de o coronarografie. Se pare că un spasm al arterelor coronare care, încetinind circulația sanguină și prin asta chiar irigația mușchiului cardiac, a provocat acele dureri violente și apoi acele pierderi de conștientă, datorate probabil unei scăderi a presiunii sanguine la nivel cerebral.

Pe plan energetic, diagnosticul este o insuficiență de energie cardiacă cu stază de energie, de unde acele dureri în momentul crizei. Inima fiind legată energetic de spirit, înțelegem astfel și pierderile de conștientă induse de această deficiență.

Analiza temei natale

Geometria acestei teme cuprinde trei configurații principale:

- opoziția Lună-Saturn, echilibrată de conjuncția Soare-Jupiter;
- trigonul armonic Venus-Neptun-Pluton;
- conjuncția Mercur-Marte pe Ascendent, practic izolată, chiar dacă putem admite o semicadratură Mercur-Lună. Cele două figuri sunt legate între ele prin cadratura Soare-Neptun.

Situația izolată a unei planete sau a unui grup de planete crește caracterul lor imprevizibil, „irațional”, original... Acest element „izolat” tinde să acționeze independent de celelalte, sau într-o manieră relativ autonomă, și reacționează cel mai adesea prost la tentativele de reglare exterioară. Or, în această temă, se află în această situație cele trei planete cele mai brutale, cele mai dinamice și mai reactive: Marte, Mercur și Uranus. Iar cele două aspectări minore pe care ele le prezintă nu fac decât să le crească această tendință. Semnele ocupate de aceste trei planete, Gemenii și ultimele grade din Capricorn, nu contrazic aceasta tendință. Găsim de asemenea o noțiune de tranzitare în poziție a lui Marte în semn și casă, la joncțiunea dintre două sectoare.

Este limpede deci că avem de a face aici cu un teren propice crizelor de orice fel, accidentelor brutale, imprevizibile și fără cauză aparentă evidentă. Găsim exact aceleași caracteristici la evenimentele care au marcat subiectul pe planul sănătății, între care se înscriu și crizele vertiginoase care au apărut brusc și au dispărut la fel cum au apărut, fără să lase urme.

Aceste diferite elemente exprimă și o predispoziție la o patologie de tip spastic, în special conjuncția Mercur-Marte și legătura ei cu Uranus. Într-o temă feminină, va exista o mare probabilitate de a găsi o structură isterică, dar, chiar dacă subiectul este impulsiv, nu este cazul aici. Importanța casei a XII-a și a Ascendentului (care aici este îmbogățit cu patru planete, dintre care una este Soarele) subliniază greutatea factorilor ereditari asupra sănătății subiectului. Marte, patronul casei a III-a, poate arăta că această ereditate se va manifesta la frați.

Puține elemente din temă ne-ar fi putut atrage atenția asupra inimii: nu putem cita decât poziția Ascendentului, la joncțiunea exactă între Capricorn și Vărsător, și deci opusă primelor grade din Leu (reamintim că există adesea un fenomen de basculă între semnele opuse și că o patologie poate fi semnalată într-un semn opus celui care simbolizează regiunea corporală afectată). Dar cine ar fi putut să rețină aceste indicii înaintea oricărui episod anginos?

Să notăm în sfârșit poziția Soarelui în casa XII din Capricorn, în cuadratură cu Neptun și Balanță. Acest aspect indică limpede o tendință la disociere corp-spirit, care se poate traduce prin pierderi de conștientă, stări comatoase etc. Acest lucru este întărit de opoziția Lună-Saturn. Soarele tinde să echilibreze aceasta opoziție, ceea ce evocă posibilitatea stăpânirii sau stabilizării situației.

Chiar dacă n-am epuizat resursele temei natale, ceea ce am aflat până acum ne permite să înțelegem terenul pe care a putut să apară a-ceastă criză de angor spastic. Din punct de vedere energetic, organismul funcționează într-un mod impulsiv, reacționând brusc, prin crize brutale, nu numai pe plan fizic dar uneori și pe plan psihologic.

Totuși, mecanismul fiziologic sau energetic al afectării cardiace nu este atât de clar exprimat în temă, ceea ce ne face să credem că boala nu e datorată unui defect al structurii arhetipale la nivelul inimii. Aceasta explică de ce această tendință a luat diferite forme, manifestându-se mai întâi sub formă de crize vertiginoase, apoi sub forma celor anginoase. Nu este exclus, și este

chiar previzibil, ca să apară și alt fel de crize, întotdeauna datorate unui mecanism spastic ce afectează structurile arteriale.

Pentru mai multe precizări, vom studia tema orară a crizei principale, cea care a motivat consultația și a permis să se stabilească un diagnostic și un prim tratament.

Tema orara a crizei

Mai întâi, ne putem întreba de ce să stabilim tema orară a acestei crize,

Tema orară – Caz. 8

8 iunie 1995, 11h30 (-2h00)

6°08E 45°55N

NATAL

PLACIDUS

MC 17°24'

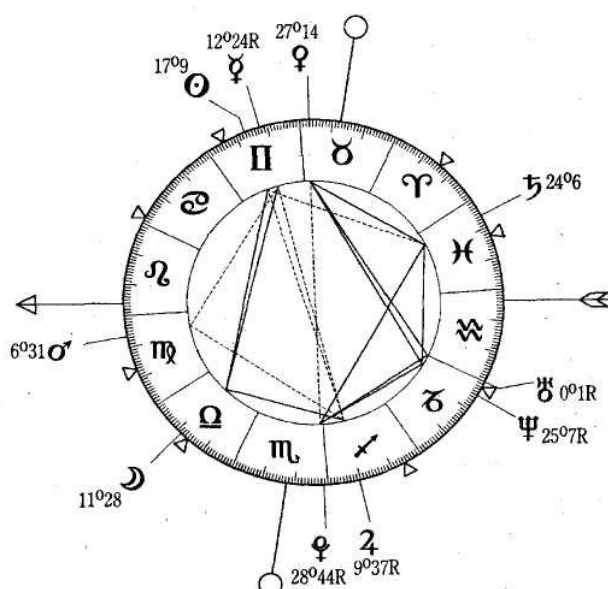
XI 24°15'

XII 28°01'

AS 26°14'

II 17°22'

III 14°08'

și nu pe cea a crizei inaugurale. De fapt, este posibil că aceasta din urmă ar fi putut și ea să ne furnizeze numeroase precizări, dar pacientul nu-și mai amintea data exactă a apariției ei. În plus, aceasta criză majoră este deosebit de decisivă pentru că ea a motivat pacientul să consulte un medic, și, din punct de vedere al intensității și al caracterului, este cea mai marcantă. Când examinăm această temă, remarcăm că Marte este singura planetă care nu participă decât prin aspectări proaste. Poziția ei în casa I subliniază importanța ei în această problemă de sănătate, ceea ce evocă într-adevăr o problemă de caracter marțian, datorată unui exces de contracție musculară a arterelor. Acest lucru împiedică funcțiile de distribuție ale inimii (Marte în cuadratură cu Soarele în casa X), vascularizația ei arterială și propria ei oxigenare (opoziția Soare-Jupiter dezechilibrată de cuadratură lui Marte). Notăm totuși influența favorabilă a Lunei asupra acestei opoziții, Luna patroană a vârfului casei a XII-a, ceea ce poate exprima un efect benefic al leșinului, al pierderii de conștientă care, acționând ca o supapă de siguranță, permite destinderea și întoarcerea la o stare vasculară normală.

Cauza profundă a problemei trebuie căutată prin studierea casei a IV-a, a patronului ei și a planetelor care o ocupă. Pluton și Jupiter evocă imediat centrii energetici inferiori, legați de sexualitate și de nevoile primare ale individului. Nu putem ține seama de aspectările lui Pluton cu Uranus și Neptun, pentru că ele sunt puțin caracteristice (sunt prezente în toate temele cuprinse între 1993 și 1999). În schimb, opoziția lui Pluton cu Venus în Taur, în casa a X-a, evocă imediat centri energetici inferiori, legați de sexualitate și de nevoile primare ale individului. Nu putem ține seama de aspectările lui Pluton cu Uranus și Neptun, pentru că ele sunt puțin caracteristice (sunt prezente în toate temele cuprinse între 1993 și 1999). În schimb, opoziția lui Pluton cu Venus în Taur, în casa a X-a, evocă o incompatibilitate între pulsivitatea sexuală și satisfacție. Saturn în casa a VIII-a joacă aici un rol conservator, limitând riscurile de pierderi excesive de energie care ar putea provoca o asemenea situație dacă ar sfârși printr-o multiplicare sau o polarizare în acest domeniu. Pacientul confirmă că are dificultăți de ordin sexual, nu de tipul impotenței sau al insuficienței erectile ci de incapacitatea de a ajunge la orgasm, în ciuda dorinței uneori violente și greu de stăpânit. Se pare astfel că energia neutilizată și acumulată la nivelul centrilor inferiori (Pluton și Jupiter sunt în casa IV, de unde noțiunea de conservare, depunere în rezervă) să fie eliberată într-un mod brutal și să provoace fenomene de tip exploziv, și deci crize, în același fel în care presiunea vaporilor face să sară capacul unei oale. Acest rezultat violent este exprimat de cuadratura Jupiter-Marte, în vreme ce opoziția Jupiter-Soare/Mercur în casa X evocă riscul de răsunet asupra conștientei.

Vedem bine cum tema orară a bolii permite să se precizeze cauzele și mecanismele care nu sunt decât schițele în tema natală, pentru că situația este

recentă, nu e legată de un defect arhetipal și nu marchează viața pacientului în globalitatea ei. Ipotezele sunt confirmate de interogatoriul pacientului, care permite să se păstreze o ancorare în realitate și ne ferește de elucubrații fără fundament.

În ceea ce privește posibilitățile de stabilizare sau de ameliorare a situației, se constată că ne putem sprijini pe mai multe puncte: Uranus și Neptun în vârful casei a Vi-a, și echilibrând opoziția Pluton-Venus, indică influența benefică a unui tratament medicamentos care urmărește să destindă (Neptun) și să disperseze excesele (Uranus). Unele remedii de fitoterapie sunt deosebit de eficace în acest tip de dezechilibru. Saturn în casa a VIII-a evocă o acțiune de stabilizare la nivel emoțional și pulsional pentru a evita acumularea și explozia energiei. Aceasta poate trece printr-o acțiune de contact corporal, de atingere, care urmărește exteriorizarea fenomenelor instinctive și pulsionale și evacuarea preaplinului (sensul lui Saturn în Pești în casa VIII, trigonul cu Pluton). În sfârșit, Luna în casa a II-a ne duce cu gândul la faptul că un echilibru pe plan dietetic poate juca un rol pozitiv în privința evoluției tulburărilor. Pe planul previziunilor, studiul direcțiilor primare pe perioada tulburărilor nu arată aspectări marcante. În special, nu există direcție care să afecteze în mod direct vreunul dintre punctele cheie ale temei natale. Putem reține cel mult un trigon al lui Jupiter cu Uranus la sfârșitul lui ianuarie 1995. În schimb, apariția tulburărilor coincide cu începutul tranzitării în conjuncție a lui Uranus pe Mercur, Marte și Ascendent. Aceasta se produce la începutul lui 1994: Uranus trece pentru prima oară peste Mercur în aprilie 1994 și nu părăsește această zonă decât la sfârșitul lui 1996. Neptun îl urmează îndeaproape pe Uranus și tranzitează această zonă din ianuarie 1995 până în decembrie 1999. Ne putem gândi că toată această perioadă s-ar putea să coincidă cu o instabilitate și cu probleme patologice de tipul celor deja suferite de pacient, ceea ce impune o mare vigilență, în special în cursul anului 1998 în care Luna va intra în cuadratură cu Marte și cu Ascendentul natal.

Pe termen mai lung, va trebui să fim atenți la tranzitarea lui Pluton prin aceeași zonă a temei natale, ceea ce se va întâmpla începând din 2020.

Cazul nr. 9 - Diabet insulinodependent

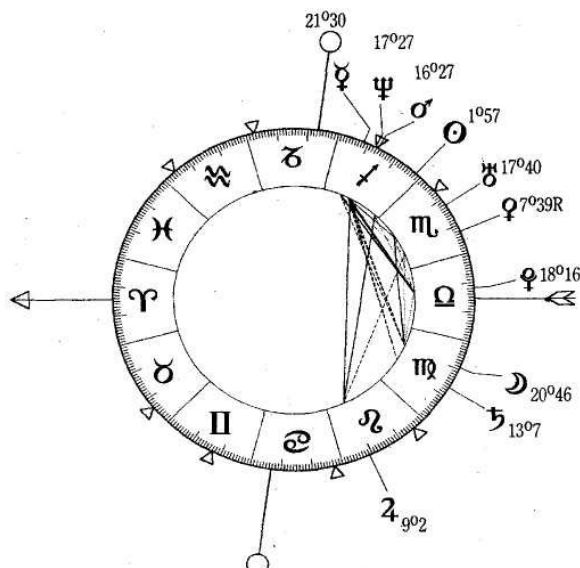
Istoricul bolii

Caz. 9

NATAL

PLACIDUS

MC	06°40'
XI	27°22'
XII	25°36'
AS	14°29'
II	23°36'
III	17°10'

Acest pacient suferă de un diabet insulinodependent de aproximativ cincisprezece ani. Debutul a fost clasic, marcat de o poliurie, polidipsie (este permanentă) și slăbire în ciuda păstrării poftei de mâncare. Se instaurează deci un tratament cu insulina. Echilibrul glicemiei este totuși greu de obținut. Pacientul oscilează între crize hipoglicemice și o glicemie foarte ridicată.

Studiul temei natale

Geometria acestei teme este organizată în două configurații principale:

grupul Mercur/Neptun/Marte-Pluton-Lună/Saturn-Uranus;

grupul Soare-Jupiter-Venus.

În acest tip de temă în care planetele sunt grupate pe mai puțin de 180°, este important să considerăm și aspectările minore. Printre acestea, două joacă rolul de legătură între cele două grupe: semicuadratura Soare-Pluton și semicuadratura Lună-Venus, amândouă la mai puțin de 3° orb. Semisextilele între Neptun, Uranus, Pluton și Luna vin să întărească coeziunea primei grupe.

Problema diabetului este reprezentată în special de grupa Soare/Jupiter/Venus dar răsunetul lui este exprimat și de primul grup de planete. Într-adevăr, conjuncția Luni/Saturn în casa VI în cuadratură cu Mercur/Neptun/Marte evocă o tendință la instabilitate (Marte/Mercur/Neptun) cu răsunet asupra echilibrului mediului intern (Lună/Saturn în casa VI în Fecioară), aducând o situație de restricție. Este una dintre consecințele pe termen lung ale diabetului, care provoacă o scleroză și o alterare a vaselor sanguine ducând la leziuni ireversibile ale diferitelor organe (inimă, rinichi, ochi). Poziția triplei conjuncții în casa K evocă un risc de afectare a mișcărilor de mare amplitudine, a mării circulații, în special la periferie, și de afectare neurologică. Din această cauză va trebui să fim deosebit de vigilenți la starea arterelor membrelor inferioare și să încercăm să prevenim riscurile de polinevrită. Se poate afirma pe termen lung o predispoziție la complicații precum arterita sau neuropatia diabetică.

Cuadratură Jupiter-Venus exprimă o dizarmonie sau o vătămare prin incapacitatea de a metaboliza energiile calde și umede, a căror expresie la nivel alimentar este zahărul (mai mult umed decât cald). Casa a V-a este implicată, fiind ocupată de Jupiter: ea reprezintă gestionarea globală a energiei. Or glucoza, care reprezintă toată problema diabetului, este molecula centrală a gestionării energetice. Ea furnizează o energie imediat utilizabilă de către mușchi și creier. Casa a Vil-a, ocupată de Venus, evocă aici necesitatea unei substituiri hormonale pentru a putea face glucoza utilizabilă. Acesta este rolul administrării de insulina.

Cele două semicuatraturi care leagă cele două grupe planetare subliniază caracterul instabil și greu de stăpânit al acestei situații. Se poate spune într-o manieră generală că bolile exprimate de cuatraturi și (sau) de semicuatraturi, cum este aceasta, sunt mai greu de tratat decât cele exprimate de opoziții, mai ales dacă acestea din urmă sunt echilibrate prin aspectări armonice.

Prognostic și tratament

Nu vedem nici un punct în întregime armonic pe care ar fi posibil să ne sprijinim pentru a stabiliza situația. Doar Uranus este bine aspectat, dar el nu este legat decât de conjuncția Lună/Saturn, de altfel prost aspectată. Putem deci să ne gândim că o acțiune terapeutică asupra structurii energetice (acupunctura etc.) ar putea încetini o vreme apariția complicațiilor degenerative, dar asta în ultimă instanță.

Într-o asemenea situație, prognosticul privind o stabilizare este destul de rezervat. Ca la orice diabetic, se impune o mare rigoare alimentară. Acest lucru este subliniat de trigonul Soare-Jupiter. Dar importanța casei a Vil-a arată că salvarea nu poate veni decât din exterior, ea exprimă o dependență a pacientului și o insuficiență a capacităților sale personale sau a resurselor energetice pentru a face față acestei situații.

Cazul nr. 10- Diabet insulinodependent

Este interesant să comparăm cazul precedent cu acesta, al unui tânăr pacient cu diabet insulinodependent de la vârsta de nouă ani. Contrar situației precedente, substituția hormonală prin insulina permite aici reglarea corectă a glicemiei. Pacientul se supraveghează perfect și echilibrul său glicemic este satisfăcător.

Studiul temei natale

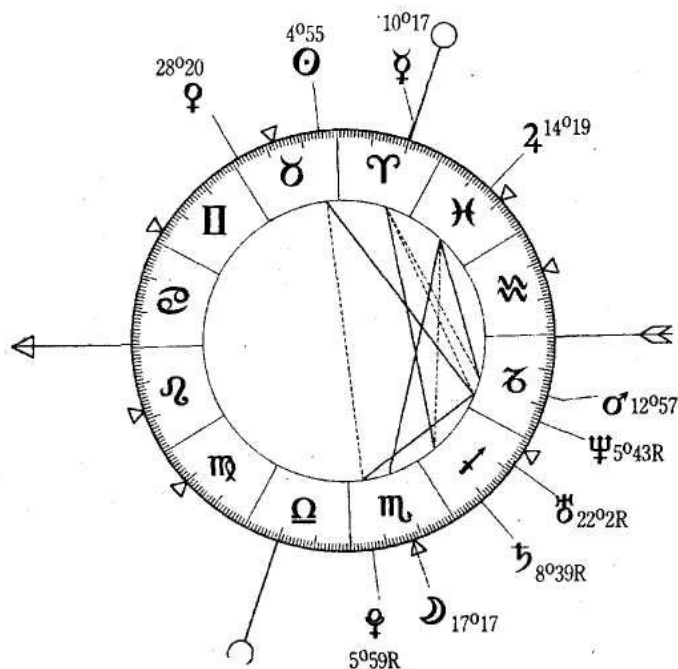
În acest caz, este evocată fiziopatologia diabetului, prin intermediul opoziției Pluton-Soare. Într-adevăr, diabetul poate fi asimilat cu o maladie autoimună, pentru că distrugerea celulelor pancreasului endocrin este provocată de anticorpi produși de organismul subiectului. Tocmai această

Caz. 10

NATAL

PLACIDUS

MC	09°50'
XI	17°36'
XII	26°47'
AS	29°07'
II	17°36'
III	10°11'

autodistrugere este semnalată de opoziția Soare-Pluton. Poziția Soarelui în care a X-a atrage atenția asupra structurilor de comandă centrale, cum sunt sistemul nervos și sistemul endocrin. Această opoziție este echilibrată de Neptun, ceea ce va reduce efectele.

Al doilea punct cheie al acestei teme este poziția lui Venus neaspectat în Taur în casa a XI-a. Acest lucru evocă incapacitatea organismului de a metaboliza glucoza, al

cărei simbol este Venus.

Ca prognostic, diabetul poate provoca alterarea a numeroase organe sau țesuturi, și în special a arterelor, a inimii, a rinichilor, a ochilor și sistemului nervos. Aceste complicații apar după mai mulți ani, chiar după zeci de ani de evoluție a bolii, cu atât mai repede cu cât diabetul este prost echilibrat. Se constata adesea că pacienții suferă rapid de alterarea unuia sau mai multor organe în special, în vreme ce alte organe sensibile nu par să sufere de deteriorări notabile. De exemplu, unii diabetici suferă foarte devreme de probleme oculare, care evoluează spre cecitate, dar rinichii lor își conservă mult timp funcția normală. Alții sunt foarte repede afectați de insuficiența renală, dar fără ca alte organe să fie atât de puternic afectate etc.

În cazul acestui pacient, e greu să discernem organul care prezintă cele mai mari riscuri de leziune. Cea mai mare parte a planetelor prezintă un amestec de aspectări bune și proaste, iar situația lui Venus, neaspectat, nu este evocatoare de o sensibilitate deosebită la nivel renal.

Pe plan terapeutic, poziția Lunei bine aspectată în vârful casei a V-a subliniază importanța dieteticii în optimizarea echilibrului consumurilor energetice, și deci a glicemiei. Aspectările bune ale Lunei ne fac să credem că această latură importantă a terapiei - dietetica - va avea un efect pozitiv

asupra stării pacientului.

Cazul nr. 11- Arterita membrelor inferioare

Caz. 11

NATAL

PLACIDUS

MC	08°15'
XI	14°16'
XII	16°08'
AS	12°37'
II	05°24'
III	03°59'

Antecedente

Acest pacient în vârstă de treizeci și nouă de ani, venit să se consulte pentru o problemă de arterită, n-are antecedente familiale, în special în ceea ce privește patologia vasculară.

El fumează unu până la două pachete de țigări pe zi de la vârsta de douăzeci de ani.

Istoricul bolii

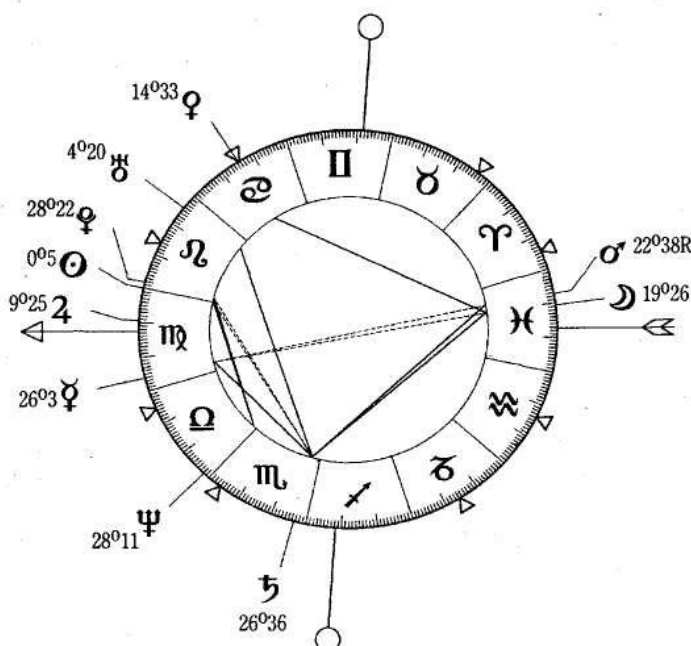
La începutul anului 1992 au apărut dureri și crampe musculare în timpul mersului, obligând pacientul să

se oprească și dispărând după câteva minute de odihnă.

În mai 1992, aceste crampe apăreau după o sută cincizeci de metri de mers pe jos pe teren plat. Pacientul se consultă atunci, în fața acestui tablou tipic de claudicație intermitentă, se efectuează mai multe examene în special o arteriografie a membrelor inferioare care pune în evidență o stenoză izolată a arterei iliace primitive stângi. Mai multe tentative de dilatare a zonei stenozate dau un rezultat mediocru. Evoluția merge în sensul unei agravări a problemei.

Examenul clinic

Pacientul este de talie mică, longilin. Examenul clinic clasic nu pune în evidență decât o absența a pulsului periferic de sub șoldul stâng. Pacientul nu este hipertensiv. El continuă să fumeze aproximativ un pachet de țigări pe zi. Pe plan energetic, găsim semne de slăbiciune a energiei inimii și plămânilor, cu o limbă palidă și un puls radical slab calitativ la nivelul zonelor specifice celor două organe.

Comentariu

Problema arteritei membrelor inferioare afectează cu predilecție subiecții care au fumat multă vreme. Acest pacient poate să ne mire dat fiind vârsta lui relativ tânără. Tabagismul explică doar în parte tulburările sale, dar este normal să suspectăm și un teren deosebit, care să favorizeze apariția acestei patologii. Nu găsim nimic în antecedentele familiale în aceste domenii, dar studiul temei natale va arăta că acest pacient prezintă într-adevăr un „teren astrologic” favorizant, altfel spus predispoziții arhetipale în ceea ce privește această boală.

Studiul temei natale

Printre caracterele marcante ale acestei teme, notăm mai întâi importanța axei Fecioară-Pești: trei planete, printre care Soarele, și Ascendentul sunt în Fecioară; Luna și Marte sunt în Pești. Acest lucru se potrivește cu tipologia și psihologia pacientului, marcata de Mercur din Fecioară, adică exprimarea Pământ a acestei planete (Mercur în Gemeni ar fi dat un subiect la care pe primul plan s-ar fi situat mobilitatea, vivacitatea fizică și intelectuală, ceea ce nu este deloc cazul aici). Pacientul este calm, metodic și își exprimă foarte puțin emoțiile, chiar dacă spre sfârșitul consultației, se deschide un pic și lasă să se întrevadă o neliniște, de fapt foarte legitimă, în privința evoluției bolii sale.

La nivelul structurii geometrice a temei, opoziția Mercur-Marte/ Lună întărește importanța axei Fecioară-Pești. Aceasta este una din cele două aspectări negative ale temei, cealaltă fiind cuadratura Saturn-Soare/ Pluton. Or, aceste două aspectări evocă în mod clar problema actuală.

Cuadratura Saturn-Soare/Pluton evocă o problemă obstructivă în circulația arterială. Cel mai adesea, și această temă este o bună ilustrare, circulația arterială este semnată de Soare, și eventual de Marte, în vreme ce circulația venoasă este semnată de Lună, și eventual de Venus. Soarele și Marte sunt planetele cele mai active, cele mai dinamice, și analogia cu polul activ al circulației este evidentă. Luna și Venus sunt planetele cele mai pasive și, și aici, nu mai este nevoie de argumente suplimentare pentru a sublinia analogia cu circulația de întoarcere, unde primează destinderea și pasivitatea. În acest context, conjuncția Soare-Pluton trebuie interpretată ca un risc de necroză prin hipoxie, de infarctizare (formarea unui infarct într-un organ) prin insuficiență de aport de oxigen. Poziția lui Pluton în Leu ne face să ne gândim că arterele periferice nu au monopolul leziunilor și că subiectul riscă foarte mult să sufere tulburări coronariene care să pună în joc funcția mușchiului cardiac.

Exprimarea caracterului insuficient al circulației arteriale este întărită de opoziția Mercur-Marte, care evocă într-un mod diferit același tip de fenomen.

Poziția Soarelui în casa XII subliniază gravitatea problemei, care s-ar putea ca pe termen lung să ducă la leziuni ireversibile și la amputație. Aspectarea Soare-Saturn exprimă caracterul progresiv, lent, dar inexorabil al acestei probleme, timpul jucând aici un rol agravant. Opoziția Mercur-Marte/Lună exprimă de asemenea, dificultăți circulatorii, subliniind riscul de accident ischemic acut, frecvent pe un asemenea teren, și care poate în orice moment agrava situația. Picioarele (Marte ocupă semnul Peștilor) sunt îndeosebi amenințate.

Notăm că opoziția Mercur-Marte/Lună este favorabil echilibrată de Venus și Saturn. Trigonul Venus în casa XI cu aceasta conjuncție Marte/Lună în casa VII indică posibilitatea unui schimb, a unei grefe venită să amelioreze situația, în vreme ce acțiunea lui Saturn, în casa III, indică mișcări mici, mersul de exemplu, care pot ameliora circulația în extremități. Putem de asemenea să ne gândim că unele tehnici de acțiune asupra structurii fizice, cum sunt osteopatia sau anumite tipuri de masaj, ar putea ajuta la stabilizarea problemei și la încetinirea evoluției tulburărilor.

Dacă este posibil să se stabilizeze dezechilibrul cauzat de o opoziție, nu se poate spune același lucru despre tulburările semnalate de o cuadratura, și aspectările favorabile primite de Saturn și Soare nu pot fi considerate ca un factor pozitiv în privința evoluției bolii. Ele intervin pe alte planuri și pe alte

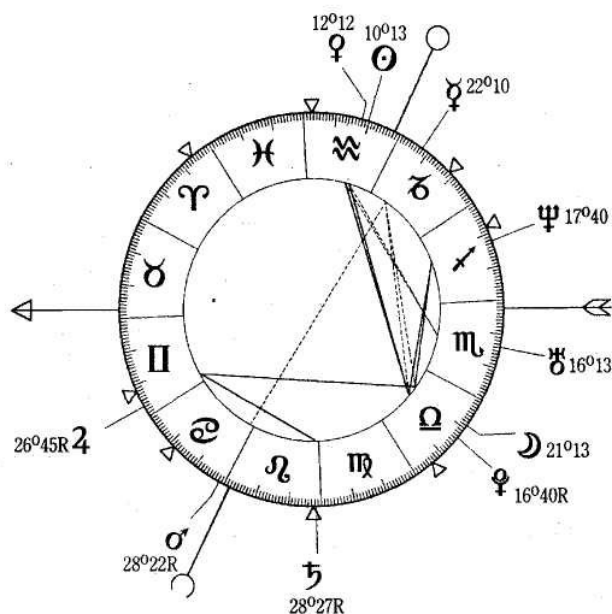
sisteme. De fapt, independent de tema natală, factorul de prognostic cel mai favorabil în privința stabilizării tulburărilor este oprirea fumatului. Pacientul a înțeles asta dar n-a reușit s-o facă.

Caz. 12

NATAL

PLACIDUS

MC	01°45'
XI	27°31'
XII	06°11'
AS	27°36'
II	21°59'
III	11°31'

Cazul nr. 12 - Pacient cu trizomie 21

Acest pacient este purtătorul unei trizomii 21 puțin evidente. Trebuie să i se extragă cele patru măsele de minte care cresc anormal, și părinții vor să afle o dată favorabilă intervenției.

Studiul temei

natale

Pentru o asemenea problemă nu este neapărat necesar să studiem în detaliu tema natală. Se remarcă totuși importanța Lunei, legată de numeroase elemente ale temei, și poziția Soarelui, în apropierea Mijlocului cerului dar în exil.

Problema trizomiei nu reiese prea explicit din temă. Anomaliile genetice sunt adesea indicate de configurații proaste în care să intervină Soarele, Pluton și casa I. Aici, exista doar o cuadratura a lui Uranus cu conjuncția Venus-Soare. Este puțin semnificativă. Și, pacientul suferă puțin de problemele sale. Este doar un pic mai dependent de familia sa decât alți copii de vârsta lui, și studiază într-un mediu protejat, ceea ce se potrivește perfect cu locul preponderent al Lunei în tema natală.

Problema dentară nu este evocată aici. Ne vom mulțumi deci să-i sfătuim pe părinți să evite datele în care Luna tranzitează Berbecul și Taurul, care guvernează respectiv maxilarul superior și maxilarul inferior. Nici operația făcută în preajma Lunii pline nu este prea indicată, pentru că energiile fiind din abundență, s-ar putea să existe reacții inflamatorii, congestive și dure-roase mai importante.

CUPRINS

INTRODUCERE.....	3
PRIMA PARTE.	5
ASTROLOGIE, MEDICINĂ ȘI ENERGIE: BAZELE.....	5
Capitolul 1. TEORIILE FUNDAMENTALE ÎN ASTROLOGIA MEDICALĂ ..	5
Capitolul 2. CORP ȘI ENERGIE.....	10
ENERGII ȘI SUBSTANȚE CORPORALE.....	14
CAUZELE BOLILOR	16
BOALA ȘI KARMA	20
EXAMENUL CLINIC ÎN MEDICINA ENERGETICĂ	23
PARTEA A II-A.....	25
SIMBOLISMUL ÎN ASTROLOGIA MEDICALĂ	25
Capitolul 1. ZODIACUL	27
SEMNE OPUSE.....	27
MOBILITATEA SEMNELOR	28
SEMNE ȘI ELEMENTE	29
SPECIFICITATEA CELOR DOUĂSPREZECE SEMNE ZODIACALE.....	33
Capitolul 2. CASELE	41
STUDIU GRUPAT AL CELOR DOUĂSPREZECE CASE	41
Capitolul 3. PLANETELE	48
Capitolul 4. PLANETELE ÎN SEMNELE ZODIACALE	63
Capitolul 5. PLANETELE ÎN CASE	73
Capitolul 6. ASPECTĂRILE PLANETARE.....	95
SEMNIFICAȚIA ASPECTĂRILOR.....	99
ASPECTĂRILE PLANETELOR GRELE	120
PARTEA A III-A.....	123
Interpretări și aplicații și terapeutice în astrologia medicală	123
Capitolul 1. Interpretări în astrologia medicală.....	123
Capitolul 2. Astrologia medicală și strategia terapeutică.....	136
MOMENTE SPECIALE PENTRU A EFECTUA O ACTIVITATE	
TERAPEUTICĂ LA UN PACIENT DAT	141
PARTEA A IV-A.....	144
SINTEZA ȘI CAZURI CLINICE.....	144
Capitolul 1. CÂTEVA DATE FUNDAMENTALE DE FIZIOLOGIE ȘI DE	
PATOLOGIE UMANĂ	144
EMBRIOLOGIE	144
Capitolul 2. SEMNĂTURILE PLANETARE ALE PATOLOGILOR CARE	
AFECTEAZĂ DIFERITELE SISTEME ALE ORGANISMULUI	155
Capitolul 3. CAZURI CLINICE.....	162
Studiul temei natale.....	163
CUPRINS.....	188

Omul este lumea cea mică; el conține tot ceea ce cuprinde lumea mare... Tot ceea ce se află în Univers, chiar și în locul cel mai izolat, își proiectează umbra asupra omului...

Centrul energetic	Semnătura planetară	Funcții spirituale și energetice
Centrul coronal	Spiritual: Neptun Energetic: Neptun	Sinteza celorlalți centri, deschidere spre conștiința cosmică
Centrul frontal	Spiritual: Uranus (Mercur) Energetic: Uranus	Conștiința individuală, cunoaștere superioară
Centrul laringean	Spiritual: Venus (Mercur) Energetic: Mercur	Control și reglare a emoțiilor, creație artistică
Centrul cardiac	Spiritual: Venus Energetic: Venus	Armonizează centri superiori și inferiori
Centrul solar	Spiritual: Soare Energetic: Soare	Funcții digestive, sediul ego-ului și al voinței
Centrul sacrat	Spiritual: Pluton Energetic: Jupiter	Sexualitate, creativitate
Centrul coccigian	Spiritual: Jupiter (Pluton) Energetic: Pluton (Marte sau Luna)	Nevoi fundamentale, sediul energiei kundalini